

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

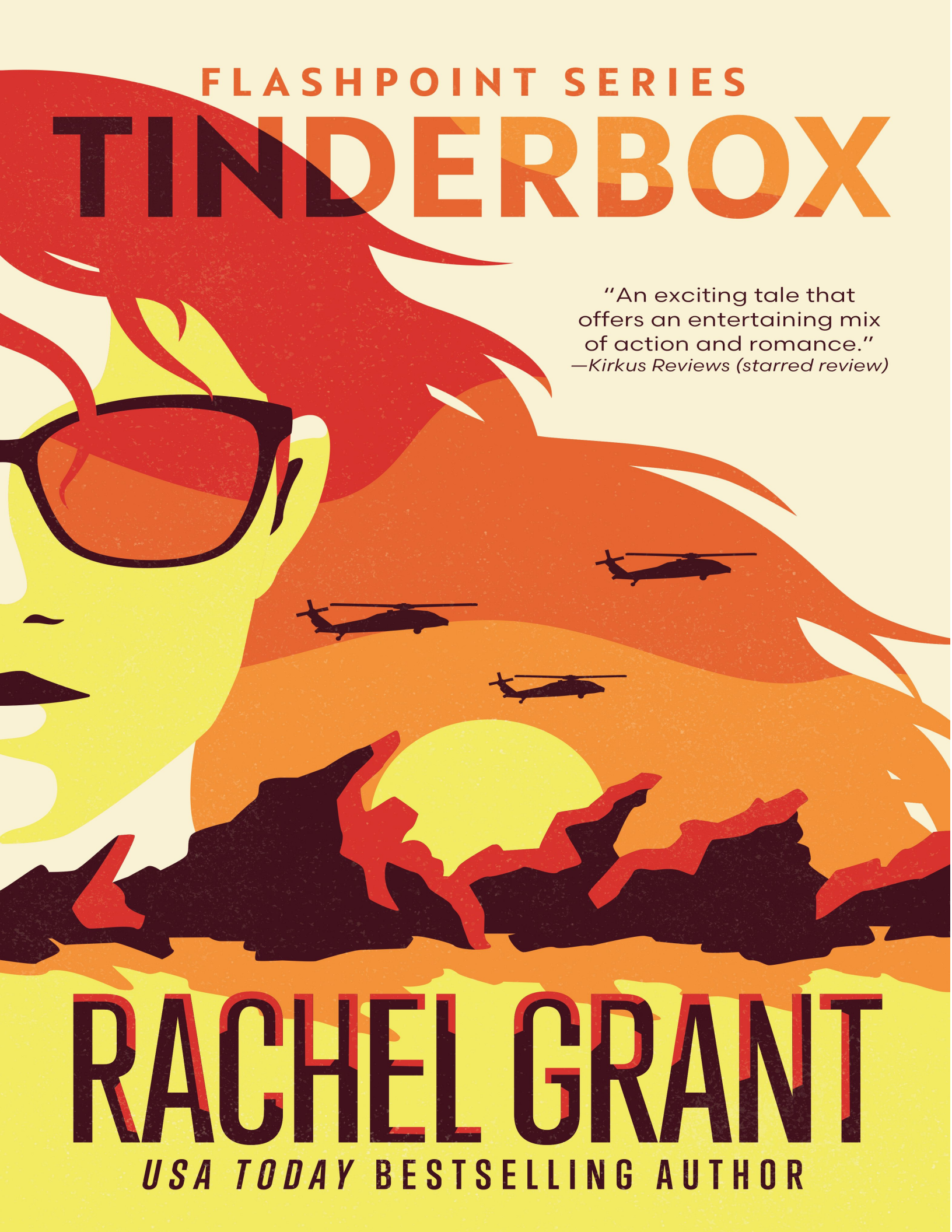
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FLASHPOINT SERIES

TINDERBOX

"An exciting tale that
offers an entertaining mix
of action and romance."
—Kirkus Reviews (starred review)

RACHEL GRANT

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

FLASHPOINT SERIES

TINDERBOX

RACHEL
GRANT

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2017 Rachel Grant
Tüm hakları saklıdır.

ISBN-10: 1-944571-05-1
ISBN-13: 978-1-944571-05-4

Kapak tasarımı Syd Gill / Syd Gill Designs Redaksiyon

Linda Ingmanson

Bu kitap bir kurgu eseridir. Gerçek kişilere, olaylara, kurumlara, kuruluşlara veya yerlere yapılan atıflar yalnızca gerçeklik hissi vermek içindir ve kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğer tüm karakterler ve tüm olaylar ve diyaloglar, yazarın hayal gücünden alınmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığını teşvik etmeye katılmayın. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

OceanofPDF.com

İçindekiler

Rachel Grant	
KitaplarıDedication'ın	
Birinci Bölüm	
İkinci Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Üçüncü	
Dördüncü Beşinci	
Altıncı Onaltı	
Yedinci Sekizinci	
Dokuzuncu Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm	
Onuncu Onbirinci	
Oniki Onüçüncü	
Ondördüncü	
Onbeşinci Bölüm	
Bölüm	
YirmiOnyedinci	
Onsekizinci	
Ondokuzuncu	
Bölüm Yirmi Bir	
Yirmi BölümYedi İki	
Yirmi Üç Yirmi Yirmi	
Dört Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm Bölüm	
Bölüm Bölüm Otuz Bir	
Otuz Beş Yirmi Yirmi	
Yirmi Yirmi Dokuz	
Altı Sekiz Otuz İki	

Otuz Üçüncü Bölüm
Otuz Otuz Otuz Altı
Otuz Dört Bölüm Bölüm
Bölüm Yedi Bölüm Beş
Yazarın Notu
Teşekkür Yazar
Hakkında

OceanofPDF.com

Tinderbox (Flashpoint #1)

Morgan Adler, Afrika Boynuzu'nun istikrarsız cehenneminde hayatının paleoantropolojik keşfini yapmıştır. Bu keşif onu hem Morgan'ı hem de fosilleri ele geçirmeye hevesli bir savaş lordunun dikkatini çeker ve koruma için yalvarmak üzere yakındaki ABD askeri üssüne umutsuzca koşmaya zorlar.

Başçavuş Pax Blanchard, Dr. Adler üsse ulaşmadan önce onu durdurmak ve böylece hayatını kurtarmak için emir almıştır. Üzücü bir öğleden sonra onu güvenli bir şekilde komutanlarına teslim eder, ancak inatçı arkeologu korumaya yönelik sorumluluklarının daha yeni başladığını fark eder.

Morgan ve Pax, Cibuti çöl sıcağında birlikte çalışmak zorunda kalırlar, ancak aralarında tutuşan ateş her ikisini de yakmakla tehdit eder. Yeşil Bereli için, korumak zorunda olduğu kadınla ilişkisi kariyerini tehdit ederken, arkeolog için bu asker hiç istemediği ama bir şekilde karşı koyamadığı her şeydir. Morgan, Cibuti'nin en kıt ve hayati kaynağını çevreleyen bir gizemi ortaya çıkardığında, kendisine yönelik tehlike parlama noktasına ulaşır. Pax için onu korumak artık emirlere uymaktan ibaret değildir ve onu canlı olarak geri getirmek için her şeyi riske atacaktır.

Tinderbox için bonus içerik, tüm kitaplarım hakkında bilgi bulabileceğiniz ve [e-posta listeme](#) kaydolabileceğiniz [web](#) sitemde yayınlanmaktadır.

OceanofPDF.com

Rachel Grant Tarafından Yazılan Kitaplar

Flashpoint Serisi

Tinderbox (#1)

Kanıt Serisi

Kanıt Serisi Kutu Seti Cilt 1: 1-3. Kitaplar

Somut Kanıt (#1)

Kanıt Vücudu (#2)

Kanıt Saklamak (#3)

Suçlayıcı Kanıt (#4)

Gizli Kanıt (#5)

Soğuk Kanıt (#6)

Zehirli Kanıt (#7)

Mezar Tehlikesi

Gece Yarısı Güneşi

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bu Dave için,

Cibuti'de çalışan az sayıdaki profesyonel arkeologdan biri ve hayatımın aşkı.

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

Citron Kampı'nın iki mil batısı, Cibuti Afrika

Boynuzu

Mart

Morgan Adler' bakışları dikiz aynasındaki toz bulutu ile önündeki yol arasında gidip geliyordu. İki mil daha. Başaracaktı. Amerikan elçiliği kapalıyken, Camp Citron, bir ABD askeri üssü, sığınmak için tek umuduydu. Kemikler korunacaktı.

Bir savaş lordunun makineli tüfeklerle donanmış adamlarıyla yüzleştikten sonra adrenalin hâlâ vücudunda dolaşıyordu. Elçilikten ABD büyükelçisine karşı güvenilir bir tehdit yapıldığını ve elçiliğin kilitleneceğini bildiren mesajı aldıktan birkaç dakika sonra gelmişlerdi. Beş kişilik yerel saha ekibi militanlar gelir gelmez kaçmış ve onu silahlı adamlarla tek başına yüzleşmek zorunda bırakmıştı.

Savaş lordunun mesajı - belli ki ezberlenmiş, çünkü adamlar en az yarım düzine kez kelimeleri tekrarladılar ve başka bir şey söylemediler - açıktı:

"Etefu

Desta bu toprakları kontrol ediyor. Burada bulacağınız her şey *onun*."

Etefu Desta, topraklarını Cibuti'ye genişletmek isteyen Etiyopyalı bir savaş ağasıydı. Görünüşe göre, onun şaşırtıcı paleoantropolojik bulgusunu duymuştu.

Ama nasıl?

Detayları resmi olarak sadece Cibuti Kültür Bakanı Charles Lemaire biliyordu. Bu da yerel hükümete başvurulamayacağı anlamına geliyordu.

Amerikalılar tarafından "juh-booty", Fransızlar tarafından "jey-bootay" olarak telaffuz edilen Cibuti kulağa hem komik hem de seksi geliyordu, ama bir kez öğrendiğinde

Afrika Boynuzu'ndaki bu küçük ülkeye vardıklarında ülkenin ne olduğunu bilmiyorlardı. Cibuti'nin üçüncü dünya ülkesi olma hedefleri vardı ve bu refah seviyesine ulaşmak için bile kat etmesi gereken uzun bir yol vardı.

Bulduğu fosiller Cibuti hükümetinin bu hedeflere ulaşmasına yardımcı olabilirdi ve fosilleri bir savaş lorduna teslim etmeden önce lanetlenmeliydi.

Dikiz aynasına bir kez daha baktım. Takip eden kimse yoktu. Direksiyonu kavrarken elleri hâlâ titriyordu. İyi olacaktı. Üsse gidip durumu açıklayacak ve onlar da ona yardım edeceklerdi. ABD ordusu onun projesiyle yakından ilgileniyordu. Şimdiye kadar üsteki yetkililere ulaşmamıştı çünkü ordunun nasıl çalıştığını biliyordu ve projesinin kontrolünden bir gram bile vazgeçmeyecekti.

Alçak bir platoyu yoldaki bir virajı döndü ve frene bastı. Otuz metre önünde yol boyunca uzanan sivri bir lastik şeridi vardı. Bunun yirmi metre ötesinde bir Humvee yolu kapatmıştı.

Direksiyonu çevirdi ve patinaj yaparak sivri şeritlerin hemen önünde durdu. Humvee'nin arkasından büyük tüfekli iki adam çıkınca kalbi hızla çarpmaya başladı.

Araçtan ABD ordusundan oldukları anlaşılıyordu. Neden yolu lastik parçalayıcı çivili şeritlerle kapatmışlardı?

Bir an paniğe kapıldı. Ya bu adamlar ABD ekipmanlarını çalmışlarsa ve gerçekten Desta için çalışıyorlarsa?

Yaklaştıkça bu korku azaldı. Her birinin bir eli dipçikte, diğer eli namluda, aşağıya ve yana nişan alarak taşıdığı M4 karabina tüfeklerine varıncaya kadar Amerikalı oldukları konusunda hiçbir şüphe yoktu. Ona doğrultulmamıştı ama gerektiğinde nişan alıp ateş etmeye hazırdı.

Bugün zaten çok fazla otomatik silah görmüştü. Ama o daha çok Sig P226 tipindeydi.

Babasına göre her iki adam da çölde savaş kamuflajı giyiyordu - daha çok Ordu Savaş Üniforması ya da ACU olarak biliniyordu. Biri açık tenliydi, diğeri karanlık. tanıdığı pek çok asker gibi hareket ediyorlardı. Bunlar iyi adamlardı. Ona yardım edebilirlerdi.

Ayrıldılar, daha uzun boylu olan beyaz asker arabanın tamponunu yuvarlayarak onun tarafına geçerken, siyah asker önde durdu ve silahını çekti. Fazla tehditkâr olmadan ortağını koruduğunu tahmin etti.

Ellerini direksiyonun üzerinde, iki adamı da görecektir şekilde tuttu ve kendine yanlış bir şey yapmadığını hatırlattı.

Fosilleri bölgeden almaktan başka bir şey yapmadı. Ama onları koruyordu. Charles Lemaire'e güvenip güvenemeyeceğini öğrenir öğrenmez onları Cibuti hükümetine teslim edecekti.

Solundaki asker ona pencereyi indirmesini işaret etti. Sağ göğsündeki isim bandında BLANCHARD yazıyordu. Soldaki dal bandında ise

US ARMY yazıyordu. Sağ kolundaki tanıdık ters ABD bayrağı yaması arkadaşını işaret ediyordu.

Citron Kampı, güvenliği deniz piyadelerinin sağladığı bir Donanma üssüydü ve bu adamların Özel Kuvvetlerden olup olmadığını, eğer öyleyse neden üsse iki mil uzaklıkta bir barikat kurduklarını merak ediyordu.

Askerin duruşuyla ilgili her şey göz korkutucu olmak içindi.

Ben yanlış bir şey yapmadım.

İşarete uymak için bir elini yavaşça direksiyondan kaldırdı. Bu adamlar geçmezdi. Düğmeye bastı ve cam yavaşça aşağı doğru kayarak Mart ayının bunaltıcı gününe değerli klimayı bıraktı.

"Kimlik?" diye sordu adam.

"Beni neden durdurdun?" diye sordu, sesinde bir korku tonu duyuyordu. İçindeki paniği atmayı umarak boğazını temizledi.

"Söylemeye yetkim yok. KIMLIK?"

Gömleğinin altında, karnının yanında taşıdığı keseden pasaportuna uzandı. Askere baktı ama koyu renk güneş gözlükleri gözlerini kapatıyor, onun hafif striptiziyle ilgili ne düşündüğü hakkında hiçbir şey söylemiyordu.

Ona pasaportunu uzattı ve gömleğinin düğmelerini yeniden ilikledi. Elleri şimdi öncekinden daha çok titriyordu. Titremeyi kontrol etmek için direksiyonu tekrar kavradı.

"Lütfen iş yaptığınızı belirtin" -kimliğini incelemek için koyu renk güneş gözlüklerini kaldırdı- "Morgan Adler." Yüzü o kadar ifadesizdi ki, bir akasya ağacına da hitap ediyor olabilirdi. Belki de bu boş bakışı, onu yok eden dikenli bitkiyle konuşurken nasıl uyguladığıydı.

en sevdiği çift iş botu. Ya bu ya da aşırı sıcak, içindeki tüm yaşamı emmişti.

"Şu anda Citron Kampı'na gidiyorum ve kapıdan iki mil ötede beni durdurup sorgulamaya neden hakkınız olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Lütfen üsteki işinizi belirtin." "Siz bir çeşit

ön perde misiniz?"

"Eğer işbirliği yaparsanız, üsse yaklaşmanıza izin verebiliriz."

"Halka açık bir yolda araba kullanmama izin verebilirsiniz. Çok cömertsiniz."

"Biz ABD'de değiliz hanımefendi. Çoğunlukla Cibuti kanunsuzdur, bu yüzden yollar ve hemen hemen diğer her şey söz konusu olduğunda kamu ve özel kavramlarınızı unutun." Çenesi gerildi. "Lütfen araçtan inin."

Direksiyonu daha sıkı kavradı. Bunu gerçekten yapabilirler miydi?
Ben yanlış bir şey yapmadım.

Aptal olmak istemiyordu ama artık çok geç olduğundan korkuyordu - kontratı kabul ettiğinde aptal olduğuna inanmaya başlamıştı ama sonra yeni kazandığı doktorasının öğrenci kredilerinin ağırlığı gerçekten başka bir seçeneği olmadığı anlamına geliyordu.

Kadın araçtan çıkmak için herhangi bir harekette bulunmayınca Blanchard kapıyı açtı ve "Şimdi, *Dr. Adler*" dedi.

Adamın unvanını kullanması ve vurgulaması karşısında irkildi. Birkaç yıllık pasaportunda yüksek lisans derecesi yazmıyordu. *Ne haltlar dönüyor burada?*

Motoru kapattı. Blanchard dışarı çıkabilmek için geri . Diğer asker kiralık arabanın yolcu tarafında yavaşça ilerliyor, başını öne eğmiş bir şeye bakıyordu.

Yüzde yetmiş sekiz nem ve seksen sekiz derecelik gün arasında, ısı endeksi yüz beş olarak belirlenmişti ve askerle yüzleşirken her kalın, kabarcıklı dereceyi hissetti. "Benim kim olduğumu nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Ellerinizi kaldırın lütfen."

Kadın bunu yapmak için hiçbir harekette bulunmayınca, sert bir "Şimdi!" diye havladı ve M4'ünün dipçiğiyle bir işaret yaptı.

Kollarını kaldırırken dehşet çığlığını bastırmaya çalıştı. Fosiller tarafından tehdit edilmek yerine, kendisini ve fosilleri güvenli bir şekilde askeri üssün çevre çitlerinin içine, makineli tüfeklerin koruması altına sokmak istemişti.

Gerçi teknik olarak tüfeğini ona *doğrultmamıştı*.

Adam üstünü aramaya başladığında "Sütyenimde bir cep telefonu var," dedi. Geniş göğüs dekoltesi şişkinliği gizliyordu, bu da uyarıyı gerekli kılıyordu. "Ön tarafta."

Neyse ki adam üstünü aramakla yetinmiş, telefonu bulup telaşsızca çıkarmıştı. Aradaki farkı anlayacak kadar elle taciz edilmişti ve bu adam profesyonelce davrandı.

Cep telefonunu pasaportuyla birlikte cebine soktu ve aramaya devam etti, karnının karşısındaki kesede durakladı, ancak içine hızlıca bir el attığında boş olduğunu gördü. Kadının etrafında bir daire çizdi ve işlemi sırtında tekrarladı. "Kız temiz," dedi diğer askere.

Onunla yüzleşmek için döndü. "Bu gerekli miydi?"

"Etefu Desta'nın Dr. Morgan Adler ile birlikte Citron Kampına bir mesaj gönderdiğine dair bir ihbar aldık. Yani evet, bu gerekliydi." Kaşlarını indirdi ve kızın, gölgeli lenslerin arkasındaki gözlerini görebilmeyi dilemesine neden oldu. "Ancak, ihbarcı özellikle Dr. Adler'in bir erkek olduğunu belirtmişti."

Şokunu kontrol edemiyordu. Cibuti'ye geldiğinde sorunla birden fazla kez karşılaşmıştı -Morgan kadın ya da erkek olabilen bir isimdi ve projeye teklif verirken bunu kendi avantajına kullanmış olabilirdi, çünkü Doğu Afrika ülkeleri kadınlara karşı ilerici tutumlarıyla tanınmazlardı- ama adının bir savaş lordununkiyle birleşmesi, doğru cinsiyet tanımlamasının eksikliğinden çok daha endişe vericiydi. "Bu saçmalık! Etefu Desta'yı tanımıyorum, onun için de çalışmıyorum. Bunun ne anlama geldiğine dair en ufak bir fikrim bile yok."

Arkasında diğer adam küfretti. Bunu neyin tetiklediğini görmek için döndü. Adamın elinde uzun bir direğe monte bir ayna vardı ve arabanın altını tarıyordu. "Kahretsin. Mesajı buldum. Zamanlayıcıda bir paket var."

Blanchard kaskatı kesildi. "Geri sayımı görebiliyor musun?"

"Hayır, sadece Timex." Yolun aşağısına, üsse doğru baktı. "Eğer üsse ulaştığında patlayacak şekilde ayarlanmışsa-"

Blanchard onu kolundan tutarak arabadan uzağa, öne doğru çekti. "Çekil!" diye bağırdı arkasından sürüklerken. Kadın kolunu adamın elinden çekip aldı ve diğer askere döndü. "Bomba mı var demek istiyorsun?"

"Evet. C-4. Bir sürü var. Benzin deposunun hemen altında."

Arabaya doğru üç hızlı adım attı ve içeri eğildi. Eller onu araçtan çekip alırken parmağı bagaj açma düğmesine çarptı.

Askerin tutuşuna karşı mücadele etti. "Fosilleri almak ! Bagajdalar."

Blanchard'ın tutuşu daha da sıkılaştı. "Zaman yok."

Kız ona tekme atıp kurtuldu ama adam iki adım atamadan onu tekrar yakaladı. Bir küfür savurarak kucakladı ve omzunun üzerinden fırlattı, bu da diyaframına çarptı ve nefesini kesti. Adam şok edici bir hızla koşarken kadın onun sırtını kavradı ve nefes almaya çalıştı.

"Dur!" diye bağırdı sonunda nefesini tuttuğunda. Bir akıntı Ağzından küfürler kaçtı ve ardından "Bırakın kemikleri ben alayım!" dedi.

Diğer asker onun bağırıışlarını duymazdan gelerek ve "Yürü! Yürü!" diye bağırarak paralel bir rotada koştu.

Adamın omzunu tırmaladı - kalın savaş kıyafetlerinin arasından fark etmedi - ve küfretti. "Kahretsin! Bagajdan kemikleri almama izin ver!" Kiralık araçla arasındaki mesafe açıldıkça gözleri yaşardı. Boğazındaki safra kabarmasının nedeni

Kayalık çöl zemininde koşarken her sıçrayışında Heimlich manevrası tipi karın sarsıntıları geçiriyordu ama gözyaşları şüphesiz fosilleşmiş kemiklerin yok olma tehlikesiyle karşı karşıya olmasından kaynaklanıyordu.

Onları bir savaş lordundan kurtarmak için bölgeden almıştı. Omuzlarına tekrar vurarak daha fazla küfür savurdu. "Dur!" Hayal kırıklığı ve öfke gözyaşları savaşı kazanınca sesi kesildi.

Asker yavaşladığında en az yüz metre yol kat etmişlerdi. Ağır çantası sırtının sinirli yumruklarından koruyordu, bu yüzden göğsüne diz atmaya çalıştı, ancak vücut zırhıyla karşılaştı.

Alçak bir hırıltı çıkardı. "Kes şunu! Lanet hayatını kurtarmaya çalışıyorum!" "Fosilleri almam gerek!" Adamın omzunu iterek dengesini bozdu ve ona kendisini yere bırakmaktan başka çare bırakmadı. Ayakları toprağa değdiği anda ondan uzaklaştı. Bu işin ne kadar önemli olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

kemiklerin mevcut evrimsel modelleri nasıl geliştirebileceği, hatta değiştirebileceği.

Onu karnından yakaladı ve geriye doğru çekti. Diyaframına aldığı darbenin şiddetiyle nefesi kesildi.

Patlamayı duymadan önce gördü - hızlı bir turuncu parıltının ardından vurucu bir ısı dalgası. Çığlık atmak için tam zamanında ciğerlerine hava almayı başardı.

Pax Blanchard dalarken iki büklüm oldu, böylece kadın sert ve kuru zemine çarpmaktan kurtuldu. İkinci ve daha büyük bir patlama yeryüzünü sarsarken yuvarlandı ve onu altına aldı. Bir ısı dalgası-

Ekvatorun on bir derece kuzeyinde bile fark edilebilirdi. Neyse ki patlama bölgesinden kurtulmuşlardı. Bacaklarına enkaz sıçramıştı ama bu, sıcak ve keskin şarapnel parçalarından çok, yoldan geçen bir kamyonun fırlattığı çakıl taşlarına benziyordu.

Patlamanın yankısı azalırken Dr. Adler'ı altında tuttu. Araçtan indiği her adımda onunla mücadele etmek zorunda kalmıştı, bu da onu kızdırmıştı. Eğer onun elinden kurtulmayı başarıp arabaya geri dönebilseydi de havaya uçurarak takip etti. Bu ona hiç iyi gelmedi.

Altında çırpınan, yüzü sanki biri bebeğini çalmış gibi keder ve öfkeyle buruşmuş kadına ters ters baktı. Patlama nedeniyle işitme duyusu zayıfladığından, aptallığı için ona küfretmesi beklemek zorunda kalacaktı.

Lanet olsun, çok yaklaşmıştı. Eğer onu durdurmasalardı, Citron Kampı'na ulaşabilirdi. Paravandan geçmeyi asla başaramazdı ama patlama aptal kadından ve arabasının bagajından almaya çalıştığı her neyse ondan daha fazlasını yok ederdi.

Cehenneme kadar yolu var. Callahan'a elli dolar borcu vardı. Bahşişin saçmalık olduğundan emindi.

Havayı kaplayan toz görüş mesafesini kısıtlıyordu ama vücudu tarafından korunduğu için Dr. Adler'in yüz hatlarından geçen her acı duyguyu görebiliyordu.

İçinden bir ses bunun onun ilk rodeosu olduğunu ve Ancak az önce çölde bir kan yağmurunun kaynağı olmaya çok yaklaştığını fark edemeyecek kadar öfkeliydi.

Vücudunu onunkinden sıyırdı ve ayağa kalktı. Beş metre ötede Callahan da ayağa kalktı. "Bu saçmalık için çok yaşlandım." Cal'ın sesi kısık ama kararlıydı, bu da yaralanmadığını gösteriyordu.

Adamın ağırlığından kurtulunca geriye doğru yığıldı ve gözlerini kapattı. Göğsü iki derin nefesle yükseldi.

Belki de histeri krizine girecekti.

Pax telsizle üssü patlamadan haberdar ederken bir yandan da gözünü Dr. Adler'den ayırmıyordu. Konuşma sinir bozucu derecede kısaydı, çünkü kadının tam olarak kim olduğunu ve neden Etefu Desta'dan bir paket taşıdığını biliyorlardı. Humvee'leri patlamada hasar görmüştü, bu yüzden üs onları almak için bir konvoy gönderiyordu. İkinci bir ekip de ve Humvee'yi kurtarın.

Telsizi kemerine taktı ve Dr. Adler'la yüzleşti. Cevaplara ihtiyacı vardı. Hemen. Ona elini uzattı ama o bunu görmezden geldi ve bunun yerine kendini yerden yukarı itti. "Kahretsin! Fosiller gitmiş!" Bakışları için için yanan araca sabitlenmiş bir halde, adam onu taşıırken yaptığı gibi yaratıcı bir şekilde tekrar küfretti.

Pax kadından enkaza doğru bir bakış attı. "Sperm kelimesinin bu şekilde kullanıldığını hiç duymamıştım."

Cal yüzünü buruşturdu. "Bir daha asla bir keçiye aynı gözle bakmayacağım."

Kadın Pax'e ters ters baktı. "Neden kutuyu almama izin vermedin? Zaman vardı! Kurtarabilirdim-" Sesi son kelimedede çatladı ve

Sonunda öfke dışında bir duygu da içinden geçti. Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanmaya başladı.

Kahretsin. Öfkeyi her gözyaşlarına tercih ederdi. Onu öfke bile. "Belki de bagajdaki her neyse onu alabilirdin," dedi Pax.
dedi. "Ama ne kadar zamanımız olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu. Patlama bölgesini temizleyip temizleyemeyeceğimize dair hiçbir fikrimiz . Arabadan bir şeyler kapmak almak istemediğim bir riskti."

"Ama öyleydim," dedi.

"Seni bırakamazdım. Kurtarmak istediğin her neyse onun için geri dönerken *benim* hayatımı da riske attın." Sesi sertleşti. "Bunu kabul edemem, Dr. Adler."

Çenesi kapandı. Bir anda sönüverdi. Dizleri büküldü ve tekrar yere düştü. İçten içe yanan, yok olmuş aracına baktı. Yüzünden renk akıyordu. Yoğun çöl sıcaklığında bu imkânsızdı ve sanki kusmamaya çalışıyormuş gibi ağzını kapattı.

"Neydi o? Hayatını riske atacak kadar önemli olan şey neydi?" Bunu söyleyen Cal'ın sesi gerçekten meraklıydı ve Pax kadar kızgın değildi.

Cal'ın bakışlarıyla karşılaştı ve Pax'e onun profilini inceleme fırsatı verdi. Güzel -neredeyse melek gibi- özellikleri vardı ve üst araması Etkileyici kıvrımları bol saha gömleğinin altında gizliydi. Ama onun asıl dikkatini çeken ağzıydı. En iğrenç şeyleri söyleyen en tatlı dudaklara sahipti. Bu kadın Barbie'nin müstehcen alter egosuydu.

"Az önce ne ?" diye tekrarladı Cal'ın sorusunu, titreyen avucuyla gözyaşlarını . Elini bıraktı ve yanağında kırmızı bir çöl kiri lekesi belirdi. "Sadece en büyüğünden bir parça

Doğu Afrika'daki paleoantropolojik bulgu bu milenyumda. Lucy'den daha büyük bir buluntu."

"Bir parça mı?" Pax şimdi merakla sordu. Lucy'yi biliyordu. Lucy başını salladı. "Linus'un yemeğini kaybettik."

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

Morgan gözlerini enkazdan alamıyordu. Gitmiş. Hepsi . Üç milyon yıl önce bir australopithecine erkeği tarafından kesilen kemikler, türünün tek örneği, bir anda yok olmuştu.

"Linus hâlâ ," dedi içinden, sanki bu sözleri söylemek hominin kalıntılarını kaybetmeye karşı bir tılsımmış gibi.

"Linus kim ve akşam yemeği neden umurumuzda olsun ki?" dedi onu kemikleri alamadan sürükleyip götüren asker -Blanchard-.

"Lucy'yi hiç duydunuz mu? Yetmişli yıllarda Donald Johanson ve ekibi tarafından Etiyopya'da bulunan bir australopithecine fosili. Yaklaşık üç nokta iki milyon yaşında olduğu tahmin ediliyor-"

Blanchard onun sözünü kesti. "Dersi geç. Lucy'nin ne olduğunu biliyorum."

Temizlemek için başını salladı. "Özür dilerim. Ben-" Sesi tekrar çatallaştı ve boğazını temizledi. "İki hafta önce, muhtemelen aynı döneme tarihlenen ve Lucy ile benzer yaşta olan bir erkek fosili buldum. Sahada tahmin etmek zor ve laboratuvarından tarih almamız için henüz çok erken, ancak birkaç iskeletin özellikleri Lucy fosiliyle uyumlu. Ona Linus adını vermek çok doğal görünüyordu."

Bu isim onun kendi özel şakasıydı, çünkü Cibuti hükümeti tarafından sağlanan saha çalışanlarının hepsi Lucy'yi tanıyordu.

australopithecine, Lucy van Pelt ve *Peanuts* çizgi romanından küçük kardeşi Linus'a aşına değillerdi. Kendisini arabasından ve fosillerden uzaklaştırırken onunla kavga ettiği için -anlaşılır bir şekilde- ona dik dik bakan askerin bakışlarıyla karşılaştı.

Gülümsedi ve sonunda biriyle şakayı paylaştığı anın tadını çıkardı, ama ona karşı iğrenç davranmıştı. Tekmeleme.

Kaşımak. Ve söylediği şeyler... Onu sıkıştırılmış zemine fırlatıp koşmaya devam etmemiş olması bir mucizeydi.

Onu ve diğer askeri düşüncesizce tehlikeye atmıştı. Utanç onu sardı. Fosilleri kurtarmanın ötesinde bir şey düşünememişti. Onlar bir ömür boyu sürececek bir keşiften çok daha fazlasıydı. Kalıntılar

ve ilgili eserler *Homo sapiens sapiens*'in hominin ataları hakkında bilinenleri değiştirecektir.

Onları kişisel ihtiyaımı için saklamak istememişti - geri bulduğu dünyaya duyurulduğunda bu da gerçekleşecekti. Fosiller saf bilgiydi. İnsan evriminin çok az fosille temsil edilen bir dönemi hakkında bilimsel veriler. Ve kemikler artık sonsuza dek kaybolmuştu.

Diğer askerin bakışlarıyla karşılaştı, isim bandında CALLAHAN yazdığını fark etti, sonra tekrar Blanchard'la yüzleşti. "zr dilerim," dedi. "Sizinle savaşarak hayatınızı, ikinizin de hayatını riske atmamalıydım." Başını iki yana salladı. "Fosillerden başka bir şey düşünemiyordum. Onları Etefu Desta'dan korumak için bölgeden aldım." Araba uzakta için için yanıyordu. Yanık lastik kokusu sıcak rzgrda ona ulaştı. "Ve şimdi gittiler. Açıkçası, Desta'nın onları yok etmesinden almasını tercih ederim. Ve bir savaş lordunun herhangi bir tarihi eser ya da fosile sahip olmasını dilemek için bir neden olacağını hiç ama hiç düşünmemiştim."

"Linus'un yemeğinin yok edildiğini söylemiştiniz. Linus'un değil mi?"

Callahan sordu. "Hayır, şükürler olsun." Ayağa kalktı ve pantolonunu fışaladı.

Biraz saygınlık kazanmak. "Linus'u özel kılan şeylerden biri, yaştı diğer fosillerden farklı olarak aletlere sahip olması. Bütün bir topluluk. Ve-" Sesi yine kesildi. Saygınlık buraya kadarmış. "Bir hayvanı kesmişti. Bir yemek. Daha önce hiç kimse, bırakın bir protein kaynağının kesilmiş kalıntılarını, aletleri olan bir hominin bile bulamamıştı. Kesilmiş kemikler bagajdaki bir kutudaydı. Ben de onu kurtarmaya çalışıyordum."

"Neden bunları Linus'tan değil de siteden aldınız?" Blanchard sordu.

"nk Linus hâlâ toprağın altında. Açıkta ve savunmasız- üsse gitmemin bir nedeni de buydu ama onu hemen götürmek onu yok edebilirdi. Bu yüzden daha önce kazılmış olan fosilleri aldım ve Linus ile aletlerini bıraktım, ben Citron Kampı'nda yardım için yalvarırken Desta'nın adamlarının onu almayacağını umarak, dua ederek."

"Desta'nın adamlarına ne oldu?" Blanchard sordu. Savaş lordunun adını söylerken sesi sertleşmişti. Adamın artık ona karşı olmaktan çok onun tarafında olduğunu tahmin ediyordu.

Dşmanımın düşmanı benim dostumdur.

Ve Desta kesinlikle ortak bir düşmandı.

Desta'nın adamlarının bölgeye nasıl geldiklerini ve buluntunun kendilerine ait olduğunu ilan ettiklerini anlattı. "Linus bir sır. Onu tanıyan tek yetkili kültür bakanıdır. Linusu neden anlatsın ki?"

Desta, ama yaptıysa bile ona güvenemem. Elçilik kapalı olduğu için Citron Kampı benim tek umudumdu."

"Peki ya saha ekibiniz? Onlardan biri Desta'ya bulduklarını söyleyemez miydi?"

Bunun üzerine nefesini tutamadı. Cibuti'de geçirdiği iki ay içinde yanında çalışan beş adam aileden biri gibi olmuştu. İbrahim arkeoloji hakkında çok şey öğrenmişti ve bu alanda doğuştan yetenekliydi. Önünde yeni bir kariyer vardı. Mürettebatından birinin bölgeyi bir savaş lorduna ihbar etmiş olabileceği fikri boğazına safra kaçmasına neden oldu. "Bu mümkün," dedi o kadar yumuşak bir sesle ki, kulaklarında devam eden çınlama yüzünden kendi sözlerini zar zor duyabiliyordu. "Ama şu anda onlardan korkmaktan çok onlar için korkuyorum."

Arabası bombalandıysa, bu mürettebatı için ne anlama geliyordu?

Callahan telsizini çekti ve yine üstten biriyle konuştu, anlamadığı bir jargon kullanıyordu. Düşünceleri onun kötü durumuna kaydı.

Mürettebat. İbrahim onları güvenli bir şekilde müydü? Arabasının altına da bir bomba yerleştirilmiş olabilir ?

ABD ordusunun Citron Kampı'ndan ölümcül drone saldırıları düzenlediği açık bir sırdı, bu da burayı stratejik açıdan önemli ve düşman devletler için yüksek öncelikli bir hedef haline getiriyordu. Daha önce hiç kimsenin yukarıdan ölümünü istememişti -hatta prensip olarak insansız hava araçlarına karşı çıkmıştı- ama ABD Etefu Desta'nın operasyon üssünün koordinatlarına sahip olsaydı ve bu bilgiyi ölümcül bir saldırı için kullanmayı tercih etseydi gözünü bile kırpmazdı.

Ne de olsa savaş lordu onu havaya uçurmaya çalışmıştı. Mürettebatını tehdit etmişti.

Ve Linus'un yemeğini mahvetmişti.

Callahan telsizini kemerine taktı ve Blanchard'a şöyle dedi: "Elçiliğin kilitlenmesine neden olan büyükelçiye yönelik tehdidin arkasında Desta var ya da yok."

Blanchard ona başını sertçe salladı. "Bahis yok."

Asıl bahsin ne olduğunu merak etti. Olaylar dizisi ağrıyan kafasının içinden geçiyordu. Alandaki silahlı haydutlar, kapalı elçilik, Citron Kampı'na doğru çılgınca yaptığı yolculuk. Blanchard ve Callahan onu durdurmasaydı, patlamak için tam zamanında kapıya ulaşacağına hiç şüphe yoktu.

Ve öl.

Hayatını kurtaran ihbarı kim yapmıştı? Desta hem ihbarcı hem de bombacı mıydı? Onun kampın dışında durdurulmasını mı istemişti yoksa

Aralarında bir hain mi var?

Binlerce parçaya bedeninin Citron Kampı'nın girişini kirlettiği düşüncesi içini ürpertti.

Sonunda ölüme ne kadar yaklaştığını anlamaya başlamıştı. Fosilleri kaybetmenin dehşeti beynini bulandırmış, onu aptallaştırmıştı.

Ölebilirdi.

Bu iki adam olmasaydı ölebilirdi.

Callahan, "Bizi almaya gelen konvoyu karşılamak için yola geri dönmemiz gerekiyor," dedi.

Başını salladı ve yola, parçalanmış kiralık arabasına doğru bir adım attı. *Kredi kartımın sağladığı kiralama sigortası savaş lordunun bombalamasını kapsıyor mu?*

Yalnız kaldığı anda panik atağı destansı bir hal alacaktı.

Blanchard'ın kolundaki eli onu durdurdu. "Enkazın yakınına gitmiyoruz." Doğuyu işaret etti. "O tarafa gidersek yolla karşılaşırız."

Sessizce yürüdüler, askerler onun yanında duruyordu. Bunun onu korumak için olduğunu düşündü ve Blanchard onu aracından uzaklaştırırken söylediği şeylerden dolayı bir kez daha pişmanlık duydu. İnsan ilişkileri becerileri üzerinde çalışması gerekiyordu.

Yarım mil sonra, nefes alabilmek için durmalarını istedi.

Genellikle günün en sıcak saatlerinde çalışmaktan kaçınırdı ve bu susuz yürüyüş ona çok zarar vermişti. Zaten sıcaktan ağrıyan başı Patlama -şimdi de susuzluktan kaynaklanan acımasız bir baş ağrısıyla zonkluyordu. Suyun çok uzak olduğu bu ülkede her zaman yanında bulundurduğu su şişesi petrolden daha değerli olan dizüstü bilgisayarı ve Linus'un akşam yemeğiyle birlikte havaya uçmuştu.

Bir kayanın üzerine çöktü ve bilgisayarını kaybettiğini ya da susuzluğunu düşünmemeye çalıştı. Bunu yaparken, her yeri saran sıcağı da düşünmeyebilirdi. Ya da yakıt deposuna bağlı bir bombayla çölde on beş mil yol almış olduğu gerçeğini.

Blanchard önünde belirdi ve parlak, sıcak güneşin altında ona için gözlerini gölgeledi, keşke hâlâ şapkam yanımda olsaydı diye düşündü. En azından güneş gözlükleri o koşuşturmanın ortasında yüzünde kalmıştı.

Hâlâ güneş gözlüğüm var. Bu acınası olumlu not karşısında sahte bir sevinç bile gösteremedi.

"İç," dedi Blanchard ve onun bir hidrasyon çantasının mesanesini uzattığını fark etti. Güneşten gözleri kör olmuştu, görmemişti. Bu kadarı da fazla.

Ray-Bans'ın ihtişamı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı, boğazı daha düzgün konuşamayacak kadar kurumuştı. Sadece küçük bir yudum aldı. Hayatını kurtaran adamı değerli suyundan mahrum . Konvoy yakında varacaktı. Bekleyebilirdi.

Kadın ona mesaneyi geri uzattı ama o başını salladı. "Bu bir yedek. Sende kalsın. Ona ihtiyacın var."

Her iki adam da ağır, hantal çantalar taşıyordu ki bu sıcakta pek de hoş bir durum değildi. Sırayla her birine baktı. İkisi de iri yarı, uzun boylu, kaslı ve yakışıklıydı. Blanchard ikisinden daha uzun boyluydu, 1.80'in en az beş santim üzerindeydi. Açıklamasındaki hafif gülümseme dışında Linus'un ifadesi büyük ölçüde soğuk kalmıştı -gün ortasının bunaltıcı sıcağında soğuk bir tavır takınma becerisiyle onu etkilemişti- Callahan'ın ise çok daha cana yakın bir havası vardı. Ama sonra, Callahan'ı kendisini sert arazide taşırken sümüklüböceğe benzetmemişti.

Callahan'ın üniformasındaki US ARMY etiketi tekrar gözüne çarptı. "Deniz piyadelerinin Citron Kampı'nın güvenliğini sağladığını sanıyordum."

Callahan, "Biz sıradan bir güvenlik değiliz, hanımefendi," dedi.

Daha fazlasını teklif etmediğinde, tüfeğine baktı ve diğer teçhizatını katalogladı. "Özel Kuvvetler mi?" diye sordu.

Başını salladı. "Ben Başçavuş Cassius Callahan. Bana Cal de. Ve"- Blanchard'a doğru başını salladı-"üstünüzde beliren iri yarı adam da Başçavuş Pax Blanchard."

Blanchard takdimi kabul bile etmedi. Bunun yerine bir su şişesi çıkardı ve uzun bir yudum almadan önce yüzüne su sıçratmak için güneş gözlüklerini çıkardı. Kahverengi gözlerini kapatan kalın, kara kaşları vardı.

Birçok kadının uğruna cinayet işleyeceği kalın kirpiklerle çerçevelenmiş gözleri, uzun düz burnu ve güçlü çenesiyle birleşince yüzü sert ve erkeksi bir hal alıyordu.

Ve sıcak, ki bu saç çizgisinden damlayan terle karışan suya bir gönderme değildi.

"Özel Kuvvetler," diye tekrarladı, zihnini zihninden geri çekerek hoş olmayan bir düşünce. O tam da ateşli bulmak istemediği türden bir adamdı. Bir düzine yıl boyunca kendini onun gibi erkeklerden uzak durmaya adanmıştı. "Yeşil Bereliler'deki gibi büyük harfle mi?"

Callahan, "Evet, hanımefendi," diye cevap verdi.

"Beni durdurma işini nasıl aldın?" Callahan,

"Şanslıydım sanırım," dedi.

Blanchard kuşkulu bir şekilde homurtuya benzer bir ses çıkardı. "İhbar ikinci kaptanımızla görüşüyorduk." Başını eğdi. "Gitmeye hazır mısınız?"

"Evet." Mesanenin omzuna astığı bir kayışı vardı. Bu Daha önce yola çıktığında neredeyse donmuş olmalıydı, çünkü su hâlâ soğuktu ve teninde cennet gibi bir his uyandırıyor. Onun yanındaki yerini almak için acele etti ve yine iki asker onu kuşattı.

"Cibuti'de çalışmaya nasıl başladınız, Dr. Adler?" Callahan sordu. "Lütfen bana Morgan de." Havadan derin bir nefes aldı, o kadar sıcaktı ki ciğerlerini yakacağından korkuyordu. "Birkaç ay önce, Cibuti Limanı'ndaki Etiyopya demiryolunun genişletilmesi için planlanan güzergâh boyunca yerlerin belirlenmesi ve temizlenmesi için Cibuti ve Etiyopya hükümetleriyle sözleşme yaptım.

Bu bir özel sektör sözleşmesi ve ödemeyi Cibuti hükümeti yapıyor, ancak ABD Donanması'nın projede çıkarı var çünkü Cibuti hükümeti, ABD'nin Çin tarafından ödenen demiryolu inşaatını hızlandırmaya yardımcı olması halinde Citron Kampı'nın genişletilmesine izin vermeyi kabul etti. Cibuti demiryolunun getireceği paraya muhtaç ve açıkçası bu işi bir an önce halletmek için ülkemizi Çin'e karşı kullanıyorlar."

Uçağına binene kadar projenin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini bilemediği, onu diken üstünde tutan karmaşık bir bürokrasi ağıydı bu. Ve o zaman bile, Cibuti'ye vardığında bir vajinanın gururlu sahibi olduğu için geri çevrilip çevrilmeyeceğini merak ediyordu. Yanına belden bağlamalı bir alet almayı düşünmüştü ama gümrük müfettişlerinin bundan hoşlanacağını sanmıyordu.

"Önümüzdeki hafta demiryolunun temelini atacaklarını sanıyordum." Callahan söyledi.

"Etiyopya sınırında, evet. Bu bölgede uzmanlaşmış bir jeolog aylar önce hattın o kısmını temizledi. Temizlenen kısımla birleşen iki önerilen güzergâhı araştırmak için getirildim. Şimdiye kadar sadece bir APE-Potansiyel Etki Alanını araştırdım, Linus'u da orada buldum. İkinci APE'yi incelemeye haftalar önce başlamam gerekiyordu, ancak Linus'u bulmak bizi geciktirdi. Eğer ikinci rota açıksa, demiryolu Linus'tan kaçınarak bu yoldan gidecektir. Değilse, o zaman hükümet

Hangi güzergâhın seçileceğine karar vermek ve seçilen güzergâh üzerindeki tüm alanlarda tam ölçekli bir veri kurtarma kazısı yapmak."

İkinci rotayı araştıran kişi o mu olacaktı? Birisi kiralık arabasının altına bomba yerleştirmişti. Bu eve dönmek için güçlü bir argümandı.

Yeni Dünya arkeolojisi üzerine yapmıştı; bir paleoantropolog olarak çalışmayı hiç beklemiyordu, ancak bu proje Doğru yerlerde arkadaşları vardı ve önemli olan tek şey "PhD" harfleriydi. Cibuti'de hiç çalışmamış kimsenin umurunda değildi. Ama zaten çok azı çalışmıştı; Cibuti'deki kazılar hakkında rapor veren sadece sekiz profesyonel arkeolog ve o gelmeden önce hala hayatta olanlara danışmıştı.

Herkes kadar nitelikliydi ve çoğu kişiden daha uygundu.

Ama Linus'u bulduğu için ne kadar heyecanlansa da nefes almayı daha çok seviyordu. Ve her ne kadar alet yapan, et kesen, üç buçuk ayak boyunda, tüysüz, iki ayaklı bir şempanzeye benzeyen homininin kendisine ait olduğunu hissetse de, eğer hayatı tehlikedeyse, çekip gidebilirdi ve muhtemelen gitmeliydi de.

Ya da Callahan arabasının altında bir bomba olduğunu söylediğinde yapması gerektiği gibi kaçabilirdi.

Yola ulaşmışlar ama konvoydan eser yokmuş. Blanchard telsizle aradı ve bir sürücü cevap verdi. Tam cümlenin ortasındaydı ki uzaktan bir patlama sesi duydu.

Telsizin cızırtısı sustu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Üçüncü Bölüm

Orospu çocuğu! Bravo rotasındaki konvoy bir el yapımı patlayıcıya çarpmıştı. Pax, Cal'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Dr. Adler'ı açık alandan çıkarmalıyız." Kuru nehir yatağına doğru başını salladı. "Vadi en iyi seçeneğimiz."

Cal keskin bir baş hareketiyle yönünü değiştirdi ve kuru vadiye ilerledi. Pax, Dr. Adler'in arkasından onu takip etti, dikkati telsizdeydi ve Bravo'daki durumla ilgili gelişmeleri dinliyordu. İkinci konvoy - patlamayı araştırarak ve hasar gören araçları geri alacak ekip

Humvee'ler Charlie üzerinden uzun yoldan geliyordu, ancak karargah Bravo ekibine yardım sağlamak için onları yeniden yönlendirmeyi tercih etti.

"Konvoydaki personelin yaralanmaları hafif." Cal, Dr. Adler'in yararlanması için konuşmaları tercüme etti.

"Tanrı'ya şükür." Sesi titriyordu. Pax durumun sonunda fosilleri kaybetmekten duyduğu endişeyi gölgede bıraktığını hissetti.

Önemini anlıyordu ama yine de onun hayatı, Cal'in hayatı ve Cal'in hayatı birkaç fosilleşmiş kemikten çok daha değerliydi ve Cal onu güvenli bir yere taşıırken Cal'in ona karşı koyuşuna duyduğu öfke hâlâ içinde kaynıyordu.

Ne kadar melek yüzlü olurlarsa olsunlar, miyop sivillere ayıracak zamanı yoktu.

Cibuti bir parlama noktasının kıyısında duruyordu. Ülke, bunu kavrayamayan hiç kimse için uygun bir yer değildi. Güneşin altında kavruken devasa bir çıra kutusuydu. Küçük bir cam parçası ışığı tam olarak yakaladığında bölge alevler içinde kalırdı.

Cal dik yamaçtan aşağı hızlı adımlarla indi. Dr. Adler ona ayak uydurarak Pax'i şaşırtmıştı ama aylardır ülkede olduğunu ve sahada çalıştığını söylemişti ve muhtemelen hem iklime hem de araziye alışmıştı. Daha önceki bitkinliği muhtemelen şoktan ve günün en yüksek sıcaklığında dışarıda olmalarından kaynaklanıyordu.

Cal vadinin dibine ulaştı ve Dr. Adler'e yardım etmek için döndü. Pax'in önünde öyle bir aniden dondu ki, Cal ona çarpmamak için kısa bir süre durmak zorunda kaldı.

Cal'ın kaşları çatıldı. "Dr. Adler?"

"Botunun üzerinde kayan bir Kuzeydoğu Afrika halı engereği var." Sesi alçaktı ve o kadar kuruydu ki, sestten çok nefes gibiydi.

Cal çok yavaşça aşağı baktı. Pax yamaçtan çıkıntı yapan bir kayanın etrafını görebilmek için yana kaydı ve son derece zehirli olan Yılan Cal'in botunun üzerinde sürünerek ilerledi. Neyse ki deri kalındı ve ayak bileklerinin çok üzerindeydi. Yılan deriyi parçalamak istiyorsa yukarıdan saldırmak zorundaydı.

Cal ve Dr. Adler yılan sürünerek geçerken donup kaldılar. Birkaç metre büyük bir kayanın altında kayboldu. Derin bir nefes aldı ve Pax'in göğsüne yaslanarak salınımında geriye doğru sallandı. Derin bir nefes daha alırken sırtını Pax'ın vücut zırhının sert plakasına dayadı. "Geldiğimden beri gördüğüm ikinci şey bu."

"Benim için bir ilk," dedi Cal. "Uyardığın için teşekkürler."

Başını salladı ve yavaşça vadi zeminine indi.

Kuru nehir yatağının bazı bölümleri geniş ve açıktı. Burada vadi, kıyından kıyıya elli metre genişliğindeydi ama ıssız vadinin büyük bir kısmı, onları nehre götürecek olan iki millik dolambaçlı yolun bazı kısımları da dahil olmak üzere

Tadjoura Körfezi ve Camp Citron'daki ABD Donanma limanı, etrafından dolaşmak zorunda kalacakları devasa kayalarla daraltılmış ve delik deşik edilmişti. ABD kuvvetleri üsse en yakın bölümde yoğun bir şekilde devriye geziyordu, ancak Cibuti hükümeti ABD ordusunun kontrolünün görünmesini hoş karşılamıyordu

Kendilerine verilenden daha fazla toprakları vardı, bu yüzden üsse bu kadar uzaktayken, vadi kimsenin olmadığı bir yerdi.

Wadis - yağmur mevsimi dışında kuru kalan akarsu yatakları veya vadileri - gerçek nehirleri olmayan ve sadece mevsimlik akarsuları olan Cibuti'de acımasız bir alay konusuydu. Hiçbir zaman yerine getirilmeyen bir su vaadiydi.

Ancak Pax'ın söyleyebildiği kadarıyla, Cibuti ile ilgili her şey acımasızdı.

Cal önde, Pax arkada yürüyor, M4'ü hazır halde altı kişiyi koruyordu. Siper alıp emirleri beklemek için korunaklı, engereklerin olmadığı bir yer bulacaklardı. Eğer Dr. Adler yanlarında olmasaydı, doğrudan üsse giderlerdi ama kadın bir engelden daha fazlasıydı, bir bilinmeyendi.

Mükemmel bir kamuflajı olan bir casus mu, yoksa Etefu Desta tarafından ölüm için hedef alınan bir masum mu?

Güvenli bir pozisyon bulduklarında, Cal telsizle komutanlarına haber verdi. Haberler iyi değildi. Charlie rotasını izleyen ikinci konvoy keskin nişancı ateşiyle kısıtılmıştı. Desta tarafından düzenlenmiş koordineli bir saldırıyla karşı karşıyaydılar.

Cal, "Desta daha önce hiç böyle bir saldırı düzenleyecek organizasyona ya da ateş gücüne sahip olmamıştı," dedi.

Pax başını salladı. O da aynı şeyi düşünüyordu. Bakışları Dr. Adler'ın üzerinde bir aşağı bir yukarı dolaştı. Desta'nın elçisi. Bu da ne demek oluyordu? "Ya bu üç koldan saldırının arkasında Desta yoksa?" dedi. "Citron Kampı'na başka kim saldırıyor?"

Cal homurdandı. "Doğu Afrika'daki ve Arap Yarımadası'ndaki hemen hemen herkesle sınırlandırabiliriz."

Cal'ın ifadesindeki gerçek karşısında yüzünü buruşturdu. "Başka bir şekilde ifade edeyim: Böyle bir saldırıyı organize edecek imkânlar kim sahip? Hem zamanlama hem de para?"

Cal omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Belki Çin?"

Çin'in Doğu Afrika'da tutunmak için çok çalıştığı doğrudu ama bir ABD askeri üssüne doğrudan saldırmak onlar için bile çok uzak görünüyordu. Pax'in bakışları yine Dr. Adler'e takıldı. Verdiği tepki çok aşırıydı. *Çok mu aşırı?*

Olabilir. Ama içgüdülerinin onun dar görüşlü bir aptal olduğunu söylüyordu.

Charlie'deki denizciler keskin nişancının konumunu tahmin ettikçe telsiz konuşmaları arttı. Cal . "Eğer keskin nişancı Charlie'nin batısında, vadi ile üs arasındaysa, o pislğin arkasındayız demektir."

Pax konumu zihninde canlandırdı. "Keskin nişancı yarım kilometre kuzeydoğudaki vadi üzerinde olabilir. Sinsice yaklaşıp onu ." Bakışları Dr. Adler'a döndü ve kaşlarını çatı. Bu bir sivilin peşine takılabileceği türden bir operasyon değildi.

Cal onun düşüncelerini okuyabiliyordu. "Bebek bakıcılığı görevini kabul edersen bana olan elli dolar borcunu unutacağım," dedi.

Pax kıs kıs güldü ve yüz dolar talep etmek istedi ama keskin nişancının peşinden gitmeyi tercih etti. "Anlaşma yok."

"Mesafeli atışlarda daha iyiyimdir ve bu muhtemelen uzun atış olacak." Cal'ın bakışları arkeologa kaydı. "Ve sen de kadınlarla daha iyisin."

Dr. Adler homurdandı, sonra dar, kemik gibi kuru nehir yatağında bir aşağı bir yukarı baktı. Sırayla onların bakışlarıyla karşılaştı. "Eğer onu yakalayabilirseniz, . Ben saklanıp bekleyebilirim."

Pax bu planı ne kadar sevse de, bu plana uymalarının imkânı yoktu. Cal'a keskin bir baş selamı verdi. Pax keskin nişancıları vurma konusunda hiç de beceriksiz değildi ama Cal bir asdı. "Ben Dr. Adler'la kalacağım ama bu gece Barely North'ta sen ısmarlıyorsun."

Ayrılmak ideal olmaktan çok uzaktı ama ne zamandan beri savaş idealdi ki? İkinci Kaptan'a iyilik olsun diye Dr. Adler'la ilgili ihbarı kontrol etmenin tam anlamıyla bir savaş görevine dönüştüğü de kesindi. "İzin günümü böyle geçirmeyi hayal etmemiştim," diye ekledi.

"Fazla mesai ücretini düşünün," dedi Cal.

"Buna ihtiyacın olacak, çünkü bu gece iki içki sınırını aşmaya niyetliyim." Bir harita çıkardı ve Cal ile arasındaki bir taşın üzerine yaydı.

Güneş vuruyor, kâğıt haritayı koruyan plastik tabakayı parlatıyordu. Saç çizgisinden plastiğin üzerine ter damlıyordu. Dondurulmuş bir içeceklerle başlayacaktı. Çok buzlu olduğu sürece ne tür olduğu umurunda değildi.

Cal vadi üzerindeki bir sırt çizgisini işaret etti. "Burası boyunca" -parmak ucuyla dış çizgiyi takip etti- "Charlie'yi görebileceği bir hat var. Uzun, yani bu orospu çocuğunun yetenekleri var. Ayrıca, yerdeki hiç kimse onu göremediği için kendini beğenmiş hissediyor."

Pax haritayı bir kenara koyarak, "Kendini beğenmiş piçin haddini bildirme vakti geldi," dedi. "Dr. Adler ve ben vadi boyunca devam edeceğiz. Üste görüşürüz."

Cal sırttı. "Önce seni görmezsem olmaz." Dr. Adler'a döndü. "Hanımefendi, sizinle tanışmak korkunçtu. Umarım tekrar karşılaştığımızda daha az patlama ve yılan olur."

Adler güldü. "Anlaştık."

Bakışları Pax'e kaydı. "Pax'in seni korkutmasına izin verme. O bir oyuncak ayı.

Düşüncelere dalmak senden hoşlandığı anlamına gelir. Bu şekilde flört ediyor."

"Gidecek bir yerin yok mu senin?" Pax takım arkadaşına öfkeyle sordu.

Cal ona sırttı, sonra Pax'a döndü ve bir anda asker geri döndü.

Cal cana yakın bir arkadaştan Özel Kuvvetler operatörüne bazı adamlara kamçı etkisi yapacak bir hızla geçebiliyordu. "Binsekizyüzde zar zor Kuzey. Ben ." Döndü ve sırtındaki ağır çanta onu hiç vadi boyunca koşturmakla başladı.

Adler, Pax'in bakışlarıyla karşılaştı. "Oyuncak ayı mı? Nedense bundan şüpheliyim."

Pax, gününü ciddi şekilde mahveden kadını incelerken yüzünü boş tuttu. "Grizzly, Teddy. Cal bu terimleri karıştırıyor."

Ağzı seğirdi ama gülümsemedi. Bakışları ciddileşti. "Daha önce bir pislik gibi davrandığım için özür dilerim."

"Bir aptaldan çok bir eşek."

Başını salladı. "O da var. Çok kötüydüm. Ve özür dilerim."

Başıyla keskin bir selam verdi. "Özr n kabul edildi."

Başını Cal'ın gittiği yönün tersine, vadiye doğru eğdi. "Sanırım o tarafa doğru gidiyoruz?"

"Evet. Bizi neyin beklediğini bilmiyoruz. O yüzden ağırdan alacağız. Temkinli davranacağız."

Başını salladı ve ileri doğru bir adım attı. Elini koluna koyarak durdurdu, temasın zil sesini duymazdan geldi. " nce ben gideceğim."

" z r dilerim."

 nden gidiyor, her yavaş adımda silahının namlusuyla vadiyi tarıyordu. Bu durumla ilgili hemen hemen her şey berbattı. Güneş tepe noktasına ulaşmıştı, nem oranı yüzde bin civarındaydı, Cal tek başına bir keskin nişancıyı halletmeye ve Pax ağız bozuk peri Morgan'la baş başa kalmıştı.

Dr. Adler sanki düşünceleri tarafından yönlendirilmiş gibi bir dizi küfür savurdu. "Sorun nedir?" diye sordu.

"Arabada bulunan her şeyi zihinsel olarak kataloglamaya başladım: bilgisayarım, saha defterlerim, kameram. Tüm saha notlarım, tüm kazı fotoğrafları, tüm strat  izimleri. Gitti." Dudaklarından daha fazla küfür kaçtı. Desta'ya ve atalarına yönelik küfürlerin ardından "Küflü tostun üzerinde keçi spermi ile servis edilen roka, o domuz suratlı bok böceği için fazla iyi."

"Rokadan nefret ediyor olmalısın."

"Roka Şeytan'ın maruludur."

Yüzünü göremediği için gülümsemesine izin verdi. O da roka hayranı değildi. "Veriler için yedekleme yaptınız mı?" Pax sordu.

"Kültür Bakanı'nda bazı saha notlarının kopyaları var -  n bulgular, proje güncellemeleri, ancak ayrıntılı harita ve çizimler yok. Sert veriler değil."

 leriden gelen bir ses Pax'in kısa süre durmasına neden oldu. Dur işareti yapmak için omuz hizasında bir yumruk kaldırdı ve Adler'in bu işareti bildiğini umdu. Adler hemen durdu ve sessizlik ihtiyacını anladı.

Daha yumuşak notaları kaçıracağını bilerek dinledi çünkü işitme duyusu patlama yüzünden hâlâ kapalıydı. Ama yine de silah sesleri ve omzuna çarpan, sağındaki kayadan bir kurşunla ayrılmış olan bazalt parçasının sesi açıktı.

Onu yakaladı ve bir kayanın arkasına sürükleyerek yere d   rd . Sessizce küfretti. Biri ateş etmeden önce en az iki adamla göz göze gelmişti.

"Bana bir silah ver," diye fısıldadı.
Adam irkildi ve onun bakışlarıyla
karşılaştı.
Gözleri adamın kemerindeki Sig'e kaydı. "Sig'i bana ver."
"Delirdin mi sen? Silahımı bir sivile verdiğimi bana ne olur biliyor
musun?"
"Bir kendimi daha güvende hissederdim, sen silah kullanmıyorsun ve en az
iki militan kırk metre öteden bize ateş ediyor. İkinci kaptanın ne diyecek diye
endişelenmenin zamanı değil."
Elini Sig'in üzerine koydu. Kahretsin. Belli bir mantığı vardı. Ve eğer ona
bir şey olursa, silahlı militanlarla tek başına yüzleşmek zorunda kalacaktı.
Pax'i öldürebilirlerdi ama Dr. Morgan Adler? O hayatta kalacaktı. Savaş
ganimeti. On milden daha az uzaklıktaki Somali'de IŞİD ergenlik çağındaki
kızları soyuyor, açık artırma bloklarına çıkarıyor ve cinsel kölelik için
satıyordu.
Eğer yakalanırsa Adler'in de aynı kaderi paylaşacağı
neredeyse kesindi. "Ateş etmeyi bilmiyorsundur
herhalde?" diye sordu.
Başıyla keskin bir selam verdi. "İyi bir "
Pax onun yalan söylemediğini umuyordu.
Sig'i ona uzattı ve o da çok iyi bilen biri gibi şarjörü kontrol etti. Şarjörü
tekrar kabzaya yerleştirdi. "Paslanmışım ama ne yapacağımı biliyorum."
Silaha şöyle bir baktı. "Nişangâhlar
doğru mu?"
Başını salladı.
"Güzel."
"Kâğıda ateş etmeyeceksin. Gerekirse bir insana ateş edebilir misin?"
"Bu adamların patlamayla bir ilgisi olduğunu düşünüyor musunuz?"
"Evet." Evet dedi ama her halükarda evet diyecekti.
"O zaman ben de o orospu çocuklarının sincap büyüklüğündeki
gagalarını ." Gülümsedi, ilk kez bu kadından hoşlanabileceğini
düşünüyordu.
Teleskopik bir direğin üzerindeki aynayı çıkardı ve nişancıların konumunu
belirleyene kadar uzattı. On beş metre soldaki bir kayanın arkasına siper
alırlarsa piçleri daha iyi vurabilirlerdi. "Siz şu kayaya doğru koşarken ben
koruma ateşi açacağım." Eliyle işaret etti. "Bunu yapabilir misin?"
Kızın gözlerindeki korkuyu görebiliyordu. Bir poligonda hedeflere ateş
etmek başka bir şeydi, mermilerin uçuşma ihtimali varken on beş metrelik bir
açıklıktan koşmak başka bir şey. Omurgasını dikleştirdi. "Yapabilirim," dedi

Sıkıca. Geniş mavi gözlerindeki endişe, bir cesaret perdesinin ardında . Ciddiydi.

Daha da önemlisi, buna *inanıyordu*.

Ona bir çift kulak tıkacı verdi ve kendi kulak tıkaçlarını taktı. İşler gürültülü bir hal almak üzereydi.

İkisi de çömelme pozisyonuna geçti ve adam parmaklarıyla üçe kadar saydı. Onun işaretiyle M4 ile ateş açtı ve kadın koşmaya başladı. Bir kadına göre kısa sayılabilecek boyuyla -beş-dört ya da beş-beş olduğunu tahmin ediyordu- hızlı ve alçak bir çömelmeyle koşuyor, yıldırım hızıyla küçük bir hedef haline geliyordu. Sanki bunun için eğitim almış gibi hareket ediyordu, adamın ABD'de paintball savaşlarına ya da benzer bir şeye katılıp katılmadığını merak etmesine neden oldu.

Kayaya sağ salim ulaştı ve ona işaret verdi. Kendini bir profesyonel gibi siperin içine soktu ve atış yapmak için pozisyon aldı. Onun için koruma ateşi açmaya niyetlendiğini fark etti. Başını iki yana salladı. Tüfeğini boylu boyunca ateşleyecekti. Bu daha etkili olurdu ve M4 için tabancasından çok daha fazla mermisi vardı.

Ama onun kendisi için koruma ateşi açtığını düşününce sırtıtmaktan kendini alamadı. Dr. Morgan Adler sürprizlerle dolu bir kadındı.

Hızlı silah patlamalarıyla açıklığı geçti. Ses vadi boyunca yankılandı, titreşim nemli havayı hareket ettirdi. Yine yanında, onu en derin siperin içine doğru itti ve yine aynayı kullanarak düşmanı tespit etmek.

Bir yarık vadi duvarını ikiye bölmüştü ve en az bir silahlı adam bu yarığa sığınmıştı. Yer seviyesindeki yarıktan bir ayak parmağının çıktığını ve kalça hizasında bir tüfeğin namlusunun dışarı fırladığını görebiliyordu.

Özensiz. Bunlar eğitilmiş askerler değildi.

A Takımı yerel halkı eğittiği için rahatlamıştı ve eğittiği adamlardan biri tarafından saldırıya uğrayabilecekleri fikri gerilla savaşçısı iğrenç ama her zaman var olan bir endişeydi.

Silahını, ateş edenin baş hizasında olduğunu tahmin ettiği yere sabitlemişti, bekledi. Bu zavallı asker müsveddesine beş dakika verdi. Kendini göstermezse, bir sonraki kayaya geçeceklerdi.

Ama piç Pax'e bir iyilik yaptı ve sadece otuz saniye sonra etrafına bakındı. Silahlı adam namluyu gözüne doğru kaldırırken Pax tetiği çekti. Piç kurusu bir işaret de kaldırabilirdi. Kan kayaya sıçradı.

Bir tango gitti, en az bir tane daha kaldı.

Arkasında, Adler'in pozisyonunu değiştirirken çıkardığı sesi duydu. Kan dökölmesinden dolayı ıldırnamış umarak döndü. *Kahretsin*. Diğer adam etrafından dolaşmıştı. Silahını Dr. Adler'e doğrultarak hamle yaptı.

Pax silahını kaldıramadan bir el ateş etti. Adam yere düştü ve bir topun içine kıvrıldı.

Yüce Tanrım. Gerçekten de onu vurmuştu. Adam acı içinde inledi.

"Orta kütleye nişan almalıydın."

"Orta kütleye nişan alıyordum. Dediğim gibi, pratik yapmadım. Ayrıca saldırıyordu."

Pax kulak tıkaçlarını çıkardı ve kıvranan adama yaklaştı. Adamın silahını tekmeleyerek elinden aldı ve hızla vücudunu aradı. Başka silah yoktu. Bu adam kimseye zarar veremezdi. "Kaç kişi daha var?" diye sordu Fransızca. "Vadi'de kaç adam var?"

Adam hıçkırarak hıçkırarak ağlayarak üsse giden yolu engelleyen başka biri olduğunu inkâr etti ve bir ABD tıbbi tesisine götürölme için yalvardı.

Pax'in, öldürmek için saldıran bir adamı kurtarmak için kendisini ve Dr. Adler'ı riske atmasına imkân yoktu Vadi boyunca ilerlemeye devam edeceklerdi.

daha fazla militan olmamasını umarak üssü terk etti. Citron Kampı'na yapılan bu planlı saldırı şimdiye kadar denenmiş hiçbir şeye benzemiyordu ve Desta'nın uyguladığı başka muamelelerden korkuyordu.

Ayağa kalktı ve ACU'sunu fırladı. Üniformasına kan bulaşmıştı. Dr. Adler'a "Gidelim," dedi.

Onlar uzaklaşırken militanın hıçkırıkları feryatlara dönuştü ve adamı sıcak vadide ölöme terk ettiler. "Desta," dedi adam. "Sana Desta'yı verebilirim." Başka kelimeler de döküldü ama Pax çok az Arapça biliyordu, bu yüzden anlamsızdılar. Adam Fransızcaya geçti, Pax Fransızca biliyordu. "Desta'nın kampının nerede olduğunu biliyorum. Beni kurtarın, ben de size söyleyeyim. Gökyüzünden ölüm getiren insansız hava araçlarını gönderebilirsin."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Dördüncü Bölüm

Blanchard kısa bir süre durdu ve feryat eden, gevezelik eden adama baktı. Kızarmış yüzü kapalıydı, ifadesi okunamıyordu.

"Ne dedi?" Morgan sordu. Adamın son sözlerinin Fransızca olduğundan oldukça emindi, ama Fransızcası mutfakla sınırlıydı.

Blanchard ağır çantasının kayışlarını çözdü ve yükü ayaklarının dibine bıraktı. "Bize Etefu Desta'yı verebileceğini söyledi. Adamın kampının nerede olduğunu biliyor." Yaralı adamın yanında diz çöktü. "Tıbbi bakım karşılığında yerini söyledi."

Morgan'ın tüm vücudu dikkat kesildi. Etefu Desta, Morgan'ın Elçilikten aldığı her güvenlik bülteninde bölgenin en çok aranan adamıydı.

"Desta'nın Etiyopya ve Eritre'de iktidarı ele geçirmek için yaptıklarına kıyasla arabanızı bombalamak önemsizdi" diye ekledi.

O haklıydı. Desta'nın yerini gösteren hiçbir ipucunu görmezden gelemezlerdi, bu ipucu tıbbi yardım isteyen ölmek üzere olan bir adamdan gelse bile. Blanchard'ın yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Kurşun yarasına yama yapmak hakkında bir şey biliyor musun?"

Kasık yarası mı?"

"Kanamayı durdurun." Adamın ellerini yaralı cinsel organından çekti. "Onu vurmak zorunda mıydın?" Çantasına döndü ve üzerinde kırmızı ilk yardım çarpı işaretleri olan birkaç kese çıkardı. "Koy Femoral arterine baskı uygulayın. Bu kanamayı durdurmaya yardımcı olacaktır. Pıhtılaştırıcı bir maddeyle dolu bandajlarım var."

Hareket etti ve Blanchard'ın karşısında dizlerinin üzerine çöktü ve adamın pantolonunun çözdü, yarayı ağırlaştırmadan aşağı çekmenin en iyi yoluna karar vermeye çalıştı.

Kemikler, pislik, böcekler ve sürüngeçerler midesi bulandırmıyordu ama öğürme refleksi daha önce yırtık et ve kanlı yaralar tarafından hiç test edilmemişti. Omurgasını çelikleştirdi. Bunu yapabiliyordu.

Derin bir nefes aldı. Bir anda, kızgın güneşin altında kavrulan kanın kokusu öğürmesine neden oldu. *Tamam. Ağzından nefes al.* Tekrar adamın bel kemerine uzandı ve kumaşı çekiştirirdi.

Blanchard keskin bir bıçak çıkardı ve adamın pantolonunu kalçasından başlayıp ayak bileğindeki paçasına kadar hızlı bir kesikle yardı. Bıçağı ona uzattı. "Diğer tarafı da yap," dedi ve çantasından tıbbi malzemeleri almaya geri döndü.

Onun hareketini taklit etti, sonra pantolonu önden aşağı sıyırdı. Kanla kaplı cinsel organları görünce yüzünü buruşturdu.

"Uyluk nabzını nasıl bulacağını biliyor musun?" Blanchard sordu.

"Sanırım öyle." Cibuti'ye yapacağı yolculuk için hazırlıklarının bir parçası olarak kalp masajı ve ilk yardım konusunda yeniden sertifika almıştı. Bunu yapabiliyordu.

Bunu yapardı.

Kata çalışmadan önce yaptığı gibi kendini ortaladı. Karate yaparken her şey kas hafızası ve odaklanmayla ilgiliydi. Bunu burada uygulayabiliyordu.

Blanchard ona ameliyat eldivenlerini ve antiseptik mendilleri uzattı. Kanın bir kısmını temizlemek için kendisine verilen değerli keseden adamın kasıklarına su döktü, eldivenleri giydi ve yarayı bulmak için mendilleri kullandı. Kurşun adamın testis torbasını sıyırmış ve uyluğunun iç kısmına saplanmıştı. İyi olmuş. Bacağın içinde, atardamarın altındaydı.

Yeniden normal nefes almaya başlamıştı; koku artık onu rahatsız etmiyordu. Odaklanmasını ayarlamıştı. Önündeki görevden başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Uyluk kemiği nabzını buldu ve elinin topuğuyla bastırarak derine indi. Adam çığlık attı, muhtemelen yarasına yakın olduğu için basınç kör edici bir acıya neden olmuştu.

Daha sert bastırdı.

Adamın feryadı akıntının ortasında kesildi. Acıdan bayılmış ve onları kutsanmış bir sessizlikle baş başa bırakmıştı.

Blanchard yaranın üzerine kalın bir bandaj bastırdı. Bandaj sıırsıklam olmuştu ama pıhtılaştırıcı madde ve basınç işe yarıyor gibiydi çünkü yeni bir bandajla değiştirmek için bandajı çıkardığında yara hemen kanla dolmamıştı. İkinci bandajı uygularken atardamar üzerindeki baskıyı artırdı. Basıncı korumak için gösterdiği çabadan dolayı kolları titriyordu.

"İyi gidiyorsun," dedi adamın uyluğuna gazlı bez sarıp bandajı sabitlerken. Bandajın ucunu bağladı.

Kollarını gevşetip topuklarının üzerine oturdu ve gerginlikten ağrıyan bileklerine masaj yaptı.

Blanchard, "Onu vurduğunu kimseye söyleyemezsin," dedi. "Benim silahım. Benim mermim. Benim atışım. Tabii kariyerimi mahvetmek istemiyorsan."

"Söylemeyeceğim," diye söz verdi.

"Kahretsin. Bir kasık vuruşu. Aylarca bu konuda alay konusu olacağım. İyi bir atıcı olduğunu söylemiştin."

Onun şikâyeti karşısında gülümsemekten kendini alamadı. "Özür dilerim. Silah kullanmayalı on yıldan fazla oldu. Bir sonraki adamı tam ortasından vuracağım. Söz veriyorum."

"Umalım da bir sonraki adam olmasın."

Bakışlarının baygın adamın üzerine düşmesine izin verdi. "Desta'nın nerede olduğunu gerçekten bildiğini düşünüyor musun?"

Blanchard omuz silktilti. "Şansımı denemek ve yalan söylediğini varsaymak istemiyorum. Bu fırsatın kaçmasına izin vermeyecek kadar uzun süredir Desta'nın peşindeyiz ve bu saldırı göz önüne alındığında, o pisliği ortadan kaldırmamız gerekiyor. Onu vadi dışına taşıyacağım ve bir sağlık helikopteri çağıracağım."

"Helikopter keskin nişancı yüzünden risk altında olmayacak mı?"

"Umarım Cal o zamana kadar keskin nişancının icabına bakmış olur."

Morgan gözlerini bandaja dikmiş, parlak beyazı koyu bir kızılığın kaplamasını bekliyordu ama hiç kızılık sızmamıştı. Eğer militan tıbbi bir tesise ulaşmadan kan kaybından ölürse, bu onu kurtarmaya çalışmadıkları için olmayacaktı. Derin bir nefes aldı ve ayağa kalktı, atardamara sürekli baskı uygulamaktan kasılmış bacaklarını ve kollarını gerdi.

Aşağıya doğru bir bakış, en sevdiği saha kıyafetlerinin kanla kaplı olduğunu gösterdi. Muhtemelen bir korku filmindeki üç numaralı sarışın bimboya benziyordu ve Blanchard kesinlikle elektrikli testereyi kullanması gereken kişi gibi görünüyordu.

Eldivenleri çıkarıp Blanchard'ın diğer tıbbi atıklar için kullandığı torbaya koydu ve ellerini dezenfektan jel ile ovdu.

Nadiren temiz olan mesaneyi yerden aldı ve ısırma valfine kan bulaştığını gördü. Yüzünü buruşturdu. Asla ondan içmeyecekti.

Blanchard ona hidrasyon çantasının ağızlığını uzattı ve o da minnettar bir yudum su içtikten sonra valfi çantasının koluna soktu. "Yani bir kolunu ben, diğerini sen alacaksın ve onu sürükleyeceğiz öyle mi?" diye sordu.

"Hayır. Bu kanamanın yeniden başlamasına neden olabilir. Onu ben taşıyacağım."

"Vadi dışında mı?" Yamaca doğru baktı. Kuru nehir yatağı bu bölgede daralmış, daha derin bir vadiye ihtiyaç duymuştu. "Duvar burada dik."

Ağzı ukala bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ben . Seni taşıdım - sen tekmelerken ve benimle dövüşürken."

Hatırlatma karşısında yüzü kızardı. "Sanırım bu gece satın alan benim."

Güneş gözlüklerinin üstünden ona baktı. Gözlerinde artık öfke yoktu ama ateşkesleri silah sesleriyle pekişmişti. Kadın adamın bakışlarında bir sıcaklık gördü ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bana bundan daha fazlasını borçlusun."

Sanki libidosunun şalterini indirmiş gibiydi. Elbette, onun çekici olduğunu daha önce de fark etmişti, ama bu soyut bir algıydı, bir filmde yakışıklı bir aktör görmek ve pasif, kişisel olmayan bir şekilde görünüşünden zevk almak gibi. Ama hafif bir gülümseme ve bir parça mizahla, çekici özellikleri teorik olmaktan çıkıp somut bir hal aldı. *Onun seksi olduğunu düşünmekten, ondan bir parça istiyorum demeye geçti.*

Bundan bir parça ister miydi?

Gözleri adamın sol göğsünün üzerindeki "US ARMY" yazısına takıldı.

Sadece asker değil, ordu mensubuydu. Bir Yeşil Bereli, daha az değil.

Babası Çavuş Pax Blanchard'a *bayılırdı.*

Bu da askeri, cehennemde olmayacaklar listesinde en üst sıraya koyuyordu.

O kesinlikle yaptı

bundan bir parça istemez.

Boğazını temizledi ve sesine bir soğukluk kattı. "Korkarım alacağın tek şey bir içki olacak."

Başını eğdi. "Sakin olun, Dr. Adler. Şaka yapıyordum."

"Morgan," diye tekrar düzeltti.

"Bana Pax de. Hulk dışında her şey diyebilirsin. Cal bile bana böyle hitap etmemeli." Eşyalarına doğru başını salladı. "Çantamı taşıyabilir misin?"

Başını salladı.

"Güzel." Telsizini çıkardı ve askeri telsiz kodunun yabancı dilinde konuştu. Görev tamamlandıktan sonra telsizi bir kenara koydu ve yaralı militanı kaldırırken kadının çantasını giymesi başıyla işaret etti.

Vay canına, çantası çok ağırdı. Ona ne kadar zayıf biri olduğunu göstermek istemediği için küfürlerine hakim oldu.

Bu şeyi giyerken onu taşımış mıydı? Bu sıcakta? Adam Hulk değil, Kaptan Amerika'ydı.

Kaptan Amerika onun en sevdiği İntikamcı oldu.

Pax, yetersiz beslenen ve muhtemelen yüz yirmi kilo ağırlığındaki yaralı militanın yükünü sırtlayarak, vadinin dik duvarına tırmandı.

Arkasından gelen, onun sadece üçte biri ağırlığındaki bir çantayı aynı yokuşu tırmanırken nefes nefese kaldığını gizlemeye çalıştı. Çakıl taşları ayaklarının altından yuvarlanıyor, güneş kafasına vururken onu çelme takmakla tehdit ediyordu.

Babasının yoğun baskısına rağmen *bu* yüzden orduya hiç katılmamıştı. Kazı çantası yeterince ağırdı, çok teşekkür ederim.

Tam da sıcaktan ve efordan bayılacağını düşündüğü anda dudağa ulaştı ve yere yığıldı. Pısırlıklığını maskeleyerek buraya kadarmış. Şu anda kusmak kulağa çok iyi geliyordu ama bunun için bile çok susuz kalmıştı.

Blanchard-Pax adımlarını bozmadan ilerlemeye devam ederken, "Bensiz devam edin," diye mırıldandı.

"Dinlenme molası için zaman yok, Adler." Sesinde küçümseme vardı. "Açıktayız ve helikopteri beklerken siper almamız gerekiyor."

Sesi tıpkı babası gibiydi. Piç kurusu.

Ayağa fırladı, utançtan kaçınma arzusundan ve kendini bu yabancıya kanıtlama ihtiyacından güç buldu.

Bir mesanın dibindeki oyuğa ulaştı ve baygın adamı kapalı alana soktu. Morgan çantasını ayaklarının dibine bıraktı ve umutsuzca fırlamayacağını umarak yere düştü.

Tüm vücudu kızarmıştı ve kalın, sıcak havada zar zor nefes alabiliyordu. Güneş gözlükleri terli yüzünden kaydı ve onları geri alamayacak kadar yorgun olduğu için gözlerini yakıcı güneş ışığına karşı kapattı. Kan oksipital siniri boyunca nabız gibi atarken kalbi çarpıyordu. Migrenden bir adım uzaktaydı ve kalbi patlamaya hazır hissediyordu.

"İyi iş çıkardın," dedi Pax.

Ona eşlik eden sırtımayı görmek için bir gözünü açtı ama bir şey görmeyince şaşırdı. Adam samimi görünüyordu. Kaşlarını birbirine yaklaştırdı. Bu adam hiç mantıklı değildi.

"yaptın. Götlük yaparsam daha sert tepki vereceğini düşündüm. Orada durmak güvenli değildi."

Onu tehlikeden uzaklaştırmak için manipüle mi etmişti?

Kurnazdı ama onu nasıl harekete geçireceğini doğru tahmin ettiği için de utanç vericiydi. Babası da aşağılama yöntemini kullanmıştı ama bunun farklı olduğunu düşündü. Pax'in sataşması hayatını kurtarmış olabilirdi.

Yöntemleri için bir geçiş hakkı olacaktı. *Bir kere.*

Çarpan nabzı daha normal bir ritme yavaşladı. Nefes almak daha az zor gelmeye başladı. Belki de ısı yorgunluğundan ölmeyecekti. Ölmekten bahsetmişken, baygın militana bakmak için döndü. "Nasıl bizim Hasta mı?" diye hırıltılı bir sordu.

"Hâlâ nefes alıyor."

"Bir helikopter bulmamız ne kadar sürer?"

Omuz silkmesi hiç de sıradan değildi ve kadın onun endişelendiğini fark etti. Callahan hakkında.

Bilinç düzeyinde, bugün yaşananların kendi hatası olmadığını biliyordu. O bir kurbandı. Ama beyni mantığı her zaman gerçek olarak kabul etmiyordu ve fosillere ulaşmak için Pax'la savaşıyor durumu daha da kötüleştirmişti.

Her şey onun suçuymuş *gibi hissediyordu*.

Patlama. El yapımı patlayıcı. Keskin nişancı. Sorumlusu oydu. Katalizör. Ya da belki Linus öyleydi. Ne olursa olsun, bu yük onun omuzlarına binmişti ve bu da taşınması çok ağır, korkunç bir yükü.

Ya Callahan yaralandıysa ya da öldüyse? Onun yüzünden buradaydı. Çünkü Desta'nın tuzağına düşmüş ve tam da onun beklediği gibi davranmıştı.

Uzaktan tek bir silah sesi duyuldu.

Telsizini sıkıca kavrayan Pax kaskatı kesilirken onun bakışlarıyla karşılaştı. Sessizlik bir parazit hışırtısıyla bozuldu, ardından Cal'a ait olduğundan şüphelendiği bir ses duyuldu.

Pax'in yüzünde geniş bir sırıtiş belirdiğinde rahat bir nefes aldı. Onun gülümsemesini karnında hissetti.

Evet, kesinlikle ondan bir parça istiyorum.

Militanın helikopterle Donanma gemisine götürülmesinin üzerinden beş dakika geçmeden, Morgan ve Pax'i üsse götürmek üzere bir Humvee geldi.

O ve Cal'ın, Morgan ve Pax'ı üsse götürmek için raptiye şeridini döşemelerinin üzerinden üç saatten az zaman geçmişti.

ve barikatlarını kurdular. Kaskını çıkardı ve Morgan'ın yanındaki arka koltuğa yerleşti. Morgan arkasına yaslanıp gözlerini kapatırken onu taradı.

Uzun sarı saçlar örgüsünden kurtulmuş ve şimdi kızarmış, terli alnına ve boynuna yapışmıştı. Giysilerine, kollarına ve ellerine kan sıçramıştı ve toz, cildinin nemli kırıksıklıklarına yerleşmiş, yıllar sonra yüz kırıksıklıkları daha belirgin hale geldiğinde nasıl görüneceğine dair bir ipucu veriyordu.

Güzel, yaşlanan bir peri olurdu.

Çok narin görünüyordu, ancak kısa tanışıklıklarında kırılgan bir çiçek olmadığı açıkça ortaya çıkmıştı. Bir patlamadan histeriye kapılmadan kurtulmuş -kendisini kurtardığı için ona kızdığı kısım hariç- bir adamı gözünü kırpmadan vurmuş ve sonra da o adamın hayatını kurtarmaya yardım etmişti.

Ona duyduğu öfke kavurucu sıcakta buharlaşmış ve yerini tamamen farklı bir şeye bırakmıştı.

Basit, temel bir şehvet. Bir savaş görevi tamamlandığında genellikle odak noktası olmayan adrenalinin bir yan etkisi.

O da bunu hissediyordu. Helikopteri beklerken bunu gözlerinde görmüş, zırhlı aracın arka koltuğuna tırmanırken yardımını kabul ettiğinde içinde dalgalanan yükte hissetmişti.

Ve onun gibi, o da bunu görmezden gelmeye çalışıyordu.

Adrenalinin sebep olduğunu biliyor muydu, yoksa bu onun için yeni bir şey miydi?

Yaptığı işin adrenalinini genellikle bu şekilde yükselttiğinden şüpheliydi. Ama vadi boyunca tecrübeli bir asker gibi ilerlemişti.

Sürücü koltuğundaki denizci, "Üs komutanı ikinizi de doğruca karargâha götürmemi istiyor," dedi.

"Önce bir doktor tarafından kontrol edilmesi gerekiyor."

Dikiz aynasından sürücünün kaşlarını çatıldığını görebiliyordu ama itiraz etmedi. Kız kanlar içindeyken nasıl itiraz edebilirdi ki? Elbette başka birinin kanıydı ama bunun doğrulanması gerekiyordu. Kadına su verilmesi ve şok belirtileri olup olmadığının kontrol edilmesi gerekiyordu.

Üsse vardıklarında birlikte tıbbi kliniğe girdiler ve Morgan hemen bir muayene odasına alındı. Pax doğruca komutanın ofisine gitmek niyetiyle çıkmak için döndü ama Brooklyn aksanıyla konuşan Afro-Amerikan, güzel ve minyon bir doktor olan Janelle onu durdurdu. "O kadar hızlı değil Blanchard. Bir patlamanın ve karşılıklı ateşin ardından binama girersen herkes gibi muayene edilirsin."

"Ben iyiyim."

"Ben sana iyi olduğunu söyleyene kadar iyi ."

On dakika sonra Janelle stetoskopunu bir kenara koydu. "İyisin," dedi. geniş bir sırıtışla söyledi. Onu tepeden tırnağa taradı. "Ama bunu söylediğimi Dion'a söyleme."

Pax güldü. Özel Kuvvetler'de çalışan Dion ve Janelle son bir aydır pek de gizli olmayan bir ilişki yaşıyorlardı. Ordunun farklı kollarında oldukları ve ikisinin de subay olmadığı göz önüne alındığında, arkadaşlık

kurallar geçerli değildi, ancak biri ya da diğeri eve gönderildiğinde ilişkiyi sürdürmek çok zor olurdu. Ülke içi kaçamaklardan kaçınmak için bir neden.

Ya da belki onlara sahip olmak için bir neden.

Pax, Dr. Adler taburcu olmadan önce duş alıp üzerini değiştirecek vakti olup olmadığını merak ederek kanla kaplı gömleğine uzandı ve onu giydi, ancak doktor muayene odasından çıktığında Adler bekleme alanındaydı. Otuz iki onsluk mavi Gatorade şişesini göğsüne ve doktor şişenin tamamını içmesini tembihlediğinde yüzünü buruşturdu.

Dr. Carson Pax'e döndü. "Bitirdiğinden emin olun, Çavuş. Eğer reddederse, serum takılması için buraya geri gelmesini istiyorum."

Görünüşe göre bir kez daha Dr. Morgan Adler'ın bebek bakıcısıydı. Ona her baktığında beyninden geçen adrenalın yüklü düşünceler -kir, ter, kan ve her şey- göz önüne alındığında, bu rolü wadi'de olduğu kadar sinir bozucu bulmadı.

"Evet, efendim," dedi. Morgan'ı binadan dışarı çıkardı. Öğleden sonra sıcağı onu bir dalga halinde vurdu ve o hızla tekrar terlemeye başladı. Spor içeceğini Morgan'ın elinden aldı ve çevirerek açıp mührünü kırdı. Ona geri uzattı. "İç bakalım."

Kaşlarını çattı. "Doğada bulunmayan renklerdeki içeceklerle güvenmiyorum."

"Çiçekler mavinin şu tonunda."

Gözlerini devirdi. "*Yiyeceklerde* bulunmaz. Mavinin bir şeyin zehirli ya da bozulmuş olduğunun işareti olduğunu biliyor muydunuz? Evrim, mavi yiyeceklerden kaçınmamızı sağlamıştır. Yaban mersini bile aslında mavi değildir, içi yeşildir.

Mor deri, bu yüzden mavi *görünüyorlar* ama Şirin kusuğu mavisi değil, mor meyve suyu var."

Adrenalin onu düşündüğünden daha sıkı kavramıştı, çünkü onun inatçılığını bile çekici buluyordu. Ve inatçılık asla çekici değildir. "Bu işe çok kafa yormuşsun."

"Lisans öğrencisiyken bu konuda bir makale yazmıştım." Şişeyi inceledi. "Klinikte kırmızı kalmamıştı."

Bir parmağını şişenin altına koyarak ağzına doğru eğdi. Kız içerken ona doğru eğildi ve yumuşak bir sesle konuştu. "Üs komutanıyla görüşükten sonra seni Barely North'a -üsteki bara- götüreceğim ve Gatorade'ine ilaç katacağım."

Şişeyi indirdi ve yutkundu. Dudaklarında mavi bir parıltı vardı ve adamın içinden nemi yalamak . "Bence doktor

onaylardı," dedi boğuk bir sesle ve onun düşüncelerine değil, sözlerine karşılık verdiğini anlaması bir an aldı.

Ama muhtemelen doktor da onun düşüncelerini .
"Gatorade'i bitirdiğinden emin olmanı söyledi." Pax omuz silktilti ve pek de masum olmayan bir gülümseme takındı.

O da gülümsedi ve adam bunaltıcı gün ve yüksek nemle ilgisi olmayan bir hissetti.

Arkasından bir korna sesi geldi ve Cal'ın üstü açık bir aracın direksiyonunda olduğunu görmek için döndü. "Atla."

Cal'ın iyi olduğunu bilmesine rağmen, Pax onu aynı şekilde görünce rahatladığını hissetti. Morgan arkaya doğru ilerledi. Pax ön yolcu koltuğuna oturdu.

Cal yola dönmeden önce bakışlarıyla Morgan'ı taradı. "Kahretsin, Pax, tek bir işin vardı. Sen ne biçim bir bebek bakıcısıydın?" Sonra yan gözle Pax'e baktı. "Duyduğuma göre adamın birine taşaklarından vurmuşsun. Seni tekrar atış okuluna mı göndermemiz gerekiyor?"

Pax gözlerini devirdi. "Taşaklarına nişan almıştım, böylece yaşayacak ve Desta'nın ininden vazgeçecekti."

"Tamam." Cal Gator'u vitese taktı ve onları komiserin ofisine götürürken keskin nişancıyla karşılaşmasının kısa bir özetini yaptı. Enerjiyle doluydu ve 10K koşmaya hazır görünüyordu, genelde adrenalin kalıntılarını bu şekilde yakardı.

Pax genellikle spor salonuna gider ve onu yok etmek için bir kum torbasını fena halde döverdi. Ama bugün, ağzı bozuk bir periye yakın olmak farklı bir adrenalin tepkisine yol açmıştı.

Basitçe söylemek gerekirse, sevişmek istiyordu.

Üs komutanıyla görüşmesini bitirip spor salonuna gidecekti. Duş almak için beklemesi gerekecekti. Onu tamamen aptallaştırmadan önce adrenalinini vücudundan atması gerekiyordu.

Morgan başını geriye eğdi ve gardiyanın ofisine yaklaştıklarında ağzını iğrenç mavi şeyle doldurdu. Mide bulantısı geçmişti ve doktor baş ağrısı için ona güçlü bir ağrı kesici vermişti. Ağrı ve sızıları dindikten sonra vücudu farklı bir rahatlama istiyordu.

Lanet olası adrenalin. Bu tür bir heyecanı daha önce de yaşamıştı ama beyaz suda rafting yaptıktan sonraydı, bir adamı vurduktan sonra değil.

Tanrım, bir adamı vurmuştu.

Ve şimdi de seks istiyordu.

Bu onu ne tür bir canavar yapar?

Ön koltuktaki Yeşil Berelileri inceledi. Cal heyecanlı görünüyordu. Adrenalinin üzerinde yüzüyordu. Pax döndü ve onun bakışlarıyla ama yüz ifadesi donuktu. Sıkıca kilitlenmişti.

Şüphesiz her iki adam da bu adrenalin yolculuğuyla nasıl başa çıkacaklarını biliyorlardı.

Derin bir nefes aldı ve kendine seksin bir seçenek olmadığını söyledi. Kanlı, terli, darmadağınık bir görüntüsü yoktu. Üs komutanıyla yapacağı toplantıya odaklanmalı, ardından dairesine dönmeli, bavullarını toplamalı ve uçağa yetişmeliydi.

Bugünden sonra Cibuti'de kalmasının imkanı yoktu. Linus için bile.

Ailesinin yanına geri taşınmak ve babasının "sana söylemiştim" diye bağırarak yüzleşmek zorunda kalacaktı. Antropoloji bölümüne gitme kararını desteklememişti ve büyük bir şirketteki işinden ayrılmaya karar verdiğinde Doktorası üzerinde tam zamanlı çalışabilmesi için mimarlık ve mühendislik firmasında çalışırken, işe yaramaz bir diploma için borca girdiğine pişman olacağına yemin etmişti.

O ve general iyi günlerde bile geçinmekte zorluk çekiyorlardı. Haklı olduğu zamanlar daha da berbattı.

Askeriyeyle ilgili bu sözleşmeyi imzaladığında nihayet onu övmüş olması durumu daha da kötüleştirecekti. Yaptığı işin ABD Donanması'nın Citron Kampı'nın sınırlarını genişletmesini ve böylece hızlı müdahale kapasitesini artırmasını mümkün kılacağı göz önüne alındığında, eğitiminin tamamen zaman kaybı olmayabileceğini söyleyecek kadar ileri gitmişti. Kuzey ve Doğu Afrika'nın tamamında konuşlandırıldı.

Ama şimdi kuyruğu bacaklarının arasında ve daha da büyük bir borç yüküyle eve dönecekti. Tek kişilik arkeolojik danışmanlık şirketi sadece altı ay çalıştıktan sonra iflasını açıklayacak ve Double D'de kanat ve bira servisi yapan tek PhD o olacaktı. Zincir restoranın adının baget ve içki anlamına gelmesi gerekiyordu ama herkes D'lerin gerçekte ne anlama geldiğini biliyordu.

Babasının kan damarları patlayacaktı ama umarım birinin onu öldürmeye çalıştığını anladığında küçümsemeyi bırakırdı.

Bakışları yine Pax'ın üzerinde sabitlendi. Pax, babasının bir zamanlar her zaman eve getirmesini istemişti, bu yüzden Morgan onun yerine yumuşak sözlü şair tipini seçmişti. Barışçı çevreciler, onlar

onun insanları. Ayrıca, generalin sinirini bozuyorlardı, bu da onları daha da çekici kılıyordu.

Yani sığı ve babasını kızdırmaya çalışıyordu. En azından erkekler iyiydi ve kadınlara her zaman saygı duyuyorlardı. Hatta bazıları daha sadıktı. ondan daha feministti.

Onun karşılaştığı ayrımcılığı anladıklarını kanıtlamak için şefkatli ve kararlıydılar ve onun her zaman önce gelmesini sağlamak için her şeyin ötesine geçtiler. Seks iyiydi ve doğum kontrolü için katkıda bulundular ve cinsel sağlık geçmişlerini gönüllü olarak anlattılar. Bazıları, eğer yapabilselerdi muhtemelen regl olma yükünü de üstlenirlerdi. Ama bazen anlayışlı olmak konusunda bu kadar ısrarcı olmayan bir erkekten etkilenebileceğini kabul etmekten nefret ediyordu. Silahlardan hoşlandığını itiraf eden bir adam, çünkü bir silaha dokunmanın bile bir erkeğin testosteron seviyesini yükselttiği bilimsel olarak kanıtlanmıştı.

Sadece bir kez östrojen yanlısı olduğu kadar testosteron yanlısı da olan bir erkekle çıkmak istemişti.

Östrojeni reddetmek üzere değildi - en iyi arkadaşlarından bazıları östrojen yüklüydü ve bazıları onun adil payından daha fazlasına sahip olduğunu söyleyebilirdi - ama aynı zamanda testosteron hayranıydı.

Büyük bir hayranım.

Tanrım, testosteronu özlemiş.

Pax'ın yüz beş derece sıcakta ağır bir çanta ve vücut zırhı giyerken onu taşıma şekli. Bu ciddi bir testosteron gerektiriyordu.

Hayır. Kesinlikle olmaz. General çok fazla onaylardı. "Morgan?"

Pax sordu.

Temizlemek için başını salladı. Merkeze varmışlardı ama o bunu fark edemeyecek kadar dalgındı. Tamam, belki de günün olayları yüzünden kabul etmek istediğinden daha fazla sarsılmıştı. Gatorade'den son bir yudum aldı ve şişeyi koltuğa bıraktı, sonra dışarı çıktı, Pax'in uzattığı eli tuttu, dokunuşunun ona verdiği sarsıntıyı görmezden gelmeye çalıştı.

Testosteronla temas kurun. Güzel, güzel testosteron.

Ön bürolardan geçerek doğrudan üs komutanının kapısına götürüldü. Adamın yardımcısı, iki Yeşil Bereli önce Donanma yüzbaşısıyla görüşürken ondan beklemesini istedi. Bir koltuğa çöktü ve gözlerini kapattı. Patlama zihninde canlandı. Bir engerek botun üzerinden kaydı. Ve ellerini bir adamın kanayan kasıklarına bastırdı. Yüzünü yıkamıştı.

ama giysileri hâlâ toz ve kanla kaplıydı.

Neden kiralık arabasının altına bir bomba yerleştirilmişti? Bu Linus'la mı ilgiliydi yoksa başka bir şeyle mi?

Sonunda kaptanın ofisine kabul edildi. Kaptan O'Leary onu el sıkışarak karşıladı ve masasının önündeki tek ziyaretçi koltuğuna oturmasını söyledi. Arkasına dönüp baktığında Cal ve Pax'in kapının yanında ayakta durduklarını gördü. Boş yüzleri, birkaç saat önce yolda ilk kez karşılaştığı askerleri .

Desta'nın adamlarının bölgeye gelişini ve sonrasında yaşananları ayrıntılı olarak anlattı. Ayrıca -üzülerek- fosilleri kurtarmaya çalıştığını da itiraf etti. Omzunun üzerinden baktı ve hayatını kurtaran adama baktı ve ondan tekrar özür diledi.

Donanma kaptanı kayıtsızca oturdu ve dinledi. Bitirdiğinde sordu: "Vurulan militanın durumu hakkında bir gelişme var mı? Desta'nın yerini söyleyebilecek mi?"

Kaptan O'Leary koltuğunda öne doğru kaydı. "Şu anda ameliyatta. Çok kan kaybetmiş ve yetersiz beslenmiş. Cerrah geceyi atlatmasına pek vermedi. Bunu sadece zaman gösterecek."

Eğer hayatta kalamazsa, bu, ateşlediği kurşunun onu öldürdüğü anlamına gelecekti. Bir başka seçeneği olmadığını biliyordu ama bir yandan da... daha önce hiç bir erkeğin ölümü vicdanını rahatsız etmemişti. Boğazını temizledi. "Şimdi sana bildiğim her şeyi anlattığıma göre, benden istediğin başka bir şey var mı?"

"Bugün için, hayır. Zor bir gün geçirdin. Dinlenmelisiniz. Güvenliğiniz için size burada, üste özel bir CLU tahsis edildi."

"İpucu mu?" diye sordu, onu yanlış duyup duymadığını merak ederek.

"Konteynerli Yaşam Üniteleri-Camp Citron'un barınağı. Cibuti şehrine dönmeniz güvenli değil. Projenizi tamamlarken burada, üste yaşayacaksınız."

Bunun üzerine irkildi. "Çok nazıksınız efendim ama ben Cibuti'deki daireme dönüp eşyalarımı toplamaya başlamayı planlıyordum. Mümkün olan en kısa sürede ABD'ye geri dönmek istiyorum. Burada işim bitti." Elini karnındaki boş keseye dayadı ve tekrar Pax'a baktı. "Telefonum ve pasaportum mi?"

Donanma kaptanı başını eğerek konuşmasına izin verene kadar Pax sessiz kaldı. Gömleğinin cebinden her iki eşyayı da çıkardı. Bir adım attı

ama kaptan ayağa kalktı ve "Pasaportu ben alacağım" dedi.

Pax adımlarını hiç bozmadan komutana pasaportunu uzattı, sonra da telefonu ona verdi. Ekranı gördüğünde yüzünü buruşturdu. Kırılmıştı. Patlamadan sonra yuvarlanırken yere çarpmış olmalıydı. Şanssız bir şekilde çalıştırmayı denedi. Patlamada kaybettiği şeyler listesine bir yenisi daha eklenmişti.

Komutanla yüz yüze geldi. Pasaportunu inceledi, sonra mavi kitapçığı masasına sıkıştırdı.

Bu basit jest karşısında alarm durumuna geçti. *Bu da ne böyle?*

"Pasaportunuzu yarın geri alacaksınız. Bu gece üsten ayrılabilcek durumda değilsiniz."

Pasaportunu saklıyordu. Elçilik kapalı olduğu için onu Cibuti'ye hapsetmiş oluyordu. "Korkarım anlamıyorum, Yüzbaşı. Gözaltına mı alınıyorum?"

"Hiç de değil. Sadece Cibuti'de kalma ya da eve dönme kararınızı ciddi bir şekilde değerlendirmenizi sağlamak istiyorum. Bugün yaşananlardan sonra sarsılmış durumdasınız. Doğal olarak ilk dürtünüz ayrılmak olacaktır."

"Arabamın altına bir bomba yerleştirilmiş," dedi, sesine öfke ve hayal kırıklığının karışmasına izin vererek. Bu adam *onun* amiri değildi.

"Bunun ne kadar üzücü olduğunu anlıyorum."

"Militanlar tarafından vuruldum. Benim işimde bu pek sık olmaz."

O'Leary gülümsedi. "Aletleri olan üç milyon yıllık bir hominid bulmak sizin işinizde de pek sık rastlanan bir şey değil."

Sözleri onu duraksattı ama onu öldürmesi gereken patlamanın sıcaklığını görmek ve hissetmek için tek yapması gereken gözlerini kapatmaktı. "Ben tek kişilik bir danışmanlık şirketiyim. Bir savaş lordunun silahlı milisleriyle başa çıkamam."

Kaptan O'Leary içini çekti. "Bir sözleşme imzaladınız, Dr. Adler. Etiyopya ve Cibuti hükümetlerine önerilen iki güzergâhı inceleyeceğinize dair söz verdiniz. işi yapacak başka kimse yok ve sizin projeniz tamamlanana kadar demiryolu devam edemez."

"Arabamın altına bir *bomba* yerleştirildi, Yüzbaşı."

"Sözleşmeyi imzaladığınızda hedef alınabileceğiniz konusunda bilgilendirildiniz."

Doğru, ama buna gerçekten *inanmamıştı*.

Kaptan dirseklerini masasına dayadı. "ABD Donanması'nın sözleşmenizi tamamlamanızda çıkarı var. Bunu biliyorsunuz. ABD Donanması'na

Limanın genişletilmesi ve demiryolu hattındaki çalışmaların hızlandırılmasıyla yerel yönetim. Karşılığında Citron Kampını genişleteceğiz. Bu üs Terörle Savaş açısından stratejik bir öneme sahip ancak gerekli eğitimleri vermek ve kendi uçak pistimizi ve kontrol kulemizi inşa etmek için ihtiyaç duyduğumuz araziye sahip olmadığımızdan operasyonlarımızı ilerletemiyoruz. Cibuti havaalanında hava trafik kontrolü şaka gibi. ABD askeri personelinin sivil kaynaklı bir hava trafik kazasında ölmesi an meselesi. Eğer şimdi ayrılırsanız, bu ölümler sizin başınıza kalacak." Adam ona ters ters baktı. "Ruhunda böyle bir leke olmasını gerçekten istiyor musun?"

Adamın sözleri alçak bir darbeydi. O kadar alçaktı ki, neredeyse kesecekti. Adamın sözleri zihninde verimli bir zemin bulurken bile öfkeyle kaynadı.

Midesi bulandı. Askeri personel, araştırmasını bitirmediği için ölmeyecekti, bir savaş lordu onun peşine düştüğü için öleceklerdi.

Üssün genişlemesinde rolü herkesi. Düşman olan savaş lorduydu, o değil.

Ama o anda kendini düşman gibi hissetti.

Adamın söylediklerini reddetmek için boğazını temizledi ama memur daha bir şey söyleyemeden sözünü kesti. "Bunu düşünmek için zamana ihtiyacın var. Cibuti'de geçireceğiniz süre boyunca size tek kişilik ıslak bir CLU tahsis edildi; bu, birçok denizcimin minnettar kalacağı bir lüks. Yardımcım size kamaranızı gösterecek. Yarın saat 16:00'da sizden bir cevap bekliyorum. Gidebilirsiniz."

Sandalyenin kollarını kavradı. Hayatı boyunca emir almış ve görevden alınmıştı ama bu adamın emir komuta zincirinin bir parçası olmadığı kesindi. O bir sivildi ve Donanma tarafından istihdam edilmemişti. "Babamı arayacağım." Daha önce hiç general kartını oynamamıştı.

"General Adler? Ordunun yanlış kolu."

Demek bugün ev ödevini yapmıştıKadın bakışlarını kısmıştı. "Pentagon'da arkadaşları var."

Yüzbaşı omuz silkti ve telefonunu eline aldı. Bir tuşa bastı ve muhtemelen yardımcısına, "General Adler'i tekrar bağla," dedi.

Yine mi?

Sikeyim.

Birkaç dakika sonra kaptan, sırtışını gizleme zahmetine girmeden hoparlörün düğmesine bastı.

Ailesinin yaşadığı Fairfax County, Virginia'da henüz şafak sökmemişti. Ama babası uyanıktı ve Etefu Desta'yla aynı vahşilikte onun peşindeydi. "Lanet olsun Morgan, eğer taşaklı doğmuş olsaydın, kuyruğunu kısıtırıp kaçmaya çalışmazdın. O proje, on sekiz yaşından beri ilk kez gerçekten doğru bir şey yaptığın projeydi. Projeni bırakıp eve dönebileceğini mi sanıyorsun? Tekrar düşünün. Boşa harcadığın eğitimini değerli bir şey için kullanmanın zamanı geldi."

Karnı çalkalandı. Bu sevgili yaşlı babamdı. "General," -on sekiz yaşındayken ona baba demeyi bırakmıştı ve hâlâ fark edip etmediğini ya da umursayıp umursamadığını merak ediyordu- "arabamın altına bir bomba yerleştirdiler."

"Karşılık vermek için bir neden daha! Tanrım, kızım, eğer her asker biri onu vurmaya çalıştıktan sonra ağlayarak evine dönseydi, şu anda hepimiz Almanca konuşuyor olurduk."

"Ben asker değilim."

"Çok doğru, çünkü sende o cesaret yok."

İki Yeşil Bereli'nin aşağılanması kulak misafiri olduğunu bildiği için ilk hakaretinde yüzü ama şimdi utancı geçmiş ve öfkeye kapılmıştı. On sekiz yaşından beri babasını açıkça azarlamak yerine isyan etmeyi tercih etmişti. Artık değil. "Neden taşak isteyeyim ki?" En sevdiği Betty White alıntısını uyarlarken öfkesini kontrol altına almaya çalıştı. "Hiç basit bir tekmeyle yere serilen bir kadın gördünüz mü?

Kasık mı? Kesinlikle hayır, çünkü bir vajina dayak yiyebilir. O değerli, kırılgan taşaklarından bir bebek çıkardığını görmek isterdim." *Seni hoşgörüsüz, sperm kafalı göt.*

Günün birinde, son kısmı adama yüksek sesle söyleyecek cesareti bulacaktı. Küfür etme becerilerini, bir zamanlar karate kata çalışmış kadar özenle geliştiriyor, babasının üzerine cesareti bulacağı güne hazırlanıyordu.

Double D'deki eski işi için yalvarırken bizimkilerin yanına taşınmayı unutabilirdi. Belki Staci kanepesinde yatmasına izin verirdi. Restorana arabayla gidebilirlerdi, ki bu gerekli olacaktı çünkü Morgan Cibuti'ye uçak bileti almak için arabasını satmıştı.

Tek kelime etmeden ayağa kalktı ve kapıya doğru döndü. Önce Cal'ın, sonra da Pax'ın bakışlarıyla karşılaştı. Adamın gözleri sert ve soğuktu. Çenesi sıkılıydı, kesinlikle kızgınlık yayıyordu.

Adamın bakışlarındaki düşmanlık onu şaşırtmıştı.

Tam da ihtiyacı olan şey. Kaptan Amerika babasının tarafını tutmuştu. Ona ters ters baktı.

Arkasından O'Leary babasına veda etti ve hoparlörü kapattı. "Öylece gidemezsiniz, Dr. Adler."

Az önce babasıyla -ve dolayısıyla annesiyle- ilişkisinin sonu olabilecek bir şeyi kayıtsızca tetikleyen adamla yüzleşmek için döndü, çünkü annem generalle her zaman aynı fikirde da, sonuçta ikisi bir paket anlaşıyordu.

Konuşmak için ağzını açtı ama hiçbir kelime çıkmadı. Dili tutulmuştu.

"Odana git. Bir duş al. Bu konu hakkında düşün. Yarın saat 16:00'da buraya dön ve bana cevabını söyle."

Adama sertçe başını salladı, topuğunun üzerinde döndü ve Yeşil Bereli'nin bakışlarıyla bir daha karşılaşmadan ofisten çıktı.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Pax'in hayatındaki en iyi duş değildi ama ilk elliye girerdi. Cildindeki kurumuş kanı, bir düşman savaşçısının lekesini temizledi ve Morgan Adler'ın babasıyla yaptığı telefon konuşmasından sonra gözlerindeki acıyı düşünmemeye çalıştı.

İsa. O bir generalin kızıydı. Bu onu tüm zamanlar için dokunulmayacaklar listesine koymalıydı, ancak baba ve kız arasındaki ilişkinin bir enkaz olduğu gerçeği onu kuralın olası bir istisnası haline getirdi.

Eve gideceğini söylediğinde şok olmuş ama rahatlamıştı. toplamasına seve seve yardım ederdi. Cibuti, bölgenin patlamaya hazır doğasını anlamayan idealistlere bir yer değildi. Morgan gibi bir sivilin bu işe karışmaya hakkı yoktu.

Ama Kaptan O'Leary öyle düşünmüyordu ve yetkili kişi oydu.

Morgan gittikten sonra O'Leary, Cal ve Pax'in onun hakkındaki görüşlerini sordu. İkisi de basit oynamıştı. *yeni tanıştım, tanıımıyorum. Yetkin görünüyor.* İkisi de, avustralopithecine Linus'a karşı hisleri göz önüne alındığında, ayrılmak istemesine şaşırdıklarını itiraf ettiler.

Komutan muhtemelen bunu da sıkılacak başka bir vida olarak bir kenara atmıştı. Yüzbaşı O'Leary Deniz Kuvvetleri'nden olabilirdi, Kara Kuvvetleri'nden değil, ama burası onun üssüydü Cal ile Pax bir komutanın önceden verilmiş emirlerini ikinci kez tahmin etmekten daha iyisini bilecek kadar uzun süredir Ordu'daydılar.

Toplantıdan çıkıp doğruca spor salonuna gitmiş ve orada bir çantayı fena halde dövmüştü. Cal değişiklik olsun diye ona katılmış, her zamanki koşusunu cansız bir nesneye saldırmak için es geçmişti. Pax, Cal'ın da aynı öfkeden kurtulmaya çalıştığını hissetti ama bu konuda hiçbir şey söylemedi - halka açık spor salonunda değil. Bu konuşma ortak CLU'larına gidene kadar bekleyecekti.

Antrenmanı tamamladıktan sonra duş aldı ve nihayet CLU'larına gidip karyolasına yığıldı. Birimlerin hepsinde klima vardı, bu da ev dediği metal kutuyu katlanılabilir kılıyordu ama onlarınki kuru bir CLU'ydu. Duş yok, banyo yok. Mahremiyet yoktu.

Bir saat kadar uyudu, eğitildiği gibi hızlı, gençleştirici bir şekerleme. Cal o uyurken bir ara geri döndü ve Pax karyolasından kalktığında derin bir uykudaydı. İçinden bir ses Morgan Adler'ın bu gece Barely North'un yolunu tutacak, ya unutulana içmeyi umacak ya da adrenalin salgılamak için bir aksiyon arayacak ve Gününün dehşeti.

Pax bir aptal gibi sivil kıyafetlerini giydi, onu durdurmaya mı yoksa amacına ulaşmasına yardım etmeye mi niyetli olduğunu bilmiyordu.

Barely North kalabalıktı ama patlama, konvoyla yapılan saldırı ve yol kenarına yerleştirilen bomba nedeniyle üsteki pek çok kişi için hareketli bir gün olmuştu. Pek çok insanın stres atmaya ihtiyacı vardı, bu da Morgan'ın iki içki sınırının bu gece katı olup olmayacağını merak etmesine neden oldu.

Fark etmezdi, çünkü buraya içmeye gelmemiştir. Hayır, onu üstten götürecek birini bulmak için buradaydı. Linus'u kontrol etmesi ve mürettebat lideri İbrahim'i bulması gerekiyordu. Onun ve ekibinin geri kalanının iyi olduğundan emin olmalıydı.

Kaptan O'Leary onu burada neredeyse bir haline getirmişti ama önemli bir kararı bilgisizce verecek biri değildi. Yapması gereken Mürettebatından herhangi birinin zarar görüp görmediğini bilmek ve zarar görmüşlerse bakım aldıklarından emin olmak . Cibuti'de kalıp kalmayacağına karar önce onlara ne olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

CLU'nun içindeki karyolada bulunduğu dar Camp Citron tişörtünü çekiştirirdi. Tişörte hafif bir pantolon, sütyen, iç çamaşırı ve çeşitli banyo malzemeleri eşlik ediyordu. Sütyen en az bir beden küçüktü ve tişört de göğüslerinin büyüklüğü nedeniyle yukarı doğru çıkmıştı. Tüm eşyaların üzerinde ana mağazanın vardı ve kendi bedeninin olup olmadığını ya da eşyaları satın alan kişinin bir hata yapıp yapmadığını merak etti. Ne olursa olsun, Terli ve kanlı kıyafetlerini giymek zorunda kalmadığı için minnettardı ve hiç şikâyet etmeden sütyenin içine girmişti.

Sütyen ve tişörtün dar olması yarayabilirdi. Double D'de garsonluk yapmayı bıraktığından beri ikizlerini sergilememişti ama bu gece üs dışında bir araç bulmak için denizciler ve deniz piyadeleriyle konuşması gerekiyordu ve kızlar işine yarayabilirdi.

En azından garson olarak geçirdiği yıllar, kıvrımlarının tetiklediği tepkiler konusunda onu rahatlatmıştı. Ürkütücü bakışları nasıl görmezden geleceğini biliyordu ve Ne de olsa, genel takdirini kullanmak onun için ikiyüzlülük olurdu.

Manzaranın tadını çıkaran erkekler ve kadınlar onu rahatsız ettiyse, daha büyük bahşişler için fiziksel varlıklar. Ama iğrenç dil sallamaları? O olmadan da yapabiliirdi.

Bara doğru ilerledi ve sonuna yakın boş bir tabure kaptı. Limonlu bir tonik sipariş etti. Bir içki, özellikle de doktorun verdiği ağrı kesici göz önüne alındığında, kışına tekme basacaktı ama en azından içiyormuş gibi *görünebilirdi*, dolayısıyla da cana yakındı.

Kulübü taradı. Ona yardım etmesi için kimi ikna edebilirdi?

Motor havuzundan bir aracı kontrol edebilecek bir denizciye ihtiyacı vardı, ki bugünden sonra yüksek güvenlik nedeniyle bu mümkün olmayabilirdi. Bu üssün prosedürlerini gerçekten bilmiyordu.

Bilardo oynayan bir grup denizciyi izlerken toniğinden bir yudum aldı. Çok gençtiler. Onlu yaşlarının sonunda ya da yirmili yaşlarının başında olan bir çocukla sohbet başlatmak için flört edemezdi. Otuz bir yaşındaydı ve yasal olarak içki içemeyen bir çocukla flört etme düşüncesi onu ürkütüyordu. Sanki dil sallayan ürkütücü yaşlı adam gibi. Hayır, teşekkür ederim.

Yirmi bir yaşından büyük herkes adil bir oyundu. En azından o zaman kendini sapık bir profesör gibi hissetmezdi.

Pax gibi bir asker mükemmel olurdu. Yeterince yaşlıydı -otuzlu yaşlarının başında olduğunu tahmin ediyordu- ve sahte bir ilgi göstermesine bile gerek kalmayacaktı.

tarafını tutması dışında, bu da onu sonsuza kadar kara listeye sokmuştu. Pax'in kaptanın ofisinde ona attığı bakış, babasının son aşağılaması olmuştu.

Düşüncelerinin nesnesi kalabalık odaya adım attığında çenesini sıktı. Bakışları onunkilerle buluştu ve bara dönmeden önce ona ters bir bakış fırlattı. *Kahretsin*. İki yanındaki denizcilerden biriyle sohbet etmeye başlamalıydı. Sağdaki denizci hiç utanmadan onun göğsüne baktı. Bakışları, ikizlerin gerçek olup olmadığına karar vermeye çalışan türdendi.

Pax'in yaklaştığını hissedebiliyordu ve kafatasının tabanında başlayan beklenti ürpertisinden hoşlanmamıştı. Adamdan etkilenmek istemiyordu.

"Morgan," dedi, onun yanındaki dar alana kayarak.

Pax'ın bakışlarıyla doğrudan karşılaştı. "Dr. Adler," diye düzeltti. Kahretsin, kısa kollu düğmeli gömleği ve pantolonuyla iyi görünüyordu. Çantası, savaş teçhizatı ve kaskı olmadan da bir o kadar iriydi.

Kaşlarını kaldırdı. "Daha önce beni kendi adınızı kullanmaya davet ettiğinizden oldukça eminim."

"Fikrimi değiştirdim."

O kalın kaşlar aşağı indi. "Nedenini paylaşmak ister misin?"

Ona daha iyi bakabilmek için arkasına yaslandı. Adam o kadar yakın duruyordu ki, bar taburesinin yanındaki yetersiz alanı dolduruyordu, bakışlarıyla buluşmak için boynunu eğmek zorunda kaldı, bu da onu umursamadığı zayıf bir pozisyona soktu. "Pek sayılmaz," dedi taburesinden kayarken. Bilardo masalarına doğru yöneldi ve yüzünde sıkılmış bir ifade olan duvara yaslanmış adamla sohbet etmeye başladı.

Pax onun kolunu yakaladı. "Ne oluyor Morgan?"

Adamın elini sıktı. "Senin yargılamalarına ihtiyaım yok, Pax. Ben bu saçmalıklarla büyüdüm ve artık yeter."

Başını eğdi. "Bu senin sık kafalı babanla mı ilgili?"

"Tabii ki benimle ilgili-" Ne söylediğini fark ederek kısa bir süre durdu. "Ne? Sık kafalı?" Kaşlarını attı. "Ama onunla aynı fikirdeydin. Benim bir korkak olduğumu düşünüyorsun."

"Neden o gt herifle aynı fikirde olayım ki? Senin korkak olduğunu düşündüğümü de nereden çıkardın? Tanrım. Altında bomba olan bir arabaya doğru kaçmaya çalıştın." Kaşları bir araya geldi. "Sana asla korkak demem."

"Ama ben Cibuti'de kalmak istemiyorum. Eve dönmek istiyorum." "Bu seni korkak yapmaz. Bu seni zeki yapar. şimdi, Yargılayıcı bir hıyar olduğumu varsayarsak... Bunun geçmesine izin verebileceğimden emin değilim." "Bana nasıl baktığını gördüm. Yüzbaşı O'Leary'nin ofisinde." "Tatlım, gördüğün şey babana yöneltilmiş bir fkeydi. O

kulağa tam bir iş gibi geliyor." Onu bar taburesine geri itti. "Neden bana hakaret ettiğin için özür dilemek üzere bir içki ısmarlamıyorsun, sonra konuşuruz?"

Ona o kadar kaba davranmıştı ki, bir içki bunu asla örtbas edemezdi. "zr dilerim," dedi barmene el sallarken.

Pax'ın ikisi bir anda servis edildi ve Pax kıkırdadı. "Burada hiç bu kadar çabuk servis edilmemiştim." Bakışları kadının göğsünde gezindi.

Utangaç bir glmsemi verdi. "Kızları sergilemenin avantajları var. Ama kendimi savunmam gerekirse, CLU'ndaki tek temiz gömlek buydu ve bedenini ben seçmedim."

Pax homurdandı. "Eğer benim kız kardeşim olsaydın, silahım elimde senin yanında olurum."

"Peki ya kız kardeşin olmasaydım?"

İçkisinden bir yudum aldı ve ona tam olarak doğru türde bir takdir edici bir bakış. Ürkütücü bir şey yoktu, sadece gördüklerini beğendiğini belli eden bir bakıştı. "Aynı pozisyon, farklı silah."

Morgan karnında sıcaklık birikirken güldü. Belki de Pax her rağmen ona yardım edecekti. Ona doğru eğildi, derin derin içine çekti ve beyninin saf testosteron olarak kaydettiği misk kokusunun tadını çıkardı. "Pax, benimle CLU'ya gelir misin?"

Sırıttı. "Zaman kaybetmiyorsunuz, değil mi *Dr. Adler*?"

"Morgan," diye düzeltti, yine üzgün hissederek. "Ve bunu kulağa geldiği şekilde söylem."

Sesi seksi bir gümbürtüye dönüştü. "Bu... hayal kırıklığı."

Karnındaki sıcaklık dışarıya doğru yayıldı. "O zaman belki beni başka türlü ikna edebilirsin."

Gözlerini onun yüzünde tutmak gülünç derecede zordu. Yetişkin bir adamdı ve yıllar boyunca pek çok göğüsle yakından tanışmıştı ama Morgan Adler'ın orta sayfa figürü onu hazırlıksız yakalamıştı. Kıvrımları olduğunu biliyordu ama böylesini hiç görmemişti.

Daha önce bol bluzuyla vücudunu küçümsemişti ve büyük olasılıkla o zaman spor sütyeni giymişti, oysa bu sütyen ona bir push-up gibi oturuyordu -Açıkça desteğe ihtiyacı olmayan bir kadın için.

Kaptanın yardımcısının, CLU'sunu terk etmesini önlemek için ona bilerek küçük bir gömlek alıp almadığını merak etti. Morgan'ın babası asker kökenliydi. Muhtemelen üslerde büyümüştü ve görevdeki askerlerin nasıl olduğunu biliyordu.

Cinsiyetçi manipülasyona öfkeliydi ve kendi şehvetiyle savaşıyordu. Sağındaki adamın bakışları kızın göğüslerine kilitlenmişti ve Pax'in sahiplenici bir yanı bu manzarayı kendine mal etmek istiyordu. Onu çok az tanıyordu.

Ama bu, elini kızın sırtının alt kısmına koymasına engel . Dar gömlek, avuç içi hem gömleğe hem de gömleğe deecek kadar yukarı kalkmıştı.

Çıplak ten ve temas elektrikliydi. Ona doğru eğildi ve şöyle dedi: "Beni *neden* CLU'na davet ettiğin umurumda değil; gidiyoruz. Bu odadaki her erkeğin sana bakmasından hoşlanmıyorum."

Başını eğdi ve dolgun dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. Hafifçe öne eğildi ve adamın elinin kışına yaklaşmasına neden oldu. Dudakları

aralarında sadece birkaç santim vardı. " başımın çaresine bakabilirim. Ayrıca sen de bana aynı şekilde bakıyorsun," diye fısıldadı.

Peşini bırakmayan adrenalin, spor salonunda geçirdiği bir saat boyunca yok olmamıştı. Aksine, torbaya vurmak saldırganlığını daha da .

Sevişmek istiyordu ve Morgan Adler hayatında gördüğü en seksi kadındı. Bu adrenalininden kaynaklanıyor olabilirdi ama o bundan şüpheliydi.

İşin komik yanı, kız hiç de onun tipine benzemiyordu. Uzun sarı saçları, mavi gözleri, muhteşem göğüsleri ve neredeyse kırılmış üstüyle, futbol izleyen erkeklere bira tavuk kanadı servis eden restoranlardan birinin garsonuna benziyordu. Garson kızlara her zaman acımıştır. Beyinsiz seks objeleri gibi muamele görüyorlar, bir yandan sarhoş müşterilerin sarkıntılıklarına katlanmak zorunda kalıyorlar, bir yandan da sahte neşeli gülümsemeler takınıyorlardı. aptalca şakalara cevap.

Onun tipi utangaç, kitap kurdu ineklerdi, orduya katılana kadar o *da* tam olarak böyleydi. On dokuz yaşından sonra ikinci bir büyüme hamlesi yapmış, iki yıl içinde on beş santim uzamış ve işini yapmasını mümkün kılan kasları geliştirmişti. Ama dış görünüşü Değişimler onun içindeki kişiyi değiştirmemişti ve o hâlâ bilimkurgu ve fantezi seven, eğlenmek için bilimsel dergiler okuyan bir adamdı.

Ama Dr. Morgan Adler onun tipi gibi *görünmeyebilirdi*, ama arkeoloji doktorasıyla kesinlikle amigo kız ambalajında bir inek kızdı.

"Bu seni rahatsız ediyor mu? Sana bakışım?" diye sordu.

Dudaklarını yaladı. Sesi boğuk çıkıyordu, sanki adam boğazını kurutmuş gibiydi. "Hayır. Senden hoşlanıyorum. Keşke olmasaydı."

Cin toniğini aldı ve geri devirdi, sonra bardağı bardağın üzerine koydu. "Hadi gidelim." Elini sırtının alt kısmına koyarak onu odanın diğer ucuna götürdü. Barla kapı arasında yanlarından geçen her denizci Morgan'a bakarken, boştaki eli yumruk şeklinde kıvrıldı.

Elini kızın çıplak teninde gezdirdi, kalçasını kavrayarak kendi tarafına doğru çekti ve kızın alındığını belli etti. Alfa denizciler, askerler ve deniz piyadeleriyle dolu bir odadaydılar ama Pax'in boyu ve yapısı odadaki erkeklerin yüzde doksanından daha iriydi. Gözler Morgan'ın bedeninden Pax'in sahiplenici tutuşuna kaydı ve sonunda onun bakışlarıyla buluştu.

Birkaç tane,

Tanıdığı adamlar yanlarından geçerken başlarını eğerek onları onayladılar.

Dışarıda, kulüpten CLUville'e hızlı bir yürüyüş vardı. Onun birimi en uçtaydı. Onunki delüktü - ıslak CLU - yani özel biriminin içinde kendi lavabosu vardı ve bitişik CLU ile bir tuvalet ve duşu paylaşıyordu. Pax'in aklı onu çıplak bırakmakta olduğu için, bu özel duş hemen akıllarına en çok tasarruf edebilecekleri yolları getirdi su sıkıntısı çeken bu ülkede değerli bir kaynak.

Kapıyı kapatıp arkasına yaslandı, gözleri onu tepeden tırtaradı ve kendisini buraya sevişmek için davet etmediğini hatırladı.

Ama yine de bu tadına bakamayacağı anlamına gelmiyordu. Bileğini yakaladı ve onu kendine doğru çekti, elini poposunu kavrayana kadar sırtından aşağı kaydırıldı.

Vücudu onunkine şekil verdi. İçini parçalayan şehvete karşı çenesini sıktı.

Bunu yapmamalıydı. Bara gelmeden önce ne kadar içtiği hakkında hiçbir fikri yoktu. İyi *görünüyordu* ama ya içkiyi gerçekten iyi sakladıysa? Bu tür şeylere karşı kurallar vardı. "Ne kadar içtin?"

"Hiçbir şey. Sadece tonik."

bir rahatlama dalgası yayıldı. "Tamam o zaman. İstedğin bana hemen şimdi söyle."

Gömleğini yumruklarıyla kavradı. "İstedğim şey ile olacak olan şey farklı şeyler. Senin sikini istiyorum" onun ereksiyonuna doğru bastırdı ve şiddetli istek onu daha da sertleştirirken dişlerini sıktı

"içimde. Kendimi kaybetmek istiyorum, bu çılgın, korkunç günü sert, vahşi hayvan sikişinde kaybetmek istiyorum."

Kahretsin. Boktan bir günü bitirmenin en sevdiği yolunu tarif etmişti.

Adam kızın poposunu sıkıca kavradı. "Ama burada olacak olan bu değil."

"Hayır. Sana neye ihtiyacım olduğunu söyledikten sonra olmaz." "Neye ihtiyacın var?"

"Kalacak mıyım yoksa gidecek miyim bilmiyorum ama ekibimle konuşmadan, Linus'u kontrol etmeden böyle bir karar vermem mümkün değil. Burada kapana kısıldım. Beni üssün dışına çıkaracak bir araca ihtiyacım var."

Altıncı Bölüm

Pax'in kışındaki tutuşu gevşedi. Geri çekildi, onun sıcaklığını özlüyor, dürüst olduğu için kendinden nefret ediyordu. Önce onu becerip sonra sorabilirdi. Ama onun çalışma şekli bu değildi. Önce iş, sonra oyun.

Sonuç yoksa, kurabiye de yok.

Kapıyı itti ve karyola ile dolap arasındaki küçük alanda volta attı. "O kadar basit değil Morgan."

"Motor havuzundan bir araç alabilir misiniz?"

Durdu ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Muhtemelen, ama üstten çıkmak için imzalı emirlere ihtiyacım var - hatta *sizin* bile ihtiyacınız var."

"İmzalı emirler mi?"

"Burası 11 Eylül öncesi büyüdüğünüz üslere benzemiyor. Düşmanca bir ortamdayız. Kapının dışında insanlar bizi öldürmeye çalışıyor."

Dudaklarını büzdü. "Bunun farkındayım."

"Sizi öylece üssün dışına fırlatabileceğimi düşünüyorsanız, öyle olduğunuzdan emin değilim. İşler o şekilde yürümüyor. İkinci kaptanımın imzalı emirlerine ihtiyacım var."

"İkinci Kaptanınızın O'Leary'den onay alması gerekir mi?"

"Hayır. Kiracı komutası farklı. İkinci kaptanım Özel Harekat SOCOM'da çalışıyor."

"O'Leary ile aynı fikirde misin? Kalmam gerektiği konusunda?"

"O'Leary işini yapıyor. Onun işi üsse komuta etmek ve bizim bir uçak pistine ihtiyacımız var. Umutsuzca. Sizin projeniz bunu gerçekleştirebilir."

"Yani kalmam gerektiğini düşünüyorsun."

"Hayır. Ben sadece O'Leary'nin kalmanı istemekte haksız olmadığını söylüyordum. Bir sonraki uçakla eve dönmeni istiyorum. Cibuti senin gibi bir kadın için uygun bir yer değil."

Geri adım attı ve kollarını kavuşturdu. "Benim gibi bir kadın mı? Bu da ne demek oluyor?"

"Fosillerin uğruna ölmeye değer olduğunu düşünen bir aptal." İçine bir soğukluk çöktü. "Bir aptal. Benim bir aptal olduğumu düşünüyorsun." "Daha önce öyle davrandığına eminim."

"Hayır. Sanırım *bu gece* öyle davrandım." Neden onun babasından farklı olacağını düşünmüştü ki? "O fosillerin ne olabileceği hakkında bir fikrin var mı?"

ne anlama geliyordu? Testler yapılabilirdi. Potasyum-argon tarihlemesi. Faunanın analizi - Linus'un öldüğü gün *ne kestiğini* bile bilmiyorum. Linus'un kafatasından öğreneceklerimizle birlikte. australopithecines ve ilk homo cinsi arasındaki bağlantıyı daha önce hiç olmadığı şekilde anlama şansı.

"Evet, yeni bin yılın en büyük bilimsel buluşlarından birinin kaybolmak üzere olduğu fikri bir an için gözümü kör etti ve kurtarabilirdim. Seni tehlikeye attığım için üzgünüm çünkü bu benim almam gereken bir riskti ve sadece benim riskimdi, ama o ilk anda onu tutmama izin verseydin, onu kurtarabilirdim."

"Ne kadar zamanımız bilmiyorduk." Kelimeleri gergin bir çenenin içinden çıkardı. Kızgındı. Bu ikisini de kızdırmıştı.

"Bunu biliyorum. Seni suçlamıyorum. Hayatını riske attığım için üzgünüm. Ama insan öncesi tarihin bir parçasını kurtarma dürtümden, onu kaybetmekten duyduğum pişmanlık kadar pişman değilim."

Tişörtünün eteklerini çekiştirdi, barda giydiği daracık tişörtü giymediği için kendini açıkta hissetti. Dar atletler ve kısa şortlarla garsonluk yaparken erkeklerin kendisini aptal sanmasına alışkındı ama en azından o zaman IQ'sunun yüksek olduğunu bilerek teselli buluyordu. Muhtemelen sarhoş erkek arkadaşlarını bir mil geride bıraktı. Fikirlerinin bir önemi yoktu çünkü onu *tanımıyorlardı*.

Pax Blanchard da onu tanımıyordu. Kapıya doğru bir adım attı ve kolu tuttu.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye sordu.

"Kulübe geri dön. Eğer bana yardım etmezsen, edecek bulacağım. Bugün ekibime ne olduğunu bilmem *gerek*. Tek bildiğim Desta'nın adamlarının onların peşine düştüğü. Ölmüş olabilirler. Mürettebatıma ne olduğunu bilmeden kalmak ya da gitmek konusunda bir karar vermeyeceğim."

"Neden onları aramıyorsun?"

"Benim telefonumun bozuk olması bir yana, hiçbirinin telefonu yok."

Pax küfretti. "Kulübe bu şekilde geri dönemezsin." "Ne gibi? Kızmış gibi mi?"

"Böyle giyinmek."

Kadın ona ters ters baktı. "Haklısın. Pantolon çok uzun. Yanında makas var mı?"

Gömleğini çırparak çıkardı ve on dakika önce kadının salyalarını akıtacak bir karın ortaya çıktı. Böylesine mükemmel bir vücuda sahip olmak, koca bir göt için ne büyük bir kayıptı. "Giy şunu."

Tiştörtünü çıkarıp ona taştan sütyenini en iyi şekilde gösterdikten sonra düğmeli gömleğini giyerken sırtıtmaktan kendini alamadı. Ama düğmelerle uğraşmadı. Kuyrukları göğüslerinin hemen altında birleştirdi ve gömleğini gülünç derecede küçük tiştörtünden çok daha açık hale getirdi. "Böyle daha mı iyi?"

Onun bakışlarıyla karşılaştı ve testosteronla beslenen saf şehvete dönüşen şok olmuş bakıştan tatmin oldu. Adam ona doğru ilerledi ve onu duvara yasladı. "Kulübe bu şekilde gidemezsin."

"Neden olmasın?" diye sordu. Bara geri dönme ve kendisine yardım edecek birini bulmak için sahip olduğu her varlığı kullanma konusunda son derece ciddiydi. Mürettebatına ne olduğunu öğrenecek ve Çavuş Pax Blanchard ya ona yardım edecek ya da yolundan çekilecekti.

"Çünkü oradaki her erkek bunu yapmak isteyecektir." Parmaklarını kızın saçlarına geçirdi ve yüzünü kendine doğru çekti. Dili, şimdiye kadar aldığı en ateşli, en öfkeli öpücükle ağzını işgal etti.

Adam göğsünü avuçlayıp başparmağını meme ucunun üzerinde kaydırdığında boğazının arkasından yumuşak bir ses çıkardı. Ağzını orada istiyordu. *Şimdi*. Ama aynı zamanda ağzının olduğu yerde kalmasını, dilinin onunkine sürtünmesini de istiyordu. Lanet olsun. Tadı ateş gibiydi. Arzu gibi kokuyordu. Çok doğru hissettiriyordu.

Elini adamın çıplak göğüs kaslarının sert düzlemlerinde gezdirdi. Mükemmel şekillendirilmiş kaslar. Omzunu, onu güvenli bir yere taşıyan pazularını izledi.

Ağzını onunkinden ayırdı. Onun bakışlarıyla buluşmak için gözlerini açtı. Gözlerinde yumuşaklık yoktu. Arzu mu? Evet. Öfke? Evet. Şefkat? Yakın bile değil.

"İkinci kaptanımla konuşacağım," dedi. "Sen burada kal. Bir saatten kısa bir süre içinde döneceğim."

Ekvatorun on bir derece kuzeyinde güneş çabucak batar ve Pax elinde siparişlerle Morgan'ın CLU'suna döndüğünde hava kararmıştı. Gömleğinin düğmelerini çözdüğünü ve düzgünce iliklendiğini görünce sevindi. Kuyrukları gevşekçe sallanıyor, neredeyse dizlerine kadar uzanıyordu.

Bir sonra gömleğini ödünç almış gibi görünüyordu, bu da başka bir sahiplenme dalgasını tetikledi. Onu o şekilde görmek istedi. Ona sahip olmak istiyordu.

Onu

Onun hakkında garip bir şekilde mağara adamı gibi hissediyordu. İronik
bir düşünce

Yarın onu kendi mağara adamı Linus'u görmeye götürecekti. "Yarın saat
yedi buçukta yola çıkıyoruz." İmzalı emirlerin bir kopyasını kadının eline
tutuşturduktan sonra topuklarının üzerinde dönerek oradan ayrıldı.

Hissedebiliyordu

Adam köşeyi dönüp en uçtaki kendi CLU'suna doğru ilerlerken onun
arkasından bakıyordu.

Morgan Adler'ın fazladan bir dakika bile geçiremezdi, çünkü geçirirse
kendini onun içine gömülmüş bulacağından hiç şüphesi yoktu, bu da büyük
bir sorun olurdu. Sadece onu sınırların ötesine götürmekle kalmayacaktı.
kapılarına ve yarın bir savaş bölgesine girecekti, ama aynı zamanda lanet olası
komutanı onu Cibuti'de bulunduğu süre boyunca koruması yapmıştı.

A Takımı buraya gönderildikleri işi yaparken -yerlileri gerilla
savaşçılara dönüştürürken- o Indiana Jones'un lanet olası yardımcısı
olacaktı.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Morgan cipin yolcu koltuğuna yerleşir yerleşmez Pax, "Demek kapının diğer tarafında işleri böyle yapacağız," dedi. "Ben ne dersem, ne zaman dersem onu yapacaksın. Tartışmak yok. Anladın mı?"

"Ama-"

"Ne söylersem. Söylediğim zaman. Yoksa doğruca üsse geri döneriz."

Ona hâlâ Cibuti'de kalmaya karar verirse, bu süre boyunca onunla birlikte kalacağını söylememişti. Bu bir sorun olmayacaktı çünkü onu gitmeye ikna etmek niyetindeydi ki zaten eve gitmek istediği düşünülürse bu kolay olmalıydı.

Ona ters ters baktı ama başını salladı.

Tarla kıyafetlerindeki kanın çoğunu yıkamıştı ve sabah güneşinde parlak ve güzel görünüyordu. Sarı saçlarını düzgün bir Fransız örgüsüyle arkaya toplamıştı, küçük kız kardeşinin sekiz yaşındayken kendi başına örmeyi beceremediği için ona öğrettiği türden. Saçları Örgü, uzun saçlarındaki röflelerin katmanlarını ortaya çıkardı; altın ve sarıdan oluşan bir gökkuşağı ve daha koyu kehribar çizgiler vardı.

Dün gece parmaklarını ipeksi yumuşaklıktaki saç tellerine gömmüş, kızın dudaklarını sıcak ve öfkeli bir öpücükle öperken gece boyunca uyuyamamıştı. Kaşlarını çattı. "Şapkan var mı?"

"Patladı."

"Cibutideki evinizde yedek yok mu?" Kadın başını salladı.

"Hayır."

"Size bugün bir tane getireceğiz." Harika. Az önce kıyafet alışverişini Yapılacaklar listesi. Hayır. Alışverişi unut. Yeni bir şapkaya ihtiyacı yoktu, çünkü Cibuti'den defolup gidiyordu. Nokta.

Güvenlik işlemlerinin tamamlanması ve yılan gibi kıvrılan kapıdan geçmeleri tam yirmi dakika sürdü. Son kontrol noktasını da geçtikten sonra, "Hiç bu kadar güvenli bir üste bulunmamıştım," dedi.

"Somali ve Yemen'e bir taş atımı mesafedeyiz ve her iki ülke de buradan gelen ya da gelmeyen insansız hava araçlarından memnun değil." Yan gözle ona baktı. "Somalililer Batılıları kaçırıp sınırın ötesine sürüklemek gibi kötü bir alışkanlık geliştirdiler ve Amerikan

askeri personel nihai rehineler olarak kabul edilir. Başarılı bir kurtarma neredeyse imkansızdır. Bu nedenle, kesinlikle gerekli olmadıkça kimse üstten ayrılamaz."

"İkinci kaptanını beni üs dışına çıkarma emrini imzalamaya nasıl ikna ettin?"

"Binbaşı Haverfeld -komutanımız- ile kaptan arasında bir sürtüşme var."

"Skipper?"

"Özür dilerim. Üs komutanı Yüzbaşı O'Leary aynı zamanda kaptan olarak da anılır. Bu sürtüşme nedeniyle Yüzbaşı Oswald'a - ikinci kaptanım - bunun iki komutanlık arasındaki işbirliğini göstereceğini ve özellikle Özel Kuvvetler ekibimizin iyi görünmesini sağlayacağını söyledim." Ama sonra Oswald konuşmaya komutanı da dahil etmiş ve Binbaşı Haverfeld bu fikri o beğenmişti ki, Morgan'ın o zamana kadar var olmayan güvenlik ekibinin kontrolünü ele geçirmiş ve Pax'i takımın başına getirdi.

Pax'in güvenliğe ihtiyacı olduğu konusunda hiçbir tereddüdü yoktu. Dün bunu kanıtlamıştı. Ama onu korumak için SOCOM değil, deniz piyadeleri görevlendirilmeliydi. Morgan'a bunların hiçbirini söylememişti ve kararını verene kadar da söylemeyecekti. Güvenliğini bir Özel Kuvvetler operatörünün sağlayacağını bilseydi, kalmayı seçer ?

"Size sorun yarattıysam özür dilerim."

O bunun yarısını bile bilmiyordu. Ona cevap olarak sadece başını salladı. "Ekibiniz bugün bölgeye gidecek mi?"

Omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Umarım öyledir. Önce onları orada aramalıyız."

Uzanıp arka koltuktan bir harita aldı ve kızın kucağına bıraktı. "Site nerede?"

Kadın yeri işaret etti ama o sadece kısa bir süre baktı ve gözlerini yoldan ayırmadı. Bir refakatçi isteyebilirdi ama dikkat çekmek istememişti, hele de yola çıkacaklarını kimse bilmezken. Eğer Cibuti'de kalırsa rotalarını değiştirmeleri gerekecekti.

Bir gün Bravo, sonra Charlie, sonra Alfa. Üsse dört yol vardı. Hepsini rastgele kullanıyorlardı.

Ama bu olmayacaktı, çünkü Morgan Adler'in Cibuti'de kalmasına imkân yoktu. O evine dönüyordu, o da buraya gelme nedeni olan işi yapmak üzere ekibine dönüyordu. Yarının rotasını ve güvenlik detaylarını planlamak zihinsel enerji kaybıydı.

Kiralık arabasına yaklaştılar; yolun kenarına itilmiş paramparça bir yığındı. Yerel halk tarafından hurdaya ayrılacaktı ama Aksi takdirde Etefu Desta'nın acımasızlığının bir hatırlatıcısı olarak muhtemelen orada kalacaktır.

Yavaşlamadan geçip gitti.

"Peki Pax bir asker için ne tür bir isim?" diye sordu uzun bir sessizlikten sonra.

Yan tarafa bir bakış attı. "Kimse barışı bir askerden daha fazla isteyemez."

"Doğru, bazen babamın bir istisna olup olmadığını merak etsem de Orada." Koltuğunda döndü, böylece yoldan çok ona bakıyordu. Önündeki çukurlara odaklanmaya devam etti. Onu istediğı gerçeğı kapının dışında tehlikeli bir dikkat dağıtıcı. "Ama cidden, Pax senin gerçek adın mı? Bir şeyin kısaltması mı?"

Ona gerçeğı söylemeyi tartıştı. Ah, neden olmasın? "Doğum belgemdeki adım Pax Love Blanchard."

Keskin bir kahkaha attı. "Dalga geçiyorsun benimle. Adın Barış Aşkı mı?" Başını salladı.

"Aman Tanrım. Hippi bir ailen vardı, değil mi?" "Evet.

Kız kardeşimin adı Gaia Love."

"Hippilerin oğlu nasıl Yeşil Bereli olur?"

"Sert bir generalin kızı nasıl arkeolog olur?" "Benim durumumda, isyan."

Koltuğunda tekrar döndü, yüzü yola dönüktü.

"Babamın özel kuvvetler ekibindeki ilk kadın olmama dair hayalleri vardı. Ateş edebilirim-"

Bunun üzerine kibarca öksürdü.

"Hey! Antrenmanım bitti. Ve ona vurdum." Durakladı. "O nasıl?"

"O gece hayatta kaldı. Tek bildiğim bu."

Sessizliğe büründü.

Pax onun konuşmasını özlemişti. babasıyla olan ilişkisi hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu, özellikle de onu sevgili babasının isteklerine karşı gelip Cibuti'yi terk etmeye ikna edecekse. "Başka ne yapabilirsin - şüpheli bir isabetle ateş etmek dışında yani?"

Homurdandı. "Dövüş sanatları eğitimi ilkokulda başladı. atış dersleri başladı. Bir kavgada kendimi savunabilirim. ROTC'ye katıldım, ama becerilerim olsa da gücümün olmadığı çok açıktı.

Herhangi bir özel kuvvet eğitiminde başarılı olmak için büyük çocuklara ayak uydurmam gerekiyordu. Ayrıca azmim de yoktu." Sesi alçaldı ve neşeli tonunu kaybetti. "Aynı zamanda, benim için belirlediği hedefe ulaşamazsam babamın benimle asla gurur duymayacağını fark ettim. Yaptığım hiçbir şey onun için yeterli değildi. Ordusunda asker olmak ama özel kuvvetlere girememek başarısızlık olarak görülebilirdi, bunu daha önce hiçbir kadının yapmadığını unutun. Bu da onun için bir başka hayal kırıklığı olurdu. Tek çocuğunun vajinayla doğması büyük bir darbe oldu. Üniversitedeki ilk yılmda, yapmam için ısrar ettiği her aktiviteyi bıraktım. Saçımı pembeye boyadım ve burnumu deldirdim."

Yana doğru baktı ve kızın burnunun kenarındaki belli belirsiz çukuru gördü.

Onun bakışını yakaladı. "Ben korkağın tekiyim ve çok canım yandı. İsyanın bana değil babama zarar vermesi gerektiğine karar verdim ve bir hafta sonra kapanmasına izin verdim."

Yüzünü pencereden süzülen güneş ışığına doğru eğdi. "ROTC'yi bıraktığımda general beni mali olarak kesti, ancak mali yardımım vardı ve büyük bir borç yükünü üstlenmeye istekliydim, bu yüzden hayatımda ilk kez istediğim şeyi okumakta özgürdüm. Antropoloji benim için

eve." Hafifçe sırttı. "Ayrıca antropoloji bölümü kampüsteki hippilere en yakın bölümdü ve babamın korkudan titremesini garantiliyorlardı."

Gülümsedi. "Çocukken oyuncak silahlarla oynamama izin verilmezdi. Silah haline getirdiğim her oyuncak yasaktı. Saldırganlığı ödüllendirdiği için spor yapmam engellenirdi."

"On beş yaşındayken Batı Pennsylvania Bullseye Konfederasyonu gençler şampiyonuydum," dedi biraz da gururla ve atıcılığı zevk almadığı için değil, babasını kızdırmak için bıraktığını söyledi.

Yan tarafa bir bakış fırlattı. "Üsse döndüğümüzde antrenman sahasına gidip kendi aramızda küçük bir yarışma yapabiliriz."

Gülüşü gırtlaktan geliyordu. Çok seksiydi. "Oh hayır. Seni utandırmak istemem."

Kızın ukala sözleri onu daha da tahrik etti. Başı beladaydı. *O bir subay kızı.* Bu hatayı zaten bir kez yapmıştı. "Peki orduya nasıl girdin?" diye sordu.

"On sekizinci yaş günümde aileme onları çok sevdiğimi ama artık olduğum kişi olmamın zamanının geldiğini söyledim. Sanırım açılacağımı umuyorlardı ama öyle olmadı."

Homurdandı. "Kimse senin eşcinsel olduğunu düşünmez."

"Arzulu ebeveynlerin at gözlüklerini hafife alma." "Seni kabul ediyorlar mı? Heteroseksüel bir asker olarak?"

"Evet. Ailemin kendi kuralları ve inançları vardı, ancak felsefelerinin özü her zaman insanları oldukları gibi sevmekle ilgiliydi. Eğer beni reddetselerdi, savundukları her şeyi inkar etmiş olacaktı. Oğullarının bir asker olmasını kabullenmenin onlar için kolay olduğunu söylemiyorum ama sevgim hiç azalmadı."

"Kıskandım," dedi Morgan açık .

Elini onun dizine koydu. Bunun sıradan, rahatlatıcı bir jest olması gerekiyordu ama Morgan'a dokunmanın unutmıştu.

Proje alanına yaklaştıklarına sevinerek tek kelime etmeden elini çekti. Saha ziyaretini ne kadar çabuk tamamlar ve üsse geri dönerlerse o kadar iyi olur.

Ona yol tarifi verdi, da onları yol yerine geçen işaretlenmemiş patikaların derinliklerine götürdü. Bir virajı döndüklerinde ve yan tarafa park etmiş bir araç görüldüğünde nefesi kesildi.

"Bu iyi mi kötü mü?" diye sordu.

"Güzel. Bu İbrahim'in arabası. Beş ekip üyemden üçünün arabası yok. Birbirlerini . Yani en azından İbrahim burada ama daha fazlası da olabilir."

Pax cipi park etti ve kapı koluna uzanan kızın elini yakaladı. "Bunu benim yapacağız, unuttun mu? Bir arabanın burada olması onların da burada olduğu anlamına gelmez."

Kaşlarını çattı. "Doğru, ama oraya göz korkutucu bir şekilde çıkarsan-"

"Zor. Ben bunun için buradayım. Gözdağı vereceğim. Tehdit edeceğim.

Tehdit edeceğim.

Gerekirse canlarına *okuyacağım* ve dün arabanızın altına yerleştirilen bombayla bir ilgileri olup olmadığını öğreneceğim."

"Sen-"

"Yaparım ve yapacağım. Ben bölgeyi kontrol ederken sen burada bekleyeceksin. Arka koltuğa geç, orada seni görmek daha zor olur." Kadın ekledi: "Eğer işbirliği yapmazsan, hemen üsse geri döneceğiz. dakika."

Ona ters ters baktı ama "Peki," dedi ve koltuğun üzerinden tırmandı. "Onları nerede bulacağım?" diye sordu.

Arka tarafa yerleşti. "Şu kayaların arasında bir patika var." Ön camı işaret etti ve yolu tarif etti.

Keskin bir baş hareketiyle arabanın anahtarını ve üstün onun için aldığı iki yönlü telsizi avucuna bastırdı. "Bu benim kullanacağım kanala ayarlı. Eğer bana gelmen güvenliyse, üç kez 'Peppermint Patty' dediğimi duyacaksın. Eğer hemen üsse gitmeni istersem, 'Snoopy' diyeceğim." Onunla Fıstıklarla ilgili şifreli kelimeler kullanmaya karar vermişti. Böylece onları hatırlayacak ve yayındaki diğer konuşmalarla karıştırılmayacaktı.

"Eğer silah sesi duyarsan," diye devam etti, "sürücü koltuğuna geçmeni ve bir kilometre doğuya gitmeni istiyorum. Kenara çek ve radyoyu dinle. 'Woodstock' temiz demektir. Geri dönmek güvenliyse, üç kez 'Woodstock' diyeceğim.

Tekrar ediyorum, üsse gitmenizi istersem "Snoopy" derim. Snoopy her zaman üsse dön anlamına gelir. Eğer beş dakika içinde benden haber alamazsan, hemen üsse geri dön."

Kaşlarını çattı. "Seni bırakamam."

"Yapacaksın. Bana hemen şimdi söz ver yoksa geri döneriz. Yemin et."

Burun deliklerini açarak ona dik dik bakması onu öpmek istemesine neden oldu ama bugün o bir askerdı, azgın bir genç değil ve yapması gereken bir işi vardı.

"Yemin ederim." Çenesi gergindi ama sözcükleri irkilmeden söyledi.

"Güzel. Tamam, kod kelimelerini ve ne anlama geldiklerini tekrarla."

Talimatları ona tekrar okudu.

"Mükemmel." Radyo frekansını işaret etti. "Ayarı değiştirme ama unutma. Seninle her zaman bu kanal frekansını kullanacağım."

Kadın başıyla onayladı. Araçtan indi ve eşyalarını almak için arka kapıyı açtı.

"M4'ünle tam teçhizat aşağı inersen onları korkutacaksın."

Sırıttı ve kaskını taktı. "Planım bu." Sonra aptalca bir dürtüye boyun eğdi ve başının arkasını kavrayarak hızlı bir öpücük için onu kendine çekti. Kendini kontrol etme yetisi ne cehenneme gitmişti? Kapıyı kapattı ve yola baktı.

Morgan'ın ekibinin kimin tarafında olduğunu öğrenmenin zamanı geldi.

Asla kabul etmemeliydi. Mouktar yeterince gergindi. Çünkü korkudan sonra bir silahla dönmüş olabilirdi ve önce ateş edip sonra soru sorabilirdi. Ama belki de Mouktar burada değildi.

Pax'in mürettebatın gözünü korkutmasını engellemek için onu takip etmek istedi ama herkes gergin olduğunda bu geri tepebilirdi. Artı, Pax'in ne kadar

Bir saniyeliğine tehditler. Onu üsse geri götürecekti ve o da bilinçli bir karar verme şansına sahipti. Üsten çıkmak için gereken zahmeti ilk elden gördükten sonra, başka bir fırsatı olmayacağı açıktı.

Beş dakika geçti ve terden sıırıslıklam oldu. Pencereleer kırıkktı ve yan havalandırmalar açıktı, bu yüzden tam olarak pişirmeye hazır değildi. Henüz ama muhtemelen klimayı açmadan önce sadece birkaç dakika daha dayanabilirdi.

Radyo çatırdadı. "Peppermint Patty," üç kez tekrarlandı. Şükürler olsun.

Kapıyı açtı ve cipten dışarı atladı. Kayaların arasındaki dar patıkaya doğru ilerlerken nefesinin altından mırıldandı: "Lütfen herkes iyi olsun. Lütfen herkes burada olsun." Dün dehşet vericiydi; kaçtıkları için adamları suçlamıyordu. Ama geri dönmelerini umuyordu.

Kayaların arasındaki yarığa doğru kaydı. Örgüsü bir şeye takıldı ve onu aniden durmaya zorladı. Saçlarını çözmek için arkasına uzandığında, uzun örgüsünde kendisinin olmayan parmakların dolaştığını hissetti.

Bir el boğazını sıktı.

Adrenalin onun içinden geçerek zamanı yavaşlattı. Yavaşlayan nefes. Düşünceyi gölgede bıraktı. Yıllarca aldığı dövüş sanatları eğitimi sayesinde kas hafızası devreye girdi.

Eli boğazından çıkarmak için kaldıraç kullandı ve patıkada yankılanan bir çığlık atarak yana doğru savruldu ve aşağıdaki geniş kanyona atladı. Kolunu bir kaya parçasına çarptı. Adam geri çekilemeden, geriye doğru tekme atarak adamın dizine bir darbe indirdi. Acı içinde homurdandı. Kulağına değen sıcak nefesi ona pozisyonunu gösterdi. Nefes borusuna bir dirsek attı ve nihayet saldırganı görebilmek için arkasını döndü.

Adamı daha önce hiç görmemişti; dün onu kaçırın adamlardan biri değildi. Kadın adamın göğsüne bir tekme attı ve adam geriye doğru düşerek sırtında asılı duran AK-47'nin üzerine düştü. Onunla dövüşebileceğini düşünmemiş olmalıydı, yoksa çıplak elle yakalamak yerine silahı kullanırdı. Ama o her zaman erkeklerin kendisini hafife aldığını düşünmüştü. Gece geç saatlere kadar garsonluk yaptıktan sonra arabasına doğru yürürken barın arkasında iki kez saldırıya uğramış ve iki kez de saldırganı hastaneye göndermişti.

Adam silahını almak için çırpınca, kadın ona saldırdı ve çenesine tekme attı. Adamın kafası havaya kalktı, sonra yana düştü. Bilinci yerinde değildi ya da ölmüştü. Kadın ağır ağır nefes alıyor ve üzerine bir ürperti çökerken adama bakıyordu.

Lanet olsun, onunla dövüşemeseydi ne olurdu? Ya onu yakalamaya çalışmak yerine saldırı tüfeğini kullansaydı?

Arkasından ayak sesleri duyuldu ve Pax "Morgan?" diye bağırdı.

Yere düşmüş adama sırtını dönmeye cesaret edemedi. Ya adam Numara mı? Dün başkaları da vardı. O adamlar şimdi neredeydi? "Pax! Yardım edin!"

"Geliyorum!" Cevabı dar geçidi belirleyen kayalardan sekti.

Sırtını bir kayaya dayadı, bakışları saldırganın üzerinde sabitlendi. Nefes alıyor muydu?

Sonunda Pax onun yanındaydı. Kendini onun kollarına atmak istedi ama bu aptalcaydı. Az önce kendini kurtarmıştı. Neden bütün genç kızları Şimdi de sıkıntıya mı muhtaç oldu? Ayrıca, Pax'ın kolları kızla doluysa, adamın ölü mü diri mi olduğunu kontrol ediyor olamazdı.

Adama doğru başını salladı ve "Beni arkamdan yakaladı. Ben de onunla dövüştüm."

Pax'ın bakışları kadından adama, sonra tekrar kadına kaydı. Cesedin etrafında yavaşça döndü, sonra alçak sesle bir ıslık çaldı ve sesinde biraz huşu ile, "Kaç yıl dövüş sanatları eğitimi aldın?" dedi.

"Sadece on iki."

"Sadece. On iki."

"İlerlediğim ve kuşak sınavlarına girdiğim dönemde sadece on iki yaşındaydım. On sekiz yaşında diğer her şeyle birlikte bunu da bıraktım ama o zamandan bu yana geçen on üç yılda kata ve antrenman yapmaya devam ettim. Bu şekilde egzersiz yapıyorum."

"Yani gerçekten... *yirmi beş yıldır* dövüş sanatları eğitimi mi alıyorsun?"

"Beş yaşındayken jimnastik yapmak istiyordum ama babam beni karate."

"Şu anda babanın istediğini elde sevindim." AK-47' adamın sırtından çıkardı ve nabzını kontrol etmeden önce altından kaydırды. Parmakları adamın şahdamarına basarken, "Kemer rütben kaç?" diye sordu.

"Siyah. Üçüncü dan." Erkeklerle bunu nadiren söylerdi - erkekler rütbesini öğrendiklerinde, ya övünüp övünmediğini görmek ya da onu alt edip görmek için sık sık ona meydan okurlardı. Üçüncü dan on sekiz yaşındaki biri için oldukça yüksek bir rütbeydi.

İki kez, bir adam peşini bırakmadığı için bir antrenman maçını kabul etme hatasını yapmıştı. İlk seferinde adam mahcup olmuştu. Onu bir daha hiç aramadı.

İkinci seferinde, adam kaybetmeye başladığında öfkelenmiş ve gerçekten şiddete başvurmuştu. Kendisine ciddi zarar verme potansiyeli olan bir tutuştan kaçmak için adamın kolunu kırmış ve onu bir daha asla aramamıştı.

Pax'in ona inanacağını hissediyordu ve yapısına ve belalı Yeşil Bereli duruşuna bakılırsa, kendini ona kanıtlama ihtiyacı duymuyordu.

"Nabızı atıyor," dedi.

Rahatlamış bir şekilde nefesini bıraktı. Nefsi müdafaaydı ama yine de bir adamı öldürme fikri hoşuna gitmemişti. Muhtemelen iki, dün vurduğu adamın henüz ormandan çıkmadığını düşünürsek.

Olumsuz tarafı, şimdi bu adamla ne yapacaklarını bulmaları gerekiyordu. Pax onu ters çevirdi ve çantasından plastik esnek kelepçeleri adamın bileklerine geçirdi. Sonra arkasına yaslandı ve yüzüstü yatan adama baktı.

"O buranın yerlisi ve size, bir sivile saldırdı. Teknik olarak bunun yerel yetkililere bildirilmesi gerekir. Ama takip etmekte pek iyi değiller ve büyük ihtimalle bu adam yarın serbest kalacak. Tekrar peşinize düşebilir."

"Peki ya sana saldırsaydı?"

"O zaman ABD ordusu onu düşman savaşçı olarak nitelendirebilir ve gözaltına alabilir."

Ona çarpık bir gülümseme verdi. "Önce benim atışımdan kendine pay çıkardın, şimdi de bu adamın canına okuduğun için kendine pay çıkarmak istiyorsun."

"İnanın bana, o berbat atış için övgü *istemiyorum*." Sırıttı. "Ama burada iyi iş çıkardın."

"Uyandığında ve olanları insanlara anlattığında ne olacak?"

"Sence kışına tekmeyi bastığını kabul edecek mi?" Ona göz kırptı. "bile, bu iş bitmiştir. Umarım ondan onu tutmaya degecek bilgi alırsınız."

Uydu telefonuyla üssü aradı ve durumu açıkladı.

Adamı almak için bir Humvee göndermeyi kabul ettiler. Onu yakından izliyordu ve şimdi göğsünün düzenli olarak inip kalktığını görebiliyordu. İyi nefes alıyordu.

Onu sadece bayıltmıştı.

Pax telefonu çantasına yerleştirdikten sonra adamı kucaklayıp omzuna attı. "Silahını al. Onunla birlikte önden gitmeni istiyorum."

Silah. Karşınıza biri çıkarsa önce ateş edin, soruları sonra sorun." Pax döndü ve omzuna asılı olan M4'ünü tek eliyle kavradı. "Ben altımızı koruyacağım."

"Mürettebatım nasıl?" diye sordu AK'yi eline alırken. Hızlı bir kontrol silahın çalışır durumda olduğunu gösterdi.

"Kimse yaralanmadı. Hadi ."

Başını salladı ve dar patikadan yukarı doğru ilerledi. Her yeni bölümü, patikayı dolduran kayaların arkasında saklanan uşaklara karşı taradı. "Temiz" demeden ve ilerlemeden önce manzara. Sonunda araçların park edildiği düz açık alana ulaştılar.

Pax adamı cipin lastiklerinin yanına bıraktı. "Çevreyi araştıracağım, bu adamın yalnız hareket ettiğinden emin olacağım. Başında iyi nöbet tutuyor musun?" diye sordu.

Başını salladı.

"Tanımadığınız birini görürseniz, onları geride tutmak için kısa bir ateş açın, sonra beni bekleyin. Tamam mı?"

"Yapacağım."

Adamın bakışlarındaki saygı onu biraz heyecanlandırdı. Adam doğudaki engebeli araziye doğru yola koyuldu, bu adamın bir araç saklamış olması en muhtemel yerdı, o ise baygın adamın başında nöbet tutuyor ve adamın kendisine neden saldırdığını merak ediyordu. Ne haltlar dönüyordu?

On dakika sonra Pax geri döndü. "Virajın eski bir kamyon enkazı var. Yeni lastik izleri var. Görünüşe göre bu sabah buraya gelmiş, muhtemelen senin geleceğini umuyordu. Araçtan çıkan başka ayak izi yok. Görünüşe göre tek başına hareket ediyordu."

Morgan Kalash'ı yere bıraktı ve omuzlarını silkti. "Aşağı inip mürettebatımla konuşabilir miyim?"

Başını iki yana salladı. "Bu adam" -çizmesinin ucuyla saldırganı yokladı- "bakıldıktan sonra birlikte aşağı ineriz. O yolda yalnız yürümene izin vererek hata ettim. Bu hatayı bir daha yapmayacağım." Onun bakışlarıyla karşılaştı ve burun delikleri alevlendi. "İyi iş çıkardın. Gerçekten iyiydin."

Ona onaylarcasına kısa bir baş selamı verdi ve gözlerini Bilinçsiz adam. Koyu tenli, kısa kesilmiş saçlı ve seyrek sakallı bu adam Cibuti, Etiyopya, Eritre ya da Somalili olabilir. Dünkü adam gibi o da yetersiz beslenmişti. Koyu sarı dişleri yıllarca khat çiğnediğini gösteriyordu. Onunla ilgili her şey yoksulluktan, hayal bile edemeyeceği zorlu bir hayattan bahsediyordu.

Desta gibi çürümüş müydü, yoksa sadece çaresiz miydi?

Dudağını ısırdı. "Cibuti'ye ilk geldiğimde, yetersiz beslenen çocukların yol kenarında su için yalvardığını görünce şok oldum. İbrahim onlara su vermemem beni uyardı. Eğer verirsem, ertesi gün beş tane daha, ondan sonraki gün ise iki yüz tane daha olacağını söyledi."

"Adam haklı. Onlar Somalili mülteciler ve dilencilik kontrolden çıkarsa hükümet onları uzaklaştırıyor."

Başını salladı. "İbrahim nereye gittiklerini kimsenin bilmediğini söyledi."

"Ülkeye geldikten kısa bir süre sonra bunun olduğunu gördüm. Citron Kampı'nın girişlerinden birinin etrafında takılan bir grup çocuk bir gün ortadan kayboldu. Düzinelerce çocuk. Gittiler."

Morgan ürperdi. İbrahim tarafından uyarıldıktan sonra, hayatlarında hiç doğru dürüst yemek yememiş gibi görünen çocukların yalvarışlarını görmezden gelmişti. Dilenen çocukların yanından hıçkırı hıçkırı ağlamadan geçebilmesi işteki altıncı günü olması gerekiyordu.

"Sence bu adam çocuklar gibi mi? Kötü değil, sadece çaresiz mi?"

"Kötülük ve çaresizlik arasında ince bir çizgi vardır. Biri kolayca diğerine yol açar.

diğer. On yaşın altında silah alıp adam öldüren çocuklar gördüm. Çocuk kötü değildir. Bir çocuğu silahlandıran kişi, bir çocuğu cinsel köleliğe satan adam kötüdür."

Belki de Pax haklıydı. Cibuti onun gibi bir kadın için uygun bir yer değildi. "Yanılmışım."

Sertçe başını kaldırdı. Bunu yüksek sesle mi söylemişti?

Hayır. dövüştüğü adama bakıyordu. İşin özüne indiğinde gülünç derecede kolay olmuştu. Adam zayıftı ve yetersiz beslenmişti. Tek avantajı olan Kalash ise elinde değil, sırtındaydı. Çünkü onu hafife almıştı. Çünkü o beş-dört yaşındaydı ve tehditkâr görünmüyordu.

Pax'in bakışlarıyla karşılaştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Dün gece. Sana aptal dediğimde. Pisliğin tekiydim. Özür dilerim." "Teşekkür ederim," dedi.

"Yine de gitmeni istiyorum."

Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme oluşurken bile başını sallamaktan kendini alamadı. Mükemmel bir özrü yalnız bırakamazdı. Neden erkekler her zaman en iyi özürleri bile berbat etmek zorundaydı? Ona bir özür vermeye karar verdi.

kendini asmak için yeterli ip. Gerçek yüzünü ne kadar çok gösterirse, kız da ondan o kadar az etkilenecekti.

Ve ondan etkilenmeyi *gerçekten* bırakmak istiyordu.

"Isırırım. Nedenmiş o? Büyük adamlar kadar iyi dövüşebilen ve ateş edebilen bir kadın seni korkutuyor mu? İçten içe bir kadın tarafından dövülmekten mi korkuyorsun?"

Güldü. Daha da iyisi, onu alt edebileceğini iddia etmedi - ki kesinlikle edebilirdi - ya da herhangi bir maço meydan okuması yapmadı. Bunun yerine, ona yaklaşırken dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Hayır Morgan, kıcıımı tekmeleyip tekmeleyemeyeceğin umurumda değil. Aslında bunu tercih ederim, çünkü bu lanet olası cayır cayır yanan yerde kendini koruyabilirsin. Hayır, eve gitmeni istememin sadece ve sadece tek bir nedeni var."

"O da ne?"

"Eğer kalırsan, sevişmemiz an meselesi. , şu anda seni dün geceden daha çok istiyorum. Bu kadar mağara adamı gibi hissetmem çok saçma. Ama işte."

"Peki bu neden sorun olsun ki? Evli değilim, kimseyle görüşmüyorum." Sonra gerçek ortaya çıkınca geri adım attı. Kahretsin. Adam *evliydi*. Bakışları adamın sol eline kaydı. Yüzük yoktu. Ama askerler savaş görevlerinde yüzük takarlar mıydı? "Öyle misin?" diye sordu sert bir sesle.

"Hayır. Boşandım. Kimseyle görüşmüyorum."

bir rahatlama duygusu kapladı. "O zaman rızaya dayalı seks neden sorun oluyor?"

Boşanma yeni mi oldu?"

"Hayır. Yakın zamanda değil. Ama dün gece ikinci kaptanımı bugün seni dışarı çıkarmam için ikna ettiğimde, o ve komutanım işi bir adım öteye taşıdılar. Beni yeniden görevlendirdiler ve Cibuti'de kaldığın sürece senin koruman olmamı sağladılar."

Keskin bir nefes çekti. "Bunu neden *yapsınlar* ki?"

"Eğer kaptan sizin projeniz sayesinde pistine kavuşursa, komutanım ve ikinci kaptanım da bu başarıda pay sahibi olacaklar. SOCOM güvenliği sağladığı için her şeyin mümkün olduğunu söyleyecekler. Gördüğünüz gibi, eğer kalırsanız, birbirimize yapışıp kalırız.

Üsten her ayrıldığında, benim işim senin kıcıını korumak." Adamın elleri kadının kalçalarını buldu ve yukarıda bahsedilen vücut parçasını kavrayacak şekilde kaydı. "Sevişmeden ne kadar dayanabileceğimizi düşünüyorsun?"

Adamın eli kızın poposundayken göğüs göğüse duruyorlardı, kız hâlâ adrenalin salgılıyordu ve adam her gözeneğinden sıcak, uyarıcı testosteron yayıyordu. Onun boğazını yalamak istiyordu, kendisini cipe doğru götürmesini istiyordu. *Şimdi*. "Yaklaşık on dakika."

"Aynen öyle. Ama benim işim seni korumakken seks aptalca bir fikir olur. Kafamıza girecek. Hatalara davetiye çıkarır. Ve güvenliğiniz için risk

çok gerçek." Bakışları ayaklarının dibindeki adama kaydı. "Tanrım, şu anda aptallık ediyorum. Dikkatim senin üzerinde, yerde yatan tehdidin değil. üç adım ötede." Bir adım geri çekildi ve volta atmaya başladı. "Daha önce iş başında *hiç* aptallık etmemiştim. Aptallık bir asker için ölümcül bir durumdur."

"Belki Kaptan O'Leary'nin emri değiştirmesini sağlayabiliriz."

"Ve komutanımı kızdırmak mı? Hayır, teşekkürler." Bakışları tekrar kızın yüzüne kaydı. "Bu kalacağın anlamına mı geliyor?" Sesine keskin bir ton girmişti.

"Bilmiyorum. Mürettebatımla *hâlâ* konuşmadım. Kaç tanesinin burada olduğunu bile bilmiyorum." Kaşlarını çattı. "Neden burada değiller? Neden ığlık attığımda gelmek yerine alanda kaldılar?"

Pax kaşlarını çattı. "Sitede bir... uh... bir sorun var." "Sorun mu?"

"Linus'un kafatası gitmiş."

OceanofPDF.com

Sekizinci Bölüm

Evet, vermesi gereken haber bu olabilirdi ama Pax onun bir tür belalı ninja dövüşçüsü olduğunu keşfetmenin ortasında unutmuştu.

Yanında AK-47 olan bir adamı dümdüz etmişti.

Bunu hazmettikten sonra, suç ortaklarını aramak gibi başka endişeleri de vardı.

"Kafatası *kayıp da* ne demek? Dün hâlâ topraktaydı. Kayaya gömülmüş. Çıkarmak kolay değil."

Omuz silktili. "İbrahim bana öyle söyledi. Kesinlikle yerden kopmuş bir şey vardı."

Morgan gözleri kapalı bir şekilde araçtan uzaklaştı ve nefes nefese kalacakmış gibi görünüyordu. Ya da belki bayılacaktı. "Sanırım hasta olacağım," dedi ve elini ağzına bastırdı. Bir koluyla karnını tutarak keskin, hızlı adımlarla ilerledi. Öfke ve korku ondan dalga dalga yayılıyordu. "Kafatası. Bu olmadan kafatası kapasitesini tahmin edemeyiz. Beyninin ne kadar büyük olduğunu, spektruma nasıl uyduğunu bilemeyiz..."

"Kafatasının değerli olacağını varsayıyorum."

Ona keskin bir bakış fırlattı. "Değer, içerdiği bilgide yatar. Üzerinde çalışılamayacaksa hiçbir değeri yok. Desta onu satarsa, bir pisliğin özel koleksiyonunda kaybolursa-"

"Demek istediğim, Desta para edeceğine inanırsa onu yok etmez." "Hayır ama IŞİD, Taliban ya da El-Şebab olabilir. Bu onların amaçlarına uymuyor. inançlar. IŞİD ve Taliban halihazırda birçok Dünya Mirası Alanını tahrip etmiştir."

"Ancak her iki grup da terörizmlerini finanse etmek için eserleri satıyor. Sadece taşınamayacak ve satılamayacak kadar büyükse yok ediyorlar."

Patikaya doğru baktı. "Doğru." Durakladı. "İbrahim'le konuşmak istiyorum."

"Yapacaksın. Bu adam götürülür götürülmez."

"Aşağıda kaç kişi var?"

"İki. İbrahim ve Mouktar."

"Diğerleri zarar gördü mü?"

"Hayır. İbrahim üçünün de iyi olduğunu söyledi. Sadece korkmuşlar."

Başını salladı ve inzibatların gelmesi için geçen yirmi dakika boyunca hiçbir şey söylemeden volta attı. Adam hâlâ baygındı ve inzibatlardan biri kaşlarını çattı. "Onu hava yoluyla geminin tıbbi tesislerine götürmemiz gerekebilir." Göz ucuyla Pax'a baktı. "Adamın başına gelenleri dün duydum. Düşman savaşçılarını yaralamakla ne alıp veremediğiniz var? Tıbbi masrafları karşılayamayız."

Pax omuz silkti. "Bana saldırdılar. Onu bayıltmak öldürmekten daha iyiydi."

"Kurşunlar kan naklinden daha ucuz," diye mırıldandı milletvekili.

"Ve istihbarat petrolden daha değerlidir," diye yanıtladı Pax.

"Bu adam bir şey biliyor mu?"

"Hiçbir fikrim yok. Ama dünkü adam bize Desta'nın yerini söyleyeceğine söz verdi."

Belki bu adam bize daha da fazlasını verebilir."

Arabadan çıkar çıkmaz Morgan patikaya doğru koşmaya başladı. Pax ona yetişti. "Birlikte gidiyoruz."

Kadın başını salladı ve Morgan da eski bir kanyona giden dar patikadan aşağı doğru ilerlemeye başladı. Yürürlerken Morgan araziye anlattı. "Bu yeryüzü şekli bir vadi olarak bile sayılmaz, çünkü su akmamıştır."

binlerce yıldır buradan geçerken, bir yağmur mevsimi boyunca su taşıyabilir. Cibuti'de yağmur mevsimi pek yaşanmaz."

Pax kanyonun zeminine ulaştı ve zemini kaplayan, kolay yürümeyi engelleyen alçak kayaların üzerinden geçerken ona yardım etmek için döndü.

Onun elini tuttu ve konuşmaya devam etti. "Aylar önce bir jeolog, kanyon duvarında görülebilen tabakalaşmanın alt katmanlarını tarihlendirdi. O kırmızı tabakası"-kalın bir kaya şeridini işaret etti-"bir nokta beş milyon yıldan daha eski bir tarihe sahip. Ve bizim alanımız altında, yani daha eski. Çok daha eski."

Sesi değişmişti. Tavırları değişmişti. O okuyordu İyi bildiği gerçekler, son birkaç haftadır her gün ziyaret ettiği bir manzarayı görüyordu, ama yine de sesi merakla dolmuştu. Sanki ilk kez gördüğü ve anlattığı yeni bir sihirdi bu.

Elini bıraktı ve turuncu bayrakların yere saplandığı bir alana doğru koştu. Üçgen bir taş aldı ve eline bastırmak için koşarak onun yanına gitti. Parmaklarını sıcak taşın etrafına doladı. "Elinde tuttuğun alet ya *Homo ergaster* veya *Homo habilis* yaklaşık bir buçuk milyon yıl önce."

Son yirmi dört saatin tüm şok ve dehşetinden sonra bile, bunu -sitesini-onunla huşu ve coşkuyla paylaşıyordu.

Kayayı sıktı ve keskin kenarlarını ve kırık yüzeyini inceledi. "*Homo habilis* mi? İnsan öncesi mi?"

"Evet. *Homo* cinsinden, modern *insanlar-Homo sapiens sapiens*'in bir parçasıdır, ancak daha eskidir. Hatta bazıları *habilis*'in *Australopithecus* cinsinde olması gerektiğini düşünüyor. Basitçe söylemek gerekirse, bu aleti yapan canlı tüysüz, iki ayaklı bir şempanzeye benziyordu."

Morgan Adler hakkında net olan bir şey vardı: bu siteyi seviyordu. Bu keşiften elde edeceği şöhret ve ilgili değildi. Hayır. Kilidi açılacak bilgiler onu büyülemişti. Şu anda bile bu tutkuyu sergileyebilmesi, bunun onun için ne anlama geldiğinin bir kanıtıydı. Ve bu onu eskisinden daha da çekici kılıyordu.

Cibuti'den ayrılacağını söylediğinde kendini kandırıyordu. Bunu bırakıp gidemezdi. Linus'u asla terk edemezdi.

Artık onu gitmeye ikna edebileceğine inanmıyordu. Hayır. Şimdi daha büyük, çok daha korkutucu bir görevi vardı: Onu avustralopithecine kafatasını Desta'nın ellerine bırakmaya ikna etmek.

Morgan kollarını İbrahim ve Mouktar'a dolamak istedi ama ikisi de sarılacak tipler değildi. İbrahim diğer üç işçinin iyi olduğu bilgisini tekrarlardı. Biri geri dönemeyecek kadar korkmuştu, diğeri ise işi sevmemişti. Üçüncüsü, Serge, sınırın Etiyopya tarafında ailesi olduğu ve projeye devam ederse Desta'nın onları hedef alacağından endişe ettiği için işi bırakmıştı. "Serge çok üzgün olduğunu ama ailesini riske atamayacağını söylüyor."

Başını salladı. "Anlıyorum, İbrahim." Pax'e doğru baktı. "Eğer... ABD ordusu saha çalışması için güvenlik sağlarsa diğerlerinin geri döneceğini düşünüyor musun?"

Mouktar önce Pax'a, sonra uzağa bakarken gergin bir şekilde ayaklarını kaydırdı. "Sanmıyorum," dedi yumuşak bir sesle ve Morgan'ın onun askerlerden korktuğuna dair inancını doğruladı. Ama belki de Pax daha önce onun ödünü koparmıştı. Bunu bilmesine imkân yoktu.

Pax'ın kalmayı düşündüğünü ima etmesi üzerine gerginliğinin arttığını hissetti ve şu anda büyük bir çukurun bulunduğu kazıya doğru yürüdü bir avustralopithecine kafatasının gereken yerde. "Bunu ne zaman keşfettiniz?" diye sordu İbrahim'e.

"Yaklaşık bir saat önce," dedi. "Dün gece bölgeye geri dönemediğimiz için üzgünüm-"

"Oh. Hayır." Her iki adamla da yüzleşti, dürtüsüne boyun eğdi, ikisinin de ellerinden birer tane aldı ve kendi elleriyle birleştirdi. Muhtemelen rahatsız olmuşlardı ama o dokunmayı seven biriydi ve bu önemli bir noktaydı. "Burada olmadığınız için minnettarım." Parmaklarını sıktı. "Yapabileceğin hiçbir şey yoktu ve Desta'nın adamları tarafından yaralanabilirdin." Pax'e üzgün bir gülümseme attı. "Dün Linus'un yemek kemiklerini bir patlamadan kurtarmaya çalıştım ve bunun akıllıca bir karar olmadığı belirtildi."

Mouktar'ın gözleri büyüdü. "Kemikler havaya mı uçtu?"

Pax'ın adamlara dün olanlarla ilgili hiçbir şey anlatma fırsatı bulamadığını fark ederek ellerini bıraktı. Kazı alanının yanında yere çöktü ve malasını dün alandan kaçarken bıraktığı sığ çukurdan aldı, aletin hayatta kalmasına garip şekilde minnettar hissediyordu. On yıl önce saha okulu için aldığı ve o zamandan beri çalıştığı her projede kullandığı malası Marshalltown hâlâ yanındaydı. Patlamada çok şey kaybetmişti ama malasını kaybetmemişti.

Mouktar ve İbrahim'e dün üssün dışında olanları anlatırken, malasının kör ucuyla sert zemini dürttü.

Onu keskinleştirmesi gerekiyordu ama eğer burada kalacaksa bu en son işti.

Linus'un hâlâ kayaya gömülü olan uzun kemiklerine baktı, ardından Pax'a doğru bir bakış attı ve mürettebatından geriye kalanlara döndü. "Dünden sonra Cibuti'den ayrılmayı düşündüm." Omuz silkti ve hareketlerine sahip çıkması gerektiğini kendine hatırlattı. "Tamam. Sadece düşünmekle kalmadım, eğer yapabilseydim hemen o anda ayrılırdım. Bu yüzden diğerlerinin neden ayrıldığını tamamen anlıyorum. Beni yargılayamazlar. Ama ben kendi adıma fikrimi değiştirdim. Projeyi sonuna kadar götürmek için kalıyorum."

Parmaklarının birkaç santim ötesinde açıkta duran üç nokta beş milyon yıllık bir kemiğe dokundu. "Linus için yapabileceğimiz fazla bir şey yok. Geriye kalanları yerinde bırakacağız. Eminim Leakey Vakfı ve diğer Bilimsel kuruluşlar, çalışmanın düzgün bir şekilde yapılmasını ve daha fazla verinin kaybolmamasını sağlamak için hibeleri finanse edecektir. Yarın alternatif rotayı araştırmaya başlayacağım. Umarım ikiniz de projeye devam etmeyi düşünürsünüz ama kalmak istemezseniz de anlayışla karşılarım."

İbrahim yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Bugün geri geldim Dr. Morgan, çünkü bana arkeolojiyi sevdirdiniz. Bu işi seviyorum. Cibuti için yapabileceklerimi seviyorum."

Mürettebatın ona Dr. Adler demeyi bırakması haftalar almıştı. Uzlaşma Dr. Morgan'dı ve şimdi bu onu gülümsetiyordu. "Teşekkür ." Mouktar'a döndü ve kaşlarını kaldırarak bir soru sordu.

Başını salladı. "Çalışacağım. Desta zaten kız kardeşimi aldı - tek ailemi. Artık bana zarar veremez."

Parmaklarını tekrar sıktı. "Özür dilerim."

Omuz silkti. "Yıllar önceydi. Muhtemelen ölmüştür." Bu sözler, daha fazla soru sormaması için onu uyaran düz ve gerçekçi bir tonda söylenmişti. İbrahim'in ve Mouktar'ın hayatları hakkında bilmediği o kadar çok şey vardı ki, bu ayrıcalığına içerleyip içerlemediklerini merak etti. Mouktar'ın kız kardeşi bir savaş lordu tarafından kaçırılmış ve muhtemelen cinsel köleliğe satılmıştı, Morgan'a ise onu koruması için bir Yeşil Bere verilmişti.

Onun elini bıraktı. "Belki vadide bize saldıran militan ABD Donanması'na Desta'nın yerini verir. Yakalanabilir." Gerçekten de nerede olduğunu bilselerdi, sivillere zarar vermeden yapılabiliyorsa operasyonu bombalanırdı. Adamla birlikte uyuşturucuları ve silahları da yok edilirdi. Hızlı ve etkili, çünkü mermiler kan naklinden daha ucuzdu ve adamın milislerinin silahsızlandırılıp etkisiz hale getirilmesini sağlamanın tek yolu buydu. Bunu biliyordu ve muhtemelen Mouktar da biliyordu.

Mouktar, "Bunu umuyorum, Dr. Morgan," dedi.

Pax'in düşünceli bakışlarıyla yüzleşmek için döndü. Kalmaya karar verdiği için mutlu değildi ama bunu bekliyordu.

Ayağa kalktı ve pantolonunun tozunu aldı. Cibuti'de kalma kararı günün yapılacaklar listesini epeyce genişletmişti. "Üsse taşınmak için dairemi toplamam gerekiyor." Cibuti'deki dairesi yerel hükümet tarafından ücretsiz olarak sağlanıyordu ama arabası bombalandıktan sonra ABD ordusunun korumasıyla birlikte gelen konaklama teklifini sorgulayacak değildi. Ellerini adamdan uzak tutması gerektiği anlamına gelse de, güvenlik için kendi kişisel Yeşil Berelisine sahip olduğu için minnettardı.

Pax, "Bunu daha sonra yapacağız," dedi.

Kaşlarını çattı. "Aslında önce Cibuti Kültür Bakanı Charles Lemaire ile görüşmeli ve bu sorunla nasıl başa çıkacaklarını konuşmalıyız.

Desta ve Linus'un kafatasının
çalınması." Sert bir şekilde başını
salladı.

"Ayrıca saha defterlerine, fotoğraf makinemi ve bilgisayarımı değiştirmeye
ihtiyacım var." "Muhtemelen kaptandan üssün satın alımlarını onaylamasını
isteyebilirsin.

ve sözleşmeyi sonra hallederiz. SOCOM'dan sana bir silah vermesini
isteyeceğim."

Başını salladı. "Mouktar ve İbrahim'in cep telefonları olmasını
istiyorum." "Bunu ayarlayabiliriz," dedi Pax.

"Ama cep telefonları burada çalışmıyor, Dr. Morgan," dedi İbrahim.

"Ama yaşadığınız yerde çalışıyorlar ve ben de size ulaşabilmek
istiyorum.

Bir şeyler yine ters giderse." Gözlerini gölgeleyerek vadinin diğer tarafına,
Potansiyel Etki Alanı'na doğru baktı.

yarın araştırmaya başlayacaktı. O alan daha açıktı. Asgari gölge bile
sağlayacak daha az kayalık çıkıntı vardı. İsteksiz korumasına döndü. "Ve bir
şapka almam gerekiyor."

Her ne kadar ayrılmak istese de, Pax ikinci komutanından emrini iptal
etmesini istemeyi düşünmüyordu. Böyle bir talebin SOCOM içindeki
konumuna zarar vereceği gerçeğinin yanı sıra, ikinci bir endişesi daha vardı.
Ya talep kabul edilirse ve yerine geçecek kişi bu işe uygun değilse? Ya ona
bir şey olursa?

Ya başarısız olursam?

Başarısız olmayı hiç düşünmedi. Bu bir seçenek değildi. Şimdi bunu
düşünmesi, kadının onun kafasına girdiğinin bir başka işaretiydi.
tehlikeli bir yol.

Boku yemişti.

"Elçilik hâlâ tecrit altında mı?" Morgan, Kültür Bakanı'nı görmeye
giderken şehrin kalabalık caddelerinden geçerken sordu.

"Hayır. Tecrit gece saatlerinde sona erdi."

"Bakanla görüşmeden önce oraya gitsek mi acaba? Onlara kafatası
hakkında bilgi vermeliyiz."

"Oradaki bağlantınız kim?"

"Toplum irtibat görevlisi, Kaylea Halpert."

Pax orta konsoldan cep telefonunu aldı ve ona uzattı. "Adres defterinde
kayıtlı."

Sertleşti. "Kaylea senin telefonunda."

"Evet."

"Nedenini sormaya neredeyse korkuyorum. Kaylea bahislerden haberdar. Hiç eğlenmiyor."

Morgan'ın ne demek istediğini anlamıştı. Kaylea Halpert kusursuz moka rengi teni, iri kahverengi gözleri ve Beyoncé'nin kıvrımlarıyla göz alıcıydı. Kısa süre önce boşanmış olan kadın, ofisinde geçit töreni yapmak için bahaneler bulan Amerikan askeri personeliyle hiçbir şey yapmak istemiyordu. Hakkında duvar yazıları vardı

CLUville duşlarındaki ABD büyükelçiliği çalışanı, çünkü denizciler temelde ergenlik çağındaki çocuklardı, gerçi askerlerin de daha iyi olmadığını tahmin ediyordu. O da bir kadınla çıkma girişimleri üzerine oynanan bahislerden bahsedildiğini duymuştu. "A-Takımım yerel halkı Amerikan tarzı gerilla savaşçıları olarak eğitiyor ve daha çok elçilikteki kuvvet koruma müfrezesi subayıyla çalışsak da, topluma erişim bileşeni de var. Telefonumda tamamen iş amaçlı olarak bulunuyor." Durakladı, sonra ekledi: "Kaylea çekici biri ama hayır, ona hiç asılmadım ve asılmayı da düşünmüyorum."

Telefonu kaldırıp "Şifre?" demeden önce onun küçük gülümsemesini yakaladı.

Ona dört haneli PIN kodunu verdi. "Hoparlörü aç," dedi. Kaylea hatta geldiğinde Pax kendini tanıttı ve Morgan'ın güvenliğini sağladığını söyledi.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Kaylea. "Yüzbaşı O'Leary Morgan'ın ciddi bir tehlike olduğunu söyledi."

Tedirginlik Pax'in omurgasından aşağı kaydı. "O'Leary sizinle temasa mı geçti?" Üs komutanı için garip bir hareketti. Ama bu durumla ilgili hiçbir şey normal değildi.

"Evet, Linus sitesinin yerine ihtiyacı vardı. Morgan, neden bana Linus'tan bahsetmedin?"

"Yerini mi öğrenmek istedi?" Morgan gergin bir sesle sordu, kaptanın aşırı ilgisinden onun da rahatsız olduğunu gösteriyordu.

"Tabii ki ona veremezdim, çünkü bundan haberim yoktu." Morgan rahat bir nefes aldı.

"Ama Charles'a durumu açıkladım," diye devam etti Kaylea. Pax bakışlarını yoldan ayırıp, "*Charles mı?*" diyecek kadar uzun süre baktı.

"Lemaire. Kültür bakanı," diye fısıldadı. "Kaylea, Charles'ın Kaptan O'Leary'ye alanın yerini söyleyip söylemediğini biliyor ?"

"Sanırım yaptı. En azından ben öyle umuyorum. O'Leary, Desta'nın bölgeyi yağmalamayı planladığını ve kendisinin de fosillerin korunmasını sağlayacağını söyledi."

Görünüşte kulağa hoş geliyordu ama bugün bölgeyi koruyan bir denizci taburu yoktu. Hatta tam tersi, Linus'un kafası kopmuştu ve bir militan Morgan'ı pusuya yatmış bekliyordu. Pax'i, Yüzbaşı O'Leary'nin deyimıyla "korumanın", "fosili topraktan çıkarmak" anlamına gelip gelmediğini merak etmeye zorluyordu.

Pax, Morgan'ınünkü küfürlü tiradına rakip olabilecek bir küfür akışına karşı nefesini tuttuğunu anlayabiliyordu. Aralarında cep telefonunu tutan el öfkeyle titriyordu. Pax arabayı bir yan sokağa çekti ve park etti. Telefona doğru, "Teşekkürler Kaylea," dedi.

"Sorun değil." Durakladı. "Çavuş? Yanlış bir şey mi yaptım? Üs söz konusu olduğunda son yetkili Yüzbaşı O'Leary'dir. Patlamayı bana o anlattı."

"İyi iş çıkardın. Yüzbaşı O'Leary sadece işini yapıyordu." Bitir düğmesine bastıktan sonra telefonu Morgan'ın elinden aldı ve ön panelin üzerine koydu. Hiç tereddüt etmeden onu kollarının arasına aldı.

Yüzünü adamın omzuna bastırırken alçak sesle hıçkırdı. Vücudu titriyordu. Sonunda derin, hıçkırıklı bir nefes aldı ve "Çok sinirlendiğimde ağlarım" dedi. Ses tonu hem mahcup hem de savunmacıydı, bu da adamın gülümsemek istemesine neden oldu, ama buna cesaret edemedi çünkü onunla dalga geçtiğini düşünürse çılgın ninja becerilerini ortaya çıkarabileceğini hissetti, ki bu aklındaki son şeydi.

Yüzünü avuçlarının arasına aldı ve kendisine bakmasını sağladı. Yüzü kızarmış ve lekelenmişti, gözleri de şişmeye yüz tutmuştu. "Ben bir kadına - ya da bir erkeğe- ağlamamasını söyleyecek bir pislik değilim. Gözyaşları duyguları işleme yöntemimizdir. Duygular hayatı ilginç kılar."

Ağzının bir köşesi en küçük gülümsemeyle yukarı kalktı. "Şu hippie ebeveynler."

"Pek çok konuda haklıydılar."

"O'Leary Linus'u çalmak için bir ekip gönderdi, Pax!" Gözyaşları tekrar yuvarlanmaya başladı. "Kafatasını yok etmiş olabilirler! Tek bildiğimiz, onu yok ettikleri." Nefesini tuttu. "Ayrıca, yaklaşık bir düzine uluslararası anlaşmayı ve daha da fazla ABD yasasını ihlal ettiler-"

Cibuti'nin kanunsuz olduğunu unutuyordu. Elbette, bu anlaşmalar ama burada gerçekten geçerli değillerdi. Bu O'Leary'nin dokunulmaz olduğu anlamına gelmiyordu, sadece sonuçları çok daha az korkunç olabilirdi. Bu noktaya şimdi değinmek için bir neden yoktu; bu sadece öfkesini daha da artıracaktı. "Biz

kafatasına zarar verip vermediklerini *bilmiyoruz*. ABD askeri personelinin alıp almadığını bile bilmiyoruz."

"Ama bu mantıklı. Eğer bölgeyi korumak için dışarı çıkmış olsalardı, biz geldiğimizde orada olurlardı ama değillerdi."

O da aynı mantığı izlemişti. Kahretsin, ama bu kadından çok fazla hoşlanmıştı.

"Kafatası sert kayaya gömülmüştü," diye devam etti. "Zarar vermeden çıkarmak imkânsız . Desta'nın adamları geldikten sonra onu geride bırakmamın nedeni de buydu."

"O'Leary'yi şimdi görmek ister misin?"

Yüzündeki yaşları iki elinin avuç içleriyle sildi. "buradayız, kültür bakanıyla da konuşabilirim."

"Ve senin dairene gidip toplanmamız gerekiyor."

Başını iki yana salladı. "Üsse taşınmam ve O'Leary'nin komutası altında yaşayamam. Bölgenin yağmalanması emrini o verdiyse olmaz."

"Üssün dışı senin için güvenli değil. Ben de seni burada koruyamam." İkinci Kaptanı onunla Cibuti Şehri'nde kalmasına asla izin vermezdi ki bu iyi bir şeydi çünkü Pax sevgili olmadan önce onunla iki saatten fazla yaşayabileceğini hayal bile edemiyordu.

"Belki de tehdit sona ermiştir. Üsse bomba götürmek için beni kullandılar. Belki de artık bundan kurtulmuşumdur."

"Birkaç saat önce birinin sizi şantiyede yakaladığını unuttunuz mu?"

"Ve onun kışını tekmeledim."

Gözlerini kısmıştı. "Bir sonraki adam silahla önden gidebilir."

Çenesini sertleştirdi. "Silahla aram iyidir."

"Ama senin silahın *yok*."

Omuz silkti. "Öyleyse bir tane alacağım."

"Yüzbaşı O'Leary'nin onayı olmadan bu kolay olmayacak - ki üste yaşamayı reddederseniz bunu yapmayacaktır."

"Bu tartışmayı şimdilik bir kenara bırakalım ve gidip bakanla konuşalım."

Charles Lemaire Morgan'ı sıcak bir şekilde karşıladı ve hemen diğer iki bakanı da görüşmelerine katılmaları için çağırdı: Doğal Kaynaklar Bakanı Ali Imbert ve Turizm Bakanı Jean Savin.

Pax kapının yanında durmuş, Morgan bakanlara takdim edilirken en iyi duvar kağıdı taklidini yapıyordu. Her üç adamın da onu bir

korumadan başka bir şey değildi. Birisi Etefu Desta'ya Linus'tan bahsetmişti ve bu kişi Kaylea Halpert değildi, çünkü O'Leary onunla temasa geçene kadar bu keşiften haberi olmamıştı. Şimdi asıl soru şuydu: Bunlardan biri bakanlar Desta'ya söyledi mi? Ve eğer öyleyse, neden?

Siyahi bir adam olan ve aksanından Pax'ın ya Fransız vatandaşı olduğunu ya da Fransa'da eğitim gördüğünü tahmin ettiği Kültür Bakanı Lemaire, Linus hakkında konuşmaya hevesliydi. "Kaptanınız onu korumak için bir ekip gönderdiğine göre artık korunuyordur umarım?"

Pax kaskatı kesildi. *Kahretsin*. Bakan O'Leary'nin ne yaptığını bilmiyordu. Eğer gerçekten de O'Leary yaptıysa. O'Leary'nin muhafızlar göndermiş ama onların yanlış anlayıp devriye gezmek yerine toplayabildiklerini toplamış olması mümkün müydü?

Morgan'ın sırtı sertleşmişti ve Pax ne söyleyeceğini merak ediyordu. Eğer o haklıydı, eğer O'Leary uluslararası hukuku çiğneyen emirler verdiyse, Cibuti'de konuda bir şeyler yapabilecek güce sahip tek kişi Lemaire'di. Morgan'ın Yüzbaşı O'Leary'nin askeri kariyerini elinde tutması mümkündü.

"ABD ordusunun günün her saati güvenlik sağlayacağını sanmıyorum." dedi, konuyu düzgünce geçiştirerek. "Ayrıca bunu yapmalarını istediğimden de tam olarak emin değilim." Komplocu bir tavırla öne doğru eğildi. "ABD ordusunun nasıl olduğunu bilirsiniz. Her zaman kontrolü ele geçirmeye çalışırlar." İfadesini yumuşatmak için güldü ve adam başkalarını kendi tarafına çekmeyi bilen iş kadınına bir an için görmüş oldu. "Cibuti güvenliğiyle çok daha rahat ederim. Ofisiniz site için koruma sağlayabilir mi?"

Bakan yenilgiyle ellerini kaldırdı. "Elbette deneyeceğim ama adamlarım Desta gibi bir savaş lorduna karşı iyi değil. Onların görevi kültürel miras alanlarını pazarda turistlere ıvır zıvır satan yağmacılara karşı korumaktır, hükümetimizi devirmek isteyen bir savaş ağasına karşı değil."

Turizm Bakanı Savin de bu görüşe katıldı. "Daha fazla turistle güvenlik için daha büyük bir bütçeye sahip oluruz, ancak güvenlik olmadan Somali ve Eritre'deki sürekli huzursuzluktan çekinen ve Etiyopya'daki Desta gibi Issa savaş ağalarından korkan turistleri cezbedemeyiz."

Pax günlerini Cibuti'de yerel halkla birlikte geçirdi ve köklü klanların hizipleri ve bunun sonucunda ortaya çıkan siyasi bölünme hakkında bilgi sahibi oldu. Cibuti'de, kabileciliğin hüküm sürdüğü yerlerde, erkekler kendilerini Issa ya da Afar olarak tanımlamakta hızlıydı. İssalar Somali kökenliken, Afarlar komşu Etiyopyalı Danakillerle akrabaydı. Ancak bu bölgesel sınırlar bile kabilelerin kendileri kadar sabit değildi. Etiyopyalı Etefu Desta

savaş lordu Issa'ydı; Afar turizm bakanının konuşmasının arasına sıkıştırmayı başardığı bir gerçek.

Doğal Kaynaklar Bakanı Imbert sertleşti ve Pax'a onun da Issa olduğunu ve kötü şöhretli klan üyesinin hatırlatılmasından hoşlanmadığını düşündürdü.

Pax'ın A-Takımı'nın ilk işi Cibutili kursiyerlerinin kendilerini önce Cibutili, sonra klan olarak tanımlamalarını sağlamaktı. Bunu yapamayan askerler programdan atılmıştı.

Imbert Morgan'a doğru eğildi, Pax'in hoşuna gitmeyecek kadar yakındı. Morgan'ın sert omurgasından anlaşıldığı kadarıyla o da bundan hoşlanmamıştı. "Eğer yapabilirsen

Ordunuzu bölgeyi korumaya ikna ," diyen Imbert, "Cibuti yardımınız için minnettar olacaktır," şeklinde konuştu.

Morgan, "konuşacağım ama korkarım resmi kanallardan gitmeniz daha iyi olabilir," dedi. "Ben orduda değilim. Orada hiçbir gücüm yok."

"Ama baban bir general değil mi?" Imbert sordu.

Pax kaskatı kesildi. Doğal Kaynaklar Bakanı, General Adler'in Morgan'ın babası olduğunu nereden biliyordu?

Bu gelişme hiç hoşuna gitmedi.

Morgan boğazını temizledi. "Öyle efendim, ama onun işiyle benim işim arasında bir bağlantı yok."

Imbert Morgan'a soğuk bir gülümseme verdi. "Belki de ABD ordusunun yardımına hiç ihtiyacımız yoktur. Çin her zaman Cibuti'ye yardım etmenin yollarını arıyor. Yakında Eritre'deki tuzdan arındırma tesisinin temelini atacaklar ve Obock'taki askeri varlıklarını daha da genişletmelerine izin verirse bize su için bir boru hattı inşa etme sözü verdiler."

Pax içindeki öfke dalgasını gizlemek için yüzünü boş tuttu. ABD ordusu kısa süre önce Obock'taki küçük ikincil üssü boşaltmak zorunda kalmıştı, böylece Çinliler oraya on bin asker yerleştirebilecekti. Çin, ABD'nin rekabet edemeyeceği bir oranda Cibuti'ye para akıtıyordu ve Cibuti hükümeti, Eritreli veya Etiyopyalı müttefikleriyle hükümetlerini devirmek için muhtemelen düzenleme yapan bir ülkeye kapı açtıklarını umursamadan paralarını aldı.

Çin, hükümetler düştüğünde iktidar dizginlerini elinde sürece kimi desteklediklerini umursamadı.

Sanki Çin Linus'u koruyacakmış gibi. Morgan daha önce Çin'in demiryolunun batı ucundaki birçok arkeolojik alanı tahrip ettiğini açıklamıştı

Lemaire kaynakların kaybolduğunu öğrenene kadar. Ülkede bu alanların ne kadar değerli olabileceğini anlayan birkaç kişiden biriydi Cibuti'nin turizm endüstrisine büyük katkı sağlayacak olan demiryolu hattının geri kalanında arkeolojik bir araştırma yapılması için bastırmış, bu da Morgan'ın sözleşmesine ve ABD ordusunun daha fazla toprak karşılığında araştırmayı hızlandırmayı kabul etmesine yol açmıştı.

Bu, üst düzey rüşvetler içeren ve askeri hareket tehditlerini de içeren karmaşık bir karmaşaydı. Tüm bunlar olurken, Pax birkaç hafta içinde var olmayacak bir hükümeti savunmak için askerler birkaç ay. Cibuti hükümeti düşerse stajyerler kimin için savaşacaktı? İssalar mı Afarlar mı? Ya da Etiyopyalılar üzerinden Eritreliler? Ne olacaktı? Cibutililer mi?

Camp Citron, ABD'nin tüm Afrika'daki tek kalıcı askeri varlığıydı ve ABD, iktidarı en iyi ihtimalle gevşek olan bir başkanın kaprisiyle operasyon üssünü kaybedebilirdi. Bu arada yanı başımızda insanlar korkunç insan hakları ihlalleri nedeniyle teknelerle Eritre'den , Çin sadece tencereyi karıştırdı ve kaynamasını bekledi.

Tüm bölge parlama noktasına daha da yaklaştı.

Morgan sert bir tonda, "Çin, Cibuti kültürel miras alanlarını koruma konusunda berbat bir iş çıkardı," dedi. "Ben olsam Çin'in kültürel mirası Linus."

Turizm Bakanı, "Bu bulguyu ne zaman açıklayabileceğimizi bilmek istiyorum," dedi. "Linus gibi bir yer turizm endüstrimiz için harikalar yaratacaktır."

Morgan, "Potasyum-argon tarihleme sonuçlarını bekliyoruz," dedi. "Bu tür bir bulguyu kesin bir tarih vermeden duyurmak, bilimsel bir dergide yayınlamadan önce hakem değerlendirmesini atlamakla eşdeğerdir. Bu bulguyu şüpheli hale getiriyor, sanki analizimize güvenmiyormuşuz da uzmanlar topluluğunun incelemesine tutuyormuşuz gibi. Ben sözleşmeli bir arkeologum. Ne yaptığımı biliyorum ve işimde iyiyim - ve işim önerilen demiryolu koridorları boyunca alanlar bulmak - işim paleoantropolojik analizin tüm spektrumunu sağlamak *değil*. Bunun için bir uzmana ihtiyacınız var.

Uzmanlar görüşlerini bildirdikten sonra bulguyu açıklayacağız. İki ya da üç hafta içinde fosiller için kesin bir tarih belirlememiz gerekiyor. Temasa geçtiğim uzmanlardan ikisi ön değerlendirme için fotoğraflardan çalışabileceklerini ancak kemikleri yerinde görmeyi tercih edeceklerini söyledi."

Pax kayıp kafatasının bu olay için ne anlama geldiğini merak etti ve ABD ordusunun elinde olmasını ve zarar görmemiş olmasını umdu.

Ya da Çin Linus'u koruma konusunda haklı olabilir.

"Bu arada," dedi Morgan, dikkatini Lemaire'e çevirerek, "yarın diğer APE'yi incelemeye başlamayı planlıyorum. Linus'u rahat bırakacağız ve tarihi ve uzmanları beklerken sahanın yerini kimseye söylemeyeceğiz."

Bakan başıyla onayladı. Pax, Morgan'ın O'Leary'ye kafatasını yerine yerleştirmesi için zaman kazandırmış olmasına saygı duydu. *Eğer* hasar görmemişse. Ve eğer en başta ABD ordusu tarafından alınmış olsaydı.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Pax, Morgan'ın Cibuti Şehri'ndeki dairesinin kapısını açtı. Kapıyı iterek açtı, sonra geri çekildi. Onu koridorda yalnız bırakamazdı, bu yüzden içeri adım atmadan önce odayı görebildiği kadarıyla taraması gerekiyordu.

Bu tür bir güvenlik taraması genellikle bir tabancayla yapılırdı. Pax M4'ü tercih etmişti ama o zaman da boş boş dolaşacak havada değildi. Morgan'ın dairesinde biri varsa, pişman olacaktı.

Tek yatak odalı işgalci yoktu ve kapıyı kapatıp kilitledikten sonra Morgan'a döndü. "Taşınan bir şey var mı?"

Odayı tararken kaşlarını çatı. Güzel gözleri sanki değişiklikleri tespit etmek için X-ışını görüşü kullanıyormuş gibi kapalıydı.

Bu şekilde yarıya kadar açılmış gözleri çok ama çok seksiydi. "Evet. Evraklarım incelendi."

"Ne?"

"Masanın yanındaki kitap yığını. Yanlış sıradalar. *Rickety Cossack* kitabını okuyordum ama yığının ikinci sırasında. Fiziksel antropoloji ders kitabını en son ne zaman açtığımı hatırlamıyorum, ama haftalar geçtiğini biliyorum, yine de en üstte." Bir adım öne çıktı. "Ve insan evrimi boyama kitabı, onu da annem gönderdi. Sadece iki gün önce geldi. Referans kitaplarıyla birlikte olmamalıydı. Sözlük boyama kitabı ve boya kalemleriyle birlikte olmalı. Onlar Hugo için hediye." Masanın üzerinde, kalem dolu bir fincanın yanında duran ikinci bir boyama kitabını ve boya kalemi kutusunu işaret etti.

"Hugo?" Pax sordu.

"Babasının sokağın aşağısında bir restoranı var. Hugo, sokaktaki tek mahallede İngilizce konuşan insanlar var. Ona okumayı öğretiyorum."

Kitaplara bakarken yine kaşlarını çatı. "Jeoloji kitaplarından biri çalışmalar gitti. Benim bile değildi. Broussard referans olarak kullanmam için buraya bıraktı - nadir bir monografiydi, İkinci Dünya Savaşı sırasında Vichy hükümeti tarafından yapılan Fransız Somaliland'ının jeolojik bir araştırmasıydı. Broussard gittiği için üzülecek."

"Broussard kim?" Pax sordu. Bu isimleri yazmaya başlaması gerektiğini düşünmeye başlamıştı. Bir çizelge gerekli olabilirdi.

"Andre Broussard, Linus'u bulduğumuz vadideki tabakaları ilk kez tarihlendiren Fransız jeologdur. Çin'e sahaları yok etmeyi bırakmasını söyleyen ve benim sözleşmemin önünü açan kişi oydu. Bir araştırma yürüttü. önerilen demiryolu APE'sinin jeolojik araştırmasını gerçekleştirmiş ve güzergâh boyunca zeminin eserlerle dolu olduğunu fark etmiştir."

"APE'nin ne anlama geldiğini hatırlamıyormuşum gibi davran."

Gülümsedi. "Özür dilerim. Potansiyel Etki Alanı - inşaat nedeniyle her şeyin yok olacağı proje ayak izi. Broussard'ın jeolojik çalışması araştırmam için çok yardımcı oldu. Bu daireyi devlet sağlamış ve Broussard benden önce burada yaşamış. Ocak ayında Fransa'ya döndü, ancak araştırmam için onlara ihtiyacım olacağını bildiği için geride birkaç eşya bıraktı. referans kitapları ve monografi. İşim bittiğinde kitapları Paris'teki evine postalamam gerekiyor."

"Yani monografi kayıp ve kitapların yeri değiştirilmiş. Başka bir şey var mı?"

Bir cep telefonu çalmaya ve titremeye başladı.

"Bu senin zil sesin mi?" Morgan sese doğru dönerek sordu. Pax arkasına baktı. Küçük mutfak masasının üzerinde bir telefon vardı.

"Hayır. O telefon senin değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Dün telefonum parçalandı."

Binadan kaçmak için zaman yoktu, bu yüzden Pax onu yatak odasına itti - telefondan mümkün olduğunca uzağa. Bir bombanın tetikleyicisi olabilirdi.

Telefon çalmayı kesti ve hiçbir şey patlamadı.

Yirmi saniye sonra tekrar çalmaya başladı. "Cevap vermeli miyiz?" Morgan sordu.

Pax ne yapacağını . Bu onun uzmanlık alanı değildi. VIP'leri korumak için eğitilmiş birine ihtiyacı vardı İkinci kaptanı ne halt düşünüyordu?

Bunu ben istedim. Bu benim hatam.

"Burada kal," dedi ve mutfığa girdi. Titreşen telefonu eline aldı ve parmağını dokunmatik ekranda sonra hoparlör düğmesine bastı. Hiçbir şey söylemedi.

"Dr. Morgan Adler," dedi bir erkek sesi, "Cibuti'yi terk edin."

Onuncu Bölüm

Morgan telefonu elinden kapmak ve arayanın kim olduğunu sormak istedi ama Pax telefonun bağlantısını kesti ve bataryasını söktü fırsat bulamadan. "Toplanmak için otuz saniyen var. Sen kıyafetlerini hallet, ben de evraklarını alayım. Bütün kitapları almaya vaktimiz yok, o yüzden üç tane seç. Bana bir çanta ver."

Dolaptan kanvas bir çanta aldı ve ona fırlattı. "Saha defterlerim tüm kitaplardan daha önemli."

Yatak odasında ikinci bir çantaya giysilerini, üçüncü bir çantaya da botlarını ve ikincil kazı setini doldurdu.

Adam yatak odasının kapısında durduğunda zaman sınırını en az otuz saniye aşmıştı. "Zaman doldu. Gidiyoruz."

Ana odada tereddüt etti. Masanın çekmecesinden USB belleği aldı mı? Masaya doğru döndü ama adam onu kolundan yakaladı. "Hayır. Biz gidiyoruz. Daha sonra gelebilirsin. Belki."

Kapıdan çıkarken onu takip etti. Çantaları cipin arkasına attı. Birkaç dakika içinde otoparktan çıkıyorlardı. Kasabanın içinden dolambaçlı bir rota çizdi, kızın kendi başına asla keşfedemeyeceği ara sokaklara girdi.

"Üsse giden yolda bizi kolayca fark edebilecekken, bizi takip eden birini aramak zaman kaybı," dedi. *Kahretsin*. Üs. Görünüşe göre Sanki oraya taşınıyormuş gibi. O'Leary'nin korkunç hamlesine rağmen, onun koruma teklifini kabul etmekten başka çaresi yoktu.

"Üsse gitmiyoruz. En azından şimdilik." "O zaman nereye gidiyoruz?"

"Hiçbir fikrim yok." Keskin bir sola, sonra daha da keskin bir sağa döndü. Gözleri yoldan dikiz aynasına kaydı. "Yakaladım seni, pislik." "Arkamızda biri mi var?"

"Evet. Beyaz Toyota Land Cruiser. Birileri bizi izliyor, takip ediyor olmalıydı. Senin evinde olduğumuzu biliyorlardı. Birisi arama zamanının geldiğini ve orada olduğunuzu biliyordu. Her kimse muhtemelen bizi bakanın ofisinden itibaren takip etmiştir."

Dönüşleri dengesizdi. Büyük SUV savruluyor ve patinaj yapıyordu ve birkaç kez kontrolü kaybedebileceğini düşündü. "Sen... yüksek hızlı kovalamacalar için eğitilmedin, değil mi?" Kelimeler tiz çıkmıştı, korkudan sıkışmış bir boğazdan zorla çıkmıştı.

Yana doğru baktı ve sırttı. "Neden sordunuz?"

İki tekerlek üzerinde dönerlerken çığlık attı. "Sebebi yok!" bağırdı kalbinin hızlı hızlı çarpan sesini bastırarak.

"Merak etme, bebeğim. Ben ."

Ve sonra, sanki düzensiz ve kötü manevralar yapıyormuş gibi, trafikteki dar bir delikten kayarak geçti ve yumuşak bir hassasiyetle şerit değiştirerek, korkunç sürüşüyle yarattığı trafik sıkışıklığında sıkışmış olan beyaz Toyota'dan hızla uzaklaştı.

Onun kendini beğenmiş sırtışını yakaladı. Gözlerini devirdi ve kalbinin hâlâ aşırı hızda attığını fark etmemesini umdu. "Fena bir kurtarma değil," dedi elinden geldiğince soğukkanlı bir şekilde.

Güldü. "Bazen kendimi bile şaşırtıyorum."

Gülme sırası ondaydı. Han Solo'dan alıntı bir adam onun kedi nanesi olabilirdi.

Sırttı ama yola odaklanmaya devam etti. Üsten uzaklaşıyorlardı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

Omuz silkti. "Emin değilim. İkinci kaptanımı arayıp her şey hakkında bilgi vermeliyim.

Linus hakkında ne bildiğini sorabilirim."

"İyi fikir." O'Leary ile yüzleşmeden önce tam olarak ne yaptığını bilmek istiyordu. Onları bir halk pazarına götürecek bir sapağı işaret etti. Öğleden sonra erken saatlerdi. Güneş tepe noktasını geçtiği için pazar kalabalık olacaktı. "Pazarın kenarındaki geniş alana park edebiliriz. Ayrıca yeni bir şapka da alabilirim."

Onun tavsiyesine uydu ve büyük SUV'u, ikisinin de sürücü tarafından çıkması gerektiği anlamına gelen küçük bir park yerine tıktırdı. Park yeri hırpalanmış arabalar ve kamyonlarla doluydu ama çoğunlukla kalabalık pazarın etrafında dolaşacak olan insanlardan arınmıştı.

Pax savaş üniformasına baktı. "Burada kamuflajımla göze çarpacağım ve burası karışmak istediğimiz tek yer." Dış gömleğinin düğmelerini açtı. Altına, önünde "US ARMY" bir tişört giymişti.

"Giyebileceğin bir tişörtüm var. Amerikan askeri olduğun yine belli olur ama en azından görevde değilmişsin gibi görünür." Koltukların arasına tırmandı ve arka koltuğun üzerine eğilerek kıyafet çantasını karıştırdı. Gecelik olarak kullandığı büyük boy bir Washington Redskins tişörtünü çıkardı, sonra tekrar öne tırmanıp ona uzattı.

"Redskins mi?" Yüzünü buruşturdu. "İyi bir takımın forması yok mu? Irkçı bir ismi olmayan?"

"Üzgünüm, DC bölgesi son sekiz yıldır benim evim oldu."

Dün gece CLU'sunda gördüğü gizli bakıştan sonra, asker gömleğini çıkarışını ilgiyle izledi. Çok güzel bir göğsü vardı. Geniş, kalın kaslar. Karın kaslarının üzerinde soluklaşan ama göbek deliğinin etrafında tekrar toplanan ve ince bir çizgi halinde aşağıya doğru ok gibi inen kaba tüylerle kaplı sert, kesik göğüs kasları.

Daha önce bundan daha güzel bir görüntü görüp görmediğini bilmiyordu ve kilit altında tutmaya çalıştığı şehvet serbest kaldı. Eli kendi iradesiyle hareket etti ve adamın yırtık karın kaslarına dokundu. Adam sarsılarak uzaklaştı ama artık beyni de aynı fikirdeydi ve o da onu takip ederek parmaklarını gergin kasları örten pürüzsüz derinin üzerinde gezdirdi. Bu his hoşuna gidince parmak uçlarından avuç içine geçerek adamın düz karnında gezindi. O keşfettikçe kasları gerildi.

Saç çizgisini aşağıya doğru takip etti ama adam elini yakaladı ve avuç içini ağzına götürdü. Dudaklarını onun tenine bastırdı. "Yapma bunu Morgan. Bitiremeyeceğimizi bildiğin halde başlama."

Elini göğsünden aşağıya, karnına doğru kaydırmak ve o çizgiyi takip ederek pantolonunun içine sokmak istedi. Büyüyen ereksiyonunu kavramak ve elini şaftın üzerinde yukarı aşağı kaydırmak istedi. Onu okşarken yüzünü izlemek istiyordu. Başını aşağı eğip onu ağzına almak istedi. Dilini onun ucunda gezdirmek istiyordu. Uyarılmışlığını tatmak ve sonra dudaklarını onun etrafına sarıp boğazının derinliklerine götürmek.

İlk seferinde sert ve hızlı boşalırdı. Adamın nabızı kadının ağzında atar, kadın da adamın verecek bir şeyi kalmayana kadar emerdi. Ve sonra, toparlanmak için zaman bulduktan sonra, ona sarılır ve onu derin ve sert bir şekilde becerirdi. içine girerken hassas meme uçlarını emerdi. Kadın yüzünü yukarıya doğru eğiyor ve serbest kalarak çığlık atıyordu.

Her şeyi onun gözlerinde görebiliyordu, cipin önünde otururken İnsanlar aracın arkasından geçerek markete doğru gidiyordu. O da bunu istiyordu. En az onun kadar. Ne yeri ne de zamanıydı. Ama olacaktı. Öyle olmalıydı. Birlikte geçirdikleri her an

Büyük bir depremden sonra, tsunamiden önce okyanus. Gelgit suyu yavaşça dışarı çekiyordu ama sonunda o dalga içeri girecekti. Ne kadar uzun sürerse su ne kadar geri çekilirse, dalga o kadar büyük olur.

İşin püf noktası, dalga onu yutarken başını suyun üstünde tutmaktı. Peace Love Blanchard'da kendini kaybedebilirdi.

O lanet adrenalin yüzünden. Şu lanet serbest bırakılma ihtiyacı. Bugün neredeyse dünkü kadar korkunç geçmişti ve vücudu fazla mesai yapan bir adrenalin fabrikası gibiydi.

Basit bir dokunuşun yarattığı bu tahrik düzeyi çılgıncaydı. Birbirlerini çok az tanıyorlardı. Adrenalin yüklü şehvete aşına değildi ama bunun kontrollü bir madde olması gerektiğine inanmaya başlamıştı.

Elini onunkinden çekti. "Nerelisin, Pax?" Sözleri boğuktu. Sanki az önce hayal ettiği her şeyi yapmışlardı ve orgazm sırasında bağırmaktan sesi kısılmıştı.

"Oregon."

Gülümsedi. "Doğru ya. Şu hippie ebeveynler. Portland mı?" Başını salladı. "Eugene."

"Ne zamandır ordudasın?"

"Yapma bunu," dedi tekrar. "Hayat hikâyelerimizi paylaşmayacağız. Bu bir ilk randevu değil. Seks yapmayacağız." Durakladı, sonra ekledi, "Asla."

"Hiç mi?" diye meydan okudu. "Amerika'da bile mi?"

"Morgan, Cibuti'den ayrıldığında, birbirimizi bir daha asla görmeyeceğiz." "Böyle mi düşünüyorsun?"

"Ben böyle . Ama seninleyken, yuvarlanmayacağım bile. Sen benim işimsin. Benim görevimsin. Ve ben isteyken sevişmem."

Reddedilmesinden dolayı incinirdi, ancak pantolonu bir etkileyici bir ereksiyon. Onu en az onun kendisini istediği kadar istiyordu. Sadece bu konuda harekete geçmeye niyeti yoktu.

Redskins tişörtünü kaptı ve kafasına geçirdi. "Bu şöyle yapacağız. Pazara gideceğiz. Şapkalara ve turistik eşyalara bakacaksın. Kolumu tutacaksın, sanki bir çiftmişiz gibi."

"Bu bir sorun olmaz mı? Buranın Müslüman bir ülke olduğu düşünülürse?"

"Pazarda Amerikalıların Amerikalı gibi davrandığını görmeye alışkınlar. Kaşlarını çatabilirler ama ben iri yarı ve kötü görünümlüyüm.

Ayrılma riskini göze alacağım. Gezinirken yakın arkadaşlarımla konuşuyormuşum gibi bazı telefon görüşmeleri yapacağım. Her an birlikte kalıyoruz. Kalabalık

ve bizi ayırmaya çalışırsa, kolumu bırakmayacaksın. Anladın mı?"

Başını salladı. "Cipi bırakmak istediğine emin misin?"

"Evet. Kalabalığın içinde tanıdık yüzler arayacağız. Tanıdığınız biri olursa bana söyleyin."

"Tamam."

Kapıya doğru uzandı ama sonra durakladı. Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Liseden mezun olduktan hemen sonra orduya katıldım. On dört yıl olacak. Bu Haziran'da. Bir asker nasıl olunacağını bildiğim tek şeydir."

Şu lanet olası kaçınılmaz tsunami. Dalgadan önce geri çekilen gelgit onu da dışarı çekiyordu. Sadece akıntıyla mücadele etmekte ondan daha iyiydi.

Söylendiği gibi, Morgan onun kolunu tuttu. Hatta ona yaslandı ve geyik gözleriyle ona bakarak gülmesine neden oldu. Böylesine tuhaf koşulların ortasında aptalca davranmak hoşuna gidiyordu. Dün korkunç bir anıydı ve bugün yeni ve garip dehşetler getirmişti. Saldırıya uğramıştı ve biri dairesini işgal etmişti.

Onu aramışlar ve Cibuti'yi terk etmesini söylemişler.

O telefonun arkasında Etefu Desta mı vardı?

Etefu Desta'nın bir şey yaptığına dair ellerinde hiçbir kanıt yoktu. Sadece dün bölgeye gelen militanların söyledikleri vardı. El yapımı patlayıcı ve keskin nişancı saldırısının arkasında Desta'nın adamlarının olduğu tamamen spekülasyondan ibaretti.

Ya savaş lordu başka biri için günah keçisi olduysa? Bunu nasıl bilebilirler ki?

Vurduğu adam ameliyattan çıkmış mıydı? Zavallı adamın adını bile bilmiyordu. Bugün başka bir adamı revire göndermişti ama o da bunu hak etmişti.

Bölgeye neden tek başına dönmüştü? Bu bir kaçırma girişimi miydi? Bu, kadın olduğu için mi kaçırıldığını merak etmesine neden oldu, Ya da Linus'la bir ilgisi olup olmadığını. Sarışınların açık artırmada daha ilgi çektiği söylenmişti. Cibuti'ye önce bir yetkili saçlarını boyatmayı düşünebileceğini söylemişti.

Keşke dinleseydim diyordu ama kimsenin radarına girmeyi beklemiyordu. Projesi gösterişsizdi. Demiryolu inşaatı takviminde bir bip. Sadece ABD ordusu demiryolu hattının tamamlanması için istekli olduğu için dikkate değerdi.

Cibuti hükümetinin bu ikisini birbirine bağlayarak orduya başka türlü ayırmayacakları fonları harcamaları için motivasyon sağlaması akıllıca.

Doğal Kaynaklar Bakanı babasını tanıyordu, bu da onun cinsiyetini başından beri bilip bilmediklerini ve sadece şaşırmış gibi yapıp yapmadıklarını merak etmesine neden oldu. Onu doktora yaptığı ve istikrarsız bir bölgeye seyahat etmeye istekli olduğu için değil de, onu tehdit etmenin babasını ve ABD ordusunun gücünü çekeceğini umdukları için mi seçmişlerdi?

Bu fikir gülünçtü. Kimsenin ne bulacağına dair bir fikrinin olmadığı ilk sözleşme aşamasına kadar geri gitmesi gereken bir komplo. Bu düşünceyi takip ettiği için bile resmen aklını kaybediyordu. Düşüncelerinin raydan çıkmasının bir yan etkisi olarak Pax'ın kolunu tutuşu kaydı. Tekrar koluna girdi ve yürümeye devam ettiler.

Pazar kalabalıktı; Cibutililer, Somalililer ve Fransızlar bir aradaydı. Sıcakta dolaşan vatandaşlar. Otobüsler pazar boyunca gelişigüzel açılarla park edilmiş ve önlerine tezgâhlar kurulmuştu. Bazı satıcılar mallarını sert zemine serdikleri battaniyelerin üzerinde satıyordu.

Pazarın kenarında elinde farklı para birimleriyle dolu bir çuval taşıyan bir kadın vardı: Etiyopya birr'i, avro, ABD doları, Kenya şilini ve Cibuti frangı. Pazardaki satıcıların çoğu Cibuti frangını tercih ediyordu. Eşyalarını toplarken yanına aldığı para zulasını kontrol Kıyafetlerde avro ve dolarların arasında hiç frank bulunmayınca Pax'ı o yöne doğru çekti.

Alışverişi tamamladıktan sonra, başka topraklardan ithal edilen taze meyvelerle kokulu ve renkli olan yiyecek tezgâhlarını terk etti -Cibuti'nin kendi mahsulü yoktu- ve bir şapka bulmak için tekstil ürünlerine yöneldi.

İnsanlar onlara çarptı, itip kaktı ve birkaçı aralarını kesmeye çalıştı ama o sözünü tuttu ve adamın koluna yapıştı. Para alışverişi sırasında biraz garip olmuştu ama kural kuraldı. Onlardan her zaman hoşlanmıyordu ama onlara nasıl uyacağını biliyordu.

Ancak Pax'ın kolunu tutmak hiç de zor olmadı.

Başını kaldırdığında adamın yakışıklı dudaklarını gölgeleyen bir kaş çatma gördü ve telefon konuşmasının bunu tetiklediğini tahmin etti. Dalgın dalgın alışveriş yapıyormuş gibi davranmaya devam etti ve Cibuti gündeğumu renginde bir eşarp denedi. Eşarp çok güzeldi, kenarları dantelliydi ama onun ihtiyaçları için pratik değildi.

Bir yığın boonie şapkası olan bir satıcıya yönelmek için döndü ama Pax olduğu yerde kaldı. Döndüğünde onun telefonunu

sonra da cüzdanını çıkardı. Satıcıya iki bin frank uzattı ve atkıyı aldı.

"Güzel bir kadın için güzel bir eşarp," diye duyurdu satıcı ağır aksanlı İngilizcesiyle, Pax eşarby başından aşağı sarkıtırken.

Pax satıcıya, "Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedi.

Adamın sözleri ve hareketleri onu heyecanlandırdı.

Gözlerini görebiliyordu ama koyu renkli camlarla kaplıydı. "Teşekkür ," dedi.

"Bu bir takas. Redskins tişörtü için." Sesi hırçındı, ona düşüncesizce satın aldığına çoktan pişman olmuştu. Muhtemelen kızın bunu yanlış anlayacağından endişeleniyordu.

Öyle miydi?

Elbette tatlı bir jestti. Ama bunun içinde bulundukları durumla ilgili hiçbir şeyi değiştirmedigini biliyordu.

Eşarby kadının omuzlarına indirdi. "Sanırım tarla için hâlâ bir şapkaya ihtiyacın var."

Başıyla onayladı ve doğru boyutta bulabildiği ilk şapkayı satın aldığı şapka tezgâhına doğru ilerlediler. Pax başının üzerinden kalabalığı taradı, şapkaya hayranmış gibi görünmeye çalışıyordu ama koyu renk gözlüklerinin ardındaki gözlerinin her şeyi, herkesi süzdüğünü biliyordu.

İşini ciddiye alıyordu ve bunun için ona minnettardı. Adamın daha önce hiç özel güvenlik sağlamadığını ama bu işte iyi olduğunu hissediyordu. Belki ordudan ayrıldığında güvenlik alanında bir iş bulabilirdi.

Beynini bu düşünceden geri çekti. Gelecekteki hayali kadın müşterilerine karşı mantıksız bir kıskançlık dalgası hissetmesinin yanı sıra, zihninde ordudan ayrılmasını da canlandırdı, ki bunu yapmayı planlamadığını açıkça belirtmişti.

Bir asker çocuğu olarak büyüdükten sonra, asker sevgilisi ya da eşi olmaya yemin etmişti. Eğer Pax'le birlikte yatağa girerlerse, sahip olabilecekleri tek şey seksti. Karın kasları ne kadar mükemmel olursa olsun, bir ordu mensubuylasla ciddi bir ilişki kurmayacaktı.

Yürümeye devam ettiler ve iki boş tezgâhın arasındaki boşluğa ulaştılar. "Ne diyorsunuz?" diye sordu.

Yumuşak bir sesle konuşmak için eğildi, dudakları kızın kulağına bir santim kadar yakındı. "Burada değil." Rolünü oynayarak saçından bir tutamı yeni şapkasının altına sıkıştırdı.

Tüm bunların bir rol olduğunu unutmamalıydı. Bir çeşit kılık değiştirme.

Ama bu eğlenemeyeceği anlamına gelmiyordu. Ona iyice yaklaştı. Adamın iri cüssesi ile pazarın geri kalanı arasında ve arkasındaki boş tezgâhta oldukları gibi durduklarından, görüşten korunuyordu. Kendini kötü hissederek dilini adamın manubriumunun suprasternal çentiğinin üzerinde gezdirdi. Boğazın oluk için teknik olmayan bir terim olduğunu tahmin ediyordu ama ne olduğunu bilmiyordu. Bununla birlikte, insan -ve insansı- kemiklerindeki her çıkıntı ve yumruyu sayabilirdi.

"Siz kötü bir kızsınız, Dr. Adler."

"Muhtemelen bana şaplak atmalısın."

Güneş gözlüklerinin arkasındaki gözlerini göremese de bakışlarının yoğunluğunu hissetti. "Şaplak atmayı sever misin?"

"Zamanlamaya bağlı. Ben gelirken-evet. Hemen hemen başka bir zaman-hayır."

"Ah, ," diye fısıldadı. "Bu görüntüyü beynimden nasıl ?"

Sırıttı. "Aklıma bir yol geliyor."

Güneş gözlüğü çerçevelerinin altından kaşlarını indirdi. "Bunun için sana sadece hoşlanmadığın şekillerde şaplak atacağım."

Dudaklarını yaladı. "Elin ve kırım çıplak olduğu sürece ben varım."

Kolundan tutup onu boş tezgâhların arasından çekerek arka tarafa, pazarı dolduran otobüslerden birinin yanına sıkıştırıp gizledi. Onu aracın tozlu tarafına doğru bastırdı. "Böyle devam edersen ve sonunda seni becerirsem, yataktan sürünerek çıktığım için özür dilemeyeceğim.

Ben geldikten beş dakika sonra. Anladın mı? Seni becereceğim ve çekip . Duygu yok."

"Benim için çalışıyor."

Adamın onu öpeceğini düşündü ama . Elini tuttu ve onu kalabalığa doğru sürüklemek için döndü. "Hadi buradan defolup gidelim. burada."

Adamın kızgın olduğunu anlaması bir anını aldı. Topuklarını sıkarak onu durdurdu.

"Yapma Morgan. Kuralları açıkça belirttim."

Yapmıştı, ama kendini ona karşı korumak için diktiği kalkanında çatlaklar olduğunu itiraf edene kadar zorlamaya devam etti. *Ondan* alacağı tek şey -eğer teslim olursa- öfkeli bir seksti. Öfkeli öpücük çok ateşli olmuştu. Öfkeli sekse razı olabilir miydi?

Şimdiye kadar tanıştığı ateşli adamla ateşli, öfkeli, hayvan gibi sevişmek mi? İlk düşüncesinin "*evet, lütfen*" olması yanlış mıydı?

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

İfadesine bir eldiven fırlatmış gibi davranmış, bu da onu çok kızdırmıştı. Oyun oynamıyordu. Gerçeği söylemişti ve o da meydan okumanın peşindeydi. Ama Morgan Adler neye bulaştığından habersizdi.

"Şapkanı aldın. Telefon görüşmelerim bitti. Hadi gidelim. On dakika içinde denizcilerle buluşacağız."

Tanıdık gelen bir adam gördüğünde Toyota'ya olan mesafenin dörtte üçünü kat etmişlerdi. Onu daha önce bakanın ofisinin önündeki sokakta khat çiğnerken görmüştü. Adam kalabalığı taradı, birini arıyordu.

Pax gömlek değiştirmişti ama Morgan değiştirmemişti ve güzel, uzun Fransız örgüsünü fark etmek kolay olacaktı.

Onu iki otobüsün arasındaki boşluğa iterken yeni şapkasının kenarından çekti. Otobüsün camlarından marketi ve adamı görebiliyordu.

Pax kadının yanaklarını kavradı ve ağzını onunkinin üzerine yerleştirdi. Öpücüğün amacı yüzünü saklamaktı ama kadın her zamanki gibi ellerini adamın boynuna doladı ve parmakları adamın saçlarına dolandı. Kadın dilini adamın ağzına soktu ve adam bir hediye gibi emdi.

Bu öpücük sahip olabileceği tek şeydi. Cennete doğru bu yumuşak kayış. Onun ağzını yağmaladı, istediği her şeyi aldı, bunun geldiği yerde daha fazlası biliyordu.

İkinci kaptanı onu cehennemin küçük bir dilimine göndermişti. Hayal edebileceği en seksi kadına gün yakın olacaktı ama sadece dikkatini toplaması gerekmiyordu, aynı zamanda onun bir generalin kızı olduğunu da unutmaması gerekiyordu. Babasının bir pislik olması önemli değildi. Etrafta dolanırlarsa, general bunu kesinlikle öğrenecekti. Baltası olan bir pislik onu ispiyonlayacaktı. Bir erin bir subayın kızına bulaşması asla iyi bir fikir değildi.

Genç ve aptalken bu oyunu bir kez . Özel Kuvvetlere girmek için üç yılını harcadıktan sonra

Yeterlilik Kursu - eski karısıyla ilk buluşmalarında paylaştığı bir hedef - o zamanki kayınpederi, onu Yeşilden Altına programına yönlendirmek umuduyla kabul edilmesini engellemeye çalıştı, çünkü askere alınmış bir asker bir albayın kızı için yeterince iyi değildi. Daha da kötüsü

Lisa babasının hareketini teşvik etmişti çünkü onun subaylık programına girmesini istiyordu. Askere gitmenin onun da altında olduğunu düşünmüştü.

Evliliği bir yıldan az sürmüş ve Pax SFQC'ye girdikten bir ay sonra boşanma belgeleri imzalanmıştı. Böyle bir deneyim, bir askerin karşısına çıkan bir sonraki subay kızına karşı temkinli davranmasına neden oluyordu.

Öpüşmeyi bitirdi ve kulağına fısıldadı, "Saat dört yönünde, otobüsün diğer tarafında bir adam var. Bakanın ofisindeydi. Öpücük yüzünü saklamak içindi. Başka bir şey değil."

Sözleri hem doğru hem de yalandı. Niyeti yüzünü saklamaktı. Pazarlıkta daha fazlasını elde etmiş olmasıyla sessizce başa çıkması gerekiyordu.

Başını eğerek otobüse doğru baktı. Vücudu yüzünün büyük kısmını gizleyecek şekilde değiştirdi.

"Onu gördün mü?" diye fısıldadı.

"Evet."

"Bu mı bakıyordu?"

"Hayır." Tekrar baktı. "Meyve satıcılarına doğru gidiyor. Bizden uzağa."

"Güzel. Hadi gidelim buradan."

SUV'ye ulaşmak için geri dönmek zorunda kaldılar ama kendilerini arayan adamdan kaçmayı başardılar. Artık o günkü olayları takip edecek olan milletvekillerine verecekleri bir eşkâlleri vardı.

Buluşma noktasına, yani şehrin kenarındaki terk edilmiş bir benzin istasyonuna olaysız bir şekilde vardılar. Dakikalar sonra zırhlı bir Humvee geldi ve Morgan'la birlikte arka koltuğa geçtiler. İki deniz piyadesi Toyota SUV'u devraldı ve Morgan güvenli bir şekilde Citron Kampı'nın çitlerinin içine girene kadar şehrin etrafında dolaştılar.

Pax ikinci kaptanı Kaptan Oswald'la görüşürken, Morgan üsteki kaptanın ofisine doğru ilerledi. Morgan'ın dairesinden aldığı cep telefonunu amirine verdi ve ona günün olaylarını özetledi. Bir saat sonra kendini büyük bir konferans salonunda buldu, Morgan üst düzey yetkililerle bir araya gelmiş, Morgan'la nasıl başa çıkılacağını konuşuyordu.

Cibuti'deki ABD ordusunun hem önceliği hem de büyük bir başarısızlığı haline gelen arkeolojik proje.

Masanın ortasında üç milyon yıllık bir kafatası duruyordu. Çoğunlukla sağlamdı, ancak eğitimsiz gözleri bile sol tarafın taze olduğunu görebiliyordu.

Elmacık kemiği boyunca kırıklar ve ağır kemikli kaşın parçaları kafatasının yanında bir yığın halinde duruyordu.

Kaptan O'Leary, insan evrimi hakkında bilinenleri değiştirebilecek tekil ve muhteşem bir bulguya emirden dolayı üzgün bile görünmüyordu.

Pax bu düşünceye alaycı bir şekilde gülümsedi. Belli ki Morgan'ın coşkusu da kandırmıştı.

Morgan'ın kaptanla yüzleşmesini görmeyi çok isterdi, ama sonra, kariyerinin iyiliği için, adamla ofisinde tek başına yüzleşmesinin daha iyi olacağını hissetti. Argümanının iyiliği için Morgan'ın Çünkü O'Leary öfkeli gözyaşlarını istismar edilecek bir zayıflık olarak görecekti.

Morgan şimdilik hiçbir şey söylemeden masanın en ucunda sessizce oturuyordu.

Onun bakışlarıyla karşılaştı ama yüzü dikkatle boş kaldı.

Onun soğukkanlı maskesinin nereden geldiğini merak ediyordu. Sıradan bir göre, çekicilikle kaybedilmiş bir savaş veren iki insan değil, yabancılar gibi görünürlerdi.

İtiraf etmeliydi ki onun tutkusunu ve öfkesini bu çekingen görüntüsüne tercih ediyordu. Hayatı duygu dolu yaşıyordu. Onun bu yönünü seviyordu.

Ama sonra, onun neredeyse her şeyini sevdi.

Masada ortaya atılan fikirlerden, Donanma'nın Morgan'ın projesinin kontrolünü ele geçirmeye niyetli olduğu ve tıpkı korktuğu gibi Morgan'ı ezip geçeceği anlaşıyordu. Bu odadaki yetkililerin arkeoloji hakkında hiçbir şey bilmedikleri de aynı derecede açıktı. Donanmanın geçmişte kazı alanlarını ziyaret etmiş ve danışmanlık yapmış uzmanları vardı ama şu anda Amerika'daydılar ve sivil çalışanları aceleyle Cibuti'ye götürmek, seyahat emirlerini yöneten evdeki bürokratların uzmanlık alanı değildi.

Morgan'ın yanı sıra masada sessiz kalan bir sivil kadın daha vardı. Savannah James'in CIA'den olduğu açık bir sırdı ve bu toplantıya davet edilmiş olması Pax için her türlü soruyu gündeme getiriyordu. CIA'in Morgan'la ilgisi neydi?

CIA'in Desta hakkında istihbarat topladığı kesin ama James Çin'le mi ilgileniyordu? Bu Desta'yla ilgili olmayabilir. Bu tamamen

Muhtemelen savaş lordu Çin'in günah keçisinden başka bir şey değildi.

Sonunda, arkeoloji hakkında hiçbir şey bilmeyen adamlar Morgan'ın projesinin -ve kendisinin- nasıl ele alınacağını anlatırken yaklaşık kırk dakika sessizce oturduktan sonra Morgan boğazını temizledi. "Donanma arkeologlarını yarın buraya getirip getiremeyeceğiniz umurumda değil," dedi usulca, kelimeler cahil adamların aptalca varsayımlarda bulunma sesleri altında sürükleniyordu.

Alçak ses tonu, bir bağırışın yapamayacağı şekilde işe yaradı. Morgan sandalyesinden kalkarken sessizlik çöktü. "Projemi devralmak için bir adam ithal etmiyorsunuz. Kontrat *benim* elimde. Yetki bende."

O'Leary tartışmaya başladı. "Desta bir erkeğe iyi davranmayabilir-"

Kaptana dönerek boş bir ifadeyle onu süzdü ama Pax onun gözlerindeki küçümsemeyi fark etmişti. "*Beni* erkek sandı." Sesi Düzgün kaldı. Hatta. "Uyuşturucu ve seks ticareti yapan bir savaş lordunu cinsiyetçiliğinize bahane olarak kullanmayın Kaptan. İşimde çok iyiyim ve saha çalışmalarını kontrol altında tutuyorum. Şu anda, *sen*"-Linus'a doğru işaret etti

"Desta kadar bulguya zarar verdiniz. Bölgenin korunmaya ihtiyacı varsa, o da sizin cehaletinizdir. Eğer projemi çalmaya kalkarsanız, Kültür Bakanı'na tam olarak ne yaptığınızı söylerim."

şiddetli bir gurur fişkırdı. Kadını gücünün kaynağının farkındaydı ve onu büyük köpekleri uzak tutmak için nasıl kullanacağını biliyordu.

Kadını mı?

Görünüşe göre mağara adamı geri dönmüştü.

"Morgan," dedi kaptan, "mantıklı olmak yerine duygusal davranıyorsun. -"

"Dr. Adler," diye düzeltti. "Arkeoloji alanında doktoram var. Sizin arkeoloji dereceniz , Kaptan O'Leary?" Yumruklarını masaya dayadı. "Ve ne zamandan beri en fazla uzmanlığa sahip olan ve aslında sözleşmeyle işi yapmakla yükümlü olan kişinin projenin başında kalmasını talep etmek *duygusal* bir davranış oldu? Bunun neresi *mantıklı* değil? Bana haddimi bildirmeye çalıştığınızı biliyorum Kaptan, ama görüyorsunuz, benim yerim projemin başıdır ve hiç kimse, hatta yüce ABD ordusu bile" - bakışları odadaki diğer tek kadına kaydı - "ya da CIA, beni dışarı."

Yani Morgan da Savannah James'i fark etmiş ve teşhis etmişti. İlginçti.

Morgan, "Bu projede sadece isim olarak çalışmayı reddediyorum," diye devam etti. "Bu

kültürel miras alanlarını ciddi bir şekilde değerlendirmeden demiryolu inşaatını aceleye getirmek için güzergaha lastik damga vurmak istediğiniz açıktır.

yok edilecek. Her şeyden önce, akli başında hiçbir arkeolog Bunu kabul edin, o yüzden kendinizinkini ithal etmeyi unutun. *Benim tarafımda* olacaklarını garanti ederim. Ama daha da önemlisi, projeyi yürütmesi için başka birini getiremezsiniz, çünkü yetkiniz yok. Citron Kampı'nın belediye başkanı olabilirsin ama benim projem üssün sınırları dışında. Bu senin kararın değil. Bu proje *bana* ait ve öyle de kalacak."

Derin bir nefes aldı ve devam etti: "Cibuti'de kalıyorum. İşimi yapacağım. Uçak pistini alacaksın. Ama buraya yapmak için geldiğim şeyi yapmamı engellemeye çalışırsanız, müvekkilime Linus'u yerden sökmek için paleoantropoloji hakkında hiçbir şey bilmeyen bir denizci ekibi gönderirken kaç tane uluslararası ve ABD yasasını çiğnediğinizi tam olarak anlatacağım. O zaman pistinizi alabileceğinizi düşünüyor musunuz, Kaptan?"

Masadaki erkeklerin bakışlarıyla teker teker karşılaştı ve sonunda Pax'a odaklandı. Ağzının hafifçe kıvrılmasına izin verdi, onayladığını ve onun yanında olduğunu bilmesini sağladı, bunun ona yapacağı tüm iyilikler için. Bir başçavuş olarak odadaki en düşük rütbeli ve tek erdi.

Dikkatini tekrar kaptana verdi. "İşimi yapmak için bir telefona, bir bilgisayara ve bir kameraya ihtiyacım var. Benimkiler patlamada yok oldu. Her birinden birer tanesinin bu akşam CLU'ma teslim edilmesini bekliyorum." Tekrar kafatasını işaret etti. "Linus burada, üste güvenli bir tesiste saklanacak. Dünyanın en önde gelen paleoantropologlarından ikisiyle temasa geçeceğim ve kafatasını incelemek için Cibuti'ye gelmek isteyip istemeyeceklerini soracağım. Hiç tereddüt etmeden evet diyecekler ve siz de ziyaretlerini finanse edip onları ağırlayacaksınız.

onlar buradayken. Kafatasını sen kırdın, tamir etmek için bütçe bulacaksın. Sorduklarında, durumuyla ilgili tüm sorumluluğu kabul edeceksin. Bu bana düşmeyecek. Neyse ki her ikisi de fosil rekonstrüksiyonu konusunda uzman, bu nedenle parçalardan hiçbirini tahrip edilmediği sürece veri kaybı olmayacak ve belki de Linus'un kafası medyaya yapılacak sunum için zamanında bir araya gelecek.

"Son olarak, yarın saat 07.00'ye kadar proje alanımda olmam gerekiyor. Eğer bana bir araç ve güvenlik görevlisi sağlamazsanız, Cibuti'deki evime dönecek ve ABD ordusunun daha fazla müdahalesine maruz kalmadan projemi tamamlayacağım. Beni burada tutsak etmeye çalışırsanız, sözleşmemle ilgili herkesin ne yaptığınızı ve neden yaptığınızı bilmesini sağlayacağım; buna, kültürel kaynakları sakıncalı bulduğunuz için umursamazca göz ardı etmeme yönelik planlarınız da dahildir. Hata yapmayın,

Cibuti fakir olabilir ama kültürel kaynaklarının değerini çok iyi biliyorlar. Sizin müdahalenizi hafife almayacaklardır."

Toplantı boyunca göz ardı edilen, hakkında konuşulan ve küçümsenen güzel ve ufak tefek kadın topuklarının dönerek odadan çıktı.

Pax sandalyesinde arkasına yaslandı ve gülümsedi. Kadınının cahil, cinsiyetçi askeri liderlerle başa çıkma konusunda da siyah kuşak üçüncü dan olduğu anlaşıyordu.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Sabah tam altı buçukta Morgan'ın CLU kapısı çalındı. Pax'i görmeyi umarak kapıyı açtı, ama onun yerine daha önce tanışmadığı genç bir denizciyle karşılaştı. İsim bandında SANCHEZ yazıyordu ve on dokuz yaşlarında, tatlı, çocuksu bir yüzü vardı. Çöl kamuflajı giymiş ve askeri teçhizatla dolu bir kemer takmıştı. "Sizin koruma görevinize atandım hanımefendi. Gitmeye hazır mısınız?"

"Evet. Saha alayım." gün için ihtiyaç duyacağı teçhizatı topladı ve CLU'sunu arkasından kilitledi. Sanchez'i araca kadar takip ederken Pax'in nerede olduğunu sormak istedi ama büyük olasılıkla çocuk ayrıntıları bilmiyordu ve Yeşil Bereli'ye duyduğu sağlıksız ilginin reklamını yapmanın bir anlamı yoktu.

Hal , ruh haline bir melankoli havası girmiş, Pax'ın yanında çalışmayı ne kadar çok beklediğini, kendini nasıl hissettiğini etmesini sağlamıştı. Kendisine koruma sağlayan kişisel Yeşil Bereli'sinin olduğunu bilerek günlük işinde güvendeydi.

Çalışma günü, Linus'u bulmadan önceki haftalarda yapılan araştırmada olduğu gibi ilerledi, ancak iki silahlı denizci ona eşlik ediyordu ve üç mürettebat daha azdı.

Denizciler finallere çalışıyor gibi görünüyordardı ve Cibuti'de koruma sağlamak için tam teçhizatla yüz beş derece sıcakta dışarı çıkmak yerine kızları baloya götürmek. Ancak bir saat sonra bunların erkek değil, erkek oldukları anlaşıldı ve korumaları için minnettardı.

Günün sonunda, arazinin küçük bir bölümünü yürüyerek temizlediler. alternatif APE. Morgan, İbrahim ile ertesi günkü çalışma için planlanan şebeke üzerinde görüştü. Her geçen gün daha da doğuya kayıyorlar, yeni buluşma noktaları ve ekipmanların taşınması gerekiyordu. Bu, iki haftadan fazla bir süre aynı yerde kaldıkları Linus kazısına benzemiyordu.

Araştırma daha küçük bir ekiple daha uzun sürerdi ama Charles Lemaire çalışmaya hevesli erkek bulmanın zor olacağını belirtmişti. Desta'nın projeyi, üzerinde çalışan herkesle birlikte tehdit ettiğini artık biliyordu.

Savaş lorduna gelince, Donanma'nın Pax'in evinden aldığı cep telefonundan bir şey öğrenip öğrenmediğini ya da yaraladığı adamlardan herhangi birinin eyleme geçirilebilir bir istihbarat sağlayıp sağlamadığını bilmiyordu. Döngünün dışındaydı, ki bu onun için sorun değildi, çünkü döngünün içinde olmak, projesini toplantı sırasında açıkça ifade eden adamlara bırakmak anlamına geliyordu.

Önceki gece ondan yalan söylemesini ve üstünkörü bir araştırmadan sonra ikinci APE'de önemli bir alan bulunmadığını söylemesini istediler. Bu balon uçmayınca da, projeyi onaylayacağına inandıkları kendi uzmanlarını getirmeyi tartıştılar.

Morgan yıllar boyunca kendi payına düşen ordu ve donanma arkeologlarıyla tanışmıştı ve tanıdığı profesyonellerden herhangi birinin Cibuti gibi kültürel açıdan zengin ve tarih öncesi açıdan önemli bir yerde bir projeye imza atacağına inanmakta zorlanıyordu. İnsanlar arkeolojiye Çünkü konuya tutkuyla bağlıydılar ve kaynakları korumak istiyorlardı. Lastik damga olmak için değil.

Ama bu, sırf bunu kanıtlamak için kontrolü bırakacağı anlamına gelmiyordu. Pax'le toplantı hakkında konuşmayı dört gözle bekliyordu ama o

Bugün firar etti ve kimse nedenini söylemedi.

Sıcakta tam dışarıda olan denizciler için kendini kötü hissetti. O ve mürettebat sık sık mola veriyor, gerektiğinde gölgelik kuruyorlardı ama Denizcilerin teker teker mola vermelerine izin verilirdi. Birileri her zaman tetikteydi. O ve ekibi de aynı koşullarda çalışıyordu ama en azından işleri ilginçti. Her an bir keşif potansiyeli taşıyordu. Bu, Cibuti'de çalıştığı her yerden daha fazla geçerliydi.

Modern insanın öncülleri tarafından bir ila üç milyon yıl önce yaratılmış eserleri elinde tutmayı hayatı boyunca hiç beklememişti. Akıl almaz bir şeydi. Ve sonra Linus'u bulduğunda, bu keşfin nasıl bir şey olduğunu tarif edecek kelimeleri bile bulamamıştı.

Günün sonunda Citron Kampı'na döndüğünde, kaptanın ofisine bir çağrı aldı. İçine bir korku yerleşti. Bir yolunu bulmuş muydu?

Kafatasına verdiği zarar yüzünden ona şantaj mı yapıyordu? Bakanı onu projeden çekmeye ikna etmek için Charles Lemaire'e itirafta olabilirdi.

Kalması için baskı yapan kişinin O'Leary olduğu düşünülürse, onun kovulmasına neden olması ironik olurdu. Kararından pişmanlık duymuyordu, hatta O'Leary'nin baskısı olmasaydı da aynı seçimi yapabilirdi ama yine de onun yöntemlerine içermişti.

Sahada geçirdiği saatlerin ardından kir ve terle kaplanınca, kaptanla buluşmadan önce kendisine ayrılan üç dakikalık akan suyun tamamını harcayarak bir duş aldı.

Temiz ve bakımlı bir şekilde O'Leary ile yüzleşmek için kendini hazırladı. Ofisine kabul edildiğinde O'Leary telefonla konuşuyordu. O'Leary ona eliyle ilerlemesini işaret etti ve oturmasını söyledi. O da kıpırdanmamaya ve parmak eklemlerini göstermemeye dikkat ederek ellerini kucağında birleştirdi.

Uzun bir aradan sonra telefonu kapattı ve kızın bakışlarıyla karşılaştı. Aralarına sessizlik yerleşti ve kadın adamın konuşmadan önce önceden belirlenmiş bir sayıya kadar sayıp saymadığını, bunun gözdağı verme okulunda öğretilen bir teknik olup olmadığını merak etti.

Generalin otoriteye karşı koyma okulundan birincilikle mezun olmuştu ve hiç terlemeden generali geride bırakabilirdi.

Sonunda, "Yanlış bir başlangıç yaptık Morgan," dedi.

"Dr. Adler," diye düzeltti. Eğer ona Kaptan O'Leary diye hitap etmek zorundaysa, gösterişli de olsa o da kendisine unvanıyla hitap edecekti.

Başını onaylarcasına eğdi. "Dr. Adler. Demek istediğimi anladınız. Birkaç hata yaptım."

"Birkaç tane. Hatalar. Neden sizin için önemli olanları listelemiyorum?" Rakamları işaretlemek için bir parmağını kaldırdı. "Bir: Sadece *nadir* değil, tekil olan bir fosile ciddi zarar verdiniz. Türünün tek örneği." İkinci bir parmağını kaldırdı. "İki: Tehlikede olan verileri tamamen göz ardı ederek projem için bir güç elde ettin. Ve üç: babamı bana baskı yapmak için kullandınız ve aslında onunla olan ilişkimizi bitirdiniz. İşte bu Bu nedenle, basitçe 'hatalar yapıldı' demeye ve yoluma devam etmeye hazır değilsem beni bağışlayın."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve ona baktı. Yüz ifadesi kapalıydı. Ne bekliyordu ki? Bir özür mü? Aptalcaydı, çünkü da muhtemelen generalle aynı kumaştan yapılmıştı ve Morgan, babasının biricik yavrusuna "özür dilerim" sözlerini söylemeden önce cehennemde yokuş aşağı kayacağını biliyordu.

Adam bir anda derin bir iç çekti ve koltuğuna yığıldı. "Her şeyi berbat ettim. Yolun her adımında."

Söyledikleri hiç de beklediği gibi değildi, onları anlaması ve komuta duruşunu bıraktığını görmesi bir anını aldı. Omurgasını dikleştirdi ve detaylandırmasını bekledi.

"Özür dilerim, Dr. Adler."

Adamın samimi ses tonundan, ona Morgan'ı aramasını söylemek istiyordu. Ama bu da başka bir numara olabilirdi. Sadece başını soru sorar gibi eğdi.

"Sana kendi bakış açımı anlatmak istiyorum. Beni affetmeni beklemiyorum ama anlayacağını umuyorum." Masasının arkasından kalktı ve pencereye döndü. "Bu oda ABD'nin Afrika ve Arap Yarımadası'nda terörle mücadelesinin merkezi. Üssü yönetmek ve burada operasyonları olan farklı komutanlıklarla çalışmak benim işim. Dediğiniz gibi, ben aslında Citron Kampı'nın belediye başkanıyım." Omzunun üzerinden ona bir gülümseme attı. "Üsteki en yüksek rütbeli subay ben değilim ama benim odak noktam her zaman üssün kendisidir ve öyle de olmalıdır. Diğer subaylar kendi komutanlıklarına dikkat etmelidir,

Bir yandan da Afrika Boynuzu'ndaki fiziksel varlığımıza dikkat ediyorum.

"İşim ve üssün ihtiyaçları zaman zaman beni miyop hale getirebiliyor. Ama benim hatalarım, terör örgütlerinin bir fırsat yakalamasına neden olabilir. grevlerinde başarılı olurlar. Büyüyorlar ve güç kazanıyorlar. El-Şebab Afrika'da, IŞİD'in Irak, İran, Türkiye ve Suriye'de yaptıklarından daha kötü ya da daha ağır zulümler gerçekleştirmiştir. El-Şebab saldırıları El-Kaide'nin Orta Doğu'da yaptıkları kadar yıkıcı olmuştur. Amerikalılar El-Şebab'ın varlığından bile haberdar değil. Çoğu Amerikalı için görünmez bir savaş veriyorum. dronlar."

Bunun üzerine sertleşti. Dronlarla ilgili kendi sorunları vardı. "Şey, bu insansız hava araçları sivilleri öldürüyor. Aileleri. Çocukları. Hesap vermeksizin ölüm dağıtan makineler."

Başını salladı. "Evet. Daha fazla hata. Ancak belirli kişileri hedef almamızın gerçek nedenlerini dünyayla paylaşamıyoruz. Örneğin, bir yıldan uzun bir süredir Çin'in Etefu Desta'yı silahlandığından şüpheleniyoruz. yepyeni bir seviyeye taşıyor. İyi silahlanmış bir Desta, Afrika kıtasındaki terörle mücadelemizi ciddi şekilde sekteye uğratabilir. Ortadan kaldırılması gerekiyor. Çok yakında.

Ve onu bulduğumuzda, sadece örgüt üyelerini öldürmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Ancak savaş lordu tarafından hedef alındığınız düşünüldüğünde, Desta'yı öldürmek için insansız hava araçlarının kullanılmasını size gerekçelendirmek zorunda kalmamalıyım."

"Evet. İkiyüzlü olduğumu kabul ediyorum. Prensip olarak insansız hava araçlarına karşıyım ama Desta'nın peşine bir tane gönderirseniz ve vadi içinde vurulan adamın yerini söyleyebileceğini umuyorum."

Pencereden arkasını döndü ve onunla yüzleşti. "Bu da beni sizi buraya çağırma nedenime getiriyor. Bu sabah öldürüldü.

Desta'nın üssünün nerede olduğunu bize söyleyecek."

bir şok geçti. "Öldürüldü mü? Donanmaya ait bir gemide değil miydi? Gulf?" Onu helikopterle uçarken görmüştü. Bir donanma gemisinde nasıl öldürülmüş olabilirdi?

Yüzbaşı O'Leary başını salladı. "Tıbbi tesisteki başka hasta -aynı zamanda bir tutuklu- gardiyanı etkisiz hale getirmiş ve militanın boğazını neşter."

Nefes nefese kaldı. "Gardiyan iyi mi? Başka yaralanan oldu mu?" "Gardiyan beyin sarsıntısı geçirdi ama onun dışında durumu iyi." "Neşterli tutukluya ne oldu?"

"Tıbbi tesisten kaçmaya çalışırken vuruldu ve öldürüldü." Yüzbaşı durakladı. "Bilmelisiniz ki katil, dün Linus'taki tesisinizde size ve Çavuş Blanchard'a saldırdıktan sonra gözaltına alınan adamdı."

Keskin bir nefes daha çekti, kaptanın açıkladığı her gerçekle sarsıldığını hissediyordu. "Bunu bir şekilde planladı mı? Yakalanıp gemiye götürülmek için bize yerinde mi saldırdı?"

Kaptan omuz silkti. "Bunun bir fırsat cinayeti mi yoksa son derece iyi planlanmış bir cinayet mi olduğunu asla bilemeyeceğiz. Adam kaçma ihtimalinin düşük olduğunu biliyor olmalıydı. Desta'nın operasyon üssünü gizli tutmak için kendini feda etme isteği endişe verici.

"Desta daha önce hiç intihar bombacısı kullanmadı ve biz bunun, takipçilerinin Eritre hükümetini devirmek istemesinden kaynaklandığına inanıyorduk - dini değil siyasi ideoloji nedeniyle. Basit bir iktidar hırsı, Çin'in başarılı olması için üzerine bahis oynadığı bir soyağacı ile birleşti."

Kaptan tekrar pencereye döndü. "Ama bu... bu farklı. İstihbarat, gemideki militanı öldüren kişinin El-Şebab'dan olabileceğini gösteriyor, bu da ya Etefu Desta'nın artık terör örgütüne bağlı olduğu ya da El-Şebab'ın savaş lordunu kendi faaliyetleri için bir kılıf olarak kullandığı anlamına geliyor. Her iki durumda da onu istemiyorlar ve bu tehdidi ortadan kaldırmak için zorlu bir mücadeleimiz var.

"Desta'nın El-Şebab'la işbirliği yaptığına dair başka işaretler de var ve Pazartesi günü üsse yapılan ve aracınızın bombalanmasını da içeren koordineli saldırı gelecekteki olayların bir göstergesi olabilir." Onunla tekrar yüzleşti. "Pazartesi günü bir araya geldiğimizde durumu çok daha büyük bir resme bakarak değerlendiriyordum. Üssüm saldırı altındaydı. Konvoyum bir keskin nişancı tarafından kısıtılmıştı. Üsse giden ana yolda bir patlama oldu. Kendi uçak pistimizle,

daha hızlı tepki verebilir ve daha kolay malzeme ve yeni personel getirebiliriz. Citron Kampı'nın belediye başkanı olarak vatandaşlarıma göz kulak olmam gerekiyor."

Başını salladı. ABD'nin Afrika'daki terörle savaşına yardımcı olmak için bir uçak pisti kazanmanın önemini anlıyordu.

"Linus'u almak için deniz piyadeleri gönderildi çünkü Çavuş Blanchard ve Callahan'ın sizi durdurmasına neden olan ihbarı yapan aynı kişi siz üsse ulaşmadan önce bizimle tekrar temasa geçti ve Desta'nın fosilleri parçalayıp söyledi. Bildiğiniz gibi ilk ipucu doğru çıktı. İkincisini önlemek için harekete geçtiğim için pişman değilim."

Midesi asitle doldu. "Bunu bana neden dün söylemedin?" Toplantıdan önce onunla görüştüğünde hiçbir açıklama yapmamıştı. Tiksinti içinde toplantıya katılmış ve Linus'un parçalanmış elmacık kemikleri ile alet yapıp kullanabilen bir avustralopithecine beynini koruyan glabella kemiğinin kırık parçalarına dehşetle bakmıştı. A

Son gününde bu aletlerle avlanan erkek. Kemikleri üç nokta beş milyon yıl boyunca bozulmadan hayatta kalmış, ancak ABD ordusu varlıklarını öğrendikten birkaç saat sonra kırılmıştı.

Toplantıya getirdiği tavır buydu. Kaptan O'Leary'den küçük bir açıklama çok işe yarayabilirdi.

"Size söylemedim çünkü ipuçlarının Desta'nın organizasyonundaki birinden geldiğine inanmak için nedenlerimiz var.

ipuçları ve son derece gizli bilgiler." Ona belli belirsiz bir gülümseme verdi.

"Size hesap *vermediğimden* bahsetmiyorum bile."

"Peki neden bana şimdi söylüyorsun?"

"Çünkü bugün başka bir ihbar aldık. Ve bu seferki seni de içeriyor."

Korku karnına yayıldı. "Ben mi? Paket teslimatı bahşişi gibi mi?"

"Bu seferki daha kişisel. Görünüşe Desta seninle ilgileniyor."

Korku tam anlamıyla dehşete dönüştü. "İlgileniyor musun?" Sesi bir ciyaklamadan biraz daha fazlasıydı.

"Seni beşinci karısı yapma arzusunu dile getirdi."

Nefesi onu aceleyle terk etti. Sonunda konuşabildiğinde, "Ciddi olamazsın," dedi.

Kaptan omuz silkti. "Düşüncenin ne kadar ciddi olduğunu bilmenin bir yolu yok ama bunu görmezden gelemeyiz."

Ayağa fırladı ve odanın dönüşünü görmezden gelmeye çalıştı. Bu bir yalan olabilirdi. Yalan olmak *zorundaydı*. Bunun bir yalan olmasını gerçekten istiyordu. "Bunu beni projeden çıkarmak ya da burada tutsak etmek için kullanamazsınız-"

Bir elini uzattı. "Hayır, Dr. Adler. Projenizin yönetimine tekrar müdahale etmeye kalkışmayacağım. Ayrıca, sahaya gelmemeniz şüpheli görünebilir ve bir muhbirimiz olduğunu ortaya çıkarma riskini almak istemeyiz."

"Yani her zamanki gibi iş mi?"

"Tam olarak değil. Çavuş Blanchard'ın istediği gibi size bir silah vereceğiz. Anladığım kadarıyla nasıl kullanılacağını biliyorsun?"

Başını salladı.

"Güzel. Alabileceğimiz başka bir önlem daha var. Desta'nın bilmeyeceği bir önlem." Odayı geçti, kapıyı açtı ve bekleme alanındaki birine işaret etti.

Dünkü toplantıya katılan kadın elinde ağır siyah bir çantayla odaya girdi. Çantayı yan masanın üzerine koydu ve başparmağını küçük boş bir kareye bastırdı. Üstündeki dikdörtgen panel açılarak numaralı bir tuş takımı ortaya çıktı. Birkaç düğmeye bastı ve çantanın kapağı açıldı. "Resmi olarak tanışmadık," dedi. "Savannah James."

"CIA MI?" Morgan sordu.

Kadın gergin bir gülümseme sundu ve hiçbir şey söylemedi.

"Dr. Adler," dedi Kaptan O'Leary, "kolunuza deri altı GPS vericisi enjekte etmek için izin istiyoruz."

Sanki az önce ona var olmayan bir şey yerleştirmeyi öneren deli bir memurla birlikte klimalı, sessiz bir ofiste değil de Cibuti sıcağına geri dönmüş gibi alnından ter damlıyordu. "Deri altı takip cihazları bilim kurgu değil mi?" diye sordu.

James, O'Leary adına cevap verdi. "*Açlık Oyunları*'nda kullandıkları türden olanlar kurgu. Hiç kimse sürekli iletim yapan bir takip cihazı yapmadı. Gereken batarya bir deste kart büyüklüğünde ve sürekli şarj edilmesi gerekiyor. Elimizdeki şey son derece gizli çünkü sadece düşman varlığından haberdar olmadığı sürece işe yarıyor." Elindeki iki-milimetre genişliğinde, on beş milimetre uzunluğunda, bakır kaplı vinile benzeyen bir şerit. "Esnektir, bu yüzden sizinle birlikte hareket edecektir. Yerleştirme noktası iyileştikten sonra ağrısızdır. Bu boyuttaki bir çip dört saat boyunca sinyal yayabilir. On feet mesafede aktif bir cep telefonu gerektiriyor; sinyalin üzerine atlıyor ve Citron Kampı'nda bulunan baz istasyonu."

"O zaman ne işe yarıyor?" Morgan sordu. "Dört saat çok uzun bir süre değil ve buralarda baz istasyonları çok az." Öğe baktı. Yeterince zararsız. *Derisinin altına yerleştirmek* istemeleri dışında.

"İki aya kadar uykuda kalabilir. Sadece aktive edildiğinde uyanır. Kaçırılan kişi, bir kurtarmanın planlanması ve uygulanması için yeterli saat boyunca hareket ettirilmeyeceğinden emin olana kadar onu tetiklemek için beklerse, dört saat yeterli bir süredir."

Hâlâ dar bir umut gibi görünüyordu ama hiç umut olmamasından kesinlikle daha iyiydi. Ya da daha doğrusu, seks ticareti yapan, uyuşturucu satan bir savaş lordunun beşinci karısı olmaktan daha iyiydi. "Vericiyi nasıl aktive ediyorsun?"

"En kolay yöntem çipin üzerine on saniye boyunca doğrudan baskı uygulamaktır.

O noktaya masaj yapmak sadece beş saniye içinde onu harekete geçirecektir. Bu nedenle, uyurken basılması muhtemel olmayan bir yere koymaya çalışıyoruz, aynı zamanda eller önde veya arkada birbirine bağlandığında kolun ulaşılabilir bir bölgesine de koyuyoruz."

Kadın Morgan'ın bileklerini bir arada tutmasını ve sağ eliyle sol koluna dokunmasını sağladı. Uygulanması en kolay yerlere kırmızı bir çizgi çizdi. on saniye boyunca baskı uyguladı. Morgan bu işlemi elleri arkada olacak şekilde tekrarladı ve kolu tekrar işaretlendi, bu kez mavi renkteydi.

"Tamam, şimdi burun," dedi James.

"Pardon?"

"Ellerinizi üzerinde bağlıymış gibi kaldırın ve burnunuzu kolunuza bastırın, kırmızı ve mavi kesişimleri hedefleyerek olabildiğince fazla basınç uygulayın."

"Savannah ismi sana uymuyor," dedi Morgan. "Bu senin gerçek adın olamaz."

"Değil," dedi kadın.

"Çirkin bir Noel kazağı gibi giyiyorsun. Garip. Muhtemelen kaşındırıyor."

Kadın güldü. "Üsteki personelin çoğuna kurdeşen döktürüyorum ama Bunu neden söylediğinizi merak ediyorum."

"Öncelikle sen güneyle bir dilber değilsin ve ben güneyle olmayan sadece bir Savannah ile tanıştım, ama onun ailesi . Daha da önemlisi, kendini tanıtırken söylediklerin çok düzdü. Ya Savannah ismiyle bir bağın yok ya da bu ismi sevmiyorsun."

Omuz silkti. "Fark etmez. Buradaki herkes beni soyadıyla çağırır zaten. Şimdi burnunu koluna bastır."

Morgan söyleneni yaptı ve çipin yer seçildi.

Koltuk altı ile dirseğinin iç kısmının ortasında, kol kemiğinin deltoid tüberositesinin yakınında. Sırtının arkasında, işaret parmağıyla o noktaya ulaşabiliyordu.

parmağıyla, başparmağıyla önde ve diğerleri başarısız olursa burnu işe yarayacaktı.

Not-Savannah çantadan kulak delici tabancaya benzeyen ama daha geniş, düz bir iğnesi olan bir alet çıkarırken pürüzsüz bir verimlilikle hareket etti. İçinde steril bir çip bulunan bir kartuşu hazneye yerleştirdi ve "Bu bir an için acıtacak ama hepsi bu kadar" dedi. Aleti bir kenara bıraktı ve alkollü çubuğa uzandı.

Morgan içgüdüsel olarak kolunda izlerin bulunduğu noktayı kapattı. cihaz enjekte edilecekti. "Peki, sağlık riskleri nelerdir? Beş yıl içinde kol kanseri olacak mıyım?"

Değil-Savannah omuz silkti. "Uzun vadeli etkileri bilinmiyor, ancak implantın iki aydan fazla yerinde kalması önerilmiyor. Çıkarmak, büyük bir kıymığı çekip çıkarmak gibi hızlı bir ameliyattır. Herhangi bir metale alerjiniz var mı?"

Morgan dudaklarını büzdü. "Hayır. Ama daha önce hiç implante edilmemiştim."

"Eğer bir reaksiyon gösterirseniz, bu ilk yirmi dört saat içinde gerçekleşecek ve implantı çıkaracağız."

"Peki ya vericiyi yanlışlıkla patlatırsam?"

"Otuz dakika içinde sıfırlanırsa, implant kalabilir, ancak iletim uzunluğu aktif olduğu süre kadar azalır."

"Nasıl sıfırlıyorsun?"

CIA ajanı çantadan televizyon uzaktan kumandasına benzeyen bir eşya aldı. "Bununla. Çipi tarar ve ayarları yeniden düzenler. Fabrika ayarlarına sıfırlama düğmesi gibi. Çipi yerleştirdikten sonra bir test yapacağız."

"Ya sahadayken yanlışlıkla tetiklersem? Otuz dakika içinde geri dönemem."

"O noktada implantı değiştirmemiz gerekecek. Ama bunlar inanılmaz pahalı." Savannah olmayan kaşlarını çattı. "Yani bunu yapmayın."

Morgan derin bir nefes aldı ve kolunu uzattı. Bu çılgınlıktı. Etiyopyalı bir savaş lordu onu beşinci karısı yapmak istediği için bir CIA ajanı -ya da bu kadın her neyse- tarafından çok gizli bir teknoloji enjekte edilmiyordu. Ama enjekte edilirken duyduğu keskin acı sarsıntısı ona her şeyin çok gerçek olduğunu söylüyordu. Ve Not-Savannah iğnenin acıtmadığı konusunda yalan söylemişti. Doğrudan kasın içine girmiş ve çok acıtmıştı.

"İlk bir gün kadar hassas olacaktır. En az beş gün boyunca enjeksiyon noktasının üzerinde bir bandaj tutmanızı rica ediyoruz."

"İşe yaradığını nasıl anlayacağım?"

"Yapmayacaksın. Üzerinde bir verici olduğuna dair hiçbir işaret olmamalı. Çok tehlikeli. Ama aktif olduğundan emin olmak için şimdi test edeceğiz. On saniye boyunca noktaya bas."

Taze enjeksiyon bölgesine bastırırken dudaklarından birkaç küfür kaçtı. Alnından soğuk terler boşandı.

Değil-Savannah kutusundaki ekrana baktı. "Dokuz saniye sonra açık. Güzel."

Kumandayı Morgan'ın kolunun üzerinde salladı ve birkaç düğmeye bastı. Morgan'ın içinde C-3PO gibi gücü kesmek için çılgınca bir dürtü vardı. "Tamam. Şimdi ona masaj yapmanı istiyorum," dedi Savannah Değil.

Masaj , bastırmaktan bile daha çok acıtiyordu. Kadın mazoşistti ve Morgan CIA tarafından serserileştiriliyordu.

"Dört saniye. Mükemmel."

Kadın çipi tekrar sıfırladı ve Morgan kolu zonklarken testin bitmiş olması için dua . "Başarısızlık oranı nedir?" diye sordu zavallı kolunu kucaklarken. Testi kazdığında canı çok acıyacaktı. sondalar yarın.

"Klinik deneylerde, yüzde yirmi."

"Bu yüksek bir oran."

"Ayrıca kurtarılma şansının yüzde seksen olmamasından daha iyidir."

Değil-Savannah haklıydı.

"Peki sahada kaç başarısızlık var?" Morgan sordu.

"Bunu bilmenin bir yolu yok. Takip cihazı takılmış olan kayıplar, cihazı etkinleştiremeden ölmüş olabilirler ya da cep telefonu sinyalleri mevcut değildi. Başarısız olanın cihazın kendisi olup olmadığını bilmek için çok fazla değişken var."

Boğazı kurumuştı. "Kaç kişi? Kaç tanesi kollarında iz sürücüleri?" Lanet olsun, ne *yapmıştı*? Koluna bir takip cihazı yerleştirilmişti ve bu kadının bunlara cevap verebilmesi için robot olması gerekiyordu.

çok soğuk bir şekilde.

"Üzgünüm, bu bilgi gizlidir." Bununla birlikte, çantasını aldı ve durakladığı kapıya doğru yürüdü. "Askeri pisliklerle tartışmaktan nefret ediyorum," dedi.

"Adamların hepsinin kanıtlayacak bir şeyleri var.

Bir kadınla tartışmak, ve benim onlara kurdeşen döktürmem onları sadece

Daha da kötüsü. İyi olduğunu duydum ve ikimizin de zinde kalmaya ihtiyacı var. Yarın akşam spor salonunda?"

Morgan teklifi düşündü. Araziden sonra her zaman bitkin düşerdi ve günlük antrenmanları en iyi ihtimalle haftalık hale gelmişti ama ajan haklıydı, bu projeyi bitirmeyi planlıyorsa formunun zirvesinde olması gerekiyordu. Ayrıca kadının, onun aklını çelmek istediği için teklif ettiğinden de şüpheleniyordu gerçek bir casus gibi. "Elbette... Savvy. Akşam

7'de." "Bana Savvy deme."

Morgan gülümseyerek zonklayan kolunu kavradı, kadını biraz da olsa kızdırmış olmaktan memnundu. "Vannah'yı mı tercih edersin?"

Ajan ürperdi. "Hayır. Bana James de, herkes gibi." Morgan başını salladı. "Daha iyi bir takma ad seçmeliydin." "Peki. Bana Savvy de," dedi iç çekerek. "On dokuzda görüşürüz

yüz." Kapıyı kapattı ve Morgan'ı Yüzbaşı O'Leary ile yalnız bıraktı.

"Bu proje bittiğinde ve ABD'ye döndüğünüzde," diye tekrarladı kaptan, "izleyiciden kimseye bahsetmeyeceksiniz."

Başıyla onayladı. Ofisten çıkarken üzerine yorgunluk çökmüştü. Akşam yemeği için kafeteryaya gitmeyi planlamıştı ama kolu ağrıyordu ve hiç iştahı olmadığını fark etti. Bir böcek gibi karyolasına kıvrılmak ve birinin onu rahatlatmasını beklemek istiyordu.

Ama annesi ABD'deydi ve Morgan'ın durumundan habersizdi. Babası hiçbir zaman yeterince ilgilenmemişti. Ve istediği adam tek kelime etmeden ortadan kaybolmuştu.

Günler birbirini kovaladı. Akşamları Savvy ile yaptığı idman maçları eğlenceli geçmeye başlamıştı; Morgan sahada geçirdiği uzun bir günün ardından birlikte takılabileceği birinin olmasından memnundu, ayrıca sinirini kum torbalarından ya da diğer insanlardan çıkarmayı içeren idmanları ne kadar özlediğini fark etmişti.

Savvy pek de sıcak bir oyuncak ayı sayılmazdı, ama Morgan onu dobra tavırları ve yumuşak huylu olmaması nedeniyle seviyordu. Farklı bir zamanda ve yerde olsalardı, iyi birer içki arkadaşı olurlardı. Savvy'nin kişisel hiçbir şey hakkında konuşmayı reddetmesi dışında. Ya da profesyonel konulardan. Bunun yerine Morgan'a proje hakkında sorular yöneltti ve ABD büyükelçiliği çalışanlarından Cibutili bakanlara, Morgan ülkeye gelmeden önce Charles Lemaire tarafından işe alınan alt düzey saha çalışanlarına kadar herkes için içindeydi.

Morgan analiz edildiğini ve beyninin istihbarat için kullanıldığını biliyordu ama . Saklayacak hiçbir şeyi yoktu ve CIA'in istihbarat toplama çabalarına yardımcı olmak için her türlü nedeni vardı. Ayrıca, Savvy'nin hınzır ve sert bir mizah anlayışı vardı ve Morgan'ın gülmekten kaçmaya çok ihtiyacı vardı.

Savvy'nin dikkatle kontrol ettiği ifadesi sadece Çavuş Cassius Callahan'ın adı bir konuşmada geçtiğinde değişiyordu. Orada bir şey vardı, ama Morgan bastırıldığında Savvy'nin oyun yüzü geri döndü ve Morgan'ın CIA operatörünün soğukkanlı cephesindeki kırılmayı hayal edip etmediğini merak etmesine neden oldu. Savvy, Pax ve A Takımı'nın nereye kaybolduğunu bilmediğini iddia etti ama Morgan ona inandığından emin değildi.

Enjeksiyon hızla iyileşti ve ağrı azaldı. İzleyiciyi aldıktan sonraki beşinci günde Morgan'ın kolu artık ağrıyordu ve orada olduğunu unutabiliyordu. Etefu Desta'nın kampındaki birinden artık ipucu gelmiyordu ve çalışma günleri eskisi gibi devam ediyordu: amansız sıcak, çölde her gün saatlerce yürümek, İbrahim ve Mouktar'la görüşmek, bölgeleri kaydetmek ve yola devam etmek. Yeni tespit edilen alanların derinliği olup olmadığını belirlemek için test çukurları kazıldı. Yeni bir normallik yerleşmişti ve AK-47'li uşaklarla başlayan o çılgın iki günü neredeyse unutabilirdi. ve yerel bir pazarda sıcak bir öpücükle sona erdi.

Karargâhtaki gergin toplantıyla sona erdiğini sanıyordu ama o öpücüğü hatırlamayı tercih etti.

O toplantıdan bu yana Pax'tan hiçbir iz görmemişti ve gönderilmediğini merak etmeye başlamıştı. Belki de ekibi yerel halkın eğitimini tamamlamış ve o da evine gönderilmişti. Ama eğer durum böyleyse, Savvy neden bunu doğrulamamıştı?

İçten içe, güvenlik ekibinin liderliğinden azledilmeyi istemiş olması gerektiğini biliyordu ve bu akıllıca bir seçim olsa da, yine de sersemletti - eğer "sersemletmek" kasıklarından vurulmak gibi acıtmak anlamına geliyorsa. Ama o zaman da

Her şey hakkında melodramatik ve oldukça sinirliydi çünkü apaçık gerçekleri görmezden gelemiyordu: Pax'i istiyordu; onun nasıl hissettiğini tam olarak biliyordu; artık güvenliğinden sorumlu değildi; ve tek kelime etmeden ortadan kaybolmuştu.

Bir Yeşil Bereli olarak muhtemelen üssün her yerinde serbestçe dolaşabiliyordu. Nerede yaşadığını bildiği ve aradan geçen günlerde onu arayıp sormadığı gerçeği, onu bu kadar derinden rahatsız edeceğini hiç tahmin etmediği özel bir acı katmanıydı.

Takip cihazı enjekte edildikten altı gün sonra, o, İbrahim ve Mouktar planlanmış izin günlerini kullandılar. Patlamadan önce izin günlerini şehirde geçiriyor, pazarları keşfediyor, yerel halkla tanışıyor ve Hugo'ya ders veriyordu.

okumak için. Ama şimdi üste kapana kısılmıştı ve gereksiz bir alışveriş gezisi için emir ve araç alabileceğini düşünmüyordu, özellikle de Yüzbaşı O'Leary kapıdan her çıkışında güvenlik olmasında ısrar ettiği için ve Desta'nın ona sağlıksız bir ilgi duyduğunu göz önüne alırsak, itiraz edecek değildi.

Üste sıkışıp kalınca günü nasıl dolduracağını düşündü. Bir kütüphane vardı. Bir kitap alıp okuyabilirdi. Bir romana odaklanmayı hayal etmek zordu ama bir haftalık çalışmadan sonra o kadar yorgundu ki Klimalı CLU'sunda saklanmaktan başka bir şey yapmayı hayal bile edemezdi. Kahvaltı için kafeteryaya gitmek bile kulağa yorucu geliyordu.

Ne olursa olsun, kahvaltı etmeye ve ardından kütüphaneyi keşfetmeye karar verdi. Herkesin içinde görünmeye hazırlanmak için saçlarını örmeye başlamıştı ki kapısı çalındı.

Parmakları Fransız örgüsüne iyice dolanmıştı. Bırakırsa her şeye baştan başlamak zorunda kalacaktı. Uyurken giydiği yoga pantolonuna ve atletine kaşlarını çatarak baktı, sonra da gözlerini kapıya dikti. Muhtemelen kaptanın yardımcısı, ilerlemesiyle ilgili yeni bir güncelleme bekliyordu. Adam geçen hafta boyunca her gün ziyarete gelmişti ama dün akşam gelmemişti. Eğer o Onu sütyensiz görmekten rahatsız olmuştu, tek izin gününde bu kadar erken gelmesi suçuydu. Ayağıyla sürgülü anahtarı çevirdi ve "İçeri gel," dedi, sonra örgüyü bitirmek için aynaya döndü.

Kapı ardına kadar açıldı ve içeriye sıcak bir hava doldu. Ona tekrar içeri gelmesini söylemek için yana baktı ama Pax'i dar bir Under Armour tişörtü ve egzersiz şortuyla görünce nutku tutuldu.

Bakışları onu tepeden tırnağa taradı ve dar atletinin zar zor örttüğü göğüslerinde durakladı. Meme uçları sıkılaştı, bu onun hissettiği bir tepkiydi ve adam bunu gözlemlemekten kendini alamadı. Aynaya döndü ve soğukkanlı görünmeye çalıştı, çarpan kalbi ve hain meme uçları göz önüne alındığında bu bir meydan okumaydı.

"Klimayı açmadan önce içeri gel." Parmakları kafa derisinde geziniyor, telleri çaprazlıyor ve ezberden örgüye yeni kilitler ekliyordu, çünkü beyni onun göğsünü görünce iflas etmişti. Gömlek tenini sarıyor, her görkemli kası izliyordu.

Kadının dediğini yaptı ve kapıya yaslandı. Tüm saçlarını örgüde toplamayı ve üç bölümü sonuna kadar tekrar tekrar çaprazlama görevine ulaşmıştı. Bitirdiğinde onunla yüzleşti. "Eve gönderildiğini düşünmeye başlamıştım."

"Hayır. Ekibim eğitim verdiğimiz yerel halkla meşguldü. Batı tepelerinde üç gün geçirdik, dün gece geç saatlerde döndük."

Üç günlük. Yani geçen hafta buralardaydı ama ondan uzak durmuştu. Boğazı kurumuş olmasına rağmen, "Umarım iyi geçmiştir," diye mırıldandı.

Omuz silkti. "Kimse ölmedi."

"Başarılı o zaman." Komodinden bir at kuyruğu tutacağı aldı ve örgüyü bağladı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve onun konuşmasını bekledi.

Yakışıklı yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Dev gibi bir adamdı. Zorlayıcı. Korkutucu. Ama gülümsemesi bunu baltalıyordu. Seksi ve onaylayıcıydı. Gözlerindeki ışık Alaska, Barrow'da bir kış günü bile onu ısıtabilirdi.

"Giyin," dedi. "Atışa gidiyoruz."

"Atışa mı gidiyoruz? O korkunç toplantıdan beri senden tek kelime duymadım ve şimdi atışa gidiyoruz. Öylece mi?"

Başını salladı. "Aynen öyle."

"Kahvaltı etmedim."

"Yemekhaneden senin için burrito aldım. Arabada yiyebilirsin."

Ona sıkı bir gülümseme verdi. "Atış poligonunda piknik mi? Ne kadar romantik."

"Bu bir randevu değil Morgan. Sanchez olması gerektiği gibi tabanca kullanmadığını söyledi. Yeteneklerini tazelemek için poligona gideceğiz ve sahada lanet olası bir silah takmaya başlayacaksınız."

Gözlerini kısmıştı. "Bana patronluk taslarken babam gibi konuşuyorsun, bu da Freud'un inandığının aksine çok itici bir şey."

"Güzel, çünkü ben general kızlarıyla takılmam."

"Saçmalık." Yumruklarını kalçalarına yerleştirdi. "Beni ilk kez öptüğünde babamı biliyordun."

"Bu bir hataydı." "Şaka yapmıyorum."

Bakışlarıyla onu tekrar taradı. "Giyin Morgan. Bütün gün bekleyemem."

"Ya bunu poligonda giymek istersem?" Tanrım, öfkesinin nereden geldiğinden ya da onu neden kıskırttığından tam olarak emin değildi. Sadece kızgın olduğunu biliyordu. Bu da hiç mantıklı değildi. Kızması gereken ne vardı ki? Kendini adamın üzerine atmasına mı?

Onu mantıklı nedenle reddetmiş, sonra da bu neden ortadan kalktığında günlerce ondan uzak durmuştu.

Evet. bir ilgisi olabilir. Reddedilmekle pek başa çıkamazdı.

Ve kesinlikle onun damarına basmaktan hoşlanıyordu.

"Gerçekçi ol," dedi. "Double D atletle atış yapmaya gitmiyorsun."

Ayrıca, biraz teşhirci bir çizgisi olabilir. "Peki." Atletini çıkardı ve yere fırlattı. Dolaptan bir sutyen almak için döndüğünde, eller omuzlarına indi. Adam onu çevirdi, sırtını konteynerin soğuk duvarına dayadı, sonra bileklerinden tutup başının üzerinde birleştirdi. Her iki bileği de iri ellerinden birinin içinde tutarak onu yavaşça incelemesine maruz bıraktı.

Adamın gözlerinin çıplak göğüslerini taramasını seviyordu. Onun ellerine hapsolmayı, okşamalarını kabul etmekten başka bir şey yapamamayı seviyordu.

gözleri. Meme uçları yalamasını, dokunmasını, sıkmasını istediği sıkı tomurcuklar oluşturdu. Ama tek yaptığı bakmaktı.

"Çok güzel göğüslerin var Morgan. Şimdiye kadar gördüklerimin en mükemmeli. Seni tatmak, memelerini emmek, klitorisini yalamak istiyorum. Seni körlemesine becermek istiyorum."

Çıktığı östrojen yanlısı aktivistlerin hiçbiri "meme" kelimesini kullanmıyordu, bu da kelimeyi şok edici derecede seksi kılıyordu. Sanki onu neyin tahrik ettiğine dair gizli bir bilgiye sahipti ve kendisinin bile farkında olmadığı bir tetikleyiciye odaklanmıştı.

"Yap o zaman," dedi, sözleri nefes nefese bir yalvarış gibiydi.

"Hayır. Seni yalamayacağım. Sana dokunmayacağım. Dilimi ıslak amının içine sokmayacağım. Seni sıklamayacağım. Yapacağım şey seni poligona götürüp birkaç hedefe ateş etmek. İşimiz bittiğinde, seni burada bırakıp CLU'ya geri döneceğim. Yalnız kalır kalmaz gözlerimi kapatacağım ve Mükemmel göğüslerini hayal edeceğim ve mastürbasyon

yapacağım." "Neden?" Boğazı o kadar kurumuştur ki sesi boğuk çıkıyordu.

"Çünkü ben *hâlâ* senin güvenlik ekibinin başındayım. Yarın, seninle birlikte sahada olacağım." Adamın kızın bileklerindeki tutuşu gevşedi. "Şimdi giyin."

"Hâlâ-? Ama gitmiştin-sanırım-" Adam onu öyle bir sersemletmişti ki cümlesini tamamlayamadı.

"Ekibimin üç gün boyunca bana ihtiyacı vardı. İkinci kaptanım bunu yapmama izin verdi." Döndü ve elini kısa kesilmiş saçlarının üzerinde gezdirdi. "Toplantıdan sonra bana seninle ilişkiye girmemem için doğrudan emir verdi."

"Bunu nasıl yapabilir? Ben orduda değilim. Emir komuta zincirinin bir parçası değilim. Bu onu nasıl ilgilendirir?"

"Ben ordudayım. Özel hayatım benim değil ve özel değil. Özellikle de görevdeyken, üste yaşarken ve bir generalin kızı olan bir sivilî korumakla görevlendirilmişken. Bir an için bile Etrafta dolaşırsak rütbeliler işime karışmaz. Gizlenmeyeceğim ve ikinci kaptanıma yalan söylemeyeceğim. İşimi berbat etmeyeceğim." Gözleri düzleşti. "Linus senin için ne kadar önemliyse, benim işim de benim için o kadar önemli."

Sütyenine uzanırken ona keskin bir baş selamı verdi. Onun sözleri Onun için tehlikede olan şey tam olarak evdi. Onu yemlemeyi , reddini bir meydan okuma olarak kabul etmeyecekti. Bir profesyonel gibi davranmaya başlamanın zamanı gelmişti.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Önümüzdeki haftalar, Pax'in şimdiye kadar karşılaştığı en ateşli kadının korumalığını yaparak cehennemin özel bir dilimini yaşayacaktı. Adrenalin yükseltici olmadan da bu çekimin devam edip etmeyeceğini merak ediyordu. Bugün cevabını almıştı.

Morgan bazı kadınların solmuş, yırtık kot pantolon giymesi gibi şehvetli giyiniyordu ve cinselliği konusunda o kadar rahattı ki bunu göstermek için makyaj yapmasına, stiletto giymesine ya da süslü bir elbise giymesine gerek yoktu. Onu sağlam deri saha botlarından başka bir şey giyerken görmemişti, Cibuti'ye basit bir makyaj malzemesi getirdiğinden bile şüpheliydi ve kıvrımlarının üzerinde sade bir tişörtü seksi bir kokteyl elbisesine her gün tercih ederdi.

Kadın onu, onunla eşleşen bir yoğunlukla istiyordu ve adam pek çok nedenden ötürü ellerini uzak tutmak zorundaydı.

Hay sikeyim.

Atış poligonunda, onu test etmek için bir dizi silah hazırladı. "İyi olduğunu söylemiştin. Paranı ağzının olduğu yere koyma zamanı."

"Getir bakalım," dedi ukala bir gülümsemeyle.

Başını salladı ve ilk hedefin nasıl çalıştığını göstermek için M4'ünü aldı: ucundaki yuvarlak diske doğrudan bir vuruş, kolun soldan sağa sallanmasına neden oluyordu. Tekrar vurduğunda kol geri sallanıyordu. "Iskalarsan kendini kötü hissetme. Seni çok fazla kızdırmayacağım."

Tüfeği eline aldı ve metal kol sanki düğmeleri çeviriyormuş gibi ileri geri sallandı.

"Tüfekler kolaydır," dedi, etkilenmiş bir sırtışı bastıramayarak.

Kadın güldü. "Bunun ne kadar eğlenceli olduğunu unutmuşum."

O memnun gülümsemeyi öpmek için güçlü bir istek duydu, ama bunun yerine menzilin aşağısında daha küçük hedefler kurması için onu terk etti. Belli ki, daha yakın olanlar yeterince zorlayıcı olmayacaktı.

Ateş hattına döndüğünde "Neden kimse bana bu hafta nerede olduğunu söylemedi?" diye sordu.

"Bizim katıldığımız gibi eğitimler -kırktan fazla yerel kursiyerle güvenlik çitinin dışında üç gün- çok gizlidir. Eğer El-Şebab ya da El-

Kaide yerimizi öğrenirse, ortalığı kan gölüne çevirebiliriz. Kursiyerler bile nereye gittiğimizi bilmiyordu. Üsse hapsedilmiş olsaydınız size söylenirdi ama her gün yerel halkla etkileşim halindesiniz ve çeşitli hükümet bakanlarıyla düzenli temas halindesiniz. Size söylememe kararı alındı. Bu benim seçimim değildi."

Kaşlarını çattı. "Sanırım bu, sana kızmamın haksızlık olduğu anlamına geliyor."

Menzili kendilerine ayırmışlardı ama yine de sesini alçalttı. "Beni teşhir ederek öfkenizi gösterdiğinizizi düşünürsek şikayet ediyor."

"Beni *gerçekten* kızgın görene kadar bekle."

"Tatlım, kariyerim buna dayanamaz." Tezgâhın üzerindeki çeşitli silahları işaret etti. "Öfkeni bu çaresiz asker yerine çaresiz hedeflerden çıkarman daha iyi olur."

Her silahı eline aldı ve atışını yaptı. Bazen birkaç kez denediği oluyordu ama nasıl ayar yapacağını ve hedefi nasıl bulacağını çok iyi biliyordu. Atış ne kadar saçma olursa olsun -yirmi beş metreden bir direğe golf topu, sonra tekrar elli metreden- beş atışta ya da daha kısa sürede vururdu. Yirmi beş metreye bir Q-Tip koydu ve o bir atışta yakaladı. Yüz metreye fıstıklı bonibon koyup onu da patlatıp patlatmayacağını görmek istiyordu.

Lanet olsun. Bu kadının içinde olmak istiyordu.

Kadınım benim.

Bu da pek çok açıdan berbat bir düşünceydi.

Bir AK-47 aldı. "Bana verilen 9mm ile rahatım.

Neden bunlarla pratik yapmaya zahmet ediyorsunuz?"

"Her şeye hazırlıklı olduğunuzdan emin olmak istiyorum. AK'ler militanların tercih ettiği silahlardır." Her hedef tahtası arzusunu bir kademe daha artıran kendi özel cehennemiydi.

"Çok sessizdi. Dosta'dan Çarşamba gününden beri ses seda yok.

Bu muhtemelen zaman kaybından başka bir şey değil" dedi.

"Gün için ateşli bir Özel Kuvvetler operatörüyle atış yapmaya gitmekten daha iyi planların mı vardı?" diye sordu.

"Cal geliyor mu?"

Güldü. Bu iyiydi. Şakalaşabilirlerdi. Bu, başka atılamayacak gerginliği azaltacaktı. Sırıttı ve tişörtünü kaldırarak karın kaslarını gösterdi. "Bunu unutuyor musun? Bunun sana ne yaptığını gördüm."

Omuz silkti. "Eh. Bütün hafta denizcilerle takıldım."

Arkasında Cal'ın güldüğünü duydu. " kaybediyorsun, Pax. Ben olsam daha ince bir şey ."

Pax Cal'a gülümsedi ama ona eşlik edeni görünce sertleşti. "Çünkü bunun için gereken karın kaslarına sahip değilsin."

Cal geniş bir sırtış attı. "Karın kaslarımdaki eksikliği başka yerlerde telafi ediyorum."

Morgan Kalash'ı masaya koyarken kahkahalara boğuldu, sonra Cal'ı kucaklayarak selamladı. Cal onu A Takımının diğer üyeleriyle tanıştırdı.

Piç Bastian onun elini iki elinin arasına aldığıında Pax'in omurgasında gerilim tırmandı. Yemen'den beri hiçbir şey eskisi gibi olmamıştı. Sırf Pax istediği ama yapamadığı için Morgan'ın peşine düşmek Bastian'a yakışırdı. ona sahip ol.

Mağara adamı tekrar başını kaldırdı. *Benim*, diye tekrarladı vahşi, *hepsi benim*. Ama o değildi ve olamazdı.

Cal anketini sordu ve Morgan da Pax'in bir hafta önceki değerlendirmesini doğrulayan bir animasyonla cevap verdi: Morgan işini çok seviyordu. "de bu hafta araştırma alanınıza gelmelisiniz."

Cal, "Yerel halktan oluşan bir ekibi eğitmekle meşgulüz," dedi.

"Getirin onları. bir noktada kültürel miras alanlarını korumaya başlayacaklar. Yağmacılara karşı koruma sağlamak, kültürel miras Cibuti ordusunun masrafları."

"Onlara neye gerektiğini gösterebilir, bilmeleri gerekenler hakkında konuşabilir misin?" Bastian sordu.

"Elbette."

"Ne düşünüyorsun, Pax?" Cal sordu. "Zararı olmaz. İkinci kaptana sor."

Cal başını salladı, sonra Pax'in sivri bakışını yakaladı ve diğerlerini de yanına alarak atış alanının uzak ucuna doğru ilerledi. Pax, Bastian'ın Cal'i atış hattında takip etmeden önce bakışlarını Morgan'ın üzerinde gezdirmesinden hoşlanmamıştı. Pax'in Morgan'la flört ettiğine kulak misafiri olması, bir köpekbalığı için sudaki kan gibiydi.

Başka bir hedefi daha vurdu ve Pax artık toparlanıp geri dönme zamanının geldiğini düşündü. Onu CLU'suna bıraktıktan sonra sözünü tuttu ve duşta mastürbasyon yaparken onun muhteşem vücudunu kendi vücuduyla sarmaş dolaş hayal etti.

Morgan yaklaşan iş günü için Noel sabahındaki bir çocuk gibi hevesliydi. Diğer Yeşil Berelilerin ve stajyerlerinin bölgeye gelip gelmeyeceklerini bilmiyordu ama bu sadece heyecanını artıran bir faktördü. Bugün Pax bütün gün yanında olacaktı. Bu düşüncenin onu bu kadar mutlu etmesi iyi değildi, çünkü hiçbir zaman koruma ve korunan beden olmaktan öteye gidemeyeceklerdi. Ama yine de bu his vardı ve ona enerji veriyordu.

Humvee'de Pax'le buluştu. Sanchez de oradaydı ama diğer Deniz önceki görevine geri dönmüştü. Arka koltuktaki her zamanki yerine kaydı.

"Dr. Adler, neden bana proje hakkında bilgi vermiyorsunuz?" Pax söyledi.

Dikiz aynasından adamın bakışlarıyla karşılaştı ve onun adını kullanmasını düzeltmemesi için verdiği sessiz mesajı okudu. Onaylarcasına başını salladı. Bariyerlere ihtiyaçları vardı ve isimler bir başlangıç noktasıydı. de olsa bir bariyeri yıkmak ve onları aynı seviyeye getirmek için Savannah'ya Savvy lakabını takmakta ısrar . O ve Pax'in diğer yöne gitmesi gerekiyordu. Onu Blanchard olarak düşünmeye çalışacaktı, ona ilk adını söyleyen ama kullanmadığı için unuttuğu Sanchez'den farklı değildi.

"Alternatif APE'yi araştırıyorduk ve birkaç alan ve birkaç izole eser bulduk. Linus gibi bir şey değil ama."

"Anketin geri kalanı ne kadar sürecek?"

"İki hafta, en fazla üç hafta. Bu uzun bir koridor ve bu ülke tarih öncesi açısından çok zengin."

"Ve diğer her şeyde fakir," diye yorumladı Sanchez, bakışları yol kenarındaki bir enkaz yığınının karıştıran bir grup çocuğun üzerindeydi.

Pax toprak yolun kenarından geçerken, kamyon yüklü bir kamyonla yol verdi.

ters yöne giden develer. Proje alanının bazı bölümlerine sadece ulaşılabilirdi. Zamanı geldiğinde Cibuti hükümetinin develeri temin edeceği konusunda güvence almıştı, ancak ABD ordusunun devreye girmesiyle artık develeri kimin temin edeceğinden tam olarak emin değildi.

Bu kavram onu gülümsetti. Ciddi bir deve ticaretine karışmıştı. Ama ABD tarafından sağlanan bir güvenlik ekibine sahip olmanın en güzel yanlarından biri de proje lojistiğinin bir kısmının onlara devredilebilmesi ve kendisinin işe odaklanabilmesiydi. Böylece Pax onun deve tüccarı oldu.

Geldiklerinde İbrahim ve Mouktar zaten proje alanında idi. İşe koyuldular, Pax'ın -daha doğrusu Çavuş'un- söylediklerinden farklı bir şey yoktu.

Blanchard'ın takımdaki varlığı. Parlak ordu işe alım broşürlerinde vaat edilen sessiz bir profesyonel olarak güvenlik şefi rolüne kolaylıkla uyum sağlamıştı.

Lanet olsun. Tek yapması gereken Pax'e bakmaktı ve arzuyla dolup taşıyordu. Gün her zamanki gibi acımasızca sıcaktı. Sabah on birde Mouktar ve

İbrahim sıcaktan korunmak için geleneksel olarak bir saat kadar mola verdi. Erkekler genellikle açılır bir gölgesinde uyuklarken, Morgan alçak bir plaj sandalyesine yerleşti ve sabahki çalışmasından notlarını tamamladı.

Gölgelik, sandalye ve güneş arasında, aşırı su eksikliği dışında, tıpkı plajda olmak gibiydi. Gerçekten de, bırakın binlerce yıl boyunca, on binlerce yıldır susuzluk bir sorun olduğu için, bu ülkede şu anda hayatta kalan birileri olması bile şok ediciydi.

Yine de bu sabah sadece beş bin olduğuna dair tüm işaretleri taşıyan bir alan bulmuştu ki bu bölge için hiç mantıklı değildi. İnsanların en temel kaynak olmadan bile nasıl uyum sağlayabildikleri şaşırtıcıydı.

Pax yere düştü ve sert, kayalık zeminde onun yanına oturdu. Saha haritasına bir nokta koyup izole bir objenin yerini işaretlerken dikkati dağılmış bir şekilde ona gülümsedi. "İstersen Humvee'nin arkasında bir sandalye daha var," diye mırıldandı, haritaya odaklanmaya devam ederek.

"Çok rahat olmak akıllıca değil."

Başını salladı. Bu onların ilk hatasıydı. birbirlerine karşı rahattılar. Artık sıkıca kapalı tutmaları gereken tehlikeli kapılar açılmıştı.

Ilık bir esinti gölgelik örtüsünü sallayarak gölgelik sığınağını ortadan kaldırdı.

Sırtının sandalyeyle birleştiği yerde ter birikti; sıcaklığı boşaltmak için öne doğru eğildi.

Su şişesini aldı ve ona uzattı. "İçin, Dr. Adler."

Şişeyi aldı ve neredeyse boşaltıyordu. Bütün gün sürecektir bir saha çalışmasına yetecek kadar su taşımak imkânsızdı ama Humvee'de birkaç galon su vardı.

"Ne üzerinde çalışıyorsun?" Pax sordu.

Ona haritayı gösterdi ve buldukları yerleri işaret etti. "Ben de tam burada bu kadar çok alan olmasının ne kadar garip olduğunu düşünüyordum, su eksikliği göz önüne alındığında."

"Bu bölgenin iki milyon yıl önce tatlı su gölleriyle dolu olduğunu söylediğini sanıyordum. Linus bu yüzden hayatta kalmadı mı?"

"İki ya da üç milyon yıl önce, elbette. Ama bugün bulduğumuz şeyler yeni gibi görünüyor. Bu tür bir işgal için çok yeni. En fazla beş ila yedi bin yıldan bahsediyoruz. Yani insanlar su yok olduktan çok sonra burada yaşamışlar."

"Yani? İnsanlar artık burada yaşıyor."

Yol kenarındaki çocukları düşündü. "Elbette insanlar burada hayatta kalıyor ama Cibuti'de mahsul yetiştirilmiyor, bu yüzden hayatta kalmanın büyük bir kısmı liman operasyonundan gelen atıklarla geçinmek. Ayrıca, altyapı var - ihtiyaç duydukları şeylerin çoğunu ithal ediyorlar. Tuzdan arındırma tesisi inşa edildiğinde su da buna dahil."

Proje alanı olan dar koridor boyunca yukarı baktı. "Duydunuz mu bilmiyorum, birkaç gün önce doğal kaynaklar bakanından bir e-posta aldım. Çin, Eritre'deki tuzdan arındırma tesisi inşaatını hızlandırıyor. Araştırmamın boru hattı güzergahını da netleştireceğini umuyorlar. Bir çevre uyumluluğu fiyatına iki tane istiyorlar - boru hattı ve demiryolu - ve araştırmamı bir haftadan kısa sürede bitirirsem bana büyük bir ikramiye teklif ettiler."

"Yapacak mısın?"

"Bu mümkün değil. Yalan söylemem ve büyük bölümleri imzalamam gerekir. Desta mürettebatımın yarısını korkutup kaçırmamış olsaydı belki ama şimdi olmaz." Kaşlarını çatı. "Boru hattının ne anlama geldiğini biliyorum. İçilebilir su bu koridordan geçecek. Tüm Cibutililerin yaşam standartlarını değiştirecek. Ama inşa edilmesi bir yıl sürecek. Etik raporu için iki hafta daha bekleyebilirler." Başını iki yana salladı. "Eğer Çin'istediği olsaydı, benim araştırmam hiç gerçekleşmezdi."

Pax, "Cibuti söz konusu olduğunda Çin'in kendi gündemi var ve bu hayırsever su tedarikçileri olmak değil" dedi. "Bir vekâlet savaşı ve her şey olup bittikten sonra gelip bölgeyi ele geçirecekler. İşte bu yüzden Citron Kampı'na ihtiyacımız var. Daha büyük bir üs daha büyük bir varlık demek. Çin için daha az manevra alanı demek."

Başını salladı. "Çin masrafları karşılıyor olsa da Cibuti'nin su boru hattına sahip olmasını istemem yanlış mı?"

"Susuz çocukların suya ya da aç çocukların yiyeceğe kavuşmasını istemek asla yanlış değildir. Keşke bu tesisi biz inşa ediyor olsaydık ve Eritre'de değil de burada, Cibuti'de olsaydı." Pax parmaklarını kuru toprakta gezdirdi. "Ama ABD vergi mükellefleri bu faturayı asla ödemez. Kaliforniya'da ve Navajo rezervasyonunda kendi su sorunlarımız varken olmaz. Böylece Çin bir dayanak noktası kazanıyor."

Ayağa kalktı. "Ama bu sabah bulduğunuz alana geri dönelim. Beş bin yıl önce insanların burada yaşamasının imkânsız olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Bireyler ve küçük gruplar için imkânsız değil. Göçebe bir yaşam tarzıyla hayatta kalabilirlerdi, ancak bugün bulduğumuz alan bir köyün izlerini taşıyor - yani daha büyük bir grup insan tarafından uzun süreli işgal anlamına geliyor. İşgal mevsimlik olsa bile, su eksikliği göz önüne alındığında bu mantıklı değil. Arkeolojinin temel ilkelerinden biri, bir yerleşim yeri bulmak istiyorsanız su kaynağının yanına bakmanızdır."

"Beş bin yıl önce burada su olmadığından emin misiniz?" "Ben jeolog değilim, o yüzden bir şey söyleyemem ama Andre Broussard, daha önce bahsettiğim jeolog, aylar önce buraya gelmişti." O aldı devam etmeden önce değerli suyundan uzun bir yudum aldı. "Broussard, sözleşme beni güncel tutmak için bana ilerleme bulgularını gönderdi. Tüm güzergâh boyunca aldığı burğu örneklerinin sonuçlarını gönderdi. Güzergâh boyunca gördüğümüz mavi bayraklar onun karot örnekleri aldığı yerleri işaretliyor.

"Ben gelmeden yaklaşık iki hafta önce bana bir e-posta gönderdi; bir konuda çok heyecanlıydı ama detay vermiyordu. Birkaç gün sonra da 'boş ver' anlamına gelen bir e-posta gönderdi. Linus'u , heyecanlandığı şeyin bu olup olmadığını merak ederek ona e-posta gönderdim, çünkü kesilmiş kemiklerin yanında mavi bir bayrak vardı. Fosillerin yaşı konusunda yanılmış olabileceğimi, belki de bilmem gereken bazı testler yapmış olabileceğini düşündüm.

E-postam geri döndü, ben de onu aramaya çalıştım ama telefonu kapalıydı. Charles Lemaire benim için onunla irtibata geçeceğine söz vermişti ama olan biten onca şeyden sonra takip etmeyi unuttum."

"Broussard Paris'te yaşıyor, değil mi?"

"Evet. Bildiğim kadarıyla şu anda orada."

"İsterseniz işten sonra bakanı kontrol edebiliriz."

Kaşlarını çatarak haritaya baktı. "Bu iyi bir fikir olabilir." Oturduğu yerden kalktı ve kontur çizgilerini inceledi. "Sadece... Mouktar'ın bugün kazdığı kürek sondaları, tortular alüvyon gibi görünüyordu. Ama nehir alüvyonunun burada nasıl olabileceğini anlayamıyorum. Broussard'ın jeolojik raporuna göre bu vadiden en son iki yüz bin yıl önce su akmış. Alüvyonlar çoktan gitmiş olmalı."

Sahaya dönmek için gölgelikten ayrıldı. Mouktar'ın yüzeyin bir metre altından çıkardığı pürüzsüz, yuvarlak çakıl taşını görmek istiyordu.

Açık sonda deliğinin yanında diz çöktü. Bir kürek başı çapındaki bu delik, geçmişe açılan hızlı bir pencereydi. Bu ülkenin büyük bir kısmı kayaydı. Çok az toprak. Çok az su. Ama bazen şansları yaver gider ve kazacak daha yumuşak topraklar bulurlardı.

Kafasına bir şapka bastırıldı. "Şapkanı unutmuşsun," dedi Pax. "Açık tenli biri için kötü bir fikir."

Ona gülümsemek için yan gözle baktı. Yüzünün sert düzlemleri her baktığında daha da yakışıklı oluyordu. Yere geri döndü, ona bakmaktan güneş kadar kör olduğunu hissediyordu. "Teşekkürler." Nehir çakıllarının bulmacasına kaşlarını çattı. "Bu çakıl taşlarının anormal olması tamamen mümkün."

Mouktar'ın çukurun yanına bıraktığı küreği aldı ve Broussard'ın mavi iğneli bayraklarından birinin yanına gitti. Bayrağı çıkardı ve kazmaya başladı, Broussard'ın aylar önce çıkardığı gevşek toprağı kaldırdı.

Onun burgusu Mouktar'ın kürek sondasından birkaç metre daha derine inmişti ama dolgu toprakla karışık olarak aynı nehir çakılını bulmuştu. Mouktar da çakılla karşılaşmıştı ama hangi derinlikte olduğundan emin olamıyordu.

Yine, bir anomali olabilir. Jeologun heyecanlandığı ama sonra hiçbir şey bulamadığı şey de olabilir.

Burgu çukurunu doldururken Pax ona yeni bir su şişesi getirdi. "Teşekkürler," dedi tekrar. "Bana çok iyi bakıyorsun."

"Birinin yapması gerek. İşinize o kadar odaklanıyorsunuz ki diğer her şeyi görmezden geliyorsunuz."

O hariç. Pax'in hücresel düzeyde farkındaydı ama bunu ona söylemek istemiyordu. Bunun yerine, büyük bir yudum su içti ve serinlemek için birazını yüzüne sıçrattı.

"Dün ateş ederken de aynıydın."

Kalçasında kılıfında duran tabancaya dokundu. "Sanırım bu şekilde uyum sağlıyorum." "Atış yapmayı severdin, değil mi?"

"Belki... Muhtemelen. Evet."

Gülümsedi. "Ama sen bıraktın. Babana inat, sevdiğin bir şeyden vazgeçtin."

"On sekiz yaş çok mantıklı bir yaş değil. Ayrıca onu kızdırmak için vegan oldum."

Şüpheli bir kaş kaldırdı. "Öğle yemeğinde peynirli ve ekstra pastırmalı bir sandviç yedin."

"Doğru." Sırıttı. "Ama babam beni on üç yıldır et ya süt ürünleri yerken görmedi."

"İnatçı."

"Bu söz bana çok benziyor." Bir anı paylaşmaya tehlikeli bir şekilde yaklaşmışlardı. Çukura geri döndü ve fazla dolguyu için ayağını üstten geçirdi. Broussard'ın iğneli bayrağını tekrar ortaya dikti. "Bakanı aramak için uydu telefonunu kullanabilir miyim? Broussard'la temasa geçmek istiyorum ve iş çıkışına kadar beklememeyi tercih ederim."

"Elbette," dedi Pax.

Proje bütçesi bir uydu telefonu almaya yetmemişti. Cep telefonu göz önüne alındığında kapsama alanı dramatik bir şekilde şehrin dışına bırakılmıştı, ABD ordusunun güvenlik ekibine bir tane sağlamış olması kesin bir bonus oldu.

Bakan hemen cevap verdi. Broussard'ın yerini tespit edip edemediğini sorduğunda adamın sesindeki neşe azaldı. "Bugün işten sonra ofisime gelebilir misiniz?"

Soruyu Pax'a iletti, o da başıyla onayladı. Toplantıyı ayarladı ve adamın çekingenliğinden rahatsız olarak bağlantıyı kesti. Telefonu Pax'e geri verdikten sonra saatine baktı. "Molanın bitmesine bir saat daha var."

"Ben ilerideki araştırma alanını keşfe gidiyorum. Burada Sanchez'le kal."

Başını salladı ve gölgelik altındaki sandalyesine yerleşti, bakışları Pax yokuş aşağı kaybolurken.

Seks denklemden çıkarılmıştı ama bu onun arkadaşlığından zevk almanın da yasak olduğu anlamına mı geliyordu? Arkadaşlığa izin yok muydu?

Bir şekilde öyle düşündü. Çünkü arkadaşlık sadece hüsrana uğramış arzulara yol .

Pax'ın Özel Kuvvetler ekibi, öğleden sonra geç saatlerde, gün yüz beş Fahrenheit dereceden yüz dereceye kadar soğurken kursiyerlerle birlikte geldi.

Morgan vardıklarında İbrahim ve Mouktar'dan yerlileri gezdirmelerini istedi. Adamlar Fransızca ve Arapça konuşurken Pax ile birlikte geride durdu. İbrahim, Pax'ın onu gördüğünden çok daha hareketliydi; yaptığı işten, sağladığı katkıdan gurur duyduğu belliydi.

"O bir arkeolog mu?" Pax ona sordu.

"Şimdi öyle," dedi sırtarak. Bir grup adamı izledi, onun yüzünde gurur ifadesi vardı. "İki ay önce arkeoloji hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Kültür bakanı onu, Mouktar'ı ve üç kişiyi işe aldı.

işçi olarak çalışmak üzere ayrıldılar. Seçildiler çünkü İngilizceleri benim Fransızcamdan daha iyi -Arapçam hiç yok- ve kızgın güneş altında akasya kazmaya ve temizlemeye istekliler. *İyiler*. Zekiler. Ve bu toprakları benden çok daha iyi tanıyorlar. Alanları bulmak her şeyden çok yeryüzü şekillerini bilmekle ilgili. Onlara sadece bakmaları gereken önemli işaretleri öğrettim. Ve okumaya devam ediyorlar - onlara e-kitap okuyucular verdim. İlk başladıklarında referans materyalleri. Umarım bu proje sona erdiğinde de Kültür Kaynakları Departmanında kalırlar."

"Bu onlar için bir kariyer olabilir mi?" Pax, yaptıkları işin benzer olduğunu fark ederek sordu. Adam yerel halka nasıl asker olunacağını öğretiyordu. O ise onlara nasıl arkeolog olunacağını öğretiyordu. Cibuti'nin her ikisine de ihtiyacı vardı.

İnceleme alanındaki tur tamamlandığında ve Özel Kuvvetler ekibi bir otobüs dolusu kursiyerle birlikte ayrıldığında, Morgan'ı planlandığı gibi bakanın ofisine götürdü. Sanchez ön girişi koruyordu ve Pax da adamın ofisinin içinde nöbet tutuyordu.

Bakan onu sıcak bir şekilde karşıladı, ancak sıkıntılı olduğu belliydi. Masasının arkasına geçti ve ellerini masanın üzerinde birleştirdi. Fransız aksanı daha belirgindi, sanki Fransızcadan çok Cibutili gibi görünmek için çaba sarf etmiyordu. "Mösyö Broussard'ın nerede olduğuna dair sorduğum sorulara bugün bir yanıt aldım. Görünüşe göre kayıp."

Morgan sandalyesinde kaskatı kesildi. Kayma hafifti ama Pax onun fiziksel tepkilerine fazlasıyla uyumluydu. "Kayıp mı? Ne zamandır?" diye sordu.

"Bu mükemmel bir soru. Görünüşe göre Noel tatilinden bu yana kimse onu görmemiş. Ancak demiryolu projesine ilişkin nihai bulgu raporunu Ocak ayı sonunda sundu."

"Ondan nihai raporun ekli olduğu bir e-posta aldım," dedi Morgan, sesi temkinliydi.

"Evet. Ben de öyle. Paris'teki yetkililer aldığım e-postaların nereden geldiğini araştırarak. Raporunu yazmayı bitirmek için Fransa'ya dönmüş olması gerekiyordu, ancak uçuşuna dair hiçbir kayıt bulamadık. Cibuti'den hiç ayrılmadı, ancak nihai raporun basılı kopyası Paris'ten postalandı."

"Yani rapor... bir sahtekarlık mıydı?"

"Bu mümkün. Üniversitedeki meslektaşlarından raporu yanlışlıklar ya da bir jeoloğun kullanmayacağı ifadeler açısından incelemelerini istedim. Ayrıca

Paris *Ulusal Polisi*'ne, kendi çalışmasıyla tutarlı olup olmadığını belirleyecek bir programdan geçirmesi için bir kopya verdi."

"Peki bu neden şimdi keşfediliyor?" Morgan sordu. "Kimse onun Paris'te olmadığını fark etmedi mi?"

"Bu projeyi tamamlamak için bir yıllık izin almıştı. Cibuti'den ayrılmadan önce meslektaşlarına gönderdiği e-postada, raporu Fas'taki bir villada tamamlamayı planladığını ve iznini bitirmek için birkaç ay tatil yapmayı düşündüğünü bildirdi."

"Yani Paris'teki herkes onun Fas'ta olduğunu, buradaki herkes de Paris'te olduğunu mu düşündü?"

"Evet. Kirası bitene kadar ev sahibi soruşturma yapmaya başlamamıştı. Ödeme yapılmadığı için telefonunun bağlantısı kesilmişti. E-posta hesabı da kullanılmadığı için askıya alınmış."

"Paris *Ulusal Polisi*'nin soruşturma yürüttüğünü söylediniz. Cibuti'deki yetkililer de işin içinde mi?" Morgan sordu.

Lemaire'in omuzları istifa etmiş bir omuz silkmeye kalktı. "Elimizde Paris'teki yetkililerin sahip olduğu kaynaklar. Umuyorum ki *Ulusal Polis* bir müfettiş gönderecek. Ne de olsa bir Parisli kayboldu. Yerel jandarmalarımız *Ulusal Polis*'in müdahalesinden şikayetçi olmayacaktır."

Morgan, "Tüm ipuçlarının soğuk olması gerekiyor," dedi. "Broussard iki aydan uzun bir süredir kayıp."

Pax öne çıktı. "Dr. Adler, daha önce Broussard'ın size e-posta gönderdiğini ve bir konuda heyecanlı görüldüğünü söylemişsiniz. O e-postaya inanıyor musunuz?"

gerçekten ondan mıydı?"

Omzunun üzerinden baktı. Pencereden gelen ışık altın sarısı saçlarını çerçeveleyiyor, meleşine bir hale veriyordu. ". Bulduğu bir şey hakkında konuşmaya hevesliydi ama doğrulamak için daha fazla örnek alacaktı. Ben yapamam.

Bir sonraki mesajda bir öncekini dikkate almayın denirken başka birinin neden böyle bir e-posta gönderdiğini hayal edin."

"Yani mesajlar arasında ortadan kaybolmuş olabilir."

"Evet."

"Onları hangi tarihte gönderdiğini biliyor musunuz?"

Kaşlarını çattı. "İlki Virginia'dan ayrılmadan bir hafta -hayır, iki hafta- önceydi." Pax bir adım daha yaklaştı. "E-postalar arasında kaç gün var?"

"Cep telefonumda okuduğumda son aşımı olmak için bekleme odasıydım Takvimime bakmam lazım ama sanırım sekiz gün önceydi. Uçuşumdan önce. Yani belki beş gün arayla?"

"Hâlâ büyük bir pencere," dedi Pax. Jeoloğun ortadan kaybolmasının Desta'yla ya da bir hafta önceki bombalamayla bir ilgisi var mıydı?

"Yerel jandarmalar verebileceğiniz her türlü bilgi için can atacaklardır. sağlayabilir," dedi bakan, sonra boğazını temizledi ve asıl gerçeği söyledi. "Ya da en azından onları harekete geçirebilir. Sizin, Dr. Adler'in, onunla iletişim kuran son kişi olmanız tamamen mümkün."

Bu ifade, Cibuti güneşinde saatlerce bekletilmiş ton balıklı ve mayonezli bir sandviç gibi Pax'in içine oturdu. Ya Morgan'ın anormal alüvyon gözlemi bir şekilde bununla bağlantılıysa? O mavi bayrakları düşündü. "Bayrakların üzerinde yazılar vardı. Bayraklarda ne yazıyordu?"

Morgan, "Broussard burgu test numarasını, derinliğini ve testi yaptığı tarihi not etti," diye cevap verdi.

"Yani bayrakların üzerinde yazan tarihlerle heyecanlı e-postasının tarihini karşılaştırabilir ve size e-posta gönderdiğinde nerede çalıştığını anlayabilir miyiz?"

Morgan'ın içinde ince bir heyecan dalgasının dolaştığını görebiliyordu. "Evet. Kesinlikle. Harika."

Kadınların vücuduna hayranlık duymasına alışkındı -Morgan da bu konuda farklı değildi- ama şimdi olduğu gibi, aklına da aynı hayranlığı göstermesi onu diğerlerinden ayırıyordu. Tanıdığı kadınların çoğu -hatta eski karısı bile- büyük asker dış görünüşünün ötesine bakmazdı. Ama bugün arazide Morgan ona yaptığı işi basit kelimeler kullanmadan ya da temel jeolojiyi anlamadığını varsaymadan anlatmıştı.

Kendisi doktora yapmışken, onun üniversiteye gitmediğini biliyordu. Çok zekiydi ama yine de ona eşitmiş gibi davranıyordu. Yaptığı iş göz önüne alındığında, bu çok nadir görülen bir şeydi. Sanki onu istemesi için başka bir nedene ihtiyacı varmış gibi.

Farklı türden bir adam, farklı türden bir asker olsaydı, tüm bunlar sona erdiğinde aralarında bir şeyler olması için umut olabilirdi ama işi onun hayatıydı ve Özel Kuvvetler'de olduğu sürece işi, ekibi onun bir numaralı önceliğiydi. Daha azı hem kendisi hem de ona güvenen ekip üyeleri için ölümcül olabilirdi.

Morgan ikinci olmaktan daha iyisini hak ediyordu.

Lemaire'den kendilerini bilgilendirmesini istediler ve ayrıldılar. Üsse vardıklarında Morgan'ın dizüstü bilgisayarını CLU'sundan aldılar ve Morgan'ın kullanabileceği Wi-Fi olan binaya doğru yürüdüler. Ön girişe çıkan merdivenleri tırmanırken Pax elini Morgan'ın sırtının alt kısmına koydu. Morgan ona kuşkuyla baktı ve Pax elini çabucak geri çekti.

Kahretsin. Kayıyordu. Hem de üssünde.

Bir masaya yerleştiler ve Morgan dizüstü bilgisayarını açtı. Broussard'dan gelen iki e-postanın tarihlerini yazdılar - ikisi de Ocak ayında gönderilmişti, tıpkı hatırladığı gibi.

Görev tamamlandığında saatine baktı. Çoğu Cibuti sıcaklığında olmak üzere aralıksız on iki saattir şu ya da bu kapasitede çalışıyorlardı. "Acıktın mı? Bir şeyler atıştırmak için Barely North'a gidebiliriz."

Başını iki yana salladı. "Kafeteryaya gideceğim."

Akıllıca davranıyordu ama adamın sapkın bir yanı da bastırmadan edemiyordu.

Seks yapamazlardı, bir ilişkileri olamazdı ama en azından bir saat daha onun arkadaşlığının tadını çıkarabilirdi. "Akşam yemeğinin yanında bir bira hak ettin."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Çavuş Blanchard."

Gün boyunca ilk kez rütbesini ve unvanını kullanmıştı ve daha önce istemiş olmasına rağmen bu mesafeli resmiyet ona pek iyi gelmemişti. "Mesai saatleri dışında bana Pax diyebilirsin."

"Hayır. Yapabileceğimi sanmıyorum." Bilgisayarını aldı ve kapıya doğru yürüdü. "İyi akşamlar, Çavuş. Saat tam altı buçukta görüşürüz." Adam daha itiraz edemeden kadın dışarı çıkmıştı.

Bölüm On Dört

Morgan, "Pim bayraklarının üzerindeki işaret değişmiş," dedi. "Tarih burgu test numarasının üstünde ve altı rakamı... kapalı." Numarayı işaret etti. "Yazısını tanıyacak kadar el yazısı notlarını okudum. Broussard'ın altıları her zaman kapalı değildir. Sanırım en alttaki ilmekle başlamış, numarayı oluşturmak için bir kavisli vuruş yapmış. Bu bayrağın üzerindeki sayıyı kim yazdıysa üstten başlamış, ilmeği yuvarlamış, sonra çizgiyi geçmiş. Kıvrım gibi."

Broussard'ın bayraklarını incelemek için uzun yürüyüşte kendisine eşlik eden Pax'a baktı, İbrahim ve Mouktar ise Sanchez'le birlikte günün saha çalışmasına başlamak için araştırma alanında kaldılar. "Broussard bu bayrağı işaretlememiş."

çizginin gerisine baktı. "Ama diğerlerini işaretledi?"

Başını salladı. "Sanırım öyle."

Delikteki gevşek toprağı, serserilerin genellikle keskin nişancı dedikleri dar, düz kenarlı kürekle dürttü. Bir anlık tereddütten sonra burgu çukurunu kazdı. Sanki toplanacak adli kanıtları mahvedecekmiş gibi davranmıyordu. "Keşke Cibuti'nin bunu gerçekten araştırarak kaynakları olsaydı," dedi toprağı kaldırırken. "Bir adamın ortadan kaybolabileceğı ve bu konuda hiçbir şey yapılmayacağı fikri çok rahatsız edici - en azından yerel olarak." Eldivenli eliyle alınıdaki teri sildi. "İki

Buraya geldikten haftalar sonra, araştırmada bir kadının leğen kemiğini buldum. En az altı aydır ölüydü ve kesinlikle kadındı, yani Broussard değildi. Durumu jandarmaya bildirdim ve onlar da omuz silkti. *İnsanlar ölür*, dediler."

"Cibuti'ye hoş geldiniz," dedi Pax.

"Tam olarak böyle hissettim."

"Size söylediğim ilk şeylerden biri Cibuti'nin neredeyse kanunsuz olduğuydu."

"Evet. Sonunda dank etmeye başladı." Keskin nişancıyla kazdı ve sağlam bir şeye çarptı. Deliğı kazdı ve içine uzanarak

dibe dokunun. "Yüzeyin otuz santimetre altında katı bir sert zemin."

Kaşlarını çattı. "Broussard sert tabakaya çarptığında burğu testini durdurmuş olabilir, ancak bayrak bunun bir kova burğu ile iki metre derinlikte bir sonda olduğunu söylüyor. Bu bir metrenin üçte biri kadar bile derin değil."

Delğin yanına çöktü. "Burğu delği bir simge, yüzeyde gerçek görünecek kadar derin kazılmış, gevşek toprağa doğru aralıklarla bir iğne bayrak dikilmiş." Eldivenlerini çıkardı ve su şişesini açtı. İçmeden önce soğuk sıvıyı yüzüne sıçrattı. "O öldü, değil mi?"

"Büyük olasılıkla," dedi Pax.

"Broussard burada onu heyecanlandıran bir şey buldu. Ama tarihlerden bunun Linus olmadığını biliyoruz. Linus'un bulunduğu bölgede Aralık ayında, tatil için eve uçmadan iki hafta önce çalışmış. Yeni yıldan hemen sonra geri dönmüş. Çalıştığından emin olabileceğimiz son yer dün incelediğimiz alandı. Bu testleri on bir Ocak'ta yaptı ve on altı Ocak tarihli bu burğu testi sahte."

Pax yere çöküp onun yanındaki toprağın üzerine oturdu. "Dün, tam da o bölgede çalıştıktan sonra kaybolan jeologla konuşmak istemenize ve merak etmenize neden olan bir şey fark ettiniz."

Omurgasına bir ürperti yayıldı. Sıcaklık endeksi yüz derece iken kimin aklına gelirdi?

"Bu maden haklarıyla ilgili olabilir mi?" Pax sordu. "Değerli yataklara dair işaretler bulmuş olabilir."

"Bu mümkün. Bu bölge daha önce bir jeolog tarafından hiç araştırılmamıştı - bu yüzden Vichy hükümeti için İkinci Dünya Savaşı monografisi çok önemliydi. Broussard buraya gelene kadar ülkenin batı yarısı için temel bir toprak haritası bile yoktu." Bir avuç toprak aldı ve parmaklarının arasından geçirdi. "Bildiğimiz kadarıyla Cibuti devasa bir elmas madeninin üzerinde oturuyor olabilir." Kuru çamur parmaklarına yapışmıyordu. Açık avucuna üfleyerek ince kir tabakasını sıcak havaya gönderdi.

"Ama ben öyle düşünmüyorum," diye devam etti. "Alüvyon yatakları göz önüne alındığında, Broussard'ın Cibuti için daha da değerli bir şey bulmuş olması mümkün." Geniş, antik vadiye baktı. "Sanırım burada su vardı, kimsenin fark etmediği kadar yakın bir zamanda. Hayal etmesi zor ama bir zamanlar buzullar bu bölgeyi kesiyormuş. Buzullar eridiğinde göller, hatta pınarlar oluşmuş olmalı."

"Eğer yakın geçmişte -jeolojik olarak konuşursak- burada su varsa, bu bugün Cibuti için ne anlama geliyor?"

"Binlerce yıl boyunca göller aşağıya sızmış ve kaynaklar kesilmiş olabilir. Cibuti'nin antiklinal kayasıyla kaplı derin bir akiferin üzerinde oturuyor olması mümkün. Jeolojik araştırma yapılmadığı için bunu kimse bilemez." Dudağını ısırdı. "Ben jeolog değilim ve kurak ortamlar konusunda kesinlikle uzman değilim. Ama ya öyleyse? Ya Cibuti kullanılmayan bir su kaynağının üzerinde oturuyorsa?"

Su eksikliği, ülkeyi Etiyopya ve Eritre'ye -ve ABD ve Çin'e- bağımlı tutan tek şey. Su değişebilir her şey."

"Eğer varsa akiferi bulabilir misiniz?"

Başını iki yana salladı. "İmkânı yok. Bir jeologa ihtiyacımız var. Bir jeologa ihtiyacımız var.

Broussard." Kaşlarını çatı. "Eğer oradaysa, yüzlerce metre derinlikte olabilir. Broussard sadece yüzeydeki işaretleri görmüş olabilir."

"Broussard böyle bir keşif yapsaydı, kime söylerdi?" "Doğal Kaynaklar Bakanı Ali Imbert, kesinlikle. Söyler miydi emin değilim.

Lemaire'e söyledim."

Pax'in bakışları manzarayı taradı. "Seni takıma geri götürelim. Uydu telefonunu kullanarak yerel jandarmayı arayacağız ve onlara bayraklardan öğrendiklerinizi anlatacağız ve bir adamın kaybolmasını araştırarak kadar önemsemelerini umacağız."

Başını salladı ve keskin nişancının düz kenarını kullanarak toprağı deliğe geri sıyırdı, sonra da iğneli bayrağı yerine taktı.

Sonunda aramayı Pax yaptı, çünkü telefondaki memur İngilizce bilmiyordu. Kadının söylediklerini Fransızcaya çevirdi, sonra da memnuniyetsiz bir kaş çatmayla yakışıklı yüzünü gölgeleyerek telefonu kapattı. "Bir bok yapmayacaklar," dedi.

"O zaman iş *Ulusal Polis*'e düşecek."

Başını salladı. "Eğer bu olay Desta ile bağlantılı çıkarsa, Interpol devreye girecektir - uyuşturucu ve seks kaçakçılığını araştırıyorlar. Ama şimdilik elimizde sadece *Ulusal Polis* var."

"Bu gece üsse döndüğümde onları arayacağım." Bir bakıma Fransız polisiyle temasa geçmek daha kolay olacaktı. Jeoloji onun uzmanlık alanı değildi ve kanunsuz, kurak, yoksul ülkelerdeki insanlara tatlı su umudu aşılacak akıllıca .

Sorunun bir kısmı da Broussard'ın bölge konusunda uzman olmasıydı. Bölgeyi incelemek için başkaları , ama onlar

tecrübesi, dünyanın bu kısmı hakkındaki bilgisi. Daha önce Etiyopya ve Eritre. Derine gömülü bir akifer olsaydı, konumu ve hacmi, eşleşen biri olmadan muhtemelen bir sır olarak kalırdı.

Broussard'ın adımlarını takip eden bir uzman.

Neyse ki Broussard'ın ekmek kırıntıları sıcağa dayanıklı metal bayraklardı.

O akşam, bir *Ulusal Polis* müfettişiyle uzun uzun konuştuktan sonra Morgan akşam yemeği için Barely North'a gitmeye karar verdi. Savvy her gece yaptıkları münazara maçını iptal etmişti -nedenini açıklamamıştı- ve Morgan'ı serbest bırakmıştı. Kayıp jeologla ilgili endişesi karnını düğümlemişti ve bir bira rahatlamasına yardımcı olabilirdi. Ne yazık ki, Barely North farklı türden bir gerilim riski taşıyordu. Pax'le karşılaşabilirdi.

Tarlada onun yanında olmak lezzetli, işkence gibi bir zevkti. Onu daha önce de istemişti ama şimdi onu daha iyi tanıyor ve arkadaşlığından keyif alıyordu. Aklından. Mizahından. Onun sessiz yetkinliği. Bir azalma gibi Arka kaynayan sos, arzusun tadını daha da yoğunlaştırmıştı.

Ama onunla hissettiği bağ, bu yoğunluk, bu lezzet asla tadılamazdı. Asla tadına varılamazdı. Belki de Barely North'taki başka bir adam onun ilgisini çekebilirdi. Yeşil Bereli'yi aklından çıkarmak için ihtiyacı olan şey bir kaçamak olabilirdi.

Sanki bir fast food hamburgeri Fransız mutfağına duyulan açlığı giderebilirmiş gibi.

Kulüpteki işler hafifti, masaların yarısından daha azı ve bar tabureleri doluydu. Barda bir koltuğa yerleşti ve bir grup denizci tarafından hızla sohbe çekildi. Eğlenceli ve canlıydılar ama onun gönlü bu işte değildi. Fast food yiyecek havasında değildi.

Pax'in ekibinden bir adam sağındaki bar taburesine kaydı. "Size bir içki ısmarlayabilir miyim, Dr. Adler?"

"Morgan, lütfen." Adamın adını hatırlamaya çalıştı ama bir şey bulamadı. Üniformalarındaki isimler çok kullanışlıydı, ama barda, herkes sivil kıyafet giymek zorundaydı.

"Kıdemli Başçavuş Sebastian Ford," diye cevap verdi. "Bana Bastian de."

Doğru ya. A Takımı'ndaki iki subaydan biriydi, komutan yardımcısıydı - takım hiyerarşisinde Pax'in hemen üstündeydi. Bu adamla flört etmek ciddi aptalca bir fikir olurdu. "Teşekkürler Bastian, ama ben içki içmeye hazırım."

"Pax ile bir ilişkiniz olmadığına dair iyi bir duyum aldım."

Onun açık sözlülüğünü takdir etti, çünkü bu kendisinin de aynı şekilde açık sözlü olabileceği anlamına geliyordu. "Evet, ama aynı zamanda bir pislik değilim."

Başını arkaya eğdi ve güldü. Yakışıklıydı; bunu kabul edebilirdi. Siyah saçları ve badem şeklindeki gözleri Kızılderili ya da Asya olduğunu ima ediyordu. İnce, yontulmuş yüz hatları. Daha koyu, Güney Avrupalı bir tene ve sert açılardan oluşan bir yüze sahip olan Pax gibi değildi. Pax bu adam gibi kolay kolay yakışıklı olamazdı ama Pax farklı bir şekilde ateşliydi.

"Anladığım kadarıyla göt herif benim?"

Bastian sordu. "Sadece bana asılmaya niyetliysen."

"O zaman sanırım öyleyim."

İçkisini aldı. Oturacak başka bir yer bulacaktı.

Onu durdurmak için elini tuttu. "Kalır mısın lütfen? Seni rahatsız edecek hiçbir şey yapmayacağım."

"Sen ve Pax arasındaki sidik yarışında hedef ben olmayacağım."

"Sana benden bahsetti, değil mi?"

"Hayır. Senden bahsetmedi. Ama ben bir generalin kızıyım.

Çalımını elli metreden fark ettim."

Tekrar güldü ve barmene el sallayarak bir içki sipariş etti. "Bana projenden bahset o zaman. Duyduğuma göre gerçekten eski şeyler buluyormuşsun."

Hayır, hiç koprolit bulamadılar demek istiyordu, ama ihtimaller çünkü şakayı anlamayacaktı ve bunu açıklamak için tüm komikliğini ortadan kaldıracaktı. Bu yüzden ona köy alanını, alüvyonu ve kayıp jeoloğu anlattı ve o da hikayeyi daha önce bir bilgilendirme toplantısında duymamış gibi davrandı.

"Bilardo oynamak ister misin?" diye sordu sohbet azalınca. Boş bir masaya doğru başıyla işaret etti.

"Elbette." Bar taburesinden kaydı. Akşam yemeği sipariş etmemişti ama doğrusu aç da değildi. Broussard'ın muhtemelen öldürülmüş olduğunu anladığında midesine düşük seviyeli bir bulantı yerleşmişti. Bir birayla başa çıkabilirdi. Yemek o kadar da değil.

Bastian bilardo oynamaya geldiğinde tipik bir adamdı. Çok fazla kasılma ve çalım ve bunu destekleyecek kadar iyi.

Ama Morgan daha iyiydi. İlk iki dönüşünü beceremeyip onun rehavete kapılmasına izin verdi, biraz dikkatsizdi, bu yüzden onun yetişmesinin mümkün olmadığını düşünerek gösteriş yapmak için zor bir atışa yöneldi. Ama atışı berbat etti ve

onun sırasıydı. Egosunu sıfırlama zamanı gelmişti. Bardağını aldı ve birasının son çeyreğini de içtikten sonra çubuğu kaptığı gibi masaya koşmaya başladı.

Dördüncü topu attığı sırada Bastian durumu anlamaya başladı. "Kahretsin. Beni kandırıyorsun."

"Oyuna para yatırırsan bu sadece bir hiledir." Masaya döndü ve atışını sıraya koydu. Atış uzundu ve isteka topuna ulaşmak için masanın üzerinden eğilmesi gerekiyordu. Bastian kışını en iyi şekilde görecekti ama bunun bir yardımını olamazdı. Bu bilardoydu. Kazanmak için oynardı. Her zaman.

Topu batırır batırmaz arkasında alçak bir hırıltı duydu ve Pax'in Bastian'ın yüzüne baktığını görmek için döndü. Lanet olsun. En kötüsünü tahmin etmek için tam zamanında gelmiş olmalıydı.

Orospu çocuğu. Bu tam da kaçınmak istediği şeydi.

Istakayı bıraktı. Pax'in Bastian'a dokunduğunu düşünmüyordu ama duruşu tam bir gözdağıydı. "Pax, geri çekil," dedi alçak bir sesle. Odanın etrafına göz gezdirdi. Bilardo masasının yanındaki drama sadece birkaç kişi dikkat ediyordu. Belki de kariyerini mahvedecek bir olay çıkmadan önce onu buradan çıkarabilirdi. Onun bileğini yakaladı. "Dışarı. Hemen."

Kapıya doğru bir adım attı ama adam yerinden kıpırdamadı. Elini bıraktı ve yürümeye devam etti. İsterse kendini imha edebilirdi ama bunu izlemek için etrafta kalacağına lanet ederdi.

Kulübün dışında, nemli havadan derin bir nefes aldı. Bu göğsündeki acıyı

"Morgan, bekle!"

Omzunun üzerinden bakınca Pax'in onu kulüpten beri takip ettiğini gördü. Adımlarını bozmadı ve konuşamayacak kadar üzgün bir halde binanın etrafından dolaştı.

Ona yetiştı ve kolundan tutarak durmasını sağladı. "Şef Ford'la eğlenceni mahvettiğim için kızgın mısın?"

İçinden bembeyaz bir öfke fışkırdı. "Seni pislik," dedi, sesi öfkeyle titriyordu. "Gerçekten senin takımından biriyle uğraşacak kadar aşağılık mu düşünüyorsun? Tek düşünebildiğim senken? Tek istediğim?" Adamın elinden kurtuldu ve yürümeye devam etti.

Gözyaşları kabardı. Aptal öfkeli gözyaşları. Asla kontrol edemediği bir tepkiydi bu ve onu daha da sinirlendiriyordu. Babası onu ağlamaktan vazgeçirmenin en iyi yolunun gözyaşlarından dolayı utandırmak olduğuna inanıyordu. Tanrım, bundan nasıl da nefret ediyordu.

tiratlarının ruhunda verimli bir zemin , şimdi bile gözyaşlarından utandığını söyledi.

Kendisi hakkında en kötüsünü düşünen ve aptalca, temelsiz bir kıskançlık yüzünden amirini köşeye sıkıştıran Başçavuş Pax Blanchard gibi bir Neandertal'i istediği için daha da nefret ediyordu.

Böyle bir adamı nasıl isteyebilir?

Ve ona asla sahip olamayacağını bilmek neden bu kadar acı veriyordu?

CLU'suna ulaştı ve kapıyı sarsarak açtı. Ama yalnız değildi. Pax onu içeri kadar takip etti ve kapıyı çarparak kapattı. Onunla yüzleşmek için döndü, elleri yanaklarını lekeleyen utanç verici gözyaşlarını örtüyordu ama Kadın kıpırdayamadan ya da tek kelime edemeden, adam onu duvara yasladı. Ellerini yüzünden kaldırdı ve başının üzerinde sabitledi, sonra Dili ağzındaydı, acil ve öfkeli bir öpücükle nefesini çalıyordu.

İnledi ve dilini onunkine doğru kaydırıldı. Parmaklarını onun saçlarının arasından geçirebilmek için bileklerini onun ellerinden çekti. Bacaklarını onun beline doladı ve adam bir kolunu onun kışının altından geçirerek sırtını duvara yaslaması için onu destekledi.

Öpücük ateş gibiydi: sıcak ve vahşi. Saf Pax. Kadının ağzını yağmaladı, dudaklarını ısırdı ve acının sınırlarında gezinen bir ivedilikle göğüslerini sıktı.

O da aynı zevk-acı ihtiyacıyla onu öptü. Adamın dilini ısırdı, sonra da ağzının derinliklerine doğru emdi.

Bu. *Evet.*

Günlerdir bunun hayalini kuruyordu. Adamın çekti ve kasıklarının adamın ereksiyonuna dayadı. "Becer beni, Pax." Bardaki sahne hakkında konuşmak istemiyordu. Hiç konuşmak istemiyordu. Seks istiyordu ve bu işi yapmak istediği tek erkek oydu.

Adam onun kalçalarını kavradı ve sikini ona doğru bastırdı. Kadın bu hissin etkisiyle inledi, adamın dilini daha sert emdi ve sonra adamın fermuarına uzandı.

Bir anda dondu kaldı.

Adamın elleri kadının kalçalarından çekildi ve kadının bacakları yere kaydı. Ağzını onunkinden ayırdı ve vücutlarının hiçbir parçası değmeyene kadar yavaşça geri çekildi.

"Kahretsin, Morgan. Bunu yapmamalıydım." Sesinde derin bir pişmanlık vardı. Bir adım daha geri çekildi ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Başını iki yana salladı. "Bastian senin kışına sanki onun sahibiymiş gibi baktı ve ben

o. Kahretsin, seni o kadar istiyorum ki, başka bir erkeğin sana bakma fikri bile beni kıskançlıktan delirtiyor."

"Bana sahip değilsin, Pax. Ama öyle olsa bile, senin ekibinden biriyle asla uğraşmam. Yapacağıma inandığın için aşağılandım."

Kahverengi gözleri duyguyla yanıyordu. "Sana nasıl baktığını görmedin."

"Umurumda değil. *Beni* aşağılıyorsun. Ayrıca, o bir *erkek*. Bilardo masasının üzerine eğilmiştim. Normal bir erkek tepkisi. Muhtemelen bir tek o değildi. Ve bunu bilerek yapmıyordum. Atışımı yapmaya çalışıyordum."

"Evet, ama Bastian ve ben... biz gaz ve aleviz. Yemen'de bir operasyon ters gittiğinden beri öyleyiz. O beni suçluyor ve ben de haklı olduğum için ondan nefret ediyorum."

"Ve ikiniz de boktan şeyler olduğunu kabul edemiyor musunuz?"

Özellikle de savaşta?" "Bu sefer değil." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ama haklısın. I

seni aşağıladım. Özür dilerim." Geriye doğru bir adım daha attı. "Tek bildiğim sana baktığımda ilkel bir sahiplenme duygusu hissettiğim. Sen *benimsin*."

"Hayır. . açıkça belirttin." "Olmaz. Kaçıramayacağım emirlerim var."

Omuzlarını dikleştirdi. "Şimdi, tabii. Ama bu iş bittiğinde ne olacak? Artık beni korumadığın zaman?"

"Siz Cibuti'den ayrılacaksınız, ben de bir sonraki görevim için Tanrı bilir nereye gideceğim."

"Mutlaka bir ara Amerika'da olursunuz. Yılın en az altı ayı evde değil misin?"

"Benim hayatım ordu, Morgan. Yıllar önce bir karar verdim -bir arkadaşımın eşine düzgün bir üçgen şeklinde katlanmış bir bayrağın verildiği çok fazla törene katıldığımda- aktif görevde Özel Kuvvetler olduğum sürece, kimseyle -ciddi olarak değil- ilişkiye girmeyeceğim. Ekibim her şeyden önce gelir ve arkamda sarılacak bir baba yerine bir bayrakla çocuklar bırakmayacağım. Yani bir dahaki sefere Amerika'ya geldiğimde sevişmek istiyorsan, oyuna devam. Ama bundan fazlasını istiyorsan, senin adamın ben değilim."

"Hiçbir yere varmayan bir ilişki yaşama ihtimalimiz için aylarca beklememi mi istiyorsun?" Eğer onu gerçekten söylediği kadar çok istiyorsa, ona sabırlı olması için bir sebep verirdi. En azından bir aperiitif. Bu fast food bile değildi. Bu buruşmuş, fazla pişmiş market . "Önerebileceğim tek şey bu."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, bunun neden bu kadar acı verdiğinden emin değildi. Tek yaptıkları hiç başlamamış bir şeyi bitirmektir. Ama az önce ona beklemeye değmediğini, kurallarını değiştirmek için bir neden olmadığını söylemişti ve reddedilmek her zaman acı verirdi. "O zaman benim erkeğim değilsin."

"Peki," dedi keskin bir baş hareketiyle. "Senden tek ricam ekibimdeki adamlardan uzak durman."

Bakışlarını kısmıştı. " cehenneme. Bastian'la flört etmiyordum. İlgilenmediğimi *biliyordum*. Nasıl bu kadar sığ olabileceğimi düşünebildin?" Midesi ekşidi. "Ama bana kiminle arkadaş olup kiminle olamayacağımı söyleyemezsin."

ile." Ona doğru bir adım attı ve göğsüne bir bıçak sapladı. "Ve eğer senin takımından olmayan biriyle birlikte olursam, bu konuda hiçbir söz hakkın yok. Bana "şimdi olmaz, asla olmaz" konuşmasını yaptıktan sonra olmaz. Ben senin *değilim*. Ne yaptığım, kiminle çıktığım ve kiminle konusunda hiçbir söz hakkın yok. Anlaşıldı mı?"

Gözleri sertleşti ama başını salladı. "Temiziz. İyi geceler, Dr. Adler." "İyi ki kurtuldun, Çavuş Blanchard." Kapıyı onun arkasından kapattı. ve utanç verici gözyaşlarına karşı nefesini tutarak yere yığıldı.

On Beşinci Bölüm

Pax, CLU'sunun kapısında ikinci kaptanının ofisi için bir celp bulduğunda şaşırmadı. Kıskanç gösterisinin Barely North'ta gözden kaçmış olabileceğini ummak çok fazlaydı. Bastian'ı çoktan orada gördüğünde de şaşırmamıştı. Ama adamın gözlerinde beklenen neşe ifadesi yerine pişmanlık ifadesi gördü. Piç kurusu. Pax'in sinirleneceğini bildiği için onu yemlemişti.

"Siz ikiniz lanet olası bir savaş bölgesinin ortasında olduğumuzun farkında mısınız?" Yüzbaşı Oswald bağırmaktan çok öfke taşıyan alçak bir tonda konuştu. "Cibuti bize dost olabilir ama Somali'ye tükürük mesafesindeyiz ve IŞİD Eritre ve Etiyopya'd zemin kazanıyor, kapının hemen ötesinde mücadele etmemiz gereken El-Şebab ve El-Kaide'den bahsetmiyorum bile ve siz iki sik kafalı Barely North'un ortasında bir *kadın* için mi tartışıyorsunuz?" Pax'e ters ters baktı. "Ve General Adler'in kızından ellerini uzak tutman için emir aldın."

Pax, kadının babasından tamamen ayrı bir adı ve kimliği olduğunu belirtme isteğini bastırdı ama bunun yerine hazır olda durdu ve "Dr. Adler ile bir ilişkim yok efendim," dedi.

"İşin içinde olup olmadığınızı sormadım, emirlerime aykırı olarak onu becerip becermediğinizi soruyorum."

"Hayır, efendim."

Adam yalan söyleyip söylemediğini anlamak istercesine Pax'ın gözlerinin içine baktı. Hakaret karşısında Pax'in içinde öfke kaynadı. Bu muhtemelen Morgan'ın, Pax onun Bastian'a olan ilgisi hakkında varsayımlarda bulunduğu hissettiklerine benziyordu; dürüstlüğünün sorgulanmasına duyduğu öfke.

Berbat etmişti. Mümkün olan her şekilde.

Oswald sertçe başını salladı, sonra Bastian'a döndü. "Ve sen. Hepiniz genç kızlar gibi dedikodu yaptığınıza göre, Çavuş Blanchard'ın Dr. Adler'den hoşlandığını biliyorsunuzdur. Adam ona her yaklaştığında kızıştığını duydum."

Pax Morgan'a yapılan bu hakarete sinirlendi. Sahada profesyonel olmaktan başka bir şey yapmamıştı. İşleri berbat eden oydu.

"Ona asılırken aklından ne geçiyordu? Bu tür şeyler bir askerin aklını karıştırır ve aynı lanet takımında olduğunuzu hatırlatmak zorunda kalmamalıyım. Arkanı kollayan adama kazık atma."

"Ona asılmadım, efendim." Bastian durakladı, sonra ekledi: "Ben daha denemeden beni susturdu ve bana pislik dedi. Sadece bilardo oynuyorduk. Bu."

Pax'in sağ eli yumruk şeklinde kıvrıldı. Bastian onun göğüslerine ve kığına bakarken o bilardo oynuyordu. Ve kahretsin, Bastian'a söylediklerini duymak, Pax'in mağara adamını serbest bırakarak Morgan'la işleri berbat ettiğinin bir başka kanıtıydı.

"Lanet olası bahaneler duymak istemiyorum, Şef Ford. Yaptığın aptalca bir şeydi. Bunu kabullen."

"Evet, efendim."

İkinci Kaptan Pax'e bir bakış daha fırlattı. "Derhal geçerli olmak üzere onun güvenlik görevinden alındın. Çavuş Ripley senin rolünü üstlenecek. Sen de

Saat altı buçukta onunla görüşün, ardından Şef Ford'un liderliğinde normal görevinize dönün."

"Evet, efendim."

"Ellerinizi ondan uzak tutma emri hâlâ geçerli, Çavuş." "Anlaşıldı, efendim."

"Dağılabilirsiniz."

Pax ofisten çıktı, kendine başından beri istediğı şeyi elde ettiğini söylemeye çalışıyordu. Ripley iyi bir adamdı ve sadık bir koca ve babaydı. Morgan korunacak ve Pax onu her gün görmek zorunda kalmayacaktı. Ama gerçek şu ki, Morgan onun derinliklerindeydi ve herhangi birinin onu onun kadar iyi koruyabileceğine inanmakta .

Morgan, Pax'in görev yerinin değiştirilmesine şaşırılmamıştı. Ordunun nasıl çalıştığını biliyordu ve bardaki sahnenin daha kötü bir cezayla sonuçlanmamasını umuyordu. Her ne kadar kendi aptalca hatası olsa da, kariyerinin zarar görmesini istemiyordu. Onun kariyeri için acı çekiyordu, bu yüzden her halükarda işinin tehlikeye girmesi utanç verici olurdu.

Çavuş Ripley güvenlik ekibinin komutasını kolaylıkla ele aldı. Sanchez hiçbir şey söylemedi ama Morgan'ın onun ayrıntılardan haberdar olduğundan şüphesi yoktu. Sonuçta proje alanına giden yol uzun ve sessizdi. Oraya vardıklarında, denizci ve Yeşil Bereli çalışma alanlarında devriye gezerken o, İbrahim ve Mouktar rutinlerine alıştılar. Tarih öncesi köy alanından ayrıldılar ve

demiryolu için önerilen güzergâh boyunca devam etti ve on metre arayla paralel çizgiler halinde yürüyerek araştırma yaparken izole buluntuları seslendirdi.

İzole edilmiş eserler yerinde kaydedildi ve yüzeyde bırakıldı. Eğer daha fazla eser bulunursa, burası bir sit alanı olarak kabul ediliyordu. derinliği belirlemek için kürek sondaları ile yatay düzlemde alan sınırlarını belirlemek. Tıpkı memleketinde her zaman yaptığı arkeoloji gibi, ama burada bulduğu aletler yüzlerce yıl öncesine ait olma potansiyeline sahipti. binlerce yıllık, yüzlerce *ya da* binlerce değil.

Bu projenin, bu alanların ve münferit buluntuların bir anlamı vardı. Çalışmaları, insanların nasıl ortaya çıktığına dair yetersiz ama önemli bilgilere katkıda bulunacaktı. Hâlâ Linus'un patlamanın ve üsse yapılan koordineli saldırının katalizörü olup olmadığını merak ediyordu ama buluntunun bir sır olduğunu göz önünde bulundurarak neden *ya da* nasıl olduğunu tahmin edemiyordu.

İŞİD *ya da* Taliban buluntudan haberdar olsaydı ve kendi İslam yorumlarına uymayan bilgileri yok etmek amacıyla saldırsaydı, doğrudan sitenin peşine düşerlerdi. Citron Kampı'na değil.

Bunun suyla ilgili olduğunu düşünmeden edemiyordu. Muhtemelen beş bin yıl önce burada olan suyla. Çünkü eğer kendisi eğitimsiz olmasına rağmen işaretleri gördüyse, Broussard'ın da aynı şeyi gördüğüne şüphe yoktu. Ve birine söylemişti.

Sonra ortadan kayboldu ve raporu yakın jeolojik geçmişte bu bölgede suyun varlığına ilişkin tüm bilgilerden arındırıldı.

Birinin böyle bir bulguyu örtbas etmesi için aklına tek bir neden geliyordu ve Pax'e söylediği de buydu. Su bir yere gitmişti ama olmamıştı. Ya Cibuti, bir ülkeyi nesiller boyu ayakta tutabilecek türden çok derin bir akiferin üzerinde ?

Suyu kontrol eden kişi bir savaş lordundan hatta kraldan daha fazlası olurdu. O kişi bir tanrı olurdu.

Teorisiyle birlikte kültür *ya da* doğal kaynaklar bakanına gitmeyi düşündü ama Broussard da tam olarak bunu yapardı, bu yüzden ABD'li bir jeolog getirebilecek olan Yüzbaşı O'Leary'de karar kıldı. Ancak o öğleden sonra sahadan döndüğünde O'Leary müsait değildi. Artık yüksek öncelikli değildi. Projesi ilerliyordu ve Desta'dan başka tehdit gelmemişti.

İlgileniyormuş gibi yapan yardımcısının yanına götürüldü, böyle çılgınca bir varsayımda bulunma konusundaki uzmanlığını acımasızca sorguladı ve

Bu bilgiyi kaptana ileteneğine ve bir jeolog getirtme masrafına değip değmeyeceğine onun karar vereceğine söz verdi.

O'Leary'nin ofisinden spor salonuna gitti ama Savvy orada değildi. Kum torbasıyla çalıştı, sonra CLU'ya döndü. Karyolasına uzandı ve ne yapacağını bulmaya çalıştı.

Barely North'a gitmek istemiyordu. Önceki akşamki gösteriden sonra, orada biriyle karşılaşması için birkaç gün geçmesi gerekecekti.

Kafeteryanın da aynı varolmayan çekiciliğı vardı. Ama yemeğe ihtiyacı vardı.

Böyle anlarda Cibuti'deki dairesine geri dönmeyi diliyordu. Sıcak, köhne ve gürültülüydü ama özeldi. Ayrıca, orada tamamen yabancı olan bir şehri ve ülkeyi keşfedebiliyordu.

Yabancı ortamlarda başarılı oluyordu, çünkü yabancı bir ülkede yabancı olmak onu öğrenmeye zorluyordu. Ve yeni bilgileri işleyen bir beynin sinapslarının ateşlenmesinden daha çok keyif aldığı çok az şey vardı. Yeni manzaralar ve sesler duymak. Yabancı dillerin ritmi. Bilmediğı baharatların kokusu. Farklı bir kültürün bireyleri arasındaki etkileşimleri izlemek.

Askeri üsler bunun tam tersiydi. Bu üsler, askerlerin kendilerini dünyanın herhangi bir yerinde evlerinde hissetmelerini sağlamak üzere tasarlanmıştı. Büyürken kendisini Lübnan'dan, Kansas'tan daha Amerikalı hissettiğı üslerde yaşamıştı.

bitişik Birleşik Devletler'in coğrafi merkezi.

Cibutideki dairesinde, tercümanlık yapan on yaşında bir çocukla birlikte yabancı bir dünyaya dalmış olmanın mutluluğunu yaşıyordu.

Bir anda, geçen hafta Cibuti'deki evine yaptığı ziyaret aklına geldi. *Kayıp jeoloji monografisi*. Elbette bunu daha önce de düşünmüştü ama Broussard'a ait olan diğer kitaplar dururken onun çalınmış olduğu gerçeğini değil. Daha da önemlisi, Broussard onun dairesinde yaşıyordu ve aslında kaybolduğunda da orada yaşıyordu. Bu da onu başka birinin evden çıkardığı anlamına geliyordu, ama jeologla olan iletişimini biliyorlardı, kitapları ona bırakmayı kabul ettiğini biliyorlardı, bu da katillerin e-postalarını okudukları anlamına geliyordu.

E-posta göndermek için onun hesabını kullandıkları düşünüldüğünde, dünyayı sarsacak bir haber değildi ama ortadan kaybolmasının ardındaki her kimse çok dikkatli davranmış, kimse adamın kaybolduğunu fark etmeden iki ay geçmesini sağlamıştı.

Neden Vichy monografisi alındı da diğerleri alınmadı?

Dairesine dönmek ve kalan kitapları almak istiyordu.

Dairede Broussard'a ait başka bir şey kalmış mıydı?

Dik oturdu. Mutfaktaki cep telefonu Broussard mı? Pax telefonu ikinci kaptanına teslim etmişti, böylece telefonun Desta'ya yakın olup olmadığını görmek için verileri inceleyebileceklerdi. Ama bunu yapmaya zahmet ettiler mi?

yoksa herkes bunun ön ödemeli bir telefon olduğunu mu düşünmüştü?

Muhtemelen telefonu kimin incelediğini ve ne öğrendiklerini öğrenmeliydi. *Ulusal Polis* ile koordinasyon kurma zahmetine girecekler miydi?

Broussard'ın kaybolmasıyla cep telefonu arasında doğrudan bir bağlantı olduğu kanıtlanmadıkça, ABD ordusunun Etefu Desta'yı arama çalışmalarıyla ilgili bilgileri kimseyle paylaşacağını düşünemiyordu.

Ripley'in ikinci kaptanı Kaptan Oswald, ona bir gezi izni verir mi? daire mi? Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı. Adamın ofisinin üssün neresinde olduğunu biliyordu. Duş alacak, sonra da onu orada arayacaktı. Dışarıda olduğu sürece, kafeteryada akşam yemeği de yiyebilirdi. Belki orada kendisine doğru yolu gösterebilecek ya da en azından Yüzbaşı Oswald'ın telefon numarasını verebilecek biriyle karşılaşırđı.

Pax'in CLU'su ya da cep telefonu numarası bile yoktu.

Ama bu muhtemelen iyi bir şeydi.

On Altıncı Bölüm

Hayallerindeki kadın kafeteryaya girdiğinde Pax yüzünü . Kafeteryada Aynı anda, kalbi bir çentik attı ve Morgan'ı görmeyi umduğunu sessizce itiraf etti. Çünkü o aptalın tekiydi.

Cal, Pax'ten Bastian'a baktı ve başını salladı. Sonra boş tepsisini aldı ve masadan kalkarak Pax'in hıyarlık yapmayacağına ne kadar inandığını gösterdi. Ama sonra Pax, Cal'ın düşük görüşünü kazanmıştı.

Morgan, yarım düzine Özel Kuvvetler mensubunun bulunduğu masaya doğru baktı.

Operatörler bakışlarıyla karşılaşmadan. Kaşlarını çattı, sonra yemek sırasına doğru döndü.

Bastian gruba homurdanarak seslendi ve Cal gibi tepsisini kaptığı gibi odayı geçti. Adam Morgan'a doğru yürürken Pax kaskatı kesilmekten kendini alamadı ama Morgan ona sadece başını salladı, sonra da tepsisindeki eşyaları kompost, bulaşık ve çöp kutularına ayırdı.

Ekibindeki diğerleri yavaşça masayı boşalttı. Morgan'ın ona katılacağına cidden , değil mi? Belki de Pax yine kendini rezil ederse tanık olarak çağrılmaktan korkuyorlardı.

Artık boş olan masadaki koltuğuna yapışmış, Morgan'ın yemek kuyruğundan çıkmasını bekliyor, onun nereye oturmayı seçeceğini merakla ama korkuyla bekliyordu.

Sonunda elinde yüklü bir tepsiyle servis alanından çıktı. Pax'e doğru bir bakış attı ve durdu. Belirgin bir kararsızlıkla kaşlarını çattı, sonra derin bir nefes aldı ve Pax'a yürüdü. Boş masada onunkinin karşısındaki koltuğun durakladı.

Sandalyeye doğru başıyla işaret etti. "Oturun."

Başını iki yana salladı. "İkinci Kaptanınızla konuşmam gerek. Ofisinde değil.

Bana onun cep telefonu numarasını verebilir misin?" "Otur, sana mesaj atarım."

"Yapmam gerektiğini sanmıyorum."

"Otur, Morgan. Uslu duracağım. Söz veriyorum." Ona gülümsedi.

"Gerçekten yalnız mı yemek istiyorsun?"

"Yalnız yiyeceğimi kim söyledi?" Tepsisini masaya bırakıp otururken .
Ukalılığı iyi kullanıyordu ve haklıydı. Bir masada uzun süre yalnız kalma ihtimali yoktu. Bunun Pax'in onu neden yanında istediğiyle bir ilgisi olabilirdi.

Dr. Morgan Adler söz konusu olduğunda çözmesi gereken birkaç sorun vardı.

Cep telefonunu çıkardı ve adres defterinde Yüzbaşı Oswald'ı buldu. Onu boş bir mesaja ekledi. "Numaranız nedir?" diye sordu.

Rakamları ezberden okudu. Onları telefonuna girdi ve Gönder'e bastı. "Tamamdır." Telefonunu bir kenara koydu. "Neden ikinci kaptanımla konuşmak istiyorsun?"

Evinde bulunan cep telefonu ve kayıp monografla ilgili sorularını özetledi. "Ayrıca Broussard'ın başka bir şey bırakıp bırakmadığını hatırlamaya çalışıyorum. Daire döşenmişti ve raftaki kitapların yanı sıra dolaplarda da birkaç eşya vardı. Her şeyi gözden geçirmek istiyorum. Oswald'ın Ripley'e beni oraya götürmesi için yetki vermesini istiyorum."

"İyi bir fikre benziyor ama gitmemelisin. Güvenli değil. Biri her şeyi paketlesin ve size getirsin."

"Ama neyin benim neyin Broussard'ın olduğunu bilemeyecekler. Eşyaların yerlerinin değiştirilip değiştirilmediğini de anlayamazlar."

"Kendini CSI mı sanıyorsun?"

Kadın homurdandı. "Pek sayılmaz. Ama ikimiz de jandarmaların bir şey yapmadığını biliyoruz. Ve *Ulusal Polis*'in buraya gelip gelmeyeceğini ya da ne zaman geleceğini kim bilebilir? *Bir şey* yapmam lazım. Ya ben haklıysam ve Broussard bir şey bulduysa? su kadar değerli mi?"

"Ya yanıyorsan ama kendini tekrar Desta'nın gözüne soktuysan? Sessiz kaldı. Onu rahat bırak. Üste kal. Eğer hala güvenliğinizden sorumlu olsaydım, günün sonunda sizi CLU'nuza kilitlerdim."

"İşimi yapmaya çalışırken beni tutsak edersiniz." "Broussard'a ne olduğunu bulmak senin işin değil." "Belki değil, ama en azından ben insanım. En azından bir adamın kayboldu."

"Broussard'ın kaybolmasını önemsiyorum." *Ama ben seni daha çok önemsiyorum.*

Ona ters ters baktı. "İkinci kaptanına bunu yapmama izin vermemesini söylemeye cüret etme. Bu *benim hayatım*. Artık güvenlik ekibimin başı değilsin ve asla bir şey olmayacağımızı açıkça belirttin, bu yüzden ne yapacağıma dair hiçbir söz hakkın yok."

Derin, sakinleştirici bir nefes aldı ve kendine her şeyi berbat etmemesini söyledi.

Yine olay çıkaracaktı. Başıyla onayladı ve gülümsemeye çalıştı. Tanrım, kadın çok güzeldi. Uzun sarı saçları gevşek ve özürdü ve dalmak, bileklerine dolamak ve sıcak, derin bir öpücük için onu kendine çekmek istedi.

Onun yerine peynirli kekinden bir ısırık aldı. Açlığını gidermeye yaklaşmamıştı bile.

Dr. Morgan Adler ve onun mükemmel vücuduyla ilgili hayal kırıklığı yaratan ve hiçbir zaman tam olarak gerçekleşmeyen seks rüyalarıyla dolu bir gecenin ardından bu sabah acı verici bir ereksiyonla uyanmıştı. Cep telefonunu çıkardı ve mesaj atılan son numarayı buldu. Hızlıca bir mesaj yazdı: *Tanrım, çok güzelsin.*

Telefonu aldı. Sesin onun göğüslerinden geldiğini fark ederek gülümsedi. Telefonunu yine göğüs dekoltesine sıkıştırmıştı. Üstüne uzandı.

Başını iki yana salladı. "şimdi okuma."

Kızın kaşları soru sorarcasına atıldı.

"Daha sonra. Yemeğini ye."

Bir an için ona baktı, yüzünde şaşkın bir ifade ama sonra başını salladı ve yemeye devam etti.

Başka bir mesaj yazdı: *En tatlı dudaklara sahiptin. Sana yapmak istediğim şeyler.*

Ve bir tane daha: *İşte bu yüzden risk alma fikrin beni ıldırıyor. Ama sizin üzerinizde hak iddia edemem ya da müdahale etme hakkım yok. yüzden karışmayacağım.*

: *Ama seni korumak istediğimi bil, çünkü sana yakın olmak bile içimdeki mağara adamını ortaya çıkartıyor.*

Ve son olarak: *ok güzelsin. Tamamen sınırların dışında olmandan nefret ediyorum. Ama öylesin.*

Son mesajı gönder tuşuna bastı, ayağa kalktı ve tepsisini aldı. "İyi akşamlar Morgan."

Onun yüzünü inceledi, sonra başını salladı. "'İyi geceler, Pax."

Pax'ın telefonu komodinin üzerinde titredi. Uyku sersemliğiyle karanlık odada el yordamıyla aradı. Arama acil bir görevle ilgili olamazdı, yoksa Cal'ın telefonu da çalardı. Arayanın kim olduğunu görmek için tek gözünü açtı.

Morgan.

Cevap düğmesine bastığında içinden bir alarm geçti. Saat sabahın ikisiydi, bir şeyler ters gidiyor olmalıydı. "Morgan? İyi misin?"

"Eğer sinir bozucu seks rüyaları görmek sorun değilse, ben iyiyim."

Onu uyandırdığı için sinirlenmek istedi ama bir yanı gülümsemekten de kendini alamadı. Tamamen uyarılmayla ilgili bir rüyanın derinliklerine dalmıştı ve bunun hiçbir getirisi olmamıştı. "Sana bu konuda yardımcı olamam," dedi usulca. Yastığını kapıp yatakta yuvarlanan Cal'a baktı.

"Mesajlar için teşekkürler," dedi.

Cevap verip vermeyeceğini merak etmişti. Bunu yapmayacağını umuyordu. Ama aynı zamanda, onun sesini o boğuk, fısıltılı tınısıyla duymak kaçırmadığına memnun olduğu bir zevkti. Kahretsin, onun muhteşem kıcını gösteren bir rüya sayesinde zaten odun sporu yapıyordu.

"Her kelimesinde ciddi dim. Senin yasak bölge olduğunu söylediğim kısım da dahil." "Biliyorum. *Konuşabileceğimizi* düşünüyordum. İhlal etmemiş olursun

"Sadece telefonda konuşuyorsak emir verir."

"Yapamam. CLU'mu Cal ile paylaşıyorum."

Yanındaki karyolada yatan Cal hafifçe sinirlenmiş gibi bir ses çıkardı. O da homurdanan bir ses çıkardı. "Sanırım şu anda orada."

"Uyumaya çalışıyor. Telefonu ona verebilirim, böylece onu uyandırdığınız için özür dileyebilirsiniz."

Yumuşak bir kahkaha attı. "Sakın buna cüret etme." Durakladı. "Tamam. Eğer yalnız değilsen, sana yapmak istediğim her şeyi anlatırken beni dinleyebilirsin. Karın kaslarını yalamakla başlayıp aşağı doğru ineceğim."

Kahretsin. Adil oynamayacaktı. "Bunu yapma, Morgan." Bu sözleri ona daha önce kaç kez söylemişti?

"Önce belime kadar soyunacağım, çünkü karın kaslarını sevdiğim kadar memelerimi de sevdiğini biliyorum ve sikine doğru ilerlerken göğüslerimi çıplak göğsüne ve karın kaslarına doğru kaydırmak istiyorum."

Zihnindeki görüntüye karşı gözlerini kapattı. "Dur," diye fısıldadı.

"Dudaklarımdan bahsettin. Onları sikinizin etrafına sarılmış olarak hayal edebiliyor musunuz? Kalın, sert aletinın üzerinde kayarken hissedeceğin zevki.

ve seni boğazımın derinliklerine alayım? Markette birlikte olduğumuzdan beri sana oral seks yapmanın hayalini ."

O konuşurken telefonu titredi. Ekranı baktı ve ona bir mesaj gönderdiğini fark etti. Bir mazoşist gibi mesajı açtı. Dudaklarının bir resmini göndermişti ve notu şöyleydi: *En tatlı dudaklar mı? Siktiğimin kısmını doğru anlamışsın.*

Vay anasını. İş bitmişti. Mastürbasyon yapmadan onu dinleyemezdi ve yanındaki karyolada uyumaya çalışan ve muhtemelen salak oda arkadaşını vurmayı dileyen Cal varken mastürbasyon yapamazdı.

"Gitmem gerek Morgan."

"Aletini memelerimin arasına sokmak ister misin, Pax?"

Şimdi sen söyleyin.

Başını iki yana salladı. Kadın bir tür siren şarkısı söylüyor, onu kariyerini yerle bir edecek kayalara çağırıyordu.

Morgan'la seks yapmak Askeri Adalet Kanunu'nu ihlal etmek anlamına gelmiyor.

Sonuç daha çok bir kınama olurdu. Ama sicilinde kötü görünecekti ve zaten Barely North'taki sahne yüzünden Yüzbaşı Oswald'ın boktan listesindeydi.

Babası hayatımı cehenneme çevirebilecek güce sahip bir general.

Telefon tekrar titredi. Ateşe düşmüş pervane gibi güçsüz bir halde mesajı açtı ve o sabah CLU'da onun için soyunduğundan beri düşündüğü göğüsler karşısındaydı.

Her erkeğin bir kırılma noktası vardır ve Morgan Adler da kendi kırılma noktasını bulmuştu. Telefonu kulağına götürdü, boxer külotunun üzerine eşofmanını geçirdi ve onun kendisiyle yapmak istediği tüm kirli şeyleri fısıldayışını dinledi. Ayaklarını bir çift ayakkabının içine kaydırıp ve anahtarını aldı. Tam kapıdayken aklına prezervatifler geldi. Dolabından bir kutu aldı, sonra kapıyı yavaşça açıp dışarı çıkarken başparmağıyla telefonun mikrofonunu kapattı.

Morgan'ın birimi CLUville'in diğer ucunda, arka taraftaydı. İki dakikadan daha kısa bir yürüyüş mesafesindeydi ve bu sırada Morgan'ın sikini emdiğini ayrıntılı bir şekilde anlatmıştı.

Sonunda kapının önünde durdu ve onun iç gıcıklayıcı masalını böldü. "Kapıyı aç, Morgan."

"Ne?"

"Lanet olası rüyanı gerçeğe dönüştürmek üzereyim." Durakladı, sonra ekledi, "Kelimenin tam anlamıyla."

On Yedinci Bölüm

Morgan karyolasında sarsılarak doğruldu. "Burada

mısın?"

"Evet. Şimdi biri beni görmeden şu lanet kapıyı aç."

Yataktan fırladı ve kapıya doğru hamle yaptı. Kilitte uğraştı. Mekanizma nasıl birdenbire karmaşıklaşmıştı? Sürgüyü çözdü ve kapıyı çekerek açtı. Pax, büyük, güzel, seksi, uzun boylu Pax, hemen dışarıda duruyordu. Otoriteyle CLU'suna girdi ve kapıyı kapatıp kilitledi. Sonra telefonu onun elinden aldı, bağlantı kesme düğmesine bastı ve hem telefonlarını hem de bir kutu prezervatifi kapının masanın üzerine koydu.

Sonunda, istenmeyen nesnelerden arınmış elleriyle kızın göğüslerini avuçlarının içine aldı.

avuçlarını ve başparmaklarını meme uçlarında gezdirdi. Selfie için külotuna kadar soyunmuş ve tişörtünü geri giyme zahmetine girmemişti, şimdi iç çamaşırını çıkarmadığı için kendini azarlıyordu.

Pax dizlerinin üzerine çöktü ve bir meme ucunu ağzına alıp emdi. Zevk onu sular altında bırakırken nefesi kesildi.

Konu göğüslerine geldiğinde, sert bir emişten hoşlanıyordu ve Pax onu hayal kırıklığına uğratmadı. Ama sonra, telefonda nelerden hoşlandığını anlatmaya başladı. Görünüşe göre, Pax onu dinliyordu.

Yüzünü kasıklarının hizasına getirerek daha da alçaldı. Derin bir nefes aldı ve kadın onun uyarılmışlığının kokusunu aldığını biliyordu. "Islak ve senin için hazırım, Pax. Ama sikini ağzıma alana kadar içime girmeyeceksin."

Bir parmağını iç çamaşırının ıslak kumaşına doğru kaydırıp ve kasıkları yana kaydırmak için kenarın altından geçirdi. Eğildi ve onu yaladı, sonra dilini vajinasının içine daldırdı ve kadın ona karşı direndi.

"Yanlışı. Az önce senin içindeydin." Kumaş parçasını tamamen aşağı çekti, sonra bacaklarını ayırdı ve şişmiş klitorisine başını döndüren bir ilgi gösterdi. Parmakları içine kaydı ve yavaşça ayağa kalkarken okşadı.

Onu kucağına alıp daha önce iki kez sıkıştırdığı duvarın tek açık bölümüne bastırırken ağzı buluştu. O

Daha önce yaptığı gibi iki elini de tuttu ve bir elinde tutarak başının üzerine çekti. Tek koluyla ve arkasındaki duvarın baskısıyla onu destekledi. Ama bu sefer, ağzını bırakıp göğüslerini emdi ve ona yaptığı her şeyin ne kadar iyi hissettirdiğinin yoğunluğuyla yanmaya hazırды.

Başını kaldırdı ve onun bakışlarıyla buluştu. Kadının bileklerini serbest bırakarak elini kalçalarının arasından geçirdi ve klitorisini okşadı. İki parmağını onun içine soktu. "Bunu böyle yapacağız. Seni körlemesine becereceğim.

İstediğin kadar sikimi yalayabilirsin ama her şeye sen karar veremezsin. Burada olduğum için bile biraz kızgınım, çünkü sana kuralları söyledim, bunu neden yapamayacağımızı söyledim ve sen telefonla numara yaptın. Şimdi yapacağımıza göre, benim yöntemimle olacak. Ben senin patronluk taslayabileceğin uysal bir çocuk değilim.

"Bu gece tek şansımız. Karnım doyana kadar seni becereceğim, sonra da üs harekete geçmeden buradan sıvışacağım. Eğer yakalanırsam, bunu kabul edeceğim. Yalan söylemeyeceğim. Ama aksi takdirde, bu "sorma, söyleme" olayının tekrarı olur. Yarın, birbirimizi görürsek, bu gece kafeteryada yaptığın gibi davranacaksın ve ben de aynısını yapacağım. başka mesajlaşma ya da telefon görüşmesi olmayacak. Eğer soğuk tavrım seni incitecekse, şimdi konuş ve buna bir son ver. Şartlarımı kabul edebiliyorsan, evet de ve sevişelim."

Tüm konuşması boyunca kızın klitorisini okşadı, herhangi bir cevap vermedi ama

Evet, imkânsızdı ama onun şartlarıyla bir sorunu yoktu. En azından birkaç saatleri olacaktı.

Ayaklarını yere indirdi. Bir elini eşofmanının içine soktu ve sert sikini çıkardı. "Evet," dedi ve dizlerinin üzerine çöktü ondan önce. uzunluğunu okşadı ve ona sırtıttı, sonra ağzını açmadan önce kısa bir süre için penisini göğüslerinin arasına bastırdı, ucunu yaladı ve sonra onu derinlere aldı. Ucu boğazının arkasındayken emdi ve ondan bir inilti çıkardı.

Adam tişörtünü çıkarıp ayakkabılarını tekmelerken, kadın da eşofmanını ve külotunu yere bıraktı.

Adam tamamen çıplak kaldığında, onu günlerdir ayakta tutan fanteziye teslim oldu. basit bir fanteziydi. Adam parmaklarını saçlarına geçirip yavaşça sökerken, kadın ağzını adamın aletinde aşağı yukarı kaydırды. Kadın emdi, adam zevk aldı. Basit bir tatmin.

Onu eşiğe getirdi ve sonra ona baktı. Yüzü zevkten gerilmişti ama daha da büyüleyici olan o kahverengi gözler ve

ona bakma şekli. Sanki daha önce üzerine inmesinden daha inanılmaz bir şey görmemiş gibiydi. Onu ağzından bıraktı ama eliyle sikini okşamaya devam etti. "Yutmamı mı istersin, yoksa göğsüme mi boşalmak istersin?"

Adamın gözlerinin açılmasından, göğsüne boşalmanın onun sandığından daha çekici olduğunu tahmin etti. Konu ona geldiğinde bir mağara adamı olduğunu söylemişti ve hiçbir şey bundan daha fazla "benim" diyemezdi. O da onun olmak istiyordu. Mağara adamını istiyordu. Yıllardır özlediği tüm testosteron tek bir erkekte toplanmıştı.

"İkisi de değil," diyerek onu şaşırttı. "Sıcak, ıslak amının içine boşalacağım, ama önce seni yalayıp daha da ıslanmanı sağlayacağım."

Onu kucağına aldı ve karyolanın üzerine fırlattı. Tek bir yumuşak hareketle baldırlarını kavradı ve bacaklarını açtı, geri bastırdı, dili yuvasını bulurken bacaklarını açık tuttu. Zevk çok yoğunlaştığında eğildi, ama adam bacaklarına daha sert bastırdı, hiç pes etmedi, içinden hızlı, sert bir orgazm patlayana kadar yoğunluğu almasını sağladı.

Kız çığlık atınca, adam uzanıp ağzını kapattı ve konteynerlerin ince duvarları olduğunu hatırlattı.

Ama yine de dilini bırakmadı ve orgazmı devam etti, yeni zirveler buldu. Sonunda adam onu serbest bıraktı ve kadın zevkten nefes nefese kaldı. Prezervatif kutusunu aldı ve bir tane taktı. Sonra vajinasına bastırdı ve eve kaydırıldı. Orgazm sonrası hassasiyetle karışan sikinin içindeki hissi yoğundu. Sıcak. İnanılmazdı. İtişlerinin sürtünmesi uyuyan hisleri uyandırdı. Daha önce de iyi seks yapmıştı ama nedense *bu kadar* iyi olduğunu hatırlamıyordu.

O lanet gelgit dalgasıydı. Sonunda gelmişti ve birikmesi onu daha da güçlü hale getirmişti.

Pax Love Blanchard, zihninde yarattığı heyecanın hakkını verdi.

Bacaklarını adamın kalçalarına doladı ve adamın teninin kendi tenine sevdi. Adam onun içine girerken ağzı uzun, sıcak bir öpücük için onunkini buldu. Uzun süre kaynatılmış bir indirgemenin zengin lezzetinin tadını çıkararak bir his ziyafetine sarılmıştı. Pax'le geçireceği bir gecenin asla yeterli olmasına imkân yoktu.

Ona, onun kendisini istediği kadar şiddetle sahip olmak istiyordu. Onun erkeği. Onun Yeşil Berelisi. *Benim adamım. Benim. Benim.* Orgazmı artıkça kafasının içinde sözcükleri sayıkladı ama sonra sözcük ağzından kaçtı.

"Benim," diye nefes nefese kaldı.

ikinci kez geldi.

Kasları gerilirken bir küfür mırıldandı. Boşalırken sırtını kamburlaştırdı, yumuşak bir homurtu ve ardından orgazmın onun için de kendisinininki kadar güçlü olduğunu söyleyen alçak bir nefes aldı.

Onun üzerine yığılmadı ya da rahatlamak için bir an bile beklemedi. Hayır, onun Pax'i değil. Ellerini kadının kalçalarına koydu ve sırtüstü yatana kadar yuvarlandı, kadın da hâlâ içindeyken ona sarıldı. Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Senin. Birkaç saatliğine," dedi boğuk bir sesle, kalçalarını yukarı doğru iterken.

Birkaç saat ya da hiç arasında seçim yapmak zorunda kalsa, bunu kabul eder ve tatmin olmaya çalışırdı. Pax'e aşık olabilirdi, eğer ona biraz şans verirse. Kuralları netleştirmiş olması iyi bir şeydi.

Onunla tekrar yuvarlandı ve vücudundan kaydı. Karyoladan ayrılıp prezervatifi attı ve birkaç dakika sonra lavaboda ıslattığı bir bezle ona döndü. "Sana tekrar oral seks yapacağım ama spermisitin tadını sevmiyorum."

Onun pratikliği karşısında sırtıttı. "Ben de öyleyim, yani senin de yıkanman gerekiyor."

"Çoktan yaptım." Daha sonra klitorisini kızdırmak için soğuk el bezini kullanmaya başladı.

"Lanet olsun," diye nefes nefese kaldı, adamın kendisinden bu kadar çabuk bir tepki alabildiğine inanamıyordu.

Dili bezi takip etti, sonra dişleriyle klitorisini sıyırdı ve sert bir zevk sarsıntısını tetikledi. "Çok güzelsin amına koyayım," dedi Pax, bakışları onun merkezine kilitlenmişti.

"Amım güzel mi?" diye sordu gülerek.

"Aynen öyle. Tam bir başyapıt." Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ve buradan manzaranın görüntüsü muhteşem. Sarı buklelerin, göbek deliğinin girintisi ve o dolgun, muhteşem göğüslerin." Dilini klitorisinin üzerinde gezdirdi, sonra vajinasının içine soktu. "Dilime karşı hissettiğin kaygan his, keskin tadın, uyarılmanın seksi kokusu ve boşalırken çıkardığın sesler. Hay sikeyim. Neredeyse çok fazla. Benim duyularınız hedonistik aşırı yüklenmenin eşiğinde." Geri çekildi. "Yuvarlan ve kışını havaya kaldır."

Söyleneni yaptı. Adam onun kışını okşadı, sonra tekrar yaladı. Yüzünü yastığa bastırdı ve sert bir inilti çıkardı.

Arkasına geçti ve ellerini göğüsleri ile yatağın arasına soktu. Meme uçlarını sıktı, sonra da ağırlaşan göğüslerini kucakladı. "Şimdi, göğüslerini tutarken seni bu şekilde becereceğim."

İnledi. Bu pozisyonu seviyordu, ellerin göğüslerinin ağırlığını seviyordu, vahşi hayvan hissini seviyordu. "Şimdi."

Bir elini kızın saçlarında dolaştırdı ve hafifçe çekti, böylece kız başını yana çevirip karyolanın kenarına baktı. "Sertleşene kadar em beni, ben de emeceğim."

Kadın başını salladı ve yana doğru yuvarlandı, adam da hareket edip önünde diz çöktü ve yarı kalkmış sikinin ziyafetini kadının ağzına sundu. Kadın onu içine aldı ve birkaç dakika içinde tam direğe ulaştı. Adam uzaklaşmaya çalıştı, ama kadın elini tabanın etrafına sararak onu ağzında tuttu. Sadece bir dakika daha. Bu gece sahip olacakları tek şeydi. Kendini ve onu- kalıcı anılar.

Ağzının içinde kayarken klitorisini okşadı. Onu orgazmın eşiğine getirdi ve geri çekilerek onu serbest bıraktı. Aşırı duyarlı hale gelmeden önce çok fazla orgazmı kalmıştı ve adam söz verdiği gibi onu arkadan alacaktı.

"Prezervatif tak," dedi. Doğum kontrolü için buna ihtiyaçları yoktu - üç aylık bir aşıyla korunuyordu - ama bu gece tekil olacağından, sağlık geçmişisi anketine gerek yoktu. Zaten muhtemelen konuşmayı gerektirecek kadar vücut sıvısı alışverişi yapıyorlardı, ama sadece birkaç saati olduğu için bunu yapmak istemedi.

Pax bir prezervatif daha taktı. Morgan yatağın üst kısmındaki yastıkların üzerine diz çöktü ve ellerini duvara dayadı. Bu, göğüslerine daha iyi erişmesini .

Adam onun arkasına geçtiğinde, "Bana hâlâ kızgın mısın? Seni aradığım ve mesaj attığım için?"

"Evet," dedi adam kadının içine girerken.

Onun kalınlığına karşı nefesi kesildi. Aleti içinde his dalgaları yarattı.

"Bunu yapmamalıyız." Daha derine itti. "Bu beni mahvedebilir." Tıpkı kızın umduğu gibi göğüslerini avuçladı ve tekrar itti. "Ama yine de duramıyorum."

"Sakın durma," dedi. "Asla."

Elleri göğüslerinin üzerinden yanlarına, oradan da omuzlarına kaydılar. Bir kolunu duvara dayadı ve diğerini saçlarına doladı. Adam onu çevirip yana çekti, sonra da ağzını boynuna dayadı. Hassas kesişme noktalarını ısırırken kirli sakallar tenini en hoş şekilde aşındırıyordu.

boynunu ve omzunu okşadı. Kulağına doğru ilerledi ve "Seni becerdiğim için kızgınım ve aynı zamanda bunun için minnettarım" diye fısıldadı.

Saçlarını serbest bıraktı ve elini omzuna, duvara dayalı koluna doğru kaydırды. "Yumuşak tenine dokunmayı seviyorum." Duvara ağırlığını destekleyen eli göğsünü avuçlamak için geri dönerken, diğer eli kolunda kayıyordu.

Göğüs ucunu çimdikledi ve kadının inleyip onu sıkmasına neden oldu. Başka bir orgazm oluşmaya başladı.

Nefes alış veriş i değ iş ti ve vücudunun ona karşı gerildiğini hissetti. O da geliyordu. Adam homurdanırken kadın tepeye çıktı ve adamın kolundaki elinin baskısı arttı. Adam göğsünü kavrayıp ona doğru eğilirken birlikte geldiler.

Sert ve hızlı orgazmı yaşarken bile zihninde alarm zilleri çalıyordu. Sorun neydi? Ağırlığı değ iş ti. Kadın zevkle sarsıldı. Sonunda elinin kolundaki pozisyonu fark etti. *Oh lanet olsun. Takip cihazı.*

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

"Dur!" Morgan sesi alçak ve soluk soluğaydı. Dönerek Morgan'ın elini bıraktı ve Pax bir kez daha akıllara durgunluk veren bir orgazm yaşarken ağırlığını Morgan'a verdiğini fark etti.

"Kahretsin, bebeğim! Seni incittim mi?" Kadının vücudundan sıyrıldı ve yüzünü avuçlayarak onu kendisine bakması için çevirdi. "Özür dilerim."

"Hayır. Sorun o değil." Bakışları çılgınca kapıya yöneldi. "Sorun takip cihazı. Kolumda. Üzerine on saniye basarsan patlıyor."

Vücudundaki tüm kan doğrudan kalbine hücum etti. "Deri altı takip cihazın mı var?"

"Evet."

Geri çekildi, kan eksikliği yüzünden başı dönüyordu. "Bu şeyler çok gizli ve sadece çok değerli VIP'ler için." Kahretsin, General Adler tam olarak *kimdi* ki? Kadının kolunu tuttu ve iğnenin yapılacağı yeri aradı. Takip cihazlarını biliyordu çünkü ekibi Yemen'de bir adamı kurtarmak için gönderilmişti. Ama çok geç kalmışlardı.

Kolundaki soluk beyaz çizgiyi buldu. "Bu ne kadar zaman önce oldu?"

Onu görmezden geldi ve karyoladan atladı. "Saklanmalısın!" El bezini kaptığı gibi lavaboya koştu. "Kahretsin! Seks gibi kokuyorum ve her an burada olabilirler." Islak bezi cildinin gezdirdi ve kasıklarına odaklandı.

"Kolunda lanet bir takip cihazı olduğuna ve beni uyarmadığına inanmıyorum."

"Bunu düşünmemiştim! Sanırım bildiğini varsaymıştım." Kapıya koştu ve ışıkları kapattı. Onunla yüzleşmek için döndü ve onu banyoya doğru itti. Çalar saatin yeşil ışığında yüz hatları seçilebiliyordu. "Banyoya gir! Acele et!"

Bu felaketin boyutları kafasına dank ederken olduğu yerde donup kaldı. Takip cihazına ne kadar süre basmıştı? Etkinleştirmemiş olma ihtimali var mıydı?

Hiç sanmıyorum.

"Başım kolumda uyuyormuşum gibi davranacağım." Yerden külotunu aldı ve giydi, ardından bir atlet aldı ve başının üzerine çekti.

Onu mahvedebilecek büyük hatasını etmeye çalışmasını izlerken soğuk, sakın bir öfke üzerine çöktü. Birlikte olamayacaklarını açıkça belirtmişti. O da nedenini çok iyi biliyordu. Ama yine de onu aramıştı. Telefonda edepsizce konuşup ona selfie göndermiş.

Kahretsin. Telefonu. Tek kelime etmeden kapının yanındaki masadan telefonu aldı, sonra da yerden giysilerini toplayıp ortak banyoya yöneldi. Bu rezilliği fark edilmeden atlatırsa, Morgan onu ihbar etmiş olmayı dileyebilirdi.

Adam banyoya girip karşıdaki CLU'nun kapısını kilitlerken kadın karyolaya yerleşti. Alnını kapıya yasladı ve duyabilmek için nefesini kontrol etmeye çalıştı.

O içeri girdikten otuz saniye sonra Morgan'ın odasının kapısı çalındı. Sersemlemiş bir halde seslendi ve kapının kilidini açmakta acele etmedi.

Onun

Kelimeler boğuktu ama derin bir uykudaymış gibi inandırıcı bir ses çıkardığını düşündü. Ne yazık ki o -ve tüm lanet CLU- seks gibi kokuyordu.

Sesi telaşla yükseldi ve sözleri netleşti. "Takip cihazını ben mi çalıştırdım? Kahretsin, bugün sahada o kadar yorgundum ki, uyuyakalmışım. I Başımı koluma koymuş olmalıyım. Yarı uyuşuk olmasına

şaşmamalı." Başka bir ses belli belirsiz sözler söyledi.

"Üzerime bir şeyler giyeyim, ben de seninle geleyim." Kapının kapandığını ve bir dolabın açıldığını duydu. Bir dakika sonra kadın kapıyı yeniden açtı. "Tamam, hadi gidelim." Kapı sıkıca kapandı ve ona CLU'da yalnız olduğunu söyledi.

Birinin takip cihazını sıfırlayacağı binaya gitmek yaklaşık iki dakika sürüyordu ve yürümek yerine arabayla gidiyorlardı, çünkü bu cihazların pil ömrü için zamanlama çok önemliydi.

Tanrım, dikkatsiz bir seks bir takip cihazını tetiklemek -ki bunlar çok pahalıydı- kapısına dayanabilecek bir başka bela katmanıydı. Sanki onunla seks yapmak yeterince kötü değilmiş gibi.

Fırsat varken kendi CLU'suna geri dönmeyi düşündü. Ancak Morgan Adler ile bu özel konuşmayı yapmak için tek fırsatı olacağı için buna karşı çıkmaya karar verdi.

Banyodan çıktı ve masada değil komodinin üzerinde bulduğu cep telefonunu aldı. Numarasını kızın telefonundan sildi.

adres defterini ve mesajlaşmalarını silmiş. Daha sonra telefonundan onun özçekimlerini sildi. Kadının ona bir mesaj daha gönderdiğini görünce şaşkınlıktan deliye döndü - muhtemelen yataktayken kapının çalmasını bekliyordu:

Özür dilerim. Çok özür dilerim.

Evet, özür dilemenin bu işe yaramayacağını düşünüyordu.

Banyoya dönüp dönüşünü bekledi, kapısına bırakılacağını ve kimsenin birime girmek için bir bahane bulamayacağını umuyordu.

Bir kızın yatak odasına gizlice girmiş bir ergen gibi banyoda sinsi sinsi dolaşmak ne kadar aşılayıcı.

On dakika sonra dileğine kavuştu. Doğruca banyoya yürüdü ve usulca kapıyı tıklattı. "Pax?" diye fısıldadı.

Kapıyı açtı.

O büyük, güzel mavi gözler ona baktı. "Özür dilerim, Pax."

"Her şeyi berbat ettin Morgan. Ve senin sıçıp batırman benim Özel Kuvvetler ekibindeki rolümü de tehlikeye atabilirdi. Doğrudan bir emre itaatsizlik etmek -özel hayatımla ilgili olsa bile- kötü bir şeydir."

Banyodan çıktı. "Sana mesaj atmamalıydım, ama nasıl hissettiğimi bilmeni istedim, bir yandan da *kapalı* olduğunun altını *çizerek-sınırlar*. Mesajlarım bir davet değildi." Bakışları karyolaya kaydı. Yüce İsa, onun vücudunun içinde olmak hayal ettiği kadar yoğun olmuştu. kaçırıldı.

"Ama sen aradın ve ben geldim - bu benim hatam, telefonu yüzüne kapatıp CLU'mda kalmalıydım." Sonunda tekrar onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ama buraya geldiğimde neden kolunda yüksek teknoloji bir takip cihazı olduğu konusunda beni uyarmadın? *Aklından* ne geçiyordu?"

". Sadece oyun oynuyordum. Seninle edepsiz konuşmanın eğlenceli olacağını düşündüm. Bir yere varmayacağını. Emirlerini çiğnemeyecektik."

"Evet, sen *oynarken* ben işimi yapmaya çalışıyorum, yani Cibutilileri gerilla savaşçıları olarak eğitiyorum. Pislik baban yüzünden Ordu hakkında pek bir şey düşünmüyor olabilirsin, Ordu'daki rolüm de umurunda olmayabilir ama benim için çok önemli. Burada yaptığımız iş önemli. Dışarının nasıl olduğunu gördün. Genç kızların ticaretini yapan lanet olası savaş ağaları, Somali'den gelen açlıktan ölmek üzere olan mülteciler ve bu insanların sahip olduğu az miktardaki değerli kaynaklara göz diken ülkeler var. Sınırlarını ve çocuklarını korumak için bir *orduya* ihtiyaçları var ve ben de bir *ordu* kurmalarına yardım ediyorum. Yani istediğin kadar oynayabilirsin ama ben yokum. Yapmam gereken bir işim var ve saçma sapan oyunlara ayıracak vaktim yok."

Kapı kolunu tuttu ve kapıyı sarsarak açtı. Dışarıda, arkasına bakmadan konteynırların sırasına doğru yürüdü. Güvenliğı Başka birinin sorunuydu ve artık seks yaptıklarına göre, onu sisteminden çıkarmıştı. Önemli olan her şekilde, Morgan Adler artık hayatından çıkmıştı.

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

Humvee son kontrol noktasından geçip üsse girerken Morgan nöbetçi için yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirdi. Sahada uzun, sıcak ve sefil bir gün geçirmişti ve uykusuz geçen gecesi yüzünden bitkin düşmüştü. Tek istediği bir duş ve yataktı. Yarın akşam yemeği yiyecekti.

Belki de hiç. Yemek artık çekici gelmiyordu.

Pax'in ondan nefret etmesinden korkuyordu ve onu suçlayamazdı. Öfkesinden daha da kötüsü, onun saygısını kaybettiğini bilmektir. Onu Cibuti'nin sorunları hakkında hiçbir bilgisi olmayan ya da umursamayan aptal, bencil bir kadın olarak görüyordu.

Daha da kötüsü, onun değerlendirmesinin çok da olmadığından . Cibuti' önemsemediğinden değil, aptalca ve bencilce olduğundan. Arzularına o kadar kapılmıştı ki, riskleri görmezden gelmişti. Bunun Pax için ne anlama geldiğini görememişti.

Bencilce bir kaçamağın ne yeri ne de zamanı olduğu gerçeğini göremiyordu. Onu ne kadar çok istiyor olursa olsun. O da onu ne kadar çok isterse istesin.

Kariyerinin tehlikede olduğunu açıkça belirtmişti ama o yine de zorladı. Çünkü reddedildiği için incinmişti. Ama sırf istediğinin için bir şeyi almak şımarık bir çocuğun tepkisiydi. Kendini hiçbir zaman şımarık olarak görmemişti ama şimdi duygularını ve davranışlarını gözden geçirmesi gerekiyordu. Pax muhtemelen onu aşırı şımartılmış bir general kızı olarak görüyordu, bu da özellikle acı bir haptı, çünkü sevişirlerken ona bir şey olmuştu ve çökmekte olan temelini sarsan üç orgazm değildi.

Pax'e aşık olabilir. Hatta yarılanmış bile olabilirdi. Pax onun hiç istemediği her şeydi: bir asker, otoriter, yatakta düpedüz otoriter, yanlış zamanda ve yanlış yerde sahiplenici bir mağara adamı ve babasının hayalindeki damat.

Peki neden onu bu kadar çaresizce istemişti, o lanet olası seks çağrısını yapmıştı, hem de o çizgiyi geçemeyeceğini açıkça belirttiği halde?

Ve onunla bir daha asla sevişemeyeceğini bilmek neden bu kadar acı veriyordu?

"Morgan?" Ripley sürücü koltuğundan sordu.

Kapattığını bile fark etmediği gözlerini açtı.

geceden başka bir anıyı yeniden yaşadı ve Humvee'nin CLU'nun önünde durduğunu gördü. Evim güzel evim.

Ancak yakın zamanda duş alamayacak ya da yatamayacaktı, çünkü ünitesinin önünde duran kişi sevgili yaşlı babasından başkası değildi.

Lanet bir gün. Pax'in tek istediği Dr. Morgan Adler'ı görmek zorunda kalmadan geçireceği yirmi dört lanet saatti. Dünyadaki tüm günler arasında, bu gün -onun yatağından ayrıldıktan sadece on dört saat sonra- dünyanın tüm dönüşü boyunca Morgan'sız olmak için mükemmel bir gün olabilirdi. Ama tam da uzak durmak istediği kişinin katılacağı bir toplantıya çağırılmıştı. Söz konusu kadının ön planda ve merkezde olacağından hiç şüphesi yoktu.

Başlangıçta kimliğinin ortaya çıkmasından korkmuştu ama bu üs komutanıyla değil, ikinci kaptanıyla yüzleşmesine olacaktı. Ve bir şey daha adam böyle bir ihlali özel olarak ele alırdı. Pax'ın hayatını cehenneme çevirecekti ama öfkesini ve hayal kırıklığını kayıt dışı bir şekilde halledecekti. Pax'i takımdan atmak için bu bahaneyi değerlendirebilir. Bastian ve Pax arasında Yemen'den bu yana yaşanan gerginlik göz önüne alındığında bu bir olasılık ama yine de bu eylem

Donanma rütbelileri de dahil. Bu Özel Harekat Komutanlığı'nın işiydi ve SOCOM diğer komutanlıkların önünde kirli çamaşırlarını ortaya dökmezdi.

Üç dakikalık düşunu halka tesiste aldı ve Morgan'ın özel düşunu ilk kez kıskanmadığını hissetti. Başka bir dünyada, eğer artık onun güvenlik ekibinden sorumlu olmasaydı ve ellerini uzak tutma emri olmasaydı, onunla bir şeyler yapabilirdi ve özel düşunu ve özel CLU'sunu iyi bir şekilde kullanabilirdi. Kolundaki takip cihazı sorun olmazdı. Seksten önce, bundan kaçınmasını hatırlatmak için o noktaya bir bandaj yapıştırmıştı.

Morgan'la ilgili seks fantezilerine dalmak çok kolaydı ve hayal kırıklığı içinde duşu kapattı. Kadın sisteminden çıkmıştı. Bitmişti.

Ama birkaç dakika içinde onunla yüzleşmek zorundaydı. Belinde bir havluyla aynanın karşısına geçip tıraş olmaya başladı ve PhD'li orta sayfa güzeliyle karşılaşmak için kendini hazırladı.

Yirmi dakika sonra, temiz bir ACU giymiş, Cal ve Ripley' birlikte komutaya girmek için merdivenleri tırmanıyordu. Cal, Ripley'i

Kaptanın ofisindeki ilk toplantıdan bu yana Morgan'ın dahil olduğu bir toplantıya çağırılmamış olması, Pax'in şimdi ne olduğunu merak etmesine neden oldu.

Cal'ın Pax'in dün gece birliklerinden kaçtığını bilme ihtimali yüksekti ama tek kelime etmemiştir, bu da Pax'in hoşuna gitmişti. Cal, Morgan'ın takip cihazının seks sırasında patladığını öğrenirse kahkahalarla gülerdi ama neyse ki şimdilik bu bir sır olarak kaldı.

Tüm deri altı izleyici kullanımı çok . Özel Kuvvetler bunları ancak birinin kışını kurtarmak için gönderildiklerinde öğrenirdi. Bu bölgede, bu iş genellikle SEAL'lara düşerdi. Yemen bir istisnaydı.

Geldiklerinde konferans salonundaki masanın etrafındaki koltukların çoğu doluydu. Morgan ve kaptanın orada olmadığını ve sadece üç koltuk kaldığını göz önüne alan Pax, duvar boyunca bir koltuk seçti. Cal ve Ripley de aynı yolu izledi. Odadaki tek erler onlardı ve masada oturmayı hak etmiyorlardı.

Pax, odanın içinde alçak sesle mırıldanan konuşmalar sürerken Savannah James'in bakışlarıyla karşılaştı. Sanki tüm sırlarını biliyormuş gibi, de hoşlanmadığı o şüpheli ifadeyi takınmıştı. Bu tedirgin edici bakış aynada da uygulayıp uygulamadığını merak etti.

Etrafında uçuşan fısıltılardan kimsenin, hatta ikinci kaptanının bile toplantının amacını bilmediğini anladı.

Sonunda Yüzbaşı O'Leary, Morgan ve keskin bir ACU giyen yaşlı bir adamla birlikte geldi. Birisi "Dikkat!" diye seslendi.

Pax diğerleriyle birlikte ayağa kalktı. Ordu subayını taradı ve adamın göğsünün ortasındaki iki yıldızı yakaladı. *Kahretsin*. Bir tümgeneral.

General yerine otururken "Rahat," dedi.

İsim bandına bir bakış en büyük korkusunu doğrulayabilirdi ama tek ihtiyacı olan adamın tanıdık, geniş mavi gözlerine bir anlığına bakmaktı.

Ah, lanet olsun. Pax sandalyesine çöktü. Tam da gününün daha da kötüleşmeyeceğini düşündüğü anda Morgan'ın babası gelmişti.

Morgan babasının sağındaki boş koltuğa oturdu ve yüzünü buruşturdu. Pax doğrudan görüş alanındaydı. Babasının bitmek tükenmek bilmeyen küçümsemesine verdiği her tepkiyi görmeden de yapabilirdi. Ama o zaman Pax'i hiç görmeden de yapabilirdi.

Yüzbaşı O'Leary ayağa kalktı. "Resmi olarak, Ft. Belvoir'daki İstihbarat ve Güvenlik Komutanlığı'nın komutanı General Adler, INSCOM'un Citron Kampı'ndaki alt komutanlığını denetlemek ve görüşmek için burada,

Ancak kızı Dr. Adler'e yönelik son tehditler nedeniyle ziyaretinin zamanı öne çekildi." O'Leary ona başını salladı. "Bu toplantının amacı General Adler'e Etefu Desta'yı arama çalışmaları ve Dr. Adler ile arkeoloji projesi için yapılan güvenlik düzenlemeleri hakkında bilgi vermek." Babasına döndü. "General, başlamadan önce konuşmak ister misiniz?"

Babası ayağa kalktı ve boğazını temizledi. Morgan kendini hazırladı, sevgili babasının tam olarak nereden başlayacağını biliyordu. "Geç kaldığımız için özür dilerim. Kızım önce bir duş almak için ısrar etti, sanki hepinizin onu beklemekten başka yapacak daha iyi bir işi yokmuş gibi, siz bütün gün dışarıda iyi bir mücadele verirken o sadece eski taşlara bakıyordu."

Evet. Çünkü onun yaptığı buydu, ordunun zamanını boşa harcamak için yaşıyordu. Derin bir nefes aldı. Öfke sadece gözyaşlarına neden olurdu ki bu da bu odada bir seçenek değildi. Babası onun tetikleyicisinin öfke olduğunu çok iyi biliyordu ve onu daha en başından küçültmeye çalışıyordu, böylece onun üzerinde hoyratça at koşturabilecekti.

Bakışlarını duvara sabitledi ve Pax ile geçirdiği dün geceyi düşündü. Onunla sevişirken nasıl da güzel olduğunu söylemişti. Dingin buldu Adamın göğüslerini avuçlarken ağzını boynunda hissettiğini hatırlayınca gülümsedi.

"Öncelikle," dedi babası, "Çavuş Blanchard ve Callahan'a kızımı kurtardıkları için teşekkür etmek istiyorum. Biliyorum, ele avuca sığmaz biri ve her zaman en akıllıca seçimleri yapmaya eğilimli değil. Onlar için kolay olmamıştır ve profesyonellikleri için minnettarım."

Onu tanımlarken eksik olan tek şey beceriksiz kelimesiydi ama en azından ses tonuyla bunu yakalamıştı.

Bunun kendisini rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştı. Bu da başarısız olunca, bakışlarını Pax'a sabitledi ve hâlâ savaş üniformasını giyerken ona oral seks yapmayı hayal etti. Bu oral seks fantezileri için uygun bir zaman olmayabilirdi ama

Onu gözyaşlarından kurtaran savunma mekanizmasıydı ve bundan vazgeçmek niyetinde değildi.

Kendi adına, Pax'ın gözleri boştu. Boş. Yol kenarında ilk kez karşılaştığı, pasaportunu alan ve arabadan inmesini emreden asker oydu.

Olması gereken kişi buydu. olsun.

"Çavuş Callahan'ın konvoyu kısıtıran keskin nişancıyı tek başına etkisiz hale getirdiği söylendi. Mükemmel iş." Cal'a başıyla işaret etti. "Her ne kadar benim

Tahminimce Çavuş Callahan'ın işi daha kolaydı, çünkü karşısında histerik kızım ve vadide pusuya yatmış militanlar yoktu." Babası güldü ve masadaki birkaç adam da ona katıldı.

Savvy generale sert bir bakış fırlatarak Morgan'ın dostluğunu ömür boyu kazandı.

Cal ona sempatik bir bakış attı.

Morgan omuz silkti. Babası tüm ihtişamıyla karşısındaydı.

Babası sözlerine şöyle devam etti: "Çavuş Blanchard'ı, vadi içinde iki militanı vurduğu ve ölmek üzere olan adamın değerli bilgilere sahip olduğu anlaşıldığında birinin hayatını kurtardığı için takdir etmek gerekir."

Pax boğazını temizledi. "Dr. Adler bunun için övgüyü hak ediyor, efendim."

Sertçe başını kaldırdı. Ona silahını verdiğini açıklayarak kariyerini sonsuza dek mahvetmiyordu herhalde?

"Affedersiniz?" dedi babası.

"Dr. Adler adamın kanamasını durdurdu. Benim tek yaptığım bandajı uygulamaktı.

Dr. Adler adamın hayatını kurtardı. Ben değil."

Rahatlama hissini bastırdı. Adam ona yapabileceği tek övgüyü yapıyordu. Babasının ona hiçbir şey için kredi vermediğini düşünürsek, bu güzel bir şeydi.

"Bunu duyduğuma sevindim, Çavuş. Sanırım onu doğru yetiştirmişim." Babasının söylediği her küçümseyici söz bir öncekinden daha derindi.

Bakışları ona kaydı. "Anladığım kadarıyla Donanma'nın kendi uzmanlarını getirerek projenize yardımcı olma çabalarına direnmişsiniz, bu hem kötü bir iş kararı hem de kötü bir taktik."

Ve sonunda babasının gündemine ulaşmışlardı. Donanmanın projeye el koymasının önünü açmak için ona haddini . Ama o ve O'Leary bir anlaşmaya varmışlardı. Donanma artık kontrolü istemiyordu.

Anlatılanlara göre, babası kendini ABD Ordusu'na adanmış mükemmel bir subaydı. Rütbesini hak etmiş ve kendisine gösterilen saygıyı hak etmişti. Başarısız olduğu nokta bir baba olmasıydı. Ama şu anda, çürümüş babalığı iş hayatına da yansıyor ve onu berbat bir general yapıyordu.

Denklemden çıkarılmış olsaydı, babasının bu odayı yönetiyor olacağına bahse girerdi, ama şu haliyle, sadece avuç memur gemide görünüyordu.

Boğazını temizledi. "Görüşlerinizi dikkate alacağım, General, ama şu anda projem gayet iyi gidiyor. Donanma arkeologlarından yardım beklemek sadece saha çalışmasını geciktirir."

Ona sıkı bir gülümseme verdi ve devam etti, "Güvenliğimi sağlamak için bunca yolu kat etmeniz beni çok etkiledi." Alaycılığı sesinden uzak tuttuğu için gurur duyuyordu. "Güvenliğimin onayı ile ekibi"-Ripley'e doğru başını salladı-"yarın sabah size Linus sitesini göstermek istiyorum, böylece ne kadar şaşırtıcı bir keşif olduğunu kendiniz görebilirsiniz. Bu gece, Etiyopyalı Lucy'nin iskeleti hakkında bir şeyler öneririm. Linus'un paleoantropolojik kayıtlar için değeri konusunda bir bağlam oluşturuyor. Cibuti hükümeti bulduklarını çok yakında açıklamak istiyor. Biz de

Potasyum-argon tarihi her an laboratuvardan gelebilir ve Kültür Bakanı, açıklamadan sonra yirmi dört saat gerekli olacak olan alanın güvenliğini ayarlıyor.

"Ayrıca paleoantropoloji konusunda dünyanın en önde gelen uzmanlarından birinin analizini bekliyorduk. Kendisi hemen ziyaret edemedi ancak fotoğrafları inceliyor ve ilk değerlendirmesi benimkiyle uyuyor - üç buçuk milyon yıllık australopithecine erkeği tam bir alet . En erken gelecek hafta boş kalır kalmaz ziyaret etmeyi planlıyor. Kızı evleniyor ve ona kesin bir dille düğünü kaçıramayacağı söylendi, böyle bir keşif için bile

Linus." Odanın geneline gülümsedi. "çıkmadığını sanmayın."

Kıkırdamalar onun ifadesini karşıladı ve odadaki gerginliğin bir kademe azaldığını hissetti. Başını babasına doğru eğdi. "Umarım buluntu açıklandığında hâlâ Cibuti'de olursunuz. Büyük bir olay olacak."

Ve belki de hayatında bir kez olsun benimle gurur duymak için bir neden bulursun.

Bu acı düşünceyi bir kenara itti. "Korkarım yarın sabahtan sonra size etrafı gezdiremeyeceğim çünkü bitirmem gereken bir proje var. Bu nedenle bu toplantıdan kaçmalıyım. Bu gece saatlerce çalışmam gerekecek, çünkü teslim tarihime yetişmek için saha araştırmasıyla eş zamanlı olarak raporu yazıyorum."

Ripley'e döndü. "Çavuş Ripley, burada işiniz bittiğinde, General Adler'in yarınki turu ve Cibuti Şehri'ne yapılması gereken ziyaret için güvenlik konusunu görüşmek istiyorum. Ben CLU'mda olacağım."

Ripley başıyla onayladı. Topuklarının üzerinde döndü ve toplantıyı terk etti.

Pax'in büyük bir özenle beslediği haklı öfke, General Adler konuşmaya başlar başlamaz parçalanmaya başladı. Morgan ayağa kalkıp kendini zarafetle savunduğunda da paramparça oldu.

Adamın harika bir kızı vardı ve onun başarılarını, zekasını ya da cesaretini göremiyordu. Morgan'ın kendine olan nereden geliyordu? Çünkü evde koşulsuz sevgi, destek ve kız gücü mesajı almadığı kesindi. Annesiyle babasının hâlâ evli olduğunu varsayarak, annesinin bunca yıl General Adler'e katlanabilecek kadar uysal biri olduğunu düşündü.

Bu düşünce onu kısa sürede yakaladı. Kadınla sevişmişti ama onun hakkında DC'de ya da yakınında yaşaması ve babasının bir işadamı olması dışında hiçbir şey bilmiyordu. iki yıldızlı sert bir generaldi. Çocukluğu onu memnun etmeye çalışarak, ona isyan etmek ise yetişkinliğini şekillendirmişti.

Pax başka ne biliyordu? Üçüncü dan siyah kuşağıydı. Bir yüksükten bir jelibonu elli metreden vurabilirdi. İşini çok seviyordu. Ve onu vücudunun derinliklerine alırken son derece güzeldi.

Generalin amacının onu projesinin Donanma tarafından denetlenmesini kabul etmeye zorlamak olduğu ve Donanmanın artık bu denetimi istemediği düşünüldüğünde, toplantı onsuz dağıldı. Yüzbaşı O'Leary toplantıya ara verdi ve generali konferans salonundan çıkararak Barely North'ta akşam yemeği yemelerini önerdi. Pax böyle zamanlarda üssün eski muhafızlar için bir O-kulübü olmasını diliyordu. Ama en azından Pax için kafeteryadan bir yemek almak güvenli olurdu.

Sadece Morgan'ın CLU'sunda olduğunu umabilirdi, çünkü bir şey vardı tatsız toplantı boyunca onu izlerken rahatsız edici bir şekilde netleşti. İnatçı, gururlu ve ısrarcı arkeoloğa aptalca aşık oluyordu ve babası üsteyken, o daha çok her zamankinden daha fazla.

Yirminci Bölüm

Bölgenin gezilmesi büyük bir tantanayla gerçekleştirildi. Citron Kampı'nın SOCOM komutanı ve bir başka komutan da tur için babası ve Yüzbaşı O'Leary'ye katıldı. O'Leary yanında Linus'un kafatasını korumak için yaptırdığı köpük kaplı bir çanta getirmişti.

Donanma, İbrahim ve Mouktar'a cep telefonları vererek için Linus sahasında olmaları gerektiğini bildirmesi mümkündür. Tur. Hiç bu tur, ekibinin uluslararası basın karşısına çıkmaya hazırlanması için iyi bir alıştırmaya oldu.

Alana vardıklarında Morgan, Yeşil Bereliler araştırma alanını ziyaret ettiğinde yaptığı gibi Mouktar ve İbrahim'den tura liderlik etmelerini istedi. Burası onların ülkesiydi; buluntunun yüzü onlar olmalıydı, kendisi değil. Bu, babasına bilgi ve becerisini göstermek için bir fırsat olabilirdi ama onu memnun etmekten o kadar uzun zaman önce vazgeçmişti ki artık bunun bir önemi yoktu. Bu haliyle, o Mürettebatının cevap veremediği sorulara cevap vermek için oradaydı ve bu da her iki adam için iyi bir eğitimdi.

Pax'Yeşil Bereli ekibi ve beraberindeki bir otobüs dolusu stajyer, Morgan'ın Linus'un kırık kafatasını yerine yerleştirmesini izlemek için tam zamanında geldi. Hem kafatasındaki hasar hem de Pax'ın gelişi ıstırabı tetikledi. Mantıklı olan şuydu ki Bazılarının önümüzdeki günlerde güvenlikle görevlendirilebileceği düşünülürse, yerel halk da bu bölgeyi gezebilecekti ama Pax'i tekrar göreceği konusunda uyarılmış olmayı diledi. Hal böyleyken, onu gördüğünde karnında her zamanki rahatsız edici çarpıntıyı hissediyordu ama şimdi bu çarpıntı kalp ağrısıyla karışmıştı.

İbrahim ve Mouktar soruları yanıtlarken, elinde olmadan ona baktı. Onun arsız bakışlarıyla karşılaştığında içinden bir ürperti geçti. Öfke ve soğuk bakışlar gözlerini terk etmişti. O yine Pax'tı, gözleri ciddiye ama tam olarak saklayamadığı bir şehveti de yansıtıyordu.

Kalkanındaki çatlak ona umut vermemişti. Tam tersine. Babası onun için risklerin altını çizmek için buradayken, teslim olma şansı yoktu. Aralarındaki uçurum daha da büyüdü.

Tüm sorular sorulup yanıtlandıktan sonra Linus'un kafatası tekrar paketlenip ve bir Humvee'ye yerleştirildi. İbrahim ve Mouktar

Morgan babasına ve diğer subaylara ziyaretleri için teşekkür etti. Mürettebatına katılmak için döndü, bunun bitmesini ve kendisini en çok incitebilecek güce sahip iki adamın incelemesinden kaçabilmeyi arzuluyordu.

"Bekle," dedi babası. Donanma kaptanına özür dileyen bir gülümseme verdi. "Kızım ile birkaç dakika yalnız konuşmak istiyorum."

Elbette, kaptanın zamanını boşa harcaması sorun değildi ama kızgın güneşin altında geçirdiği bir günün ardından tek istediği üç dakikalık bir duşken, bencillik . Bu acı düşünceyi omuz silkerek uzaklaştırdı. Babasıyla ilişkisini kurtarmanın bir yolu yoktu ve düşmanlığı mide zarında bir delik açmaktan başka bir amaca hizmet etmiyordu.

Generali bir akasya ağacının yanındaki gölgelik alana kadar takip etti. General sessizdi ve kadın, konuşulmadan konuşulmayacağını çok iyi biliyordu. Onu iyi eğitmişti.

Boğazını temizledi. "Önerdiğin gibi, dün gece Lucy fosili hakkında bir şeyler okudum."

Kadın ırkıldı. Bu onun söylemesini beklediği son şeydi. "Bu... ilginçti."

Başını iki yana salladı. "Tamam, bok gibi sıkıcıydı

Pek bir şey anlamadım ama Linus'un neden önemli olduğunu ve olacağını anlayabiliyorum. Hâlâ Linus'un peşinde koşarak hata yaptığını düşünüyorum. keskin zekası ordu için kullanmak yerine arkeoloji. Pentagon'da askeri istihbarat ya da başka bir alanda ilerleyebilirdin. şubesi."

Zeki mi? Babası onun zeki olduğunu mu düşünüyordu? Sıcak onu etkilemiş olmalı.

"Özel kuvvetler ekibindeki ilk kadın olmamı içermeyen bir ordu kariyerinden hiç bahsetmedin. Kadınların bu işe uygun olduğunu düşündüğün ve bir öncüye ihtiyaç duyduğun için değil, sonunda hayallerinin oğluna sahip olacağın için."

Vurulmuş gibi geri çekildi. "Bir oğul istediğimi nereden çıkardın?"

Morgan'ın aklına bunun onunla gerçek bir sohbet için bir fırsat olabileceği geldi. Onu kızgın gözyaşları içinde bırakan ve zayıflığından nefret etmesine neden olan tek taraflı bir ders değil. "Bilmiyorum, belki de -başarımla ne olursa olsun- daha iyisini yapabileceğimi ve daha çok çalışmam gerektiğini söyleme şeklin, genellikle 'sadece cesaretin olsaydı' sözleriyle birlikte gelirdi."

"Bu sadece bir deyim!"

"Bu özel bir anlamı olan bir deyim. Benim taşaklarım yok, General. Ve bunun için üzgün değilim. En iyisi değilsem başarısız olduğumu da kabul etmiyorum."

"Ben öyle bir şey demedim."

"Yaptınız efendim. Her lanet gün."

"Cesaretlendiriyordum. Seni zorluyordum."

"Hayır, efendim. Benim asıl ihtiyacım olan bir babayken, siz bir eğitim çavuşu gibi davranıyordunuz." Gözleri yaşardı ve bu konuşmaya ne kadar ihtiyaçları olsa da, bunu burada yapamayacağını biliyordu. Şimdi olmazdı. Pax yirmi metre ötede dururken ve önünde saatlerce çalışması gereken bir ekip varken olmazdı.

"Özür dilerim General. Yapacak işlerim var. Beni bekleyen bir A Takımı ve eğitimdeki gerillalardan oluşan bir müfreze var." Birkaç gün içinde ikinci kez, babasının bölüğünden kovulmayı beklemeden ayrıldı. Pax'in bakışlarından kaçınarak ekibinin Humvee'sine doğru ilerledi.

Babasının bu akşam birlikte yemek yemeleri konusunda ısrar etmeyeceğini umuyordu, çünkü üzüntülerini büyük, çok sağlıksız, çok unvegan bir çikolatalı milkshake'in içinde boğmak istiyordu.

Pax otobüse en son binen kişiydi. Ekibin çoğu Cibutili kursiyerlerin bulunduğu otobüsün önünde ve arkasında Humvee'lerde yolculuk ediyordu ama Pax ve Bastian birlikte kalmış, bir saha gezisinde öğrencileri kontrol eden öğretmen rolünü oynuyorlardı.

Otobüsün sahibi ve işletmecisi Cibuti hükümetiydi ve en az bir vatandaşa düzenli iş sağlıyordu. ABD ordusu Mümkün olduğunca Cibutililer, bazen işini daha da zorlaştıran övgüye değer bir uygulama, ancak bu şoför en azından iyi eğitimliydi.

Bu öğrencilerin derslerini ciddiye almaları da büyük bir şanstı. Adamların hepsi genç, güçlü ve ülkelerini savunmaya hevesliydi ama bu gerilla eğitimine ara vermenin hoş karşılanmayacağı anlamına gelmiyordu ve dünya Linus'un varlığını öğrenmeden önce onu görmek için yaptıkları geziden hoşlanmış görünüyorlardı.

Küçük şempanzenin Issa ya da Afar olduğunu iddia ederken yapılan şakaları duydu ama kabilecilik şakaydı. Bu adamlar bunu bir kenara bırakmayı öğrenmişlerdi. Tıpkı

Özel Kuvvetler ekibindeki diğerleri gibi Pax da yerel halkla çalışabilecek dil becerilerine sahipti ama akıcılığı Arapça değil Fransızcaydı ve konuşmalar anlayabildiği Fransızcadan anlayamadığı Arapçaya kayıyordu. Değil

Çünkü Bastian denen piç Arapça'yı akıcı bir şekilde konuşabiliyor ve konuşulanları takip edebiliyordu. Birbirlerini tamamlayan akıcılıkları, otobüste eşleştirilmelerinin nedeniydi.

Pax için arkasına gözlerini kapatmak, her şeyi unutmak ve bu konuşlandırmanın ne kadar berbat bir hal aldığını unutmaya çalışmak rahatlatıcıydı.

Ancak gözlerini her kapadığında Morgan'ı görüyordu, çıplak ve güzeldi, vücudunu sınır tanımayan bir cesaretle ona veriyordu ve iki gün sonra onu güçsüz bırakıp daha fazlasını istemesine neden oluyordu.

Linus'un halka açılmak üzere olmasından hoşlanmıyordu ama artık Morgan'ın güvenliğinden sorumlu değildi, onun hayatında söz sahibi değildi. Zaten hiç olmamıştı.

Cep telefonu titredi ve dikkatinin dağılmasına şükrederek kimliğini kontrol etme zahmetine telefonu açtı. "Çavuş Blanchard."

Adam hızlıca Fransızca konuştu ve Pax zihinsel vites değiştirdi. "Ben Charles Lemaire, Dr. Adler ile konuşmam gerekiyor. Acil bir durum var. Haberlerde

sitesi sızdırıldı. İstihbarat bakanımız az önce bana IŞİD'in Linus'u yok etmek için gönüllülere çağrı yaptığını bildirdi."

Kahretsin. Sanki yeterince sorunları yokmuş gibi. "Bölgeyi korumak için kaynaklarınız mı?"

"Hayır. ABD ordusunun yardımcı olabileceğini umuyordum. Başkanımız şu anda donanma kaptanınızla temasa geçiyor."

Tehdit yakınsa muhtemelen SOCOM'a, belki de bir SEAL ekibine düşecekti; aksi takdirde deniz piyadeleri nöbet tutacaktı. Onun gerillası stajyerler bölgeyi herkesin beklediğinden çok daha kısa sürede savunuyor olabilirdi. Başını iki yana salladı. Bu onun savaşı değildi. Onun görevi değildi. "Doktor'a ulaşmak için.

Adler, güvenlik ekibinin yeni başkanını aramalısın." Adama Ripley'in telefon numarasını verdi.

Arama tamamlandı, telefonunu bir kenara bıraktı ve merkeze doğru yürüdü. otobüsün koridorunda Bastian'ın koltuğuna oturdu. Şefe -A-Takımı' ikinci komutanına- haberleri verdi. Bastian'ın bakışları vatanlarını savunmak için hazır ve istekli olan kırk kursiyerin üzerinde gezindi. "İkinci kaptanımıza telsizle haber vereceğim. Geri dönmeliyiz. Bölgenin savunmasını planlayın."

Pax başını salladı. Şefin de böyle söyleyeceğini umuyordu. Hâlâ piçin tekiydi ama akıllı bir piçti.

Morgan'ın tur nedeniyle zaten kısa kesilmiş olan iş günü, Lemaire'den gelen telefonla tamamen yıkıldı. İşten ayrılmak zorunda kaldı.

Kendisi ve güvenlik ekibi bakanın ofisine giderken İbrahim ve Mouktar gözetimsiz çalıştılar.

Varışta, Turizm Bakanı Jean Savin onu küçük bir odaya götürdü. Charles Lemaire'in Doğal Kaynaklar Bakanı Ali Imbert ile birlikte beklediği konferans odası. Ripley kapıda nöbet tutarken Sanchez, Pax'in ona eşlik ettiği zaman olduğu gibi bina girişini kapattı.

Lemaire'e göre, ülkenin yerlilerinden biri olan Imbert Dr. Adler'in kadın olduğunu öğrenince üzülen eski tüfek bakanlar, onu eleştirel bir gözle inceledikten sonra şöyle dediler: "Hükümetiniz bir kadını korumak için para harcarken bizim sitemiz savunmasız kalıyor. Son toplantımızda sizden Linus'u koruyup korumayacaklarını sormuştuk ama sadece *sizi* korudular."

"Bu kadın olmasaydı, koruyacak bir yerin de olmazdı," diye cevap verdi Morgan. "Ama korumayı ben istemedim. Bir savaş lordu arabamı bombaladıktan sonra teklif edildi ve ben aptal değilim, bu yüzden kabul ettim."

Lemaire diğer bakana hızlı bir Fransızcayla bir şeyler söyledi ve kadın onun adamı uyardığını hissetti. İngilizce olarak, "Yüzbaşı O'Leary'nin muhafızlara - Marines, dedi- söz verdiğini öğrendim ve biz konuşurken bile, askerlerinizden bir müfreze -adamlarımızı eğitenler- bölge için bir savunma planı hazırlıyorlar.

Morgan Ripley'in bakışlarıyla karşılaştı. Adam daha da hızlı bir gülümsemeyle başını salladı. A Takımı bu işin üzerindeydi.

Bu eylemin arkasında Pax'in olabileceği düşüncesi içinde bir sıcaklık titreşimi yarattı. Aptalcaydı çünkü bunu onun için yapmıyordu. Linus *onun* değildi. Avustralopithecine Cibuti'ye aitti ve fosilleşmiş kalıntılarını korumak Amerika'nın yararınaydı çünkü ülkeler arasındaki iyi niyet ABD kontrolünde bir uçak pistine yol açacaktı. Bu da ABD'ye Doğu Afrika'daki terörle savaşta avantaj sağlayacaktı.

Hepsi bu kadardı.

Ama içten içe, onun da küçük, yaşlı, tüysüz, iki ayaklı hominin için kendisi kadar koruyucu hissedip hissetmediğini merak ediyordu.

Turizm ve doğal kaynaklar bakanları ayrıldıktan sonra Lemaire, Broussard'ın kaybolmasıyla ilgili soruşturmayı görüşmek üzere geride kaldı. Soruşturmanın pek ilerlemediğini öğrendiğinde şaşırmadı çünkü jandarmalar gerçekten soruşturma yapmıyordu ve *Police Nationale* Cibuti'ye kimseyi göndermek için harekete geçmemişti. Dairesine dönme planlarını kendine sakladı, Ripley'le yaptığı konuşmadan onun hiçbir şey istemediğini biliyordu.

Eski mahallesini önceden ziyaret edeceği konusunda . Bunun yerine, bakana Ripley aracılığıyla kendisini haberdar etmesi için yalvardı.

Cep telefonu numarasını vermesi GPS izleme fonksiyonunun devre dışı bırakılmasını gerektireceğinden, telefonu bakanla ve hatta mürettebatıyla kullanmasına izin verilmedi. Temel olarak, telefonu sadece ABD askeri personeliyle iletişim kurmak için kullanabilirdi. Bu da onu oldukça işe yaramaz bir cihaz haline getiriyordu.

Ekstra uzun iş gününün sonunda nihayet üsse döndüğünde saat geç olmuştu. Doğruca kafeteryaya ve bir milkshake aldı. Akşamı CLU'sunda geçirecekti. Saklanarak. Çünkü o bir korkaktı.

Bazıları onun taşaklı olmadığını söyleyebilirdi, ama o bu insanlara siktirip gitmelerini söylemeye meyilliydi.

Elinde sallamak, anket raporu üzerinde çalışmak için masasına yerleşti. Anormal köy alanı dışında, ikinci koridorun demiryolu için daha iyi bir rota olduğu kanıtlanıyordu. Buldozerlerin geçmesini engellemek için Linus'a eşdeğer bir buluş gerekecekti. Alanlar kaybedilecekti, ancak büyük planda Cibuti için daha iyi olacaktı. Hattın parasını Çin ödüyordu, Etiyopya limana giden özel demiryolunu kullanmak için yıllık bir servet ödeyecekti ve aynı rotayı izleyecek su boru hattı planları ilerliyordu.

Diğer faydalara Linus'u da eklediğimizde Cibuti ulusal bir Lucy'nin Etiyopya'ya getirdiği prestijle aynı derecede prestij getirecek hazine, sözleşmesini her yönden büyük bir pazarlık haline getiriyor.

Eğer savaş lordu ve IŞİD'den gelen yeni tehditler olmasaydı, bu proje üzerindeki çalışmalarından dolayı havalarda uçuyor olacaktı. Oysa endişeliydi. Linus'un fotoğrafları internette yayıldığında IŞİD ne yapacaktı? Bu tanıtım Desta'nın projeye ya da kendisine olan ilgisini yeniden canlandıracak mıydı?

Desta sessiz kalmıştı. Kaptan'ın yardımcısı yaptığı sorgulamalardan birinde örgüt içinde bir iç çatışma olduğunu düşündüklerini söylemişti. İhbarcının kimliği tespit edilmiş ve ortadan kaldırılmış olabilirdi. Topladığı bilgilere göre, kimse IŞİD'den gelen yeni tehdidin Desta ile ilgili olduğunu düşünmüyordu. El-Şebab ile ittifak kuruyordu, IŞİD ile değil.

Bunu Pax ile tartışabilmeyi özlemişti. Onu anlıyordu. yeni alüvyonlarla kaplı garip alanla ilgili şüpheler ve sorular. Ya Broussard gerçekten bir şey bulduysa?

Cep telefonunu aldı - onu aramak için değil; bunu bir daha asla yapmayacaktı
-Ancak, salonda karşısında otururken ona gönderdiği mesajları okumak için

kafeterya. Onunla yeniden bir bağ hissetmek için. Geçen her anla birlikte, ona aşık olduğundan daha da emin oluyordu. Eğer uslu dursaydı, onu , o selfie'leri göndermeseydi, daha sonra, Amerika'ya geldiklerinde bir şansları olur muydu? Yoksa Özel Kuvvetler operatörü olduğu sürece subay kızları ve ciddi ilişkiler konusundaki kurallarına sadık mı kalacaktı?

Onun fikrini değiştirdiğini düşünmek için hiçbir nedeni yoktu. Bu durumda, sahip olabilecekleri tek şey o bir geceydi. Bu düşünce onu rahatlattı.

küçük pişmanlık duyuyor. En azından bu şekilde, Çavuş Pax Blanchard tarafından tamamen ele geçirilmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlıyordu.

Telefondaki mesaj menüsünü açtı. Cep telefonunu aldığından beri mesajlaştığı tek kişi oydu, bu yüzden doğrudan o konuya gitmesi gerekirdi. Ama orada hiçbir şey yoktu. Güzel notları gitmişti.

Takip cihazını sıfırlatırken onları silmiş olmalı.

Nedenini anlamıştı. Onun numarasına güvenemezdi. Ama yine de o değerli mesajları elinden aldığını bilmek onu kırmıştı. Pax CLU'dan ayrıldığından beri duyguları üzerinde tuttuğu tehlikeli tutuş paramparça oldu. Bu kez kızgın olduğu için ağlamadı. Katıksız ve mutlak bir kalp acısından ağladı.

Bölüm Yirmi Bir

Haftalardır ilk kez gökyüzünde bulutlar vardı. Yani, bir tane. Ancak Pax beyazın tek pufunu memnuniyetle karşıladı ve bunun birçoğunun ilki olmasını umdu. Hatta

Yerel halk bu manzara karşısında daha hafif, daha mutlu görünüyordu. Sanki bir bulut görmek onlara bulutların gerçek olduğunu, ejderhalar ve tek boynuzlu atlar gibi kurgusal bir icat olmadığını hatırlatmış gibiydi.

Yerel halkla birlikte yapılan günlük eğitim, Pax'ın ekibinin kurduğu ve atış yapmadan önce manevra yapmaları gereken engelli bir parkurla tamamlanan bir atış alanında gerçekleştiriliyordu. Sıcak güneş ve ağır çantalar nedeniyle yorucu bir beceri ve kararlılık testi ama aynı zamanda eğlenceli. Bir yarışma. Kimin en kötü zamanı geçirdiği ya da en isabetli atışı yaptığı üzerine atışmalar ve övünmeler yapılırken grup arasında hafif bir hava vardı. Pax genelde bunu severdi ama son birkaç gündür yaşanan her şey ruh halini bozmuştu.

Kahretsin. İşte *bu* yüzden *bu* işe istememişti. Dikkatini . İşini.

Daha önce hiç bu kadar berbat olmamıştı.

Uzaktaki bir toz bulutu yaklaştırmakta olan bir aracın habercisiydi ve adamlar iyi birer stajyer gibi aracı tespit etmek için tüfek dürbünlerini kullandılar. "Humvee," diye bağırdı biri. Bir pusu durumunda değerli bir istihbarat olabilecek görebildikleri her şeyi seslendirdiler ama bunun bir tehdit değil, üst düzeyden bir ziyaret olduğu açıldı.

İçine bir korku çöktü. O aracın içinde kimin olduğunu çok iyi biliyordu. Ordu mensubu olan general, Özel Kuvvetler ekibine ilgi göstermişti. Gerekli teftiş için buradaydı.

A Takımı kaptanı kursiyerlere hazır ola geçmelerini emretti. Toplandıktan sonra, Pax ve ekibin geri kalanı da hazır ola geçti.

General Adler formalite icabı verilen selamı aldıktan sonra "Rahat," dedi. Ardından sırayla yürüyerek ezbere bir teftiş gerçekleştirdi. Pax'ın önünde durakladı. "Çavuş, anladığım kadarıyla kızımın güvenlik ekibinden çıkarılmayı talep etmişsiniz."

Pax neredeyse boğuldu. *Talep mi edildi?* En azından ikinci kaptanı nazik bir yanlış ifade vermişti. Bir üstüyle aptalca bir halk kavgası

bu şekilde yorumlanabilir.

"Evet, efendim."

"Nedenini sorabilir miyim?"

"Çünkü burada bana ihtiyaç var, efendim."

"Çavuş Ripley'den daha mı çok?" General başını kaldırdı, sanki kendisini dinleyen diğer Özel Kuvvetler operatörlerini ve gerilla kursiyerlerini hatırlıyor gibiydi. "Dağılabilirsiniz," diye anons etti.

Pax emrin kendisini de kapsamasını umma zahmetine girmede. "Benimle yürü evlat."

Pax'ın deneyimlerine göre, bir amirin babacan sözcükler kullanması asla iyiye işaret değildi. Ama başını salladı. Emir emirdir.

"Sana nasıl baktığımı gördüm," dedi general. "Ve sen bunu saklamakta iyisin - ondan daha iyi - ama senin de ona nasıl baktığımı gördüm."

İnkâr edebilir, aptalı oynayabilir ya da sessiz kalabilirdi Sessiz

kalmayı tercih etti. "Bu yüzden mi yeniden atanmayı talep ettiniz?"

Pax cevabını dikkatle değerlendirdi. "Cibuti'de Cibutilileri asker olarak eğitmek için bulunuyorum." Durakladı, sonra ekledi, "Efendim."

"Beyler' demeyi bırakabilirsiniz, bu kişisel bir konuşma."

"Tecrübelerime göre, yeni tanıştığım bir üst subayla kişisel bir konuşma yapmak diye bir şey yoktur, efendim."

"Senden neden hoşlandığını anlayabiliyorum. Sen de onun inatçısın. Kızımın sırf beni rahatsız ettiğini bildiği için on yılı aşkın süredir yanımda vegan taklidi yaptığını biliyor muydun?"

Pax yüzünü boş tuttu ama içten içe gülmek istiyordu. "göre siz de aynı derecede inatçısınız, efendim, eğer bunu belli etmediyseniz."

"Morgan inanılmaz bir kadın."

"Evet, efendim. Öyle."

"Kızım için yeterince iyi olduğunuzdan emin değilim, Çavuş Blanchard."

"Ve öyle olmadığımı biliyorum. Şimdi izin verirsiniz, eğitmem gereken askerlerim var." Pax adama keskin bir selam verdikten sonra ekibine geri

döndü.

Cep telefonu titrediğinde Pax duştan yeni çıkmıştı. Arayanın kimliği ikinci kaptanı olduğunu gösteriyordu. Kendini hazırladı. Bugünlerde komutanla kurduğu her iletişim onu geriye getirdi. Her zaman Morgan'la ilgili oluyordu.

Cal'in hâlâ duşta olmasına sevinerek kaba bir şekilde cevap verdi. Morgan'ınki gibi tek kişilik ıslak CLU'lar için bekleme listesindeydiler ve uzun bir günün sonunda mahremiyete sahip olmak sabırsızlanıyordu.

"Bu resmi olmayan bir çağrıdır," dedi ikinci kaptanı nsz söylemeden. "General Adler az önce ofisimden ayrıldı. Belvoir Kalesi, Virginia'ya transfer edilmenizi istedi. Onun görev yeri."

"SOCOM'un Fort Belvoir'da bir komutanlığı yok. Beni zel Kuvvetler'den çekmeye mi alışıyor?" *Oroşpu ocuğu*.

"Altı aydan bir yıla kadar görev süresi istedi. Kalıcı bir şey değil. Potansiyelin olduğunu düşündüğünü söyledi."

Evet. Potansiyel damat. Telefonu sıkı bir yumrukla kavradı. "Virginia'ya mı gnderiliyorum?"

"Hayır. Ona olduğun yerde sana ihtiyaç olduğunu söyledim. Bu görev bittiğinde ekibin geri kalanıyla birlikte Fort Campbell'döneceksin. Ama Pax, eğer zorlamaya devam ederse, yapabileceğim çok şey var."

". Uyardığın için teşekkürler." Bitir düğmesine bastı ve gözlerini telefona dikti. Bütün vücudu öfkeyle gerilmişti. Morgan'ın babasını bu işe bulaştırdığını düşünmüyordu ama buna bir son vereceği kesindi.

Yirmi İkinci Bölüm

Morgan kapının öfkeyle vurulmasıyla sarsıldı. Bakışları koluna kaydı. Hayır, izleyiciyi yanlışlıkla tekrar tetiklememişti, bu yüzden aceleyle çalınan kapı bununla ilgili olamazdı. Kaşlarını çatı. Tüm konteyner vuruşun şiddetiyle sarsıldı. Kapıya yerleştirilmiş pencerenin perdesi indirilmişti. "Kim o?" diye sordu.

"Ben Pax. Kapıyı aç. Şimdi."

Ses tonundaki öfke göz önüne alındığında, baş döndürücü bir çarpıntı hissetmesini rahatsız edici buldu. Acınacak haldeydi.

Kapının kilidini açtı ve çekerek açtı. Adam orada duruyordu; güzel, öfkeli, iri cüssesi kapı aralığını dolduruyor ve alçak akşam güneşini engelliyordu. "Seni görmek ne hoş bir sürpriz, Pax," dedi şeker yüklü bir alaycılıkla. "Bu güzel akşamda size nasıl yardımcı olabilirim?"

Gözleri düzleşti. "İçeri girebilir miyim?" "Hayır."

Çenesi sıkıştı. "Konuşmamız gerek."

Başını eğdi. "Neden, işerken yanma hissi mi ? Bunu benden almadın." Kadın kapıyı kapatmaya başladı. Bir kolunu boşluktan içeri soktu ve kapıyı sonuna kadar itti.

"Oyun oynayacak havada değilim."

Geçen geceki veda sözlerine atıfta bulununca irkildi.

Adam tehditkâr bir şekilde öne çıktı ve o da bir aptal gibi geri çekildi. Adam içeride kapıyı çarparak kapattı, sonra da ona doğru ilerledi. "Babandan beni Belvoir Kalesi'ne nakletmesini sen mi istedin?" Sesi öfkeyle titriyordu.

Yaşadığı şokun etkisiyle bir adım daha geri çekildi. "Hayır! *Sonofabitch*. Pax! Bana inanmak zorundasın. Ben bunu *asla* yapmam. O nasıl- " Hem sözlü hem de fiziksel olarak tökezledi, aynı anda hem konuşmıyor hem de geri çekilemiyordu.

Öfkesinin ilk dalgası azaldı, ama arkasında kıyıya doğru dalgalanan başka bir dalga vardı. "İyi. Onu bu işe sen bulaştırmadın. Ama onu çağıracaksın. Çünkü o lanet olası bir general ve ben de lanet olası bir erim, bu yüzden ona geri çekilmesini söyleyemem."

"Elbette, onunla konuşacağım! Tayin edildiniz mi?"

"Henüz değil. Ama zorlarsa, elde edecektir. Generaller böyle yapar." Ona ters ters baktı. "*İşte bu* yüzden subay kızlarına bulaşmıyorum."

Sevgili babası bu sefer ona iyi kazık atmıştı. Bir gün bir araya gelmeleri en ufak bir şans varsa bile, babası o zayıf umudu almış, benzinle ıslatmış, sonra da üzerine bir el bombası atmıştı.

"Üzgünüm, Pax. Ben de en az senin kadar dehşete düştüm."

"Gerçekten mi? Çünkü yaşlı bir aptal küçük kızını şımartmak istiyor diye senin için önemli olan her şeyi elinden almakla tehdit edilen sen değilsin. Ben zaten eski karımla bu boku yaşadım."

"Eski karın asker çocuğu muydu? Bunu bana neden daha önce söylemedin?"

"Bunun seninle benim aramda bir ilgisi yok."

"*Saçmalık!* Başından beri beni nasıl gördüğün çerçevesi." Kahretsin. Sadece babasının yaptıklarından onu sorumlu tutmakla kalmıyor, aynı zamanda bilmeden babasının başarısız evliliğinin yükünü de omuzluyor olabilirdi.

Ona yaklaşırken çenesini sıktı, artık korkmuyordu ya da hiçbir parçası olmadığı bir şey yüzünden suçluluk hissetmiyordu. "Ne var biliyor musun? Siktir git, Pax. Doğum günümde seni bana vermesini babamdan ben istemedim. Aramızda bir şey olduğunu düşündüğünün farkında bile değildim. Ama seni elde etmek için onu kullanacak türden bir kadın olduğumu düşünüyorsan canın cehenneme."

Yumruklarını kalçalarına yerleştirdi. "Eski sevgilinin babasıyla nasıl bir ilişkisi olduğunu bilmiyorum ama fark söyleyeyim, babamla pek yakın sayılmayız. Birlikte olabilmemiz için onu senin kariyerine karışmaya ikna edebileceğim -ya da edebileceğim- bir ilişki olmadığı kesin. Ve bir erkeği elde etmek için babamın torpiline ihtiyaç duyacak kadar çaresiz değilim. Kendi başıma gayet iyiyim. Eğer istediğim buysa, bir kalp atışında senin yerini alabilirim. aranıyor."

Gözleri ateşle parladı ve ona doğru bir adım atarak, şimdi duvarın en sevdiği bölümü olarak düşündüğü yere eğildi. "*Benim* yerime geçebileceğini mi sanıyorsun?" Sesi alçak ve tehditkârdı. "Başka bir adamın seni benim yaptığım gibi parçalayabileceğini mi sanıyorsun? Başka bir erkeğin seni tatmin edebileceğine gerçekten inanıyor musun?" Son sözcükler seksi bir törpüden öteye geçmeyene dek sesi gittikçe alçaldı.

Kadının sırtı duvara dönüktü ve adam ona doğru eğildi. Göz korkutucuydu. Hükmedici. Ve öfke pelerininin altında, onun sözlerinin ardındaki gerçek yakıtı gördü. Çaresizlik.

Onun yerine geçebileceğinden korkuyordu.

Elini adamın kasıklarında gezdirdi. Adam anında sertleşti. "Hayır, Pax," diye fısıldadı, kendi çaresizliğini dile getirerek. "*Bunu* senden başka kimseden istemiyorum" - ereksiyonunu okşadı - "senden başka kimseden istemiyorum."

Kadın elini pantolonunun içine sokup parmaklarını kalın sikinin etrafına dolayınca inledi.

"beni," dedi, fermuarını açarak. "Şimdi. Beni ağzına al."

Dizlerinin üzerine çöktü ve onu boxer külotundan kurtardı ve tıpkı onun istediği gibi içine aldı. Bunun onun için uygun bir sakso çekmekten başka bir şey olmadığını çok iyi biliyordu ve umurunda değildi. Onu öpmemiş olması umurunda değildi. İyiliğine karşılık vermeyecek olması da umurunda değildi. Şu anda tam olarak yapmak istediği şeyi yapıyor, daha sonra tadını çıkarmak için başka bir anıyı saklıyordu.

Ağzına girerken ellerini kadının üstündeki duvara dayadı. Kadın emerken mırıldandı. Küfürler ve inilti arasında sadece bazı kelimeler anlaşılabilirdi. "...siktir, bebeğim...evet... Benim, bebeğim... *Benim*."

Emdi, okşadı ve her anını sevdi. Orgazmı artmıştı ve göğsüne boşalabilmesi için tişörtünü çıkarma fikriyle oynadı. Daha önce hiç hoşlandığı bir şey değildi ama sahiplenme duygusu Ona karşı hissettiği duygu ve onun tarafından ele geçirilme ihtiyacı, bunu güçlü bir dürtü haline getirdi. Ama bu kadar yakinken tişörtü çıkarmanın lojistiği onu yendi ve adam bir iniltiyle ağzına girdi ve kadın yutkunup emmeye devam etti.

Kalçalarının itişi durdu ve yavaşça ağzından kaydı, sonra omuzlarından tutup onu ayağa kaldırdı. Kendini öfkelenmeye, yine dürtülerine yenik düştüğü için pişmanlık duymaya hazırladı. Ama adam onu şefkatle öperek şaşırttı ve bunu yaparken tekrar tekrar "Benim" kelimesini fısıldadı.

Kadın onu öptü ve adamın ağzı boynuna gittiğinde, "Ben seninim, Pax. Senden başka kimseyi istemiyorum."

"Bu hiçbir yere gidemez. Bu bir daha olamaz." Sesi boğuk ve acılıydı.

"Biliyorum. Ama yine de, ben seninim."

"Buradayken başka biriyle takılmayacak mısın?"

"Hayır. Tek istediğim senken nasıl yapabilirim ki?" Hüzünle gülümsedi, sonra adamın ağzını kendi ağzına çekti ve onu derinden öptü. Öpücük bittiğinde şöyle dedi,
"Sen benimsin, Pax. Benim mağara adamım. Bana bir daha hiç dokunmasan bile. Sen hala benimsin."

Kapı çalındı. *Kahretsin, yine mi!* Koluna baktı ama takip cihazına dokunmamışlardı.

Pax kendini içeri soktu ve fermuarını çekti. Ne yaptıklarına dair başka işaretler aramak için etrafına bakındı ama saçlarının karıştığından bile şüpheliydi.

Bir kapı daha çaldı. "Morgan? Ben baban."

Pax'ın gözleri sertleşti ve kadının içine bir korku düştü. Pax onun tepkisini fark etmiş olmalı ki başını salladı ve doğrudan kulağına fısıldadı: "Sana kızgın değilim. Ona kızgıyım."

Hayatı boyunca babasına kızgın olmuştu. Bunu anlayabilirdi. Bunu iki şekilde halledebilirlerdi. "Saklanmak mı istiyorsun, yoksa onunla yüzleşmek mi?"

Dudaklarını kızın boynuna bastırdı, sonra da "Yüzleş onunla" dedi.

Morgan babasını içeri davet ederken Pax arka planda sert bir şekilde duruyordu. Generalin gözleri onu görünce şaşkınlıkla parladı. Bu Pax'ın en kötü kâbusunun gerçekleşmesi olmalıydı ama yine de kendini garip bir şekilde özgür hissediyordu. Bu durumla daha önce de karşılaşmıştı ama o sefer söz konusu kız babasının müdahalesini istemişti. Evliliğinin sona ermesini tetikleyen eski karısının babası değildi. Karısının kendisiydi.

General Adler Pax'tan Morgan'a baktı. "Benimle Barely North'ta akşam yemeği yiyumuyordum. Elbette Çavuş Blanchard, siz de bize katılabilirsiniz."

"Hayır, teşekkür ederim, efendim."

General başını salladı. Belli ki bu cevabı bekliyordu. "Morgan?" "Tabii. Ayakkabılarımı giyeyim." Pax ile yüzleşti. "Yardımlarınız için teşekkür ederim."

girdi," dedi yumuşak bir şekilde.

Onun seçtiği kelimeler karşısında kıs kıs gülmek için kendini zor tuttu. Ona teşekkür etmesi gerekirdi. "ederim. Broussard hakkında *Ulusal Polis*'ten haber aldığınızda bilmek istiyorum."

"Sana mesaj atarım." Ona sert bir bakış fırlattı. "Ama numarana ihtiyacım var."

Silinen mesajları fark etmişti. Muhtemelen bunu yapmamalıydı. Başını salladı. "Göndereceğim."

Morgan ayakkabılarını giymek için karyolaya oturdu ve Pax gitmek fırsat yakaladı. Yine de, dünyasını sarsan güzel, sakın kadına bir kez baktı ve öylece çekip gidemedi.

Kariyerini yerle bir edebilecek güce sahip olan adama döndü ve onunla yüzleşmeye karar verdi. "Efendim, anladığım kadarıyla geçici bir görev için Virginia'daki görev yerinize atanmamı istemiştiniz."

"Evet, yaptım."

Pax dikkat kesilmek olan duruşunu gevşetmek için kendini zorladı. "Şu anda seninle bir astın, bir askerin olarak değil, bir insan olarak konuşuyorum." İzin almak için beklemedi. İzne ihtiyacı yoktu, bunun için değil. "Kızınıza karşı hislerim var."

Arkasında Morgan keskin bir nefes çekti.

"Ancak durum göz önüne alındığında, bu duyguları sürdürmenin ne yeri ne de zamanı. Gelecekte daha iyi bir zaman ve yer olup olmayacağını göreceğiz ama entrikalarınız hoş karşılanmıyor. Ben bir Özel Kuvvetler operatörüyüm. Bunu benden almayın. Sadece hizmet etmeye yemin ettiğin ülkeye kötülük etmekle kalmazsın, Morgan'la olan ilişkine vereceğin zararın da telafisi mümkün olmayabilir."

Generalin ifadesi değişmemişti ama Pax adamın ne düşündüğünü pek umursamıyordu. Karyolada oturan, bir ayakkabısı ayağında, diğeri elinde donup kalmış Morgan'a döndü. Dolgun, seksi dudakları açıktı, çenesi şok içinde düşmüştü. Elini Morgan'a doğru kaydırmaktan başka bir şey istemiyordu.

ve imkânsız vaatlerde bulundu. Onun yerine başıyla keskin bir selam verdi. "olsun. Bu arada, senin vegan olmadığını biliyor."

Çenesi kapandı ve gözleri büyüdü. Adam ona göz kırptı. "Sonra konuşuruz."

Yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "Bana mesaj at."

Niyeti buydu. Karın kaslarının fotoğrafıyla başlayacaktı.

Generalle akşam yemeği Morgan'ın korktuğu gibi bir çile değildi, ama yılların kızgınlığını ve isyanını sihirli bir şekilde düzelten neşeli bir uzlaşma da değildi. Ama Barely North'ta biftek gecesi, bu yüzden Pax'e minnettardı. sahte vegan cephesinde ona uyarı verdi.

"Annen senin tehlikede bilmiyor," dedi babası bifteğini dilimlerken.

"Yolculuğunuzu nasıl açıkladınız peki?"

"Burada olduğumu bilmiyor."

"Ve sen bunu bana şimdi mi söylüyorsun? Ya onu arasaydım?"

Başını eğdi. "Anneni en son ne zaman durup dururken aradın?"

"Aslında aramadığım kişi *annem* değil." Onunla açık açık konuşmak rahatlatıcıydı.

Ağzı gerildi ve bakışları düşerek onu şaşırttı. Sözleri onu incitmişti. Babasının duygularını incitebilecek bir güce sahip olduğu hiç aklına gelmemişti, çünkü babasının onun fikirlerine saygı duyduğu hiç görülmemişti. Onu üzdüğü düşüncesi suçluluk duygusunu tetikledi ama babasının yıllar boyunca ona yaşattığı onca acıyı hatırlayarak vicdan azabını hafifletti. Cibuti'deki ilk akşamında yaşattığı aşağılanma da cabası.

"Çavuş Blanchard'ın örnek bir sicili var."

"Onu sizinle tartışmayacağım General. Sizin onayınızı istemiyorum ya da buna ihtiyacım yok."

Kaşlarını çattı. "*Hiçbir zaman* benim onayımı istemedin ya da buna ihtiyaç duymadın."

"Bu doğru değil. Ben istedim. Sadece hiç almadım. Onsuz da idare etmeyi öğrendim." Fırında patatesini tabağına doğru itti. İştahını hızla kaybediyordu.

"Hayatınızı ve paranızı işe yaramaz diplomalara harcarken bunu onaylamak zor."

Değişeceğini ummak için çok fazla şey yapmıştı. Derin bir nefes aldı ve ardından bir yudum şarap içti. *En azından denemişti. Bunun için hakkını vermeliydi. Sadece çabucak geri dönmüştü.* "Cibuti'ye neden geldin?" diye sordu.

"Çünkü sen her şeyi mahvedecektin-"

Sandalyesini geriye kaydırıp ve ayağa kalktı. "İyi geceler, General."

Elini yakalayarak kaçmasını engelledi. Derin bir nefes alırken yüzü buruştu. Sonunda, "Senin için endişelendiğim için geldim. I Yaralanacağından ve kalman için ısrar ettiğim için bunun benim suçum olacağından korkuyordum. Benimle eve gelmen için seni ikna etmeye geldim. Bu yüzden Donanma'nın projeyi devralmasını istedim, bu yüzden o toplantıda seni küçümsedim ve beceriksizmişsin gibi göstermeye çalıştım. Çünkü senin güvende olmanı istiyorum. ev."

Morgan koltuğuna geri döndü. Parmaklarını onunkilere doladı, artık tutsak değildi, şimdi tutunuyordu. Sekiz yaşından beri onun elini tutmadığını sanıyordu. "Kalmamın nedeni sen değilsin. O telefon görüşmesinin kararımla hiçbir ilgisi yoktu. Linus için kaldım. Böyle bir bulguyu öylece bırakıp gidemezdim."

Parmakları onunkilerin etrafında sıkılaştı. Bu bir başlangıçtı.

OceanofPDF.com

Yirmi Üçüncü Bölüm

Morgan cep telefonu ve bir kase kayalık dondurma ile karyolasına yerleşti. CLU'nun mahremiyetinde soğuk ikramın tadını çıkarabilmek için babasıyla tatlı yemeyi atlamıştı.

Gülümsedi. Pax ona mesaj atmıştı. Mesajı gördüğünde kalbi çırpındı. mükemmel karın kaslarının fotoğrafını çekti. Gözleri kapalı bir şekilde telefonu göğsüne dayadı ve duygu seline karşı derin bir nefes aldı. Özçekim, babasına söylediği sözler kadar bir bildiriydi.

Hızlı bir cevap yazdı: *4 numaranın güzel fotoğrafı.*

Cevabı hemen geldi: *#4?*

Dondurmadan bir ısırık aldı, tadına baktı. Anın tadını çıkarıyordu.

Karın kasların yalamak istediğim şeyler listemde 4. sırada.

Pax'in cevabı: *Ah. Uygun, çünkü bana zaten 2. ve 3.'nün resimlerini gönderdin.*

Daha önceki selfie'lerini düşünerek sırttı: göğüsler ve ağız, ona bir numarasının ne olduğu hakkında iyi bir fikir veriyordu.

Kız cevap veremedi bir mesaj daha gönderdi: *Yemek nasıldı?*

O da cevap verdi: *Garip ve acı verici ama aynı zamanda iyi. En azından konuşuyoruz. Ayrıca, sanırım seni onaylıyor.*

Pax'in cevabı: *Peki bu sizi ne kadar rahatsız ediyor?*

Güldü. Onu zaten çok iyi tanıyordu. *Hiçbir fikrin yok. Çok mükemmel olduğun için 13 yıllık mükemmel isyanı mahvediyorsun, seni piç kurusu.*

Bir sonraki mesajında boynunun, çenesinin ve dudaklarının bir fotoğrafı vardı. *Resmi unvanım Çavuş Piç, Dr. Adler.*

Cevap vermeden önce bir dakika boyunca fotoğrafa baktı. *Çavuş Seksi Piç. 2 ve 3'ün güzel bir kombine çekimi. Az önce telefonumu yaladım. İç çekti ve başka bir mesaj gönderdi. Sanırım bu kadarla yetinmek zorundayım. Resimler?*

Cevap verdi: *Evet. Babanın onayı olsun ya da olmasın, hala emirlerim var. Ayrıca burada %100 odaklanmam gereken bir işim var ve sen dikkatimi dağıtıyorsun.*

Yazarken bile başını salladı: *Anlıyorum. Önümüzdeki iki hafta içinde buradaki bitmiş olacak. Sonra DC'ye döneceğim.*

Onun cevabını beklerken dondurmasını bitirdi. Bir araya gelmelerinin imkânsız olup olmadığını merak ediyordu.

Telefonu onun cevabıyla çaldığında boş kâseyi bir kenara bıraktı. *Belki sen bitirdiğinde birkaç gün izin alabilirim. Roma'da bir otelde buluşabiliriz. 42 numaradan başlayıp 2 numaraya kadar çıkarım... sonra da 1 numaraya inerim.*

O da cevap verdi: *Evet, Roma'ya ya da nerede buluşmak istersen oraya. 42 numara nedir?*

Verdiği yanıt onu yüksek sesle güldürdü: *Hayatın, evrenin ve her şeyin cevabı. Ayrıca sol dizinin arkası.*

Dizinin arkasındaki noktaya dokundu, artık o noktaya her dokunduğunda Pax'i düşünüp düşünmeyeceğini merak ediyordu. *Sağ dizim artık kıskanç. Mesajı, adı geçen vücut parçasının bir resmini ekleyerek gönderdi.*

, 38 numara. Hay aksi. Cal . Gitmeliyim.

O da cevap verdi: *İyi geceler, Pax. Babamla yüzleştiğin için teşekkür ederim.*

Bir kez daha çaldığında telefonu komodinin üzerine koymuştu. *Söylediklerimde ciddiydim. Sana karşı hislerim var Morgan. Kaçmaya niyetim yok onlardan.*

Morgan gölgedeki plaj sandalyesine uzandı ve ayaklarının dibindeki sırt çantasından saha not defterini çıkardı. Bugünkü öğle uykusunu sabahki araştırmadan aldığı notları genişleterek geçirecekti. Güneş maksimum sıcaklığa yaklaşıyordu ve Mouktar ile İbrahim iki saatlik ısı molası için yerleşmişlerdi.

Ripley Humvee'in kapısını kapattı -gün ortası raporunu vermeyi bitirmiş olmalıydı- ve ona yaklaştı. "Üst düzey dairenize dönmenize izin verdi. Şimdi işine yarıyor mu?" Kadının elindeki saha not defterine doğru başını salladı. "Yoksa onu bitirmen mi gerekiyor?"

Kitabı yere bıraktı. "Şimdi iyi. Notlar bekleyebilir." Sırt çantasını karıştırdı ve cüzdanını, cep telefonunu ve apartman anahtarını buldu. Cüzdanı ve anahtarları arka cebine soktu ve telefonu koşu sutyeninin önünden aşağı kaydırды. Şapkasını ve su şişesini aldı ve "Hazır." dedi.

Humvee'nin arkasına tırmandı. Sanchez bugün izinliydi, yerine Jeb Holloway adında genç bir deniz piyadesi ön yolcu koltuğuna oturmuştu. Holloway henüz yirmi yaşındaydı ve o gün için üstten kaçmaya can atıyordu. Morgan karnında bir gerginlik hissetti.

taşıdığını fark etmemişti - proje alanı dikiz aynasından çözüldü. Bu anın gelip gelmeyeceğini merak ediyordu.

Camı kaydırarak açmak ve saatte kırk mil hızla bozuk yolda ilerleyen aracın yarattığı sıcak esintiyi hissetmek istedi. Ama son iki haftadır onu koruyan herkese göre açık pencereler yasaktı

Bu yüzden hissettiği tek esinti klimaydı ve soğuk hava, üste hissettiği yapay Amerikan hissinin aynısına sahipti.

Cibuti'yi tüm rahatsız edici ihtişamıyla deneyimlemek istiyordu. Klimalı, zırlı bir Humvee ile açlıktan ölmek üzere olan çocukların yanından geçecekse, onlara yiyecek ya da su verebilmeliydi. Ayrıcalık beraberinde sorumluluk getirmiyor muydu?

Cibuti'deki ilk haftasında ağlamasının nedeni de buydu. Burada muazzam bir ayrıcalığa sahipti. Bunu korkunç derecede daha az şanslı olan yerel halkla paylaşamayınca, zenginlikler omuzlarına ağır bir şekilde oturdu ve onu boğmakla tehdit etti.

ABD'deki McDonald's restoranları kadar yol kenarındaki çöp yığınlarını çocukları gördüğünde vücudundaki tüm içgüdüler "Dur!" diye bağırarak istedi. Ancak durma dürtüsünün yarardan çok zarar getireceğini bildiği için çılgınlığa karşı nefesini tuttu.

Lüks içinde yollarına devam ettiler ve pencereden görünen manzara fazla geldiğinde, kadın bakışlarını kaçırdı.

Bu ülke zayıflara ya da idealistlere göre değildi. Söyleyebildiği kadarıyla, burada yaşayan tek canlı Kuzeydoğu Afrika halı engerekleriydi.

Olay olmadan dairesine ulaşmışlar. Ripley ona içeri kadar eşlik ederken Holloway Humvee'nin yanında kaldı. Son ziyaretinden bu yana hiçbir şey değişmemişti. "Kalan giysilerimi ve araştırma kitaplarımı almak istiyorum," dedi. "Ve Broussard'ın geride kitaplardan başka bir şey bırakıp bırakmadığına bakacağım."

Ripley başıyla onayladı. "Kitapları senin için paketleyeceğim."

"Teşekkürler. Toparlandıktan sonra caddenin aşağısında bir şeyler atıştırabileceğimiz bir restoran var. Ben ısmarlıyorum."

Kaşlarını çattı. "Yapamam Morgan."

"Burası küçük bir yer. Sadece yerli halk.

Yemekleri güzel." Başını iki yana salladı.

"En azından Hugo'ya boyama kitaplarını getirebilir miyiz?" Masaüstünden iki boyama kitabıyla birlikte annesinin bir kutu boya kalemını aldı.

göndermişti. bir gün önce gelmişlerdi, bu yüzden onları henüz çocuğa vermemiştir.

"Hugo?"

"Babası restoranın sahibi. On yaşında. Ona İngilizce yazmayı öğretiyorum." Ripley'in yüzünün yumuşadığını görebiliyordu. "Oğlunuz kaç yaşındaydı?"

Güldü. "Sekiz yaşında olduğunu biliyorsun." Dişlek bir sırıtış fırlattı.

"Suçluyum."

"Hugo'ya hediyeler getirebiliriz ama hepsi bu kadar."

"Desta beni gerçekten yakalamak isteseydi, beni şantiyede yakalayabilirdi."

"Evet, ama bu bölge kalabalık. Çok fazla bilinmeyen var. Sizin araştırma alanınız açık ve boş. Görünür. Masum bir seyircinin konusunda endişelenmeme gerek yok."

"Bu senin için çok sıkıcı olmalı." Yaptığı her şey için izin istemesi gerektiği fikrine bunca gün geçmesine rağmen hâlâ alışmaya çalışıyordu. Bir bakıma Desta onu çoktan bir tutsak haline getirmişti.

Ama en azından bu onun seçimi idi. Ripley'e onun korumasını istemediğini söylerse, Ripley'in hiçbir şey yapamayacağı aklına geldi. Onu kendisiyle birlikte üsse dönmeye zorlayamazdı. Ama o aptal değildi.

Eşyalarını çabucak topladı. Topladığı hediyelik eşyaları geride bırakmaya karar verdi. Her şey yolunda giderse buraya dönecek ve ülkeden ayrılmadan önce annesi ve arkadaşları için hatıra eşyaları alacaktı. İşler gitmezse, kaybettiği için pişmanlık duymayacaktı.

Ona ait olduğunu bildiği kitaplar Broussard'a ait olabilecek bir şey bulamadı. Bu gece, Broussard'ın kalan kitaplarını gözden geçirecekti. ve içinde herhangi bir not ya da kağıt olup olmadığına baktı. Düşük bir ihtimaldi ama ne yapabilirdi ki? Pax'le vakit geçiremezdi ve babasını sadece küçük dozlarda kabul edebilirdi.

Holloway'in yardımıyla kutuları Humvee'ye yüklediler, sonra ellerinde boyama kitapları, Ripley'le birlikte sokağın sonundaki restorana yürüdüler. Ripley görevden ayrılmış gibi görünmeye, Holloway de rahat görünmeye çalışıyordu. Büyük olasılıkla ikisi de başarısız olmuştu.

Ev sahibi onu sıcak bir şekilde karşıladı. Hiç İngilizce bilmiyordu. Kadın Arapça ve az Fransızca biliyordu ama menüyü öğrenmişti ve adam da tercihlerini biliyordu. Arkadaşına şöyle bir baktı ve iki parmağını kaldırarak her zamankinden iki kişilik isteyip istemediğini sordu. Kadın yalvaran gözlerle Ripley'e baktı ama Ripley başını salladı. "Vaktim yok Morgan."

Başıyla onayladı, sonra mal sahibine döndü ve yemek siparişini reddetti. "Hugo içeride mi?" diye umutla sordu.

Bu sözleri söyler söylemez Hugo arka taraftan içeri girdi. Onu görünce yüzü aydınlandı ve kibarca selam verdi. Yabancılar yardım edecek kadar İngilizce biliyordu ve kadın ona İngilizce okumayı öğretirken, o da ona biraz Arapça öğretmişti. Adam ondan çok daha iyi bir öğrenciydi.

Ona sarılmak istedi ama bu jestin nasıl karşılanacağından emin değildi. Cibuti'deki kültür hakkında hâlâ öğrenmesi gereken çok şey vardı.

"Mogon! Dönmüşsün," dedi. "Seni özledim, Hugo."

"Kelimeleri hazırlıyordum. Tıpkı söz verdiğim gibi." Mutfağa doğru bir bakış attı. "Gitme." Sonra da kızın boyama kitaplarını teklif etmesine fırsat vermeden arka tarafa geçti.

Ripley ona sorgulayan bir bakış attı ve o da omuz silkti.

Birkaç dakika sonra Hugo bir yığın kâğıdı sallayarak geri döndü. "Gördün mü! Bütün kelimeleri yazdım." Bakışları büyük bir ciddiyetle kızın üzerinde sabitlenmişti.

"Hepsi. Of. Hepsi." Adam bohçayı kızın ellerine bıraktı ve kız gülümseyerek onun yazı yazmaya çalıştığını gördü. Sayfalar rastgele kelimelerle doluydu, ona öğrettiğinden çok daha fazlası. Görünüşe göre şifreyi çözmüş ve alfabenin temel fonetiğini anlamıştı. Konuşabildiği her kelimeyi yazmaya çalışmıştı.

Anne, sistem ve aile kelimelerinin arasına karışmış silah, dünya, deth ve drone gibi kelimeleri görünce kalbi sızladı. "Çok iyi iş çıkarmışsın Hugo." Yüz ifadesini neşeli ve gururlu tutarak sayfaları çevirdi. Bir sayfada Mogon'u görünce gözleri yaşardı. Sayfayı desteden çıkardı ve diğer sayfaları ona geri verdi. "Bu bende kalabilir mi?"

Gururla gülümserken başını salladı. "Ve şimdi burada göre, Somalili adam bana beş bin frank ödeyecek!"

Morgan sertleşti ve Ripley'in bakışlarıyla karşılaştı. Gözleri alarmla aynı derecede genişti.

"Somalili adam mı?" diye sordu.

"Evet. Her gün gelip sarı saçlı Amerikalı kadını soruyor ve burada olduğunuzda ona haber verirsem bana ödeme yapacağını söyledi. Ona kelimeleri yapmayı da öğretmeni istiyor."

Morgan cüzdanını açtı ve on bin frank çıkardı - elli ABD dolarından biraz daha fazla ediyordu. "Hugo, sana ödeme yapacağım. onu."

Çocuğun gözleri büyüdü ve gördüğü manzara karşısında ağzı bir O harfi aldı Elindeki ödemeyi iki katına çıkardı. Adam kaşlarını çattı. "Paranızı alamam." Yüz ifadesinden bunun ona acı verdiği anlaşılıyordu. "Ona zaten söyledim."

"Üzgünüm, Hugo. Gitmem gerekiyor." Parayı, kitapları ve Ripley onun dirseğinden tutup kapıya doğru çekerken boya kalemelerini eline aldı.

"Geri dönecek misin?" Hugo sordu.

"Hayır. Özür dilerim!" Ripley onu restorandan sürükleyerek çıkarırken yere beş bin Cibuti frangı daha düşürdü.

"Humvee'ye bin!" dedi onu dar sokaktan aşağı çekerken. Nefesinin altından küfretti ve Morgan onu suçlayamazdı. Restorana gitmekle hata yapmıştı, kimsenin onu beklemediğini bilerek kayıtsız kalmıştı.

Hugo'ya olan düşkünlüğünü bildikleri hiç aklına gelmemişti.

Ripley direksiyona geçip Holloway'e durumu açıklarken o da arka koltuğa kaydı. Holloway'den ana yola giden tek bir yol vardı.

Park ettikleri yere, restoranın hemen yanına gideceklerdi. Köşeyi döndüklerinde küçük iş yerinin önü göründü.

"Yere yat!" Holloway bağırdı.

Ama yapamadı. Bir adam restorandan çıkıp Hugo'nun kolunu tutarak genç çocuğun kafasına silah dayadığında şok ve dehşet onu dondurmıştı.

Hugo'nun gözleri dehşetten kocaman olmuştu. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Bir elinde hâlâ üzerine yazı yazdığı sayfaları, diğer elinde ise boyama kitaplarını tutuyordu. Boya kalemleri parmaklarından kayarak sokağa .

"DUR!" diye bağırdı.

"Hayır," dedi Ripley.

"Durdur şu lanet arabayı!"

"Yapamam!" Ripley geri bağırdı.

Hayatı o küçük çocuktan daha değerli değildi. Kendisi güvende olsun diye çocuğun ölmesine izin vererek oradan geçip giderlerse asla kendisiyle yaşayamazdı.

Kapıyı kırarak açtı ve yuvarlanarak yola düştü. Adrenalini yükselmiş, yerde yuvarlanırken aşınan çakılların acısını maskeleymişti.

Humvee'nin gıcırdayarak durduğunu duyunca sendeleyerek ayağa kalktı.

Arkasına bakmadı. Hugo'ya gitmesi gerekiyordu.

Çocuğu tutan adam tutuşunu sıkılaştırdı, Hugo'nun kolunu garip, acı verici bir açıyla yukarı çekti, ama artık silahını çocuğun kafasına dayamadı.

"Ona zarar verme. Bana sahip olabilirsin."

Hugo'nun önünde diz çöktü, militanın silahının şimdi kafasına olduğunu farkındaydı. "İçeri gir, Hugo. Babanın yanına git."

"Özür dilerim, Mogan!"

"Bu senin hatan değil Hugo. Sen iyi birisin. Yanlış bir şey yapmadın." Onu kendine çekti ve şiddetle sarıldı. Şakağına bir öpücük kondurdu ve fısıldadı, "Şimdi git. Aileni koru. Ben olacağım. Söz veriyorum." Onu kapıya doğru itti.

Militan onu yakalamak ister gibi yaptı ama kadın kolunu tekmeleyerek uzaklaştırdı. "HAYIR!"

Beni alabilirsin ama çocuğu rahat bırakacaksın." Hugo restorana doğru koştu ve içeride kayboldu.

Adam kadının bileklerini kavradı ve kollarını arkaya doğru çekti, bunu yaparken de onu döndürdü. Sokakta Ripley bir militanla, Holloway de bir diğeriyle dövüşüyordu. Amerikalılar zindeydi, militanlarda ise ne güç, ne eğitim ne de sağlık vardı. Birkaç dakika içinde, her biri kendi adamını kafasından .

"Bırak onu!" Ripley esirinin boğazındaki baskıyı artırırken bağırdı.

Şimdi kaçmak Hugo'yu tekrar tehlikeye atmaktan başka bir işe yaramazdı.

Bunu görmek zorundaydı.

Yoksa çocuk acı çekecekti. "Hayır, Ripley. Üsse git. Onlara neler olduğunu anlat. Bunu benim seçtiğimi söyle. Bu senin suçun değil. Yüzde yüz benim suçum. Hugo'ya zarar vermelerine izin veremem."

Yeşil Bereli'nin yüzü . "Bunu yapamam Morgan." Tuttuğu adam yere yığıldı. Bilinci yerinde değildi ya da ölmüştü, bilmiyordu.

Onu tutan adamın umurunda değil gibiydi. Morgan'ı daha sıkı kavradı ve sokakta geriye doğru adım attı.

Morgan, "Beni şimdi almazlarsa," dedi Ripley'e yalvararak, "Hugo için geri gelecekler. Bununla yaşayamam. Ya sen?"

Hugo, ABD askerlerine karşı silahlanan bir savaş çocuğu değildi. Bu kabusu ona o getirdi.

Ama bunu yapmasının başka bir nedeni daha vardı. "Beni Destaya götürecekler," dedi kararlılıkla.

Ripley takip cihazını biliyordu. Pax ile yaşadığı fiyaskodan sonra, güvenlik ekibinin başındaki kişinin alınan tüm güvenlik önlemlerini bilmesi gerektiğini düşünmüş ve ona söylemişti. O'Leary'nin gizlilik konusundaki ısrarının canı cehenneme.

Desta'nın üssünün yerini öğreneceksin. Kelimeler sessiz bir ilahiydi. Ripley'in bunu gitmesine izin vermek için bir sebep olarak kabul etmesini istedi. Hugo'yu güvende tutmak için.

Ripley'in çenesi gerildi. Baygın militanı serbest bıraktı. Adam yere düştü ve yüzüstü kaldırıma düştü.

"Üsse geri dönün," dedi bir kargo minibüsü küçük yan sokaktan aşağıya doğru kayarak gelirken. Kamyonet kayarak onun ve silahlı adamın yanında durdu. "Onlara beni Desta'ya götürdüklerini söyle!" diye bağırdı.

Ripley keskin bir baş hareketiyle burun deliklerini açtı. Vücudu, saldırmaya hazırlanan bir hayvan gibi dışa doğru şişiyor gibiydi, ama onun minibüsün arkasına itilmesini engellemek için hiçbir şey yapmadı.

Ripley bu yüzden cehenneme gidecekti ve bu onun suçu değildi. Daha da kötüsü, mağara adamı olan Pax kaybedebilirdi.

Yüzüstü minibüsün zeminine itildi, bir diz sırtının küçük kısmına bastırıldı. Kılıfını ve silahını aldılar, sonra da ellerini eski, kalın bir sicimle bağladılar. Minibüs köşeyi dönerken açılan arka kapılardan sokağın küçük bir bölümünü görebiliyordu. Sessiz mahallesine dair son gördüğü şey kaldırımdaki tek boya kalemi kutusuydu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Onu kaçıranlar kaçmak için acele ediyorlardı ve onu bağladıktan sonra cüzdanını ve anahtarlarını almak dışında üzerini aramaya zahmet etmediler. Adam kızın bileklerindeki ipi kamyonetin yan tarafındaki kargo bölümüne monte edilmiş metal bir bağlayıcının içinden geçirdi. Kadını bağladıktan sonra, arka kapıyı çekip

kapıları kapattı ve kendi silahını onun yüzüne doğrultarak karşısına yerleşti.

Adamın daha kapsamlı bir arama yapmasını bekliyordu ama belki de beklemeye ve şehirden uzakta tam bir arama yapmaya karar vermişti. Arama için onu çözmeleri gerekecekti ve Humvee'nin takip etmediğinden emin olmaları gerekecekti.

Cep telefonu hâlâ sütyeninin içindeydi ve açıktı. Şehirdeyken baz istasyonlarına ping atıyordu ve telefonun dahili GPS'i aktifti, ki bu iyi bir şeydi çünkü kolundaki takip cihazını tetiklemek için çok erkendi. Dört saatlik süre, son varış noktasına ulaşmadan önce iletimin durabileceği anlamına geliyordu. Desta'nın ininin Etiyopya'da olma ihtimali vardı. Beklemek zorundaydı.

Ama ya yanılıyorsa? Ya onu Desta'ya götürmüyorlarsa? Ya onu genç kızları seks kölesi olarak sattıkları pazarlardan birine götürüyorlarsa? Kızları nasıl soyduklarını dehşet içinde okumuştun- Bazıları ergenliğe bile ulaşmamıştı ve onları açık artırma bloklarının üzerine çırılçıplak dikti.

Şehrin sokaklarında hızla ilerleyen kamyonun arkasında uzanmış, korkusunu kontrol altında tutmaya çalışıyordu. Hugo'yu koruyarak doğru şeyi yaptığını kendine hatırlattı.

Ama onu Desta'nın üssüne götürmezlerse, yaptığı fedakârlık ABD ordusuna hiçbir şey kazandırmaz.

Dakikalar ilerledikçe, Etefu Desta'nın yerini tespit edebilmeleri için onu kaçıran kişinin gideceği yere uysalca gitme planı... imkânsız görünüyordu. Savaşmak zorundaydı. Çünkü onu bekleyen olasılıklar kabus gibiydi.

Bileğine bir acil durum paracord bileziği takmıştı. Daha kalın ipli bir dostluk bileziğine benziyordu ve üzerinde kesici bir kenar vardı.

Bağlayıcı. Sahada her zaman taktığı ama hiç ihtiyaç duymadığı küçük bir hayatta kalma aleti.

Bağlı olduğu için muhafızı ellerini göremiyordu. Yüzü ona dönüktü ama soğuk, sert gözleri uzaklara bakıyordu ve elleri arkasındaydı. Sırtını minibüsün yan tarafına, bağlandığı yere yaslamak için hafifçe eğildi. Bileziği büktü, böylece kenarı onu bağlayan iple buluştu. Yavaşça, sessizce, o küçük bıçakla kesti.

Minibüsün zıplamasıyla görünmeyen küçük hareketler ama bu, ip katmanlarını kesmenin uzun zaman alacağı anlamına geliyordu. Durup onu aramaları ne kadar sürerdi?

Arama şehirde mi yapılacaktı, yoksa şehir geride kalana ve cep telefonu artık kullanılmayana kadar bekleyecekler miydi?

Yapabileceği tek şey görmektir. Denemekle kaybedeceği bir şey yok gibiydi. Kaçma girişimini fark etseler de etmeseler de boka batmıştı.

Minibüs zıpladı ve kesici kenar kayarak derisini sıyırdı. İpler kanla kayganlaştı ama o kesmeye devam etti. Bu acı onu bekleyen acının yanında hiçbir şeydi.

Hareket dengelendi ve şehrin ulaşip ulaşmadıklarını merak etti. Muhafızları alarma geçirme riskini göze alarak yeniden çabaladı. Yakında kenara çekip onu arayacaklardı. Bundan emindi.

Son lif koptu ve sıkı ip gevşedi. Küçük hareketlerle paracord bileziği çözdü. Kesici kenarı bir silah olarak kullanacaktı.

Muhafızın gevşek bir tutuşla tuttuğu çok daha ölümcül silaha kıyasla çok küçük bir silahtı ama sürpriz onun tarafındaydı.

Aracın sürücüsü korumasına Arapça bir şeyler söyledi. Minibüste sadece iki adam -şoför ve koruma- vardı. Diğer ikisi Ripley ve Holloway ile birlikte şehre dönmüşlerdi. Sorgulanacaklardı.

ve nereye götürüldüğüne dair bilgi sağlayabilirdi. Ve cep telefonu hala yanındaydı. Onu takip ediyorlardı.

Ripley üssü arardı. Blackhawklar şu anda bile onu olabilir. Açık yolda minibüsü fark etmek kolay olurdu.

Araç önce sola, sonra sağa döndü. Hızla bir çukura çarptıktan sonra savruldu. Şoför güvenlik görevlisine bir şeyler bağırdı. Dedi ki keskin bir şey duydu. Sonra şoförün biriyle -güvenlik görevlisiyle değil- kısık bir sesle konuştuğunu duydu. Cep telefonu mu?

Bu hâlâ menzilde oldukları anlamına geliyordu. Minibüs yavaşlayarak durdu.

Korumasının bakışlarıyla karşılaştı, minibüsün yan tarafına doğru geri çekilerek gerçek korkusunu görmesine izin verdi. Adam onunla Arapça konuştu ama muhtemelen aşağılayıcı olması dışında ne söylediğine dair hiçbir fikri yoktu.

Ona oturmasını işaret etti. Pozisyon değiştirirken yanlışlıkla çözüldüğünü belli etmemek için bir parmağını bağlama halkasından geçirdi. Adam bir bıçak çıkardı. Kadın dehşet içinde keskin bir nefes çekti ve bunun muhtemelen bağını kesmek için olduğunu söyledi.

Ama muhtemelen kıyafetlerini kesmek için kullanacaktı. Çıplak arama zamanı olabilir.

Sadece çıplak arama.

Bıçak ip ve kıyafetlerim için. Başka bir şey için değil. Belki de bu sözleri yeterince tekrarlırsa gerçek olacaklardı.

Şoför telefonla konuşmayı bırakmıştı. Bunu izleyen sessizlikte kapısı açıldı, sonra da çarparak kapandı. Adam arka çift kapıya ulaşana kadar belki on saniyesi vardı.

Gardiyanı neredeyse üzerine gelene kadar bekledi, onun tahmin edebileceği bir kafa darbesinden uzaktı ama kollarının ulaşamayacağı bir yerde değildi. Kesici uç parmaklarının arasındayken sağ elini savurdu ve uygun bir şekilde adlandırılmış bıçak darbesini kullandı, gözünü hedefledi, ardından sol eliyle bir çekiç yumruğu indirdi.

Adam çığlık attı ve yaralı gözünü kapatırken bile bıçakla saldırdı. Acı ve kesik yüzünden kör olan adamın saldırısında hiçbir güç yoktu ve kadın adamın bıçağını kolayca kendi bıçağı olarak aldı. Adam silahı kaldırdı ve kadın bıçağı adamın boynuna sapladı.

Dehşete kapılmaya vakti kalmamıştı ki adam guruldayan bir ses çıkardı ve boynundan fışkıran kan üzerine sıçradı. Silahını kaptı.

Sürücünün arka kapıyı açmadığını, çünkü içeriden kilitli olduğunu fark etmesi sadece bir kalp atışı kadar sürdü. Koruması kapıları kapatırken kilitlemişti ama sürücü anahtarları kontakta bırakmıştı.

Adam dönmeden önce şoför koltuğuna ulaşmak için çaresizce minibüsün önüne doğru fırladı. Kapı kırılarak açılırken kilidi açmak için çabaladı. İleriye doğru tökezledi, momentum onu açıklığa doğru taşıdı. Sürücü onu saç örgüsünden yakaladı, onu öne doğru çekip savururken anlaşılabilir bir öfke çığlığı attı. Silah kanlı parmaklarından kaydı ama bıçak hâlâ elindeydi.

Adam silahını ona doğrulttu ama o tekme yi savurdu. Yirmi beş yıllık eğitim, beyni ayak uyduramasa bile kaslarının ne yapacağını tam olarak bildiği anlamına geliyordu. Silah elinden uçtu. Bıçağı çevirirken sol eliyle yumruk attı. Adam yumruğu engelledi ama bıçağı görmedi. bıçak geliyordu. Göğsüne saplandı ve yere düştü.

Onu tam ortasından vurmuştu. Pax gurur duyardı.

Yere yığıldı ve ağır ağır nefes alarak geriye doğru çekildi. Tüm vücudu titriyordu.

Yana doğru döndü ve kustu, sonra sendeleyerek ayağa kalktı, minibüse ve boş sürücü koltuğuna doğru yalpaladı. İçeri tırmandı ve kapıyı kapattı, sonra kilitledi ve alışkanlıktan emniyet kemerini bağladı.

Anahtarı çevirdi. Buradan defolup gidecekti. Üsse geri dönecekti. Güvende olacaktı.

Motordan cılız ses çıktı ama dönmedi. Gazı pompalandı ve anahtarı tekrar çevirdi. Yine bir mücadele sesi çıktı ama mırıltı yoktu. Devir yok.

Üçüncü seferde bile almadı. Sadece anahtarın klik sesi, sonra hiçbir şey.

Kahretsin. Onu aramak için değil, minibüs bozulduğu için kenara çekmişlerdi. Lanet çukur.

Sütyeninden telefonunu çıkardı ve son aranan numarayı tuşladı. Pax hemen cevap verdi. "Morgan?" Sesi acil ve boğuktu. "Onları ben öldürdüm, Pax. Onlar öldü. Ama ben sıkıştım. Minibüs çalışmıyor. I nerede olduğumu bile bilmiyorum."

"Şu anda cep telefonu GPS'ine kilitleniyoruz. Bir SEAL ekibi harekete geçirildi. Saniyeler içinde havada olacaklar."

Gözyaşlarına boğuldu.

Yirmi Beşinci Bölüm

"Benimle kal Morgan." Pax'in sesi yumuşak ve çıkmış, içindeki titremelerden hiçbir iz taşımamıştı. En azından öyle olmasını umuyordu. "Bana ne gördüğünü söyle. Telefonumu komuta merkezine bağlamaya çalışıyorlar, böylece SOCOM'daki herkes seni duyabilecek."

Hattın diğer ucundaki Morgan derin ve hıçkırıklı bir nefes aldı. "Sanırım şehrin batı ucundayız. Şoför minibüsü kenara çekti, ben de beni arayabileceklerini düşündüm ama şimdi minibüs çalışmıyor. Çok sert bir çukura girdi. Bir şeye zarar vermiş olmalı."

Citron Kampı'ndaki diğer her şey gibi SOCOM da geçici bir yapıya yerleştirilmişti. Kit halinde inşa edilen komuta merkezi çadır ile prefabrik yapı arasında melezdi ama mütevazı dış görünüşünü yalanlayan bir teknolojiyle doluydu. Pax'ın dört bir yanında Özel Kuvvetler B-Takımı üyeleri Morgan'ın telefonundan alabildikleri her veriyi almak için çabalıyor ve

Onlar konuşurken bir Blackhawk'a doluşan SEAL ekibine bu verileri aktardı.

"Sokakta kimse var mı?" diye sordu.

"Hayır. Bölge tamamen açık. Yaklaşık yüz metre bir dizi eski, yıkık dökük ev var. Önümde çölün içinden geçen açık bir yol var. Cep telefonumun çekmesine şaşırdım."

Yanında ikinci kaptanı ve SEAL tim komutanlarından biri minibüsü terk edip evlerden birine sığınması gerekip gerekmediğini tartışıyordu. Morgan'a, "Evlerden birine kaçabilir misin?" dedi.

"Belki de. Bilmiyorum. Silahım yanımda değil. Şoförün yanında yerde. Ama minibüsten çıkarsam alabilirim."

SOCOM karargâhının arka duvarı monitörlerle kaplıydı. Bir tanesi Morgan'ın yakalandığı yerin havadan haritasını ve minibüsün izlediği olası rotaları gösteren çizgileri gösteriyordu. Bir diğer monitör pinglenen baz istasyonlarını gösterirken, üçüncüsü bir teknisyenin telefonun GPS konumunu sıfırlama çabalarını gösteriyordu. Sonunda, haritanın her yerinde gezinen soluk kırmızı bip katılaştı ve bulunduğu yere kilitlendiğini gösterdi. Tahmin ettiği gibi şehrin batı yakasındaydı.

Uydu görüntüleri . Bunlar statik görüntülerdi, henüz canlı bir uydu yayınından alınmamışlardı. Artık konumu bildiğine göre, teknisyen canlı bir kamerayı çevrimiçi hale getirmek için çalışıyordu, bir yandan da GPS koordinatlarını yeni havalanan Blackhawk'a iletliyordu.

Üçüncü monitörde Yüzbaşı Oswald, Morgan'ı temsil eden kırmızı noktanın yakınındaki dizi evi işaret etti. "Bunlar o evler olmalı. Bu bölgeyle ilgili istihbarat nedir?" diye başka bir teknisyene sordu.

"Şu ana kadar tek bildiğim buranın bir Afar mahallesi olduğu. Muhtemelen birkaç ay önce Issa militanları tarafından düzenlenen bir saldırıdan sonra terk edilmiş. Şehrin bu kenarı kaba."

Pax Morgan'a, "Minibüste kal," dedi. Onu konuşturmaya etmesi gerekiyordu.

Daha fazla bilgiye ihtiyaçları vardı. SEAL'lar körlemesine gideceklerdi. Kendilerine ve Morgan'a yönelik her potansiyel tehdidi bilmeleri gerekiyordu. "Sizi kaçıranları öldürdüğünüzü söylediniz. Emin misin?"

"Evet. Arkadaki muhafızdan bir bıçak aldım ve şahdamarını kestim." Sesi sabitti, sadece son kelimedede en ufak bir tereddüt vardı. "Kesinlikle öldü."

Pax yapmak zorunda kaldığı şokunu hayal ederken gözlerini kapattı, tereddüt etmediği için son derece müteşekkirdi ama taşıyacağı yaralar yüzünden dehşete düşmüştü. Bu onun dünyası değildi. "Peki ya şoför?" diye sordu, daha fazla araştırmak zorunda kalmaktan, kız hikâyeyi anlatırken yanında olamamaktan nefret ederek.

"Onu kalbinden bıçakladım. Onu pencereden görebiliyorum. Hareket etmiyor, nefes almıyor." Sesi fısıltıya dönüştü. "Hugo güvende mi?"

"Evet. Ailesi taşınıyor. Desta etkisiz hale getirilene kadar korunacaklar."

"Teşekkür ederim. Oradaki herkese teşekkür ettiğimi söyle." Telefonu nihayet komuta konsoluyla senkronize olurken hıçkırıkları hoparlörlerden stereo olarak çaldı.

"Hoparlördesin Morgan," dedi. "Artık herkes seni duyabilir." "Teşekkür ederim," diye tekrarladı. Boğazını temizledi. "Benim"-sesi bir hıçkırıkla kesildi-"babam orada mı?"

"Henüz değil. Ripley aradığında Körfez'de bir gemideydi. Şu anda bir helikopterde. Her an burada olabilir."

"Ona üzgün olduğumu söyle," dedi. "Sadece... üzgünüm."

"Ona söyleyeceksin." Blackhawk'ı gösteren haritayı inceledi.

"SEAL'lar beş dakika uzaklıkta. Kısa sürede Citron Kampı'na dönmüş olursunuz."

Söyleyemediği kelimelere karşı nefesini tuttu. Ona aşık olmaya karşı kaybettiği bir savaş verdiğini söyleyemezdi.

tanıştıkları gün. Tüm o çılgın, mağara adamı sahipleniciliğinin nedeni, kafası bunu anlayamayacak kadar aptal olsa bile kalbinin bunu bilmesiydi.

-O artık onundu ve yalnız, tek başına varoluşuna geri dönüş yoktu.

Kendinden her şeyi ona vermek istiyordu. Ama bu çok aleniydi ve eğer Desta'yı öldürürse operasyonun dışında kalacaktı.

bu görevin onun için ne kadar kişisel olduğunu açıkça gösteriyordu. Her halükarda dışarıda kalma ihtimali vardı ama bunu kolay bir hale getirmeyecekti.

İkinci Kaptanı için bir karar. Desta'yı çıplak elleriyle öldürmek istiyordu.

Yıllardır bir gerilla savaşçısıydı ama daha önce hiçbir insan düşmana karşı kana susamışlık hissetmemişti. Bugüne kadar her şey ülkesini meçhul düşmanlara karşı korumakla ilgiliydi.

Bu onun kadını korumaktı.

Boğazı söyleyemediği kelimelerle doluydu. Telefonu kavradı ve bir tanesi ağzından kaçtı. "Benim," dedi kısık bir fısıltıyla.

Boğuk bir hıçkırığa benzeyen bir ses çıkardı. "Onları ben öldürdüm, Pax." "Yapmak zorundaydın."

"Biliyorum..." Boğazını temizledi. "Bu Ripley'in hatası değil. Hugo'yu korumak zorundaydım."

Adrenalini tavan yapmıştı. *Morgan kaçırılmıştı*. Kelimeler beynine hücum edip duruyordu. Onu hayal kırıklığına uğratmıştı. İki kaçırana dövüşmüş ve onları öldürmüştü. Kilometrelerce . Tehlikedeydi. Vücudu onun peşinden gitme isteğiyle titriyordu.

Bunu engelleyememişti. Onu koruyamamıştı. İkinci kaptanına, onun dairesine dönmesine izin verme konusundaki endişelerini anlatabilirdi. Kaptan Oswald'ın onun isteğini reddetmesini sağlayabilirdi. Bunun olmasını engelleyebilirdi.

Morgan alındı.

Morgan nefesini tuttu, sonra da "Humvee'deki Ripley mi?" dedi

Pax ikinci kaptanına baktı, sonra Morgan'ın kaçırıldığı mahalleyi gösteren ekrana göz attı. Ripley minibüsü arıyordu ve şehrin kuzey ucunda devriye gezmekle görevlendirilmişti. Morgan'ın bulunduğu yerden kilometrelerce uzaktaydı.

Mide bulandırıcı bir korku karnını doldurdu.

İkinci kaptanının bakışlarıyla karşılaştı. Adamın dehşete düşmüş ifadesi muhtemelen Pax'inkini yansıtıyordu.

Telefonda, "Hayır! Bölgede hiç Humvee'miz yok." dedi. Kahretsin. Desta'nın Humvee'si mi vardı?

Morgan boğuk bir nefes verdi. "Lanet olası minibüs çalışmıyor!" Morgan hıçkırı hıçkırı ağlarken arka planda bir gümbürtü duyuldu. "Hayır. Kahretsin, hayır!"

Kadının hayal kırıklığı içinde direksiyona vurduğunu tahmin etti. "Benimle kal bebeğim," diye ısrar etti Pax. "SEAL'lar yolda."

"Silahı almaya gidiyorum." Sesi sanki telefonu düşürmüş gibi uzak geliyordu.

"Hayır! Minibüste kal. Arkaya saklan." Kahretsin. Kalırsa ölecekti. Ama silaha davranmak...

Kusmak istedi.

Telefon . Silahı alırken minibüste bıraktığını tahmin etti.

Silah sesleri odadaki herkesin duyması için stereo olarak yansıtıldı. Morgan ölü militanlardan birinden makineli tüfek mi almıştı? Ripley cephaneliklerinde makineli tüfek görmüş müydü? Hatırlayamıyordu. Onun sesini duymayı beklerken, silahı ateşlediğini söylemesini beklerken, sadece birinin ona ateş ettiğini duymadığını bile zar zor düşünebiliyordu.

Oda sessizliğe gömüldü. İkinci Kaptan'ın bakışlarıyla karşılaştı. Adam ona telefonun sesini kapatması için işaret verdi.

Pax söyleneni yaptı ve herkes Morgan'dan haber beklerken sessiz saniyeler uzayıp gitti.

Tek bir silah sesi duyuldu ve ardından ağzı bozuk bir peri küfürler yağmaya başladı. Pax gözleri yaşarırken bile gülümsedi. *O yaşıyor.*

Başı belada ama hayatta.

"Bunu neden yapıyorsun? Benden ne istiyorsun?" Morgan sordu. Pax boğuk yanıtın ne olduğunu anlayamadı.

İlkel, kan donduran bir çığlık duyuldu. Bağırışlar Arapça küfürlere dönüştü.

Çığlık attı ve birkaç çarpma sesi duyuldu. Morgan adamla dövüşüyor muydu?

Hoparlörlerden birkaç erkek homurtusu duyuldu ve Pax bunun Morgan'ın iyi vuruşlar yaptığı anlamına geldiğini umdu. Yüksek sesli bir vuruşun ardından Morgan'dan bir çığlık geldi ve aniden kesildi.

Birkaç saniye boyunca sessizlikten başka bir şey olmadı, sonra Pax'ın telefonu çaldı. Ekranda aramanın gerçekleştiğini gösteren kırmızı sembol yanıp söndü.

diğer uçtan kesilmiş.

Pax haritaya baktı. SEAL ekibi üç dakika uzaklıktaydı.

Morgan'ın boğazındaki eller sıkıştı. Bayılmak üzereydi.

Adam minibüsün arkasındaki cesedi gördükten sonra çılgına dönmüş ve ilkel bir çılgılık attıktan sonra ona doğru hamle yapmıştı. Kadın onu ama olanlardan dolayı sarsılmıştı ve ayağı kayarak adama üstünlük sağlaması için bir fırsat vermişti.

Pençeye benzeyen ele karşı direndi. Havaya ihtiyacı vardı.

Kulaklarına hücum eden kan diğer tüm sesleri bastırdı. Adamın sağ elini tutuşu gevşemişti ve kadın serbest kalarak adamın gözüne bir bıçak sapladı. Adam geri çekildi ama kadının boğazını bırakmadı.

Çaresizce elini tuttu.

SEAL'lar geliyordu. Bu adamları yeterince uzun süre burada tutabilirse, Donanma ekibi onu kurtaracaktı. Tam bu düşünce oluşurken, onu boğazından yakalamış olan adam geriye doğru çekildi. Havayı içine çekerken öksürdü, zedelenmiş nefes borusundan sığ bir nefes aldı.

Görüşü bulanıktı. Bir SEAL onu kurtarmış mıydı?

Bir adam onu omuzlarından tutup geriye doğru sürükledi. Humvee'ye doğru. O zaman bir SEAL değil. Diğer militanlardan biri. Nefes nefese kalmış, boğazını tırmalayan ve ciğerlerini yakan tozlu, sıcak havayı içine çekmeye çalışıyordu.

Humvee'nin arkasına itildi. Bir adam içeriye kadar takip etti ve neredeyse üzerine oturdu. Kadın adama karşı koydu ve adam ellerini tuttu, sonra da yüzüne öyle bir tokat attı ki başı döndü.

"Yeter!" diye bağırdı adam. "Yoksa Desta'ya seni François'nın öldürdüğünü söylerim." Humvee'den dışarı eğildi ve bir tabanca ateşledi.

Kapı aralığından, onu boğan adamı gördü. Alnında kırmızı bir nokta belirdi, sonra yere düştü. Başka bir adam -ona saldıran kişiyi ondan çekip almış olmalıydı- eski yoldaşının cesedinin üzerinden geçip Humvee'nin ön koltuğuna tırmandı.

"Arayan François'ydı," dedi silahlı adam. "Kardeşini öldürdüğün için sana saldırdı."

Hiçbir şey söylemedi. Olanları sindirmeye çalışmakla o kadar meşguldü ki. Eğildi ve silahlı adamla arasındaki koltuğa kustu, midesinde yemek kaldığını fark edince şaşırdı.

Adam ona ters ters baktı ve tekrar vuracaktı gibi elini kaldırdı, ama Belki de başka bir darbenin onu tekrar kusturacağını fark etti, çünkü elini indirdi ve şoföre hareket etmesi için bağırdı.

Ağır araç ileri doğru hareket etti. Elini ağzına götürdü ve farklı türden bir mide bulantısıyla savaştı.

Bu gerçekten oluyordu.

Bakışları aracın etrafında gezindi. Eski, hırpalanmış bir araçtı. Daha önceki bir çatışmadan kalma bir kalıntıydı. Ripley'in kullandığı zırhlı araçla asla karıştırmazdı, tabii keyfi yerinde olmasaydı.

Bir SEAL ekibinin havada olduğu ve muhtemelen onları fark edeceği gerçeğine odaklanmaya karar verdi. Onun bir Humvee'de olduğunu biliyorlardı. Bu aracı saklamak zor olacaktı. Onu bulacaklardı. Geriye doğru baktı ve Cibuti Şehri'nin tozun içinde kayboluşunu izledi. Bir virajı döndüler ve aniden durdular.

Başka bir araç bekliyordu. Bu eski bir SUV. Humvee'den sürüklenerek çıkarıldı ve eski Land Cruiser'ın arkasına itildi.

Silahlı adam kadının ellerini bağlarken, "Bunun içine kusma," dedi. "Bir süre bu kamyonda kalacağız."

Birkaç dakika içinde . Humvee bir yöne, Land Cruiser başka bir yöne gitti.

Blackhawk onu bulamazdı. Şimdi bulamaz. Bu adamlar onu Etiyopya'ya ve doğruca Desta'ya götüreceklerdi.

Ama takip cihazı ondaydı. Yerleştiğinde, onu tetikleyecek ve Blackhawk gelecekti. Bulunacaktı. Kurtarılacaktı.

Pax, SEAL ekibi üyelerinden birine bağlı bir kameradan gelen canlı yayını taşıyan monitöre baktı. Görüntüleri izlerken kalbi küt küt atıyordu. terk edilmiş kargo minibüsündeki katliam. Bir adamın boğazı kesilmiş, diğerinin göğsüne bıçak saplanmıştı, tıpkı Morgan'ın tarif ettiği gibi. Kanının donmasına neden olan üçüncü cesetti. Gözlerinin arasında bir kurşun. Ama o kurşunu kim sıkıyordu?

Morgan neredeydi?

Ripley, SEAL ekibi indikten beş dakika sonra Humvee'siyle gelmişti. İki SEAL'i yanına almış ve Morgan'ın cep telefonundan gelen aktif GPS sinyalinin peşine düşmüştü. Pax, cep telefonunun kırmızı noktasına üç numaralı monitörü izledi. Ripley'e doğrudan bir hat bağlanmıştı.

ve Özel Kuvvetler operatörünün sesi hoparlörden duyuldu.

"Bu yoldaki tek araç küçük bir kamyonet ve çölün derinliklerine doğru ilerliyor." Ripley Arapça'ya geçti ve Pax onun Humvee'nin hoparlörünü kullanarak kamyonetin sürücüsüne kenara çekmesini emrettiğini düşündü. Mikrofondan gelen geri besleme, tırmalayıcı bir neden oldu ve telsiz kapatıldı.

Pax bekledi, Morgan'ın o kamyonda olmadığını içten içe biliyordu. Bu o kadar kolay olamazdı, hele ki telefon görüşmesi kasıtlı olarak Morgan'ın biri. Telefonu biliyorlardı ve takip edilmesini istemeselerdi bataryayı çıkarırlardı.

Ama yine de takip edilmesi gereken bir ipucuydu.

Uzun dakikalar sonra Ripley telsizle üsse haber verdi. "Dr. Adler negatif. Kamyonetin arkasında bulunan telefonu bulduk. Şoför orada olduğunu bilmiyordu. Muhtemelen arkaya atılmış. Şoför, beş kilometre geride eski bir Humvee'nin yanından geçtiğini söylüyor.

Şehir. Ayrıca, ABD muhtemelen adama yeni lastikler almalı. Kenara çekmeyince iki lastiğini patlattık."

Pax'ın görüşü tünelleşti. raporu bekliyordu ama yine de gerçekliği onu şaşkına çevirmişti.

Sesini son duyduğundan yana kırk iki dakika geçmişti ve nerede olduğuna dair hiçbir fikirleri yoktu.

Kamyon bir tepenin gölgesinde ilerliyordu, bu da havadan görülmesini zorlaştırıyordu. Morgan güneşi takip ediyordu, günün hangi saatinde olduklarının farkındaydı. Ne yöne gittiklerini anlamak için pusulaya ihtiyacı yoktu.

Plan basitti. Takip cihazını tetikleyecekti; ABD Desta'nın yerini öğrenecekti. Onu kurtarmak için bir ekip gönderecekler ve süreçte Etefu Desta'yı ortadan kaldıracaklardı. ABD'nin Etiyopya hükümetiyle anlaşmaları vardı. ABD'nin müdahalesini istemeyebilirlerdi ama buna tahammül edebilirlerdi,

Çünkü bu onlar için kârlı olacaktı ve Desta da onların belasıydı. Ancak bir saatlik sürüşten sonra, plandaki sorun endişe verici bir şekilde netleşti.

Batiya, Etiyopya'ya doğru gitmiyorlardı.

Hayır. Sürekli güneydoğuya doğru gidiyorlardı, bu da onu ABD ordusunun en çok zorlanacağı yere götürdükleri anlamına geliyordu.

Giriyorum. Mevcut durum göz önüne alındığında aklı başında hiçbir Amerikalının isteyerek gitmeyeceği tek yer.
Onu kaçırانلار Somali'ye götürüyorlardı.

OceanofPDF.com

Yirmi Altıncı Bölüm

Sınır kilometreler kala cip kenara çekildi. Tartışmalarını dinlerken kendisini kaçıranlardan ikisinin adını öğrenmeyi başarmıştı. Şoför Saad soyunmasını istedi, ardından sutyen ya da iç çamaşırı olmadan giymesi için sade, geleneksel bir elbise verildi. Üst aramasını atladıklarını düşünürsek, şikâyet edecek gibi değildi. Ama sonra Kaafi-François'yı vuran adam- Saad'a ellerini ve ayaklarını bağlamanın yanı sıra ağzını da tıkamasını söyledi.

Geri çekildi. "Hayır, lütfen," dedi lider olduğu belli olan Kaafi'ye. "Kusarsam boğulabilirim."

Militan ona sadece ters ters baktı. "O zaman kusma."

Somali'ye sürüklendiğini fark ettiği andan daha kötü bir korku dalgası onu sardı. Elleri ve ağzı bağlanıp cipin arka ayak boşluğuna itilirken kurtulmak isteyen hıçkırıklara karşı nefesini tuttu. Üzerine kaba bir battaniye örtülmüştü. Yün örtünün altındaki sıcaklık boğucuydu ve bunun kefeni olup olmayacağını merak etti.

Somali'de yaygın olan panya kaçakçılık rotalarından birini kullanarak sınırı geçeceklerini varsaymıştı, öyleyse onu neden saklıyorlardı? Ama ana yoldan gitmiş olsalar bile, fidye ödemeleri Somali'nin gayrisafi yurtiçi hasılasının büyük bir bölümünü oluşturuyordu, sınır muhafızlarının onları durdurma zahmetine gireceklerine inanmak zordu.

Bu basit bir fidye için kaçırılma mıydı? Yoksa Linus ya da Broussard'la mı ilgiliydi?

Hırpalanmış SUV çukurlu yolda sekerek ilerledi. Sıcak battaniyenin altında boğuluyor ve dağılmamaya çalışıyordu.

Aylar önce, ABD Büyükelçiliği'nin Cibuti'de ilgili çeşitli uyarılarını okuduktan sonra, yakın arkadaşı ve Double D'deki sunucu arkadaşı Staci'ye, Somali'ye sürüklenmeden önce saha çalışanlarından biriyle intihar anlaşması yapacağını söylemişti.

Sadece kısmen şaka yapıyordu. Riskin gerçek olduğunu biliyordu, ama Bir şekilde, *o kadar* da gerçek değildi. Yine de . Şakaların hem korkunç derecede komik olmadığı hem de son derece naif olduğu kanıtlanmıştı. Aptalca bir şeyi takip etmek,

Kötü düşünülmüş intihar planı bir seçenek değildi. Somali'ye götürülüyordu. İzleyici olsun olmasın, orada ölme ihtimali vardı. Ve ölümü kolay olmayacaktı.

SEAL'lar onu kurtaramadı. Somali'nin içinde olmaz. ABD ordusu Desta'nın yerini biliyordu ve sonunda insansız hava araçları gelecekti. Desta'yı ve yerleşkesindeki herkesi ortadan kaldıracaklardı. Umabileceği *en iyi* ölüm buydu. En azından o zaman Desta gitmiş olacak, daha fazla insana zarar veremeyecekti.

Pax'e onu sevdiğini söylemeliydi. Tüm SOCOM personelinin dinlemesinin canı cehenneme. Ona yaşadıkları yasak gecenin hayatının en güzel gecesi olduğunu, daha önce hiç böyle bir bağ hissetmediğini söylemeliydi. Seksten çok daha fazlasıydı.

Muhtemelen onun nasıl hissettiğini tahmin etmişti ama kelimeleri duymanın ve söylemenin gücü vardı.

Onu seviyordu. O onun askeri idi. Onun Yeşil Berelisi. İstediklerini hiç bilmediği her şey mükemmel, kusurlu bir mağara adamında toplanmıştı.

Kamyon yavaşlayarak durdu ve Kaafi çizmesini kızın başına sessiz olması için sert bir uyarıda bulundu.

Sınırdaki olmalılar. Panya rotası değil o zaman.

Şoför biriyle -muhtemelen bir sınır muhafızıyla- Arapça ya da Somalice konuşuyordu. Muhafızın dikkatini çekmek için bir ses çıkarmayı düşündü. Şoför

Kaafi'nin onu saklamak ve susturmak için aldığı önlemler ona korkacak bir şeyleri olduğunu söylüyordu ve ABD ordusunun Amber alarminin Cibuti' eşdeğerini verip vermediğini ve bunun kanunsuz bölgede bir önemi olup olmadığını merak etti.

Şakağındaki baskı arttı. Onu canlı ele geçirmesi emredilmiş olmasına rağmen, Kaafi'nin onu öldürmeye istekli olduğundan şüphe duymuyordu.

Ağızındaki tıkaç ısırdı ve Pax'in tanıştıkları günün ertesinde markette eşarblı saçlarına örttüğünde yüzünde beliren ifadeyi düşündü. Bu görüntüye tutundu ve sessiz kaldı.

Desta'nın evine varana kadar hayatta kalmak zorundaydı. İzleyiciyi tetikledikten sonra risk alabilirdi. O zamana kadar itaatkâr bir tutsak olacaktı.

Pax arama helikopterlerinin uçuş rotasını gösteren monitöre baktı.

Morgan'ın arkeolojik araştırmasında yaptığı gibi, bir bölümü temizledikten sonra diğerine geçerek ızgara şeklinde çalıştılar. Yakında arama

iptal edildi. Morganı kaçıranların Etiyopya sınırını geçmek için bolca zamanları vardı. Çoktan gitmişti, arama menzillerinin dışındaydı.

General Adler yanındaki boş koltuğa çöktü ama ki adam sessiz kaldı. Pax adamı teselli edecek sözcükleri bulabileceğini sanmıyordu. Benzer bir acıyı paylaşıyorlardı ama Morgan'ın özrünü iletme dışında Pax ne diyeceğini bilemiyordu.

Ve Cibuti'deki ilk gecesindeki toplantıda generalin Morgan'ı aşağılamasına hâlâ kızgındı.

Etraflarındaki adamlar seçenekleri tartışırken sessizce oturdular ve sonunda komutan arama helikopterlerinin geri dönmesi emrini verdi. Pax bunun olacağını biliyordu ama yine de bu emir bir darbeydi.

Takip cihazından bir sinyal almadıkları ya da kızın belirli bir bölgede tutulduğuna dair bir ipucu elde etmedikleri sürece aktif arama sona erecekti. Pax duvarları tekmelemek, en yakındaki nesneyi parçalamak istedi. Kendini kanıtlamaya çalışan on dokuz yaşında asabi bir genç olduğundan beri şiddet içeren bir patlamayı zapt etmekte bu kadar zorlanmamıştı.

Spor salonuna gitmeyi düşündü ama o zaman burada olmayacaktı. Peki ya takip cihazından bir mesaj gelirse?

Araştırmacılar geri döndü ve Pax kontrol odasında kalarak artık boş olan monitörlere bakmaya etti.

Cal yanında belirdi ve önüne bir tabak yemek bıraktı. "Seni kafeteryaya gitmeye ikna edemeyeceğimizi düşündüm."

Pax başını salladı ve teşekkür etti. Görevini yerine getirerek yemek yedi çünkü kaloriye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Vücudu sınırlarını zorlamaya alışkındı ve üzerine düşeni yaptığı ve yakıt sağladığı sürece gereken performansı gösterecekti. Önündeki yemeğe dikkat etmedi. Kokusunu ya da tadını alamıyordu. Yakıttı, başka bir şey değil.

Onun karşılaştığı dehşeti çok iyi hayal edebiliyordu ve acı çekeceği -şu anda bile acı çekiyor olabileceği- fikri görüşünün tünele girmesine neden oldu. Onun için duyduğu korku daha önce hiç yaşamadığı bir şeydi.

Belli belirsiz, bunun onu kıran şey olabileceğinin farkındaydı. Yirmi bir yaşındayken boşandığından beri kendisini kırılabilir olarak görmemişti. Aradan geçen yılları bu kırılğanlığı inkâr ederek geçirmiş, hiçbir ilişkinin onu yıkacak güce sahip olmadığını kanıtlamaya çalışmıştı. Bağlılığa karşı zihinsel bir duvar örmüştü. Yalnız yaşamını meşrulaştıracak kurallar koymuştu.

Morgan'a karşı duyduğu yoğun çekim, ona direnmeye çalışmasının nedenlerinden biriydi. Onun bir zayıflık olacağını biliyordu. Bir kırılğanlık. Sadece onun için değil.

odaklanmasına ya da işine değil, yalnızlığına odaklanır.

Onu sevdiğini söylemeliydi. Onun için deli olduğunu. Onun yüzünden asla eskisi gibi olamayacağını. Ama tek yapabildiği, paylaştıkları çılgın ve harika yoğunluğa dair düşüncelerin onu önümüzdeki kâbus dolu saatlere taşımamıştı.

İlerlerken, bu düşünceleri kapatması gerekiyordu. Onu parçalamakla tehdit eden duyguları bastırması gerekiyordu çünkü bir bütün olarak kalması gerekiyordu. Onun için savaşması gerekiyordu ve ikinci kaptanı ancak zihinsel ve fiziksel olarak en iyi durumda bir Özel Kuvvetler operatörü görürse oyunda kalmasına izin verecekti.

Ancak o zaman Desta'nın peşinden gidebilirdi. Ancak o zaman onu kurtarabilirdi. Ve onu kurtaracaktı, ya da denerken ölecekti.

Morgan, sınırı geçtikten sonra boğucu ayak boşluğundan çıkarıldı. Bozuk yollardan Somaliland'ın içlerine doğru ilerlediler. Pax Cibuti'ye kanunsuz demişti ama ülke Somali'ye ve Cibuti'ye sınır olan, kendi kendini ilan etmiş Somaliland devletine kıyasla gerçek bir düzenli yönetim cennetiydi.

Karanlık çöktü ve arka camdan dışarı bakarak yıldızların konumuna göre yönünü belirledi. Kuzey Yıldızı'nın ufukla yaptığı açı onun enlemini verir. Eğer yıldız tam üzerindeyse ya da doksan derece ise Kuzey . Eğer duruyormuş gibi görünüyorsa, ekvatorda olurdu. İkisinin ortasında, kırk beş derece enlemde olurdu.

Şu anda ekvatorun on bir derece kuzeyinin güneyinde bir yerdeydi, kuzey yıldızı ufukta o kadar alçaktı ki arka camdan onu nadiren görebiliyordu, ama gördüğünde de Somaliland'ın daha da güneyine götürüldüğüne dair korkularını doğruluyordu.

Gecenin geç saatlerine kadar kullandılar, ama her dakika bir öncekinden daha uzun geldiği zamanı ölçme yeteneğini kaybetmişti. Bir noktada, adrenalini tükendi ve uykunun kayıtsızlığına kaçtı.

On dakika ya da iki saat sonra - hangisi olduğunu bilmiyordu - Kaafi onu uyandırma zahmetine girmeden cipin arkasından sürükledi. Omzu aracın yan tarafına çarptı ve yüz üstü yere düşmeden önce ayaklarını altına almak için sendeledi.

Köhne bir eve götürüldü ve bir an için buranın Desta'nın yerleşkesi olup olmadığını merak etti. Ama ev, onunki kadar büyük bir operasyon için çok küçüktü. Kaafi onu küçük yapının arka tarafına götürdü, böylece

işemek için çömelebileceğini söyledi. Bu muhtemelen karşılaşacağı aşığılamların en küçüğü olduğundan, adamın delici bakışları korkusunu bir kademe artırsa da itiraz etmedi. En azından elbisesi onu örtüyordu.

Mesanesi boşaldığında, araca dönüp dönmeyeceklerini merak etti, ama bunun yerine Kaafi onu ana yaşam alanına götürdü ve burada duvara cıvatalanmış ağır bir metal halkaya bağladı. "Hepimiz uyuyacağız," dedi. "Kaçmaya çalışırsan iki gözünün ortasından vurulacaksın."

Duvara monte edilmiş halkanın amacının mahkûmları bağlamak olduğunu fark ederek ürperdi. Adam kaçırانların dinlenme durağı.

Sırtını duvara yaslayarak yan yattı, kollarını başının üzerinde sert zemine paralel olarak uzattı. Burnu takip cihazına ulaşabiliyordu ve Kaafi bir telefon çıkarıp çevirerek kapsama alanına girdiğini gösterdi.

Birkaç saat burada kalacaklardı. Bir SEAL ekibinin gelmesi için yeterince uzun. Ama burası Somaliland'dı, yani plan yapmak için birkaç saatten fazlasına ihtiyaçları olacaktı ve burası onun son varış noktası değildi. Desta burada değildi.

Kararını verdi, gözlerini kapadı ve yavaş bir nefes aldı. Kaafi homurdandı ve telefonunu bir kenara koydu. Görünüşe göre telefon . Bu, yavaş ve mantıklı kararlar alma konusunda bir dersti. Aceleci davranamazdı. Sabırlı olmalıydı. Yardım çağırmak için tek bir şansı vardı ve hepsi bu kadardı.

Uykuya daldı. Tam olarak uyumuyordu ama tam olarak uyanık da değildi.

Şafak söktüğünde yerde yatmaktan kaskatı kesilmiş ve şiddetli bir baş ağrısıyla susuz kalmıştı. Kaafi onun su isteğini yerine getirdi, sonra tekrar Böylece mesanesini boşaltabilecekti. Son yirmi saat içinde çok az sıvı almıştı, bu da gezintiyi büyük ölçüde gereksiz kılıyordu.

"Gideceğimiz yere varmamız ne kadar sürer?" diye sordu adam ona içeri kadar eşlik ederken.

Kaafi sadece homurdanarak ona cevap vermeye niyeti olmadığını belli etti.

Günün geri kalanında evde kaldılar, Kaafi belli aralıklarla evden çıkıp geri dönüyordu. Cep telefonunun çektiği bir yere gittiğinden . Davranışlarından talimat beklediğini düşündü.

Görünüşe göre bu adamlar Desta'nın takipçileri değil, kiralık serbest çalışanlardı.

Kaçırانlar onu yerel ekonominin bir parçası olan savaş lorduna teslim etmek üzere anlaşımlardır.

Özgeçmişlerini hayal etti: Kaçırdıkları kurbanların sayısının bir listesi; başarılı ödemelerin sayısı; bıçak ve silah kullanma becerilerini ve ikna edici bir şekilde terör estirme yeteneklerini sıralayan övünç dolu bir paragraf. Bir ücret çizelgesi de ekleyebilirler. Kurbanı yaralamadan adam kaçırmak muhtemelen daha pahalıya mal oluyordu. Bu tür işlerde fazla mesai için fatura kesiyorlar mıydı? İmparatorluk karışıklıklarından kaçınmak için bir bonus var mıydı?

Uzun ve sıcak sabah boyunca birkaç kez, aracın ön tarafına binen üçüncü kaçıran, küçük evin içinde volta atıp Kaafi ve Saad'la tartıştı. Öğleden sonra erken saatlerde öfkeli kaçıran Kaafi'yle birlikte ayrıldı ama geri dönmedi. Adamın işin kendisine kısmını tamamlayıp tamamlamadığını ya da Kaafi'nin ödülü üçe bölmek istemediğine karar verip vermediğini merak etti. François'yı tereddüt etmeden öldürmüştü. Başka bir ortağını daha öldüreceğinden hiç şüphesi yoktu.

Kaçıran kişinin mola yerinde yiyecek yoktu, sadece su vardı. Günün ilerleyen saatlerinde Saad oradan ayrılmış ve ekmek ve fasulye ile geri dönmüş. Ona küçük bir porsiyon verdi ve o da kendini yemeye zorladı, yirmi dört saatten fazla aç kaldıktan sonra açlıktan ölmesi gerektiğini biliyordu, ama iştahı yoktu ve sadece yemeği yememesi için dua etti.

Ertesi gün Kaafi başka bir geziden dönüp yola çıkacaklarını bildirdiğinde güneş gökyüzünde yükseliyordu. SUV'ye geri dönen Morgan koltuğuna yerleşti, yolculuğun ne kadar süreceğini sorma zahmetine girmedi. Şimdiye kadar kimse sorularına cevap vermemişti. Sormaktan vazgeçmişti.

Bu sefer kuzeye doğru gitmişler. Bunu güneşin açısından anladı ve Cibuti'ye döndüklerini ummaya cesaret edemeyerek neden geri döndüklerine şaşırdı.

İssızlığın ortasındaki bir başka harabe eve vardıklarında gün batımından birkaç saat sonraydı. Daha karşıya geçmemişlerdi. Sınırdaydılar ama o kadar uzun süre araba kullanmışlardı ki, yakın olup olmadıklarını merak etmişti. Banyo ritüelini tekrarladılar ve ardından içeride bağladılar. Ancak bu kaçırma yuvasında yerleşik bir bağlama sistemi yoktu, bu yüzden ağır bir sandalyeye bağlanmıştı. Oturarak uyuyordu ama iki gece boyunca kesintisiz uyuduktan sonra, en azından bilincinin gidip gelmesine yetecek kadar yorgundu.

Çile boyunca Pax'i düşündü. Öyle bir eğitim almıştı ki, mecbur kalırsa muhtemelen ayakta uyuyabilirdi. Baş ağrısı her dakika daha da kötüleşiyordu ve sadece durgun, amansız nemden dolayı aşırı ısınmadığını, aslında ateşi olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Pax altmış saatten fazla bir süredir kayıp olduğu ve takip cihazı kullanılmadığı için aklını mı kaçıırıyordu? Onu bulmaya çalışırken kendini yıpratıyor muydu yoksa ikinci kaptanı tarafından üsse mi hapsedilmişti?

Onu sevdiğini biliyor muydu? Birlikte geçirdikleri zamanı düşünerek huzur bulabilecek miydi, yoksa onun ölümü, bu zamanın değerini bilememesine mi neden olacaktı?

Anılar mı? Babası annesine Cibuti'ye neden gittiğiyle ilgili gerçeği söylemiş miydi? Pax'i, annesini ve babasını hissettikleri ıstıraptan kurtarmak için her şeyini verebilirdi.

Karnı çalkalanırken bile başı zonkluyordu. Kendine ateşin aslında isilik olduğunu söylemeye çalıştı ama buna inanmadı.

Umarım yarın Desta'nın evine ulaşırlardı -belki de Desta Etiyopya'daydı ve Somali'ye yaptığı gezi takipçilerini kaçırmak için bir girişimdi. Belki yarın son varış noktasına ulaşır ve iz sürücüyü uyandırarak ailesine ve Pax'a bir umut ışığı verebilirdi. Belki o da yeniden umut bulabilirdi, çünkü bu noktada tüm hayatta kalma umudunu sınırda bırakmıştı.

Cal, ikinci gün gece yarısından sonra Pax'i komuta merkezinden dışarı

sürükledi ve ona işlevsel olmadığı takdirde her şeyden dışlanacağını hatırlattı. Morgan'a olan hislerini bu kadar açık bir şekilde ortaya koyması da yardımcı olmamıştı.

Pax odadan çıktıktan sonra dışlanmaktan ve geri dönmesine izin verilmeyeceğinden korkuyordu ama Cal haklıydı. Pax'in kendisini harekete hazır gösterebilmesi için uykuya ihtiyacı vardı. İkinci Kaptan'ının onu bir Özel Ajan olarak görmesine ihtiyacı vardı.

Kuvvet operatörü, kadını kaçıırıldığı için bir adam değil.

Bu yüzden altı saat boyunca derin bir uyku çekti, ardından egzersiz yaptı, duş aldı ve yemek yedi. Bu süre zarfında Cal komuta merkezine yerleşti, iyi ya da kötü bir haber olduğunda Pax'i uyarmaya hazırды.

Yeniden bir asker olan Pax, yenilenmiş bir enerjiyle komutaya doğru yürüdü. Antrenman, onu gençleştirmek için uyku ve yemek kadar işe yaramıştı. Morgan gideli altmış sekiz saat olmuştu. Takip cihazı yakında ping atacaktı. Gelmek zorundaydı.

Savannah James tarafından sağlanan istatistikleri biliyordu. Başarılı bir çıkarma işlemine katılan her iz sürücü yetmiş iki saat içinde tetiklenmişti. Yemen de dahil olmak üzere birkaçı yetmiş iki ila doksan altı saat arasında tetiklenmişti, ancak bu kaçırılanların hiçbirisi hayatta kalmamıştı. Olasılıklar için

Morgan'ın tarafında kalan sayı kırıcılar, önümüzdeki dört saat içinde onun yerini tespit etmeleri gerektiğine inanıyorlardı.

Ama Pax bir sayı hesaplayıcısı değildi. O bir askerdi. Olasılıklar ya da bu senaryoların geçmişte nasıl oynandığı umurunda değildi. Morgan'ın yerini bulduklarında, onu canlı olarak geri getirmesine hiçbir şey engel olamayacaktı.

Muhtemelen okuldan yeni mezun olmuş genç bir subay Pax'ı komuta merkezinin girişinde durdurdu. "Üzgünüm Çavuş, onaylananlar listesinde adınız yok."

Kahretsin. Olmasından korktuğu şey buydu. Dışarıda kalmıştı. Odaya baktı ve General Adler'in bakışlarıyla karşılaştı. Adamın bakışları donuktu. Pax onun müdahale etmeye çalışıp çalışmadığını ama reddedilip reddedilmediğini merak etti.

Generaller nadiren reddedilirdi, ama bu generalin odaya kabulü de zayıftı. Kızı kaçırılmıştı ve konuşmaya getirecek hiçbir bilgisi yoktu. Bu onun için yüzde yüz bir duyguydu. Odada bulunması bile rütbesinin bir göstergesiydi.

Pax'ın arkasında bir kadın, "Kenara çekilin Teğmen, Çavuş Blanchard'ı içeri alın," dedi. Pax döndüğünde Savannah James'in genç subaya sert bir bakış attığını gördü.

"Yapamam," dedi teğmen.

"Yapabilirsin ve yapacaksın da. Dr. Adler'in projesinin iç işleyişi hakkında değerli bilgilere sahip. Ona masada ihtiyacımız var."

Pax kadının kendisini odaya sokmak için neden yalan söylediğini merak ama yine de minnettardı. Morgan'la spor salonunda daha çok tartıştıklarını biliyordu.

Geçtiğimiz haftalarda -en başta birlikte çalışmalarını öneren kişi Max'ti- Morgan onu geliştirmekte olan bir arkadaş olarak tanımlamıştı. Gerçi hiçbir ajan gerçek bir arkadaşlığa izin vermezdi.

Bu görevde James'in ne bir rütbesi ne de elle tutulur bir yetkisi vardı. Yine de Morgan'ın koluna yerleştirilen onun çipiydi. CIA teknolojisi, CIA kontrolü altında, Pax'a CIA ajanının Morgan'ı aradığı hissini veriyordu. bildiğinden daha fazla atış yaptı.

Kadının analist mi yoksa vaka memuru mu olduğunu bile bilmiyordu. Aslında analist olduğunu düşünmüştü ama yine de kadının üs dışındaki varlıkları yönettiğini sanıyordu ki bu da bir vaka memurunun işiydi.

Kapıyı tutan teğmen yardım için SOCOM komutanına baktı.

Komutan kaşlarını çatarak Savannah James'e baktı. "O dışarıda, James. Bu onun için çok kişisel."

James kollarını kavuşturdu. "İçeride. Çavuş Ripley'in kaçırma sırasında alıkoyduğu paralı askerlerden biri sonunda . Dr. Adler'ın saha çalışanlarından birinin muhbir olduğunu itiraf etti. Çavuş Blanchard adamı onunla birlikte sahada olduğu günlerden tanıyor. Mouktar Clouet hakkında öğrenebildiğim her şeyi öğrenmeliyim ki onu bulup getirebilelim."

Mouktar?

Ah kahretsin. Morgan onun ihanetini öğrendiğinde yıkılacaktı.

Pax teğmeni kenara itti ve konferansa doğru ilerledi. odanın arka tarafındaki masaya oturdu. "Ripley'i de buraya getir," dedi James'e. "Gelinciğin nerede yaşadığını biliyor olabilir."

James masanın üzerine bir yığın dosya bırakırken, "Onu çoktan çağırdım," dedi. "Mouktar Donanma'nın ona verdiği cep telefonunu atmış, ki eninde sonunda çözeceğimizi bildiğini söylüyor. Ama bir yerlerde hata yapmış olma ihtimali var. Onu bulacağız ve beyniyle birlikte kığını da parçalayacağız."

"Charles Lemaire ile konuşmamız gerek," dedi Pax. "Mouktar'ı ve tüm saha ekibini işe alan kişi o."

James Pax'e hesapçı bir gülümseme verdi. "Bu toplantıdan sonra sen ve ben Lemaire'i ziyaret etmeliyiz diye düşünüyordum. Onunla birkaç kez karşılaşmıştın. Onun tavrı hakkında senin görüşünü almak istiyorum."

Sonunda ona bir iş verilmişti. Bir amaç. O boğuluyordu Morgan'ın umutsuz telefon görüşmesinin bittiği ve Savannah James'in ona bir can simidi attığı an. "Benim için zevktir, Bayan James."

Gülümsedi ama bu onun görmeye alışık olduğu hesapçı gülümseme değildi. Bu onun gerçek gülümsemesiydi, ajanın arkasındaki kişiydi. "Lütfen bana Savvy deyin."

Yirmi Yedinci Bölüm

Charles Lemaire üç gündür uyumamış gibi görünüyordu. Pax'a göre bu, bürokratin lehine bir durumdu. Adam masasının arkasına yerleştikten sonra bir elini saçlarında gezdirdi. "Dr. Adler'i bulmanıza yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım," dedi. "Departmandaki herkes onun kaçırıldığını öğrenince yıkıldı."

"Imbert bile mi?" Pax sordu. "Ripley doğal kaynaklar bakanınızın ordumuzun kendisine güvenlik sağlamasından rahatsız olduğunu söyledi."

Lemaire, "Ali Imbert cinsiyetçi ama hain değil," dedi.

"Bunu size söyleten nedir?" Savvy sordu.

"O bir Cibutili. Ülkesini önemsiyor."

"Tecrübelerime göre," diyor Savvy, "en başarılı hainler, yaptıklarının vatanseverlik olduğuna inananlardır. Cibuti'de bunun anlamı klan. Önce ülke, sonra ülke." Durakladı ve öne doğru eğildi, hesapçı gülümsemesi Lemaire'e sabitlenmişti. "Imbert hangi klandan?"

"Issa," dedi Lemaire.

Savvy, "Etefu Desta aynı zamanda Issa'dır," dedi.

"Cibuti'nin yarısı gibi," dedi Lemaire, açıkça kızgın bir şekilde. "*Ben* Issa'yım. Ama Cibuti'yi kabilemin önüne koydum."

"Bu da sizi benzersiz kılıyor," dedi Pax.

"Bana inanmıyor musun?" Lemaire ona ters ters baktı. "Sen kim oluyorsun da beni yargılıyorsun, Çavuş? Sen bir Amerikan Yeşil Berelisisin, dünyanın en iyi askeri eğitimine sahip olarak lanse ediliyorsun ama sen ve ekibin bir kadını bile koruyamadınız."

Pax hırlamasını bastırdı ve bakanın boğazına sarılmaktan kaçındı. Charles Lemaire, Pax'la alay ederken nasıl bir eşek arısı yuvasıyla oynadığını bilmiyordu. Morgan kaçırıldığında Ripley'in onun güvenliğinden sorumlu olması önemli değildi. Pax kendini suçluyordu, çünkü Ripley onun kızıydı. Onu koruması gerekirdi. Nokta.

Ne tür bir asker kadını koruyamaz? Ne kadına ne de Özel Kuvvetler tabelasına .

"Mouktar Clouet'yi nasıl buldunuz ve işe aldınız?" Savvy sordu.

Lemaire CIA ajanıyla yüzleşti. "Neden sordunuz?"

"Sadece soruya cevap ver, Charles." Savvy'nin bakanın ilk adını söyleme şekli bir adamın tüylerini ürpertebilirdi. Ve iyi türden değil.

"Onun adını bana İngilizce bilen ve ağır işlerden kaçınmayan biri olarak "

"Onun adını sana kim verdi?" Savvy bastırdı.

Lemaire derin bir iç çekti. "Ali Imbert." Savvy'ye ters ters baktı. "Doğal Kaynaklar Bakanı olarak, yabancı müteahhitlerle çalışan saha çalışanlarının bir listesini tutuyor. Uygunsuz bir şey yok."

Savvy adama sıkı bir gülümseme verdi. "Buna senin karar vereceğini sanmıyorum Charles."

Morgan ateşinin yüz üç civarında tahmin etti.

Desta'nın operasyon üssüne ulaştığında, Saad ve Kaafi onu içeri sürüklerken girişini bulanıklaştırdı, direndiği için değil, yürüyemeyecek kadar zayıf olduğu için.

Her iki adam da onun hasta olduğuna inanmıyor gibiydi ve belli ki bu kadar yüksek bir ateşin sahte olamayacağını anlayacak kadar hemşirelik konusunda bilgili değillerdi, ama o umursamayacak kadar hastaydı.

Ağır hasta olmanın bir özelliği de, kaçırılmış olmaktan korkuyu önemsiz bir düzeye indirmiş olmasıydı. Tüm enerjisi mide mikrobiyotik yüzünden susuz kalmanın acısına odaklanmışken korku hakkında düşünemezdi. Kendisine ne tür bir zarar vermek istediklerini umursamayacak kadar hastaydı.

Sıradan bir hücreye götürüldü. Penceresiz. Bir karyola. Battaniye yok, yastık yok. Köşede tuvalet olarak kullanılmak üzere yerde bir delik vardı ve ortadaki büyük bir cıvata, ucunda metal bir kelepçe bulunan uzun, kalın bir zincire bağlıydı.

Morgan'ın tek önemseydiği karyolaydı. Cipin aksine sabitti. Geceyi geçirdiği sandalyeden daha yumuşaktı. Onu odaya götüren kadın ayak bileğine kelepçeyi takarken karyolaya uzandı.

Gözlerini kapattı ve karnıyla girdiği savaşı hemen kaybetti. Zincire takıldı ve köşedeki deliğe zamanında ulaşamadı.

Kadın kızgın bir ses tonuyla gardiyana bir şeyler söyledi. Adam karşılık verdi.

Morgan zincirin üzerinden nihayet deliğe ulaştı ve burada midesini boşalttı.

Tükenmiş bir halde karyolaya geri döndü ve tekrar yere yığıldı. Birkaç dakikalar sonra kadın tekrar ortaya çıktı. Morgan'ın alnına nemli bir bez koydu ve yerdeki pisliği temizledi.

Başka bir kusma nöbeti geçirmesi halinde kusmuğunu tutması için yanına bir kâse konuldu. Hemen onu doldurdu.

Bir noktada, ayak bileğindeki kelepçe çıkarılmış. Gardiyanla tartışmayı kadın kazanmış olmalıydı. Kadın gelip gidiyor, Morgan'a içmesi için su ve başını serinletmesi için daha nemli bezler getiriyordu.

Desta'nın ininde olduğuna göre takip cihazını çalıştırması gerektiğinin belli belirsiz farkındaydı ama adamın burada olduğundan ve telefonunun çektiğinden emin olması gerektiğini bilecek kadar da beyin gücüne sahipti.

Basit bir gribal enfeksiyon mu yoksa daha ciddi bir şey mi geçirdiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Gözleri kapanırken nefes alış veriş sığılaşmıştı. Sadece tekrar uyanacağını ve yapılması gerekenleri yapacak enerjiye sahip olacağını umabilirdi.

Doksan altı saat Morgan'dan bir sinyal almadan geçti. Pax, Morgan'ın kaçırılmasının arkasında gerçekten kimin ve neden olduğunu bulmaya kararlı bir şekilde Mouktar'ı bulmaya çalışarak hükümet açısından çalışmaya devam etti, ancak istatistiklere büyük inancı olan Savvy'nin umudunu kaybettiğinin farkındaydı.

Morgan şimdi başarılı aralığın dışındaydı. Eğer şimdi kurtarılsaydı, aykırı biri olacaktı. Ölçülemez.

Şüpheleri olan tek kişi Savvy değildi. Pax, SOCOM üst düzey yöneticilerinin yüzde doksanının Morgan'ı zihinlerinde ölü olarak sildiklerini biliyordu.

Pax bunu asla yapmazdı. Gözleri yerdeyken istatistikleri dikkate alacak bir muharip asker tanımıyordu.

Lemaire ve Imbert'in peşinden bir buldok köpeği gibi gittiği için Savvy'nin hakkını vermeliydi. Pax onun uzun zamandır Imbert'in Desta, Çinliler ya da her ikisi için çalıştığından şüphelendiğini öğrendi. Imbert'e ulaşabilmek için Morgan'a yapışıp merak etti.

Kadının motivasyonunu tahmin etmek zordu ama en azından bu konudaki amacı saftı: Morgan'ı geri getirmek.

"Neden Imbert'e kafayı taktın?" Pax beşinci günün başlarında sordu. "Geçmişinde göze çarpan hiçbir şey yok."

"Hasta bir çocuğu var," dedi duyusuz bir sesle. "Çocuğun Batı tıbbına ihtiyacı var yoksa . Eğer Çinlilerin yerinde olsaydım, hedefim o olurdu."

Pax onun bakışlarıyla karşılaştı. "Yani onu hedef aldınız ama hangi havucu atarsanız atın ısırmadı. Sen de Çinlilerin senden önce davrandığını düşündün. onu."

Omuz silkti. "İşimde iyiyim ama Çinliler muhtemelen ben ülkeye gelmeden önce onu hapse atmışlardır. Selefimi suçlayın."

"Imbert'in oğlu nasıl?"

"Onu aylardır kimse görmedi. Ya Çin'de ya da öldü. Imbert'in idarecisine ihanet etmediğini göz önüne , çocuğun Çin'de olduğunu ve tedaviye yanıt verdiğini düşünüyorum."

Imbert'in sadakati oğlunun sağlığı kadar uzun sürecekti. "Desta ile aynı hızda olmadığını düşündüren nedir?"

"Bence belli bir dereceye kadar öyle. Ama Desta kanseri tedavi edemez.

Cehenneme kadar yolu var,

Desta bir tırnağı bile tedavi edemez. Savaş lordu büyük hayalleri olan zayıf bir kukladan başka bir şey değil."

"Komutanıma ve Citron Kampı'ndaki yetkili herkese göre Desta bir sonraki büyük şeytan. Doğu Afrika'nın Usame bin Ladin'i."

Başını iki yana salladı. "O da bunu arzuluyor. Onun nihai oyunu basit: o Eritre'nin Etiyopya'ya geri istiyor. Ve dümenin başındaki diktatör olmak istiyor. Eğer bu olursa, benim işim onu hizaya getirmek. Iraklı diktatör Kuveyt'i işgal etmeden önce seksenli yıllardaki Saddam Hüseyin'e benzer."

"ABD'nin kaltağı olduğu zamanlar mı?"

"Aynen öyle. Şu anda Desta, kapmak için özenti bir diktatör. Ordusu zayıf ve Etiyopya'daki destekçileri zayıf. Tek umudu Eritre'yi kurtarmak, Etiyopya'ya yeniden bir kıyı şeridi vermek, böylece limanları için Cibuti'ye bağımlı kalmayacaklar. Ancak Eritre şu anda Etiyopya tarafından ilhak edilmeye beş yıl öncesine göre daha yakın değil. Desta bir dayanak noktası arıyor ve Çin ile ittifak yapmak, hedeflerine ulaşmanın bir yolu. Bence Çin onu silahlandırıyor ve geçen yıl Yemen'deki kalesinde bulduğunuz nükleer olmayan elektromanyetik darbe jeneratörünü ona verdi."

Pax iki kez baktı. "Bunu biliyor muydun?"

"Rehinenin vücudundaki bizim takip cihazımızdı. Yemen ve o başarı hakkında her şeyi biliyorum."

"O görev başarısız oldu. Rehine öldü."

"Bu görev başarılıydı çünkü EMP'yi buldunuz ve Desta onu son derece gelişmiş ABD ekipmanlarını elde etmek ve Çin'e satmak için kullanamadan önce drone saldırısında imha edildi. Rehine EMP'yi bulmanın ve yok etmenin nihai hedef olduğunu biliyordu."

Pax geri çekildi. "O yem miydi? Bu bize neden söylenmedi?"
Öfkesi onu en ufak bir şekilde bile korkutmamıştı. "Gizli bir bilgiydi."

"Morgan yem mi? Desta'nın yerini öğrenebilmeniz için bu en başından beri planlanmış mıydı?"

"Hayır, ama bu burada bir fırsat yakalamayacağımız anlamına gelmiyor." Kollarını komuta merkezini kapsayacak şekilde açtı. "Ve bu odada böyle düşünen tek kişinin ben olduğumu sanmayın. Eğer Desta Morgan'ı kaçırdıysa, bu onu kurtarmak ve o güce aç pisliği Çin'in değil bizim orospumuz yapmak için bir fırsat."

Pax, "Eğer Morgan'ı götürürlerse, o pislik ölecek," dedi.

Savannah James ona o ürpertici, hesapçı bakışını dikti. "Hayır, Pax. Eğer Morgan Desta'nın elindeyse -ki hala hayattadır- savaş lordu bu durum her zamankinden daha güçlü. Tek soru şu: İpleri elinde tutan Çin mi yoksa ABD mi olacak?"

Morgan, ateşi düştüğünde ve nihayet bir öğün yemek Desta'nın kalesinde bir günden fazla kaldığını tahmin ediyordu. Halsizdi ama bir duştan sonra kendini yeniden insan gibi hissedebileceğini düşündü.

Hastalığında onunla ilgilenen kadın çok az İngilizce konuşuyordu, sadece birkaç anahtar kelime ve Morgan daha fazla Arapça öğrenmiş olmayı bir kez daha diledi. Kadın Morgan'ı bir banyoya götürdü ve burada kendisine bir kalıp sabun ile sıcak ve soğuk akan su verildi.

Aylardır kendisine ayrılan en uzun duşu aldı ama on dakikalık su ziyafetinin tamamında ayakta duramayacak kadar güçsüzdü. Tek bir Pencere banyonun duvarında yüksekteydi ve odada bulunduğu kısa süre içinde ılık gündüzden geceye geçiş yaparak günün saatini tahmin etmesini sağlıyordu.

Duştan sonra bir kase dolusu fasulye yemiş ve midesi bu yemek akışına isyan etmemişti. İyileşme hızına bakarak gıda zehirlenmesi geçirdiğini tahmin etti ve bunun kasıtlı olup ya da yabancı olmanın onu yakalayıp bir böceklerle karşılaşmış olmadığını merak etti.

Yıkılmış ve karnı doyurulmuştu, sonunda savaş lorduyla karşılaşmış ve karşılaşmayacağını merak ediyordu ama yerine hastalığında kaldığı hücreye geri gönderildi. Günün saati göz önüne alındığında, uyumasının beklendiğini anlamıştı.

Şaşırtıcı bir şekilde öyle oldu ve ertesi sabah yenilenmiş bir enerjiyle uyandı. Kaçırılmasından bu yana altı gün geçtiğini tahmin ediyordu. Eksiklik

Hücreesindeki pencerelerin azlığı zaman tahminini zorlaştırıyordu ama üsteki insanların çoğunun şimdiye kadar ondan umudu kesmiş olacağından emindi.

Pax onun öldüğüne inanıyor muydu?

Peki ya babası? Umudunu yitirmiş miydi?

Karyolasında doğruldu ve dizlerini göğsüne çekti. Altı gün. Sol dizinin arkasına dokundu. Pax'in listesinde kırk iki numaraydı. Roma'ya kavuşmayı ve bu buluşmanın ima ettiği vaadi umutsuzca istiyordu. Bunun mümkün olabilmesi için izleyiciyi tetiklemesi gerekiyordu ama daha da önemlisi, kaçmak için kendi yolunu bulması gerekiyordu. Asıl tehlikenin çipe güvenmek olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Denemek yerine Daha önce kaçtığında, buraya getirilmesine izin vermiş ve iz sürücüyü tetiklemek için bir fırsat kollamıştı. Yolda sadece iki koruması vardı, Desta'nın yerleşkesini kaç kişinin koruduğu hakkında ise hiçbir fikri yoktu. Çipin başarısızlık oranının, kendisinden önce kaçırılanların kurtarılmaya çok fazla güvenmiş ve kendi kaçışlarını aramamış olmalarından kaynaklanması tamamen mümkündü.

Diğer kurbanları suçladığından değil. Muhtemelen yapabilecekleri hiçbir şey yoktu, özellikle de bağlanmışlarsa. İşkence görmüşlerse. Ve belki yolculuk sırasında da yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ama şu anda bağlı değildi. Zalim Kaafi ve tehditkâr Saad artık onu korumuyordu. Tek bildiği, paralı askerlerin başka bir müşteri için bir sonraki kurbanlarını kapmak üzere harekete geçtiği idi.

Hastalığı yüzünden zayıf düşmüştü ama bu onun avantajına olabilirdi. Hastayken zinciri çıkarılmıştı. Onu esir alanların hasta olduğuna inanmaya devam etmesine izin verirse, belki de zincirlerinden kurtulabilirdi.

Bu hileden korkacak hiçbir şeyi yoktu ve kazanacağı her şey vardı.

Gizli gücü her zaman erkeklerin onu hafife alması olmuştu. Artık bunu bir üst seviyeye taşımanın zamanı gelmişti.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Saatler sonra, elinde AK-47 olan bir adam hücresinin kapısında belirdi ve kalkıp onu takip etmesi için ısrar etti. Yavaşça hareket etti, sanki güçsüzmüş gibi - numara yapmıyordu

Neredeyse istediği kadar ve umduğu gibi, onu bağlamaya zahmet etmedi.

Silahına baktı, onu ondan almak için ne gerektiğini merak ediyordu. Silahı, kadınların cüzdanlarını tuttuğu gibi rahatça tutuyordu: günlük bir aksesuar, gerektiğinde orada ama kalabalık bir caddede yürürken sıkıca kavranan bir şey değil.

Onun bir tehdit olmasını beklemiyordu.

Güzeldi. Ama harekete geçmesi için çok erkendi.

Koridorda ve merdivenlerde kendisine eşlik edilirken titreyen bacaklarını sadece biraz abarttı. Somali standartlarına göre burası birden fazla odası, elektriği, sıcak ve soğuk akan suyu olan bir saraydı ama ABD'de olsa bu harap malikane bakımsız sayılırdı.

Usame bin Ladin'in Pakistan'ın Abbottabad kentinde saklandığı yeri hatırladı. Basın buranın bir malikane olduğundan çok bahsetmiş ve ilk başta burayı lüks bir malikane olarak tanımlamıştı. Adamın rahat ettiğine şüphe yoktu, ancak fotoğraflar daha sonra buranın büyük bir ev olmadığını kanıtlamıştı.

Zengin ve Kötülerin Yaşam Tarzları.

Desta'nın evi de benzer görünüyordu, büyüktü, birden fazla kanadı vardı ama ve çürümüştü.

Sonunda, malikânesinin arka tarafındaki küçük bir ofiste, herhangi bir malikâne lordu gibi bir masanın arkasında oturan savaş lorduna takdim edildi.

Çok

Ofisinin sıradanlığı, günlerce bekledikten sonra tantananın olmaması Göbekli, orta yaşlı Afrikalı adamla yüz yüze gelmek onu çok etkiledi. Zayıf numarası yapıp bir sandalye kapmasına gerek kalmamıştı.

Belki de onu sarsan şey onun normalliydi. Gözleri soğuk olmalıydı, kötülüğünün bir tezahürü. Yaralı olmalıydı. Eğer bu adam bir Hollywood filminde Doğu Afrikalı bir savaş lordu rolü için seçmelere katılıyor olsaydı, casting direktörleri gözlerini devirir ve onu evine gönderirdi.

Savaş lordu, "Görünen o ki, Kaafi ve Saad'ın iddia ettiği gibi, geldiğinizde hastalığınızı taklit etmiyordunuz," dedi.

"Bir insanın grip olduğunu anlayamıyorlarsa, onlar kötü hemşirelerdir." "O zaman tıp yerine paralı askerlik yapmaları daha iyi.

Ancak, sizi almaları için sekiz adam tuttum ve sadece ikisi görevi tamamladı, bu yüzden belki de kötü hekimlerin yanı sıra kötü paralı askerler olduklarını kanıtladınız."

Sertleşti. Onun kendisini yetenekli olarak görmesini istemiyordu. "Sorun ben değilim, iyi eğitilmiş ABD askerleri ve adamlar arasındaki kavgaydı. Kaafi ve François'nın anlaşılamadığını öğrendim."

"Sadece François'nın kardeşi ona tahammül edebilirdi. Çirkin bir hayvandı." Bir savaş lordunun bir paralı askere vahşi deme cüreti çok fazlaydı.

"Peki sen değil misin?"

"Ben babamdan çalınan tahtı geri almaya çalışan halkımın bir prensiyim. Amerikan kurucu babalarınız gibi ben de halkımın özgürlüğü için savaşıyorum."

"Evet. Sen sıradan bir George Washington'sın. George'un genç kız ya da khat ticareti yapmaması dışında."

"Sizin George Washington'ınız da Thomas Jefferson'ınız gibi köle sahibiydi. Jefferson köle metresiyle köle bile doğurdu. Ve her iki adam da kendi dönemlerinde yasal olan kenevir yetiştiriyordu, tıpkı burada olduğu gibi."

Kahretsin, savaş lordlarının Amerikan tarihi hakkında bilgi sahibi olmalarından nefret ediyordu. Kenevirin marihuana olmadığını iddia edebilirdi ama Jefferson ve Washington'ın mirasını Etefu Desta'yla tartışmak için orada değildi. "Khat burada yasal olabilir ama sattığınız ülkelerde değil."

"Ev ödevinizi benim hakkımda yapmışsınız. Gururum okşandı."

Ona ters ters baktı. "Eğer beni fidye için kaçırdıysanız, zamanınızı boşa harcıyorsunuz. ABD hükümeti ödeme yapmaz ve ailem de pek zengin sayılmaz."

"Endişeniz çok dokunaklı. Korkmayın, sizi kaçırdığım için ödüllendirileceğim."

"Linus'un ortaya çıkmasını engellemek için artık çok geç. Bunun için bana ihtiyaç yok." "Fosilleşmiş maymununuz beni ilgilendirmiyor. O sadece bir Çünkü bu keşif, alternatif güzergâhta yapacağınız araştırmanın son derece kapsamlı olacağı ve Broussard'ın gördüğü işaretlerin aynısını sizin de görebileceğiniz anlamına geliyordu."

Morgan sandalyesinde öne doğru eğildi. Ani hareket başını döndürmüştü ama bunun hastalıktan değil de sonunda gerçeğe ulaşmaktan kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. "O öldü mü?"

"Kesinlikle."

"Neden?"

Savaş lordu homurdanan bir ses çıkardı. "Umduğum kadar zeki değilmişsin. Kaynaklarım, proje alanınızın büyük bir akifer olduğunu varsaydığınızı belirtti."

Bu sataşma onun kıllanmasına neden oldu. "Jeolog değilim ama evet, Broussard'ın bir akifer kanıtı bulup bulmadığını merak ettim."

"O yaptı."

"Ve sen onu öldürdün. Neden öldürdün?"

"Onu ben öldürmedim. Ali Imbert öldürdü." "Doğal kaynaklar bakanı mı?"

"Evet. Broussard'ı ya kendisi öldürdü ya da . Önemli değil, adam gitti."

"Bunu neden yapsın ki?"

Savaş lordu sandalyesinde arkasına yaslandı ve onu inceledi. "Sana söylersem asla serbest bırakılmayacağın konusunda seni uyarabilirim. Ama bilmelisin ki seni bırakmaya hiç niyetim yok."

Titredi ama gözlerini adamın bakışlarına karşılık verdi. "Kimse fidyeyi ödemeyecek."

"Doğru." Omuz silkti. "İki yıl önce, Çinliler ülkemden denize kadar uzanan ve bizim olması gereken demiryolu hattının parasını ödemeyi ilk teklif ettiklerinde, bir jeolog tuttular; kendi içlerinden biri, bir Çinli. Broussard kadar tecrübeli olmanıza rağmen Batı'nın saygısını kazanamadınız, çünkü siz benmerkezci megalomanlarsınız."

"Şimdiki şirketin aksine," demekten kendini alamadı.

"Ben bir vatanseverim."

"Ben de öyle."

"Eğer vatanseverlik size yol gösteriyorsa, ülkenizden çok uzaklaşmışsınız, Dr. Adler."

"Senin de öyle olduğunu söyleyebiliriz."

"Ben Etiyopyalı bir Issa'yım. Issa Somalilidir. Somali-ya da Somaliland-Etiyopya, Eritre ve Cibuti, Issa yönetimi altında bir olmalıdır. Bunu gerçekleştireceğim, Broussard'ın bulduğu akiferin yardımıyla babamın reddettiği rüyayı tamamlayacağım."

"İnsanlara su getireceğiniz için mi?"

"Hayır." Gözleri neşeyle parladı. "Çünkü onu düşmanlarımı alt etmek ve halkımı birleştirmek için kullanacağım." Boğazını temizledi. "Çinli jeolog da senin ve Brossard'ın gördüğü şeyi gördü ve jeotermal test kisvesi altında ekibi derin sondaj testleriyle akiferin yerini tespit etti.

"Akiferin bulunmasıyla birlikte Çin hükümeti, Eritre'de hem Eritre hem de Cibuti'ye içme suyu sağlayacak özel sektöre ait bir tuzdan arındırma tesisini finanse etmeyi önerdi. Bu büyük bir cömertlik olarak algılandı, oysa gerçekte Eritre'nin tesisi akiferden su pompalayacak, ardından Cibuti'ye geri gönderecek ve suyu çaldıkları insanlara satacak."

Kurak bir ülkeden su çalmanın getirdiği kötülük, huzursuz olan karnının neden oldu. "Peki sen bu planın nasıl bir parçasısın?"

"Eritre yasaları yabancı hükümetlerin hayati öneme sahip kamu hizmetlerine sahip olmasını engellemektedir.

Imbert ve ben, vekiller aracılığıyla, fabrikanın sahibiyiz." "İkiniz de Eritreli değilsiniz."

Omuz silkti. "Imbert gibi bende de aksini söyleyen belgeler var."

Geçmişte khat kullandığını gösteren sarı dişleri parladı, ancak çürük hafifti, bu da onu uyarıcıyı birkaç yıldır kullanmadığına inandırdı. "Elde ettiğim geliri ordumu ve cephaneliğimi artırmak için kullanacağım ve sonra da fabrikayı inşa etmemize izin veren hükümeti ezeceğim. Eritre'nin hükümdarı olarak kurulduğumda, isyancı devlet Etiyopya ile yeniden birleşecek ve Cibuti akiferlerini geri alabilecek."

Bu entrikalar karşısında başı döndü. "Ve beni akiferi açığa çıkarmamı engellemek için mi kaçırdınız? Kimse beni dinlemiyordu ki. Cibuti'de kimse Broussard'ın kayboluşunu soruşturmuyordu bile."

"Imbert'in cebinde polis var, ama siz *Ulusal Polis*'in gelmesini istiyordunuz. Orduyu işin içine sokmaya çalışıyordunuz."

"Arabamın altına bomba yerleştirdiğinde ABD ordusunu bu işe bulaştırdın."

Yine homurdanan bir ses çıkardı. "O ben değildim. Imbert'ti. Akiferin izlerini görmeden önce sizi korkutarak Cibuti'den ayrılmanızı sağlamaya çalışıyordu. Arkeolojik araştırmanın başlamasını hiç istemedi. Arkeolojik araştırmayı

Çinliler demiryolunun hiçbir araştırma yapılmadan inşa edilmesi için bastırıyorlardı. Israr eden ve Lemaire'i bunu inşaatın bir koşulu haline getirmeye zorlayanlar lanet Amerikalılardı. Görünüşe göre baban sana bir iş bulmaya çalışıyordu."

Sözleşmeyi almasında babasının rolü var mıydı?

Bu savaş lordu bunu nereden biliyordu?

Cahil mi? Akli Lemaire'in ofisindeki toplantıya, Imbert'in babasından bahsettiği ana gitti. Imbert'in olayla ilgisi hakkında doğruyu söylüyordu. "Eğer sen ve Imbert müttefikseniz, neden onun adamları olay yerine gelip arabamın altına bomba koyduklarında senin adını verdiler?"

"Görünüşe göre ortağım açgözlü davranmış ve benden kurtulmak için hükümetinizi kullanmaya çalışıyor."

"Beni kaçırdığınıza göre, tam olarak böyle bir şey olabilir."

"Hayır, canım. Bunun için ABD ordusunun nerede olduğunu bilmesi gerekir. Etiyopya'da seni aradıklarına şüphe yok." Durakladı. "Nerede olduğunu biliyor musun ki?"

"Somali ya da Somaliland, kime sorduğunuza bağlı."

"Doğru. Aslında Citron Kampınızdan sadece yirmi altı kilometre uzaktasınız."

Sonsuz yolculukta geri dönmeleri konusunda haklıydı. "Neden? O zaman buraya gelmek neden günler sürdü?"

"Bir şekilde izleniyor olma ihtimalinize karşı Kaafi'ye sizi uzak bir yere götürmesini emrettim. SEAL ekiplerinin kaçırılan kurbanların yerini tespit ettiği biliniyor.

kaçırıldıktan sonraki üç gün içinde, ancak dört gün geçmesine rağmen kimse kurtarılamadı. ABD ordusunun bir çeşit takip sistemi olduğuna inanıyorum. Tahminimce kısa ömürlü bir deri altı takip cihazı. En iyi ihtimalle dört gün. Bana verilen emir sizi Somaliland'ın derinliklerinde tutmamdı. günler geçti."

Vay anasını. Savaş lordu başarısızlıklarda bir düzen tespit etmişti. Kaçırılma mı? Desta'nın yine bir savaş lordu olan babasının, her kralın prensini yurtdışına eğitime göndereceği gibi, Etefu'yu Oxford'a gönderdiğini biliyordu ama Desta'nın iyi bir öğrenci olduğunu, terör ticaretine analiz uygulayabileceğini hiç hesaba . Ancak bu konuşmadaki her şey onun zeki ve kurnaz olduğunu gösteriyordu.

Adamın adam kaçırma konusundaki metodik yaklaşımı tüyler ürperticiydi ama gerçeği, önemli olanın saat sayısı değil, cep telefonu sinyaline erişim olduğunu anlamadığı için minnettardı.

Morgan takip cihazına basmak istedi ama evin telefonunun çektiğine dair bir işaret bekledi. Bu son eksik parçaydı.

Desta onun için bir tür fidye alacağına inanıyor muydu? İyi bir tazminat alacağını söylemişti ama ABD hükümetinin

onun serbest bırakılması için para ödeyecekti. Eğer Amerikalılar için av sezonu açılmış olur. Ayrıca Çinliler ya da başka bir hükümet için değerli de değildi. Cibuti'nin ne parası ne de ödemek için bir nedeni vardı.

Cebinden bir ses çıktı ve Morgan tepkisini gizlemeye çalıştı. Bu çalışan bir cep telefonu muydu?

Adam cihazı çıkardı ve kadın harika, tatlı, güzel cep telefonunu görünce kendini alamadı.

Savaş lordu aramayı cevapladıktan sonra uzandı ve kolundaki noktaya sanki ağrıyormuş gibi kuvvetlice masaj yaptı. Dört saniyenin takip cihazını tetiklemesi gerekiyordu ama emin olmak için ovalamaya devam etti, Desta'nın onu görmezden gelmesi için dua etti, böylece telefonunun yakınında oturabilir ve takip cihazının sonunda işini yapmasına izin verebilirdi.

OceanofPDF.com

Yirmi Dokuzuncu

Bölüm

Altı gün, bir saat ve yedi dakika boyunca hiçbir şey olmadı. Pax son gününü birkaç gün Savvy ile sonuçsuz ipuçlarını kovaladı. Bilgisayar başında cevap aramak için sonsuz saatler geçirmişti. Morgan'ı arıyordu.

Ama acı gerçek şu ki, Desta'nın onu kaçırıp kaçırmadığını bile bilmiyorlardı.

Nezarethanedeki iki paralı asker sadece Mouktar'ın adını verdi. Mouktar Lemaire'e, Lemaire de onları Imbert'e götürdü.

Imbert ketumdu ama evinde yapılan aramada hiçbir şey bulunamamıştı.

Tüm bu süre boyunca iz sürücü sessiz kaldı.

Bir zamanlar faaliyet yuvası olan komuta merkezi artık günün tek tük saatlerinde iskelet bir personele sahipti.

Bir iki gün içinde Pax'ın ikinci kaptanı Cibutilileri eğitme işine dönmesi için ısrar edecekti. Sanki Morgan kayıpken o kolayca işine dönebilirmiş gibi.

Yemen'de kurbanı tanımıyordu ve Bastian'ın inandıklarına rağmen ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı. Başarısız operasyondan sonra işe dönmek -Savvy ne derse desin, bu bir başarısızlıktı- kolay ama başarmıştı. Ama bu Morgan'dı. Aklı ondayken gerçek mermi eğitimi yapmasına imkân yoktu. Ekipten, SOCOM'dan atılırdı. Kahretsin, erliğe düşürülebilir ve kalan zamanını Cibuti'de KP görevinde geçirebilirdi.

Ve hiç değildi.

Pax boş odaya göz gezdirdi. SOCOM personelinin çoğu öğle yemeğine gitmişti. Sadece Pax ve çeşitli telefonları ve bilgisayar ekranlarını izleyen bir teknisyen kalmıştı. Pax yemekten sonra bir sandviç alabileceğini düşündü. diğerkleri geri döndü. Hâlâ iştahı yoktu ama en azından yemek yemeyi hatırlıyordu.

Sanki düşünceleriyle büyülenmiş gibi, önünde bir hindili sandviç belirdi. Pax başını kaldırıp Cal'a baktı, yemek getiren, uyku getiren.

"Teşekkürler," dedi.

Cal onun yanındaki koltuğa oturdu. "Imbert'le ilgili son durum nedir?" diye sordu.

"Savvy jeotermal araştırma çaldığından oldukça emin.
Bu adam çok sahtekâr."

"Ama Morgan'la bağlantı yok mu?"

"Henüz yok. Ama Morgan'ın arabasının altındaki bombanın Imbert'in işi olabileceği ihtimalini araştırıyor."

"Bunu neden yapsın ki?"

"Emin değilim. Ama bir haklı. Bombayı, keskin nişancıyı, hatta vadideki militanları kim ayarladıysa, Etefu Desta'yı suçlayacağımızdan ve daha fazlasını aramayacağımızdan kesinlikle emindi. Savaş lordunun kartvizitini her yere yerleştiriyorlardı. Bu da Desta'nın tarzı değil. Radarın altında uçmayı, kirli işlerini gizli tutmayı tercih eder."

Cal gülümsedi. "Savannah James zeki bir kurabiye."

"Ne zaman kışını kaldırıp bir hamle yapacaksın?" "Asla. Hayaletler beni korkutuyor."

"Korkak."

"Aynen öyle."

"Sen bir aptalsın. Bilgili olmak iyidir."

"Soğuk daha doğru olur. Ve ne zamandan beri insanların ona Savvy demesine izin veriyor?"

"Morgan ona bu şekilde hitap etmeye başladı ve o da bu lakabı sevdiğini fark etti."

Cal güldü. "Morgan'ın bir buzdağına püskürterek gireceğine güven. Baksana seni nasıl değiştirdi."

"Ben değiştim mi?" Pax bu ifade karşısında şaşırarak sordu.

"Öncelikle ilişki tavsiyesi veriyorsun. Berbat bir tavsiye ama yine de. İş dışında hiçbir şey umurunda değil."

Yüzünü buruşturdu. Cal haklıydı.

"Morgan'dan önce yedi gün yirmi dört saat belalı bir Özel Kuvvetler operatörü olmaya kararlıydın. Erkekler bana sanki bir tür asker-botmuşsun gibi CLU'da geceleri elektriğinin kesilip kesilmediğini sorarlardı. Sonra Morgan ortaya çıktı ve sen ergenliğe girdin."

Pax gözlerini devirdi ama Cal'ın haklı olduğunu anladı. Morgan onu değiştirmişti.

Daha önce tek yönlü olan varlığına yeni bir yön katmıştı. Aniden kuruyan ağzını ıslatmak için su şişesini eline aldı.

"Kaptan Oswald'a seks sırasında onun izleyicisini tetiklediğini söyleyecek misin?" Cal arsız bir sırtışla sordu.

Pax'ın ağız su doluydu ve üzerine kusmamak için kendini zor tuttu. önündeki bilgisayara baktı. Teknisyene baktı ve adamın kulaklık taktığını görünce rahatladı. Suyu boğazından zorla geçirmeyi başardı ve Cal'la yüzleşti. "Kesinlikle hayır," dedi usulca. "Ne zamandır tanıyorsun?"

"Morgan'ın bir takipçisi olduğunu öğrendiğimizde anladım. Biriyle yattıktan sonra böyle kötü bir ruh hali içinde olmana çok şaşırmıştım. O olaydan sonra Morgan'la aranızın soğuk olduğu belliydi, ki bu da hiç mantıklı değildi, tabii sen kaldıramadıysan. Ama merak etme, sana güveniyorum."

"Siktir git," dedi hafif bir kahkaha atarak.

Cal bir kez daha sırtıttı. "Sonra kaçırıldıktan sonraki ilk sorgulama sırasında biri James'in takip cihazının düzgün çalıştığından emin olup olmadığını sordu. İğne yapıldıktan sonra test edildiğini ve Morgan kolunda uyurken gecenin bir yarısı bir kez patladığını söyledi. Bunu söylediğinde James'in bakışları sana doğru kaydı. Belli belirsizdi. Başka kimsenin fark ettiğinden şüpheliyim. Sen kesinlikle fark etmedin. Gözünü monitörlere dikmiştin."

Pax başını salladı. Yani Savvy biliyordu. Aslında bunca zamandır biliyordu. Bu onu şaşırtmadı. Onu şaşırtan tek şey, bu durumdan kolayca onu dışarıda bırakabilecekken, onu bu döngünün içinde tutan kişinin kendisi olmasıydı.

Onu dışarıda bırakmak onun için *doğru* olurdu.

Pax, Cal'in bakışlarıyla karşılaştı ve CLU arkadaşı ve en yakın dostu dışında herhangi birine söylese odadan neden olacak sözleri söyledi. "Lanet izleyicinin sessiz kaldığı her saat, bir parçamın daha öldüğünü hissediyorum. Çok yakında benden geriye pek bir şey kalmayacak." İzin veremeyeceği gözyaşlarına karşı çenesini sıktı. CLU'larında tek başına kırılabilirdi ama SOCOM karargâhında değil.

Odanın diğer tarafında, ayaklarını masanın üzerine koyarak oturmakta olan teknisyen doğruldu ve ayakları dramatik bir gümbürtüyle yere çarptı.

Kahretsin. Arka plandaki gürültüyü keserken fısıltıları yükselten türden bir kulaklık mı takıyordu? Az önce Pax'in fısıltılarını mı duymuştu? İtiraf mı?

Konuşması aptalcaydı. Sözler hiçbir amaca hizmet etmedi.

Teknisyen bazı düğmelere bastı ve bir monitör canlandı. SİNYAL ALINIYOR sözcükleri ekranı aydınlattı. Genç adam konsoldan kulaklık girişi. "Çavuş, bunu duymak isteyeceksiniz."

Pax'a verici sinyalinin temel Mors kodu olduğu ve tüm dünyada tanınan üç harfli kombinasyonu kullandığı söylenmişti: üç kısa

bip sesi, üç uzun, üç kısa veya S-O-S.

İlk üç kısa bip sesinden sonra Pax'ın gözleri yaşardı. Ayağa fırladı ve odayı geçti. Döngü yeniden başladı. Bip sesleri o güne kadar duyduğu en güzel sesti.

Morgan yaşıyor.

"Yerini tespit edebildiniz mi?" diye sordu.

" çalışıyorum," dedi teknisyen parmakları klavyenin üzerinde gezinirken.

Cal genel mikrofonunu açtı ve sinyali üsteki ana binalara yayınladı.

Bilenler bunun ne anlama geldiğini anlayacak ve SOCOM'a geleceklerdi.

Birkaç dakika içinde oda ordunun her kolundan gelen özel kuvvetler operatörleriyle doldu. Savvy James General Adler ile geldi. İkisinin de gözleri nemliydi.

Pax'ın ikinci kaptanı bile gözlerini kaydırdı.

Kaçırıldıktan yüz kırk beş saat otuz küsur dakika sonra gelen sinyalle Morgan resmen bir aykırı kişiydi. İstatistikler artık onun için geçerli değildi.

Kadını her şeye rağmen hayatta başarmış biriydi. "Bir kilit buldum!" dedi teknisyen.

Pax'ın kalbi, monitörün haritada onun yerini göstermesini beklerken çarpıyordu. Bir uydu görüntüsü belirdi. Engebeli çöl. Dikkat çekici olmayan bir arazi. Hiçbir referans noktası işaretlenmemişti.

Savvy ve diğer birkaç kişi aynı anda "Uzaklaşın," dedi.

Teknisyen söyleneni yaptı ve görüntünün düzelmesi biraz zaman aldı. Jeopolitik işaretler görünene kadar bir an daha geçti. Haritadaki kelimeler netleştikçe Pax'ın kalbi hızla çarpmaya başladı.

Morgan sadece yirmi altı kilometre . Ancak bu mesafe onu Somali'nin içine sokuyordu.

Otuzuncu Bölüm

Somali her şeyi değiştirdi. Elbette, SOCOM Somali tatbikatları yapmış ve tıpkı Eritre'de olduğu gibi bir Somali çıkarması planlamıştı, ama hayır kimse nihai planın bu olacağına inanmıyordu. Hepsi Etiyopya'ya . Ne de olsa istihbarat Desta'nın kalesinin kendi ülkesinde olduğunu göstermişti.

Somali'den -Somaliland olarak bilinen özerk devlette sınırın sadece on altı kilometre bile olsa- bir çıkarma basit olmayacaktır. Yemen'e benzer, düşman bir ülkeye çok daha riskli bir müdahale olacaktır.

Pax, Savvy James'e ters ters baktı ve bu sürprize yol açan istihbarat eksikliği için birini suçlamak istedi. Savvy Morgan'arkadaşı olarak görüyordu ama büyük resimde herkesin harcanabilir olduğunu da açıkça belirtmişti.

Takip cihazı üç dakika boyunca sinyal göndermiş. Sinyalin kesilmesinin pek çok nedeni olabilirdi. Morgan cep telefonundan çok uzaklaşmış olabilir. Telefonun pili bitmiş olabilirdi. Takip cihazının kendisi arızalanmış olabilir. Başka bir şey olmayacağını varsaymak zorundaydılar. sinyalleri ve çıkarma işlemini planlamak, bir mola yakaladıklarında ve daha fazla veri geldiğinde planı güncellemek.

İlk iletimden sonraki otuz dakika içinde bir casus uydu Desta'nın yerleşkesinin güncellenmiş görüntülerini yakaladı. Silahsız bir araç gönderme fikri

Daha iyi istihbarat toplamak için insansız hava aracı düşünüldü ve vazgeçildi. Bir dron tespit edilirse Desta'yı uyarırdı.

SOCOM'daki güçler Morgan'ı kaçırmak için bir SEAL ekibi göndermek üzere bir plan oluşturdu. Yollarına çıkarsa Desta'yı öldüreceklerdi. Aksi takdirde, bir insansız hava aracı saldırısı düzenleyeceklerdi.

SEAL tim komutanı, "Bir insansız hava aracı saldırısının satın alınması konusunda ne durumdayız?" diye sordu.

Müşterek Hedeflemekten sorumlu komutan, "Şu anda havadan gelen verileri analiz eden bir müşterek hedef koordinasyon kurulumuz var," dedi.

"Desta'nın

Bileşik herhangi bir nüfus merkezinden uzakta, kurulun yeşil ışık yakacağını umuyorum."

"Desta'nın yakalanmasını istiyorum, öldürülmesini değil," diye araya girdi Savvy. Kuklasına sahip olmaya kararlıydı.

Reddedildi ve drone saldırısı için planlar sağlamlaştırıldı. Saldırı Desta'ya kaçma fırsatı vermeyecekti. Büyük ihtimalle savaş lordu ve yerleşkesindeki herkes ölecekti.

SEAL'lar Morgan'ı ele geçiremezlerse, Desta'nın kaçacağına inanmaları için bir neden yoksa ya da SEAL'lar savaş lordunun elinde imha edilmesi gereken gelişmiş ya da kimyasal silahlar olduğunu keşfetmediyse, saldırı ertelenecekti. Bu durumda saldırıyı iptal etmek söz konusu olamazdı. Morgan için bile.

Pax kuralları biliyordu. Yemen'de de aynı protokolü izlemişler ve Desta'nın elinde nükleer olmayan bir EMP tespit etmişti. O görevdeki hata iki katlıydı. Bastian rehineyi aramaya devam etmiş ve EMP'nin kimliği belirlendikten sonra binada fazla kalmıştı. Pax, Bastian'ın rehineyi bulmaktan vazgeçmediğini ve saldırı çağrısını yaptığını bilmiyordu.

Bastian binadan çıkmayı başardı. Zar zor.

Bastian, Pax'in saldırıyı erken başlattığını iddia ediyordu ve telsiz kayıtları Bastian'ın haklı olduğunu gösteriyordu. Pax görev saatinden otuz saniye çalmıştı. Ama Bastian da çuvallamıştı. Tahliye süresini geçirmişti. tam bir dakika.

Kurtarma operasyonlarında zamanlama o kadar sıkıydı. Bir uçta bir dakika, diğer uçta otuz saniye ve Pax neredeyse bir silah arkadaşını kaybediyordu. Ve bu hatasıydı, çünkü aramayı yaptığında piçi .

Pax diğer askerlerden farklı değildi. Savaşmasının asıl nedeni yanındaki adamlar içindi. Kardeşlik onları ayakta tuttu. Onları korudu Yenilgi karşısında savaşmak. Kendilerini kurtarmak için değil, birbirlerini kurtarmak için.

Ripley'in bir babaya ihtiyacı olan çocukları vardı. Cal'ın anne babası ve iki küçük

Ona tapan kardeşler. Pax'in anne babası ve küçük bir kız kardeşi vardı. Ve şimdi Morgan'ı vardı.

Yaşamak için sebepler. Başarısızlık durumunda haber verilecek kişiler.

Bastian piçinin her limanda bir kızı ve omzunda büyük bir çipi vardı, ama bu Pax'ın takım arkadaşını öldürebilecek bir karar verdiği için karnına bir tekme yemediği anlamına gelmiyordu.

Yemen'den beri aralarında hiçbir şey eskisi gibi olmamıştı ve Bastian Morgan'a asılana kadar, Pax Bastian'ın düşmanlığını kendi hakkı olarak kabul etmişti. Ama Morgan'a asılmak çok ileri bir adımdı ve Bastian bile bunu biliyordu.

Şimdi , dostluklarını yerle bir eden Yemen görevinden bir yıl sonra ve söz konusu rehine Pax'in aşık olduğu kadındı. Bu masadaki SEAL'lardan biri onu öldürecek bombaları getirecek aramayı yapabiliirdi.

Pax artık bu tür bir ihtimal oyunu oynayabileceğini düşünmüyordu. Bugünden sonra bir daha böyle bir karar verebileceğinden şüpheliydi.

Bastian'a olan da bu muydu? Bombaların kendisi için geldiğini ve kendi takım arkadaşının -her ne kadar istemeden de olsa- bombaların patlamasını emrettiğini fark ettiğinde temel bir değişim mi geçirmişti? Cehennem ateşi mi?

Desta'nın yerleşkesinin uydu fotoğrafları ekranları doldurdu. Yirmi altı Morgan'a kadar. Sınırı on kilometre, diğer tarafa on altı kilometre. Toplam on altı mil. Ailesinin Eugene'in dışındaki evinden liseye kadar bundan daha fazla yol kat etmişti.

Panya kaçakçılığı güzergâhında bu yolculuk sadece yirmi dakika sürerdi.

Masanın etrafındaki adamlara baktı. Bu toplantıya nezaketen katılmasına izin verdiklerini biliyordu ama bu yardım edemeyeceği anlamına gelmiyordu. SEAL ekibinin lideri Teğmen Randall Fallon'a baktı ve "Desta'nın yerleşkesinin yakınındaki panya rotaları hakkında istihbaratınız var mı?" dedi.

"Sadece hava fotoğrafları. O bölgede operasyon yapmadık."

"Fare yollarını bilen eğittiğimiz yerel halk var. Adamlarımızdan resmi olarak tanınan Cibuti Ordusu'na katılmadan önce Somaliland için özgürlük savaşçılarıydı. Desta'nın yerinde bile bulunmuş olabilirler. Yerleşim planı hakkında bilgi sahibi olabilirler."

Fallon dik oturdu. "Onları ne kadar sürede buraya getirebilirsin?"

"Otuz dakika."

"Yap şunu."

Pax yenilenmiş bir enerji hissederek ekibini çağırdı. Cal ve diğerleri panya rotaları hakkında en fazla bilgiye sahip olan kursiyerleri toplayacaktı. SEAL ekibi havadan girecekti, aynı tür gizlilikle

Bin Ladin baskınında kullanılan Blackhawk'lar. Hızlı bir giriş ve çıkış. Ama kaçakçılık rotaları hakkındaki istihbarat - işler ters gittiğinde Desta'nın kaçış rotası olması muhtemel

Savaş lordunun güneyi, piçin kaçma ihtimalinin daha düşük olduğu anlamına gelebilirdi. "Kaçakçıların güzergâhları hakkında istihbarat alabilirsek, neden sadece

nasıl? Neden Blackhawk'ları kullanıyorsunuz?" General Adler sordu.

SOCOM başkanı generale cevap verdi. "Altı ay önce, Etefu Desta hala Etiyopya'dayken, kalesinin yerini öğrendik. Ayrıca -zor yoldan- çevreyi kara mayınlarıyla koruduğunu da keşfettik. Desta kaçtı ve o zamandan beri onu arıyoruz. Arazinin etrafını tekrar mayınlarla çevirip çevirmediğini belirlemek için zamanımız yok. Eğer bu bir kurtarma vakası olmasaydı, insansız hava araçlarını gönderir ve onunla işimizi bitirirdik. Blackhawk ile hızlı bir tahliye Dr.'u kurtarmanın en iyi yolu.

Adler, SEAL ekibini en az riske atacak şekilde."

Pax planı incelemişti ve bunun en iyi seçenek olduğunu biliyordu. İşe yarayacaktı. Morgan birkaç saat içinde kollarına geri dönecekti. Daha sonra Roma'da bir otelde buluşacaklar ve Pax, Morgan'ın vücudunda yalamak istediği kırk iki yerin listesini . Sırayla.

Hastayken onunla ilgilenen kadın, kelepçeyi Morgan'ın ayak bileğine takarken özür diler gibi baktı.

Bu potansiyel müttefikle iletişim kurabilmek için gerçekten daha fazla Arapça öğrenmeliydi. Kadın Desta'nın bir başka kurbanıydı. En fazla yirmi yaşında görünüyordu ama gözleri farklı bir yaşı ele veriyor, Morgan'ın bu kadının bir savaş lordunun hizmetçisi olarak karşılaştığı zulmü merak etmesine neden oluyordu.

Bu kadını kurtarmanın bir yolu var mıydı, yoksa dronlar onu alacak mıydı?

Morgan onun elini tuttu. "Adın ne?" diye sordu Arapça ve İngilizce karışımı bir dille.

Kadın durakladı, sonra "Esme" dedi.

"Esme. Güzel isim." Anlayış arayışıyla kadının gözlerini inceledi. Hugo'yla aldığı dersler ona ne araması gerektiğini öğretmişti ve bunu Esme'nin gözlerinde gördü. Kadın söylediğinden daha fazlasını anlıyordu.

"Esme, eğer sesler duyarsan. Büyük motor sesleri. Koşmalısın. Dışarı çık. Uzak." Morgan el hareketleri yaparak helikopter kanatlarının vızıltısını ve koşma hareketini yansıtmaya çalıştı.

Hizmetçinin gözleri karardı. "Kaçmak yok. Desta kaçanı öldürür."

Morgan kadına daha fazlasını söylemeye cesaret edemedi. Dil engeli bir yana, yaklaşan saldırının bilgisini paylaşmak çok riskliydi. "Kaç. Desta için endişelenmene gerek yok. Sadece kaç."

"Desta ateş et." Göstermek için boştaki elini silah haline getirdi.

Morgan kadının parmaklarını sıktı. "Silahlar onu vuracak." Esme'ye bu konuda güvenmenin bir hata olmadığını umuyordu.

ona inanacaktı. Ama yine de müttefiklere ihtiyacı vardı, özellikle de ayak bileği zincirinin anahtarına sahip birine.

"Desta öldü mü?"

"Evet. Geliyorlar. Onun için."

Kadının yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Ne zaman?"

Büyük olasılıkla bu gece geç saatlerde, ama Morgan bunu söylemeye cesaret edemedi. "Büyük motor sesini duyduğunuzda. Büyük sesi dinle." Ayak bileğindeki kelepçeye dokundu. "Bana anahtarı verebilir misin? Böylece kaçabilirim?"

Esme dudaklarını büzdü. "Sen kaç, Desta *beni* vur."

"Desta'yı vurana kadar kaçmayacağım." Kendini kurtarmak için *asla* başka birini feda etmezdi ama bu kadının buna inanması için hiçbir neden yoktu.

Esme elini Morgan'inkinden çekti. Morgan'ın elinin arasındaki Kaşları derinleşti. Sonunda, "Hayır. Şimdi Abdi anahtarı alsa iyi olur. Benim verecek anahtarım yok."

Çıkarma işlemi hava kararırken otuzda yapılacaktı, çünkü SEAL'lar aşırı kullanıldığında bile şiirlerini severlerdi. Gün batımı otuz bir operasyonun başlangıcı için kullanılan genel bir terimdi ve bu örnekte sabahın biri anlamına geliyordu.

Morgan'ın iz sürücüsünün rapor üzerinden on iki saatten biraz daha az bir süre geçmişti.

Dört stajyer panya kaçakçılığı rotaları hakkında bilgi vermişti. Adamlardan biri gerçekten de bir yıl önce Somalilandlı bir isyancı liderin işgal ettiği yerleşkede bulunmuştu. Etefu Desta'nın söz konusu lider olmadığına yemin etti. Desta, Etiyopya'daki bölgeyi ele geçirdiği gibi yerleşkeyi de ele geçirmişti.

Akasya ağaçlarından oluşan çalılıklar araziye çevreliyor ve evin yakınındaki yolları dolduruyordu. Ağaçlar fare rotalarını başarılı kılan şeydi. Tırmanmayı ya da bitki örtüsü içinde saklanmayı engelleyen acımasız dikenleri bir kenara bırakırsak, siper sağlıyorlardı. Fare rotalarını yerleşkeye bağlayan izler vardı ve bunlardan bazıları neredeyse kesinlikle kara mayınlarıyla. Ama Desta en azından bir yolu açık bırakırdı, bir güvenli çıkış.

Ağaçlar yerini derin bir vadiye, saklanma yerleriyle dolu başka bir kaçış yoluna bıraktı. Büyük ihtimalle, Desta, bu ağaçları fark ettiğinde vadiye doğru kaçacaktı.

SEAL'lar onun için geliyordu.

Stajyerler sıçan rotasını keşfetmeyi teklif etti. Yerel halktandılar ve baskından önce yerlerini alabilirlerdi. Eğer fark edilirlerse, ABD askeri operasyonunun bir parçası oldukları düşünülmeyecek ve güvenli rotayı belirleyebileceklerdi.

Desta'nın yerleşkesine giden ya da bir trafik varsa. Desta'yı ele ve SEAL'lar da değerli, en güncel istihbarata sahip olacaklardı.

Bu iyi bir plandı ve bu dört adam stajyerler arasında en güvenilenler arasındaydı. Eğitimlerinin sonuna yaklaşan çok iyi gerilla savaşçıları olduklarından bahsetmiyorum bile.

Plan yapıldı, SEAL'ların hazırlanabilmesi için mola verildi. Kenarda oturmak zorunda kalan Pax, spor salonuna gitmeyi ve bir çantayı dövmeyi tercih etti. Görevin bir aksilik çıkmadan tamamlanacağına olan inancını koruyordu. Buna mecburdu.

Ama içten içe bir şeylerin ters gittiğini hissetmekten kendini alamıyordu. Sanki Desta bir şekilde kararları veriyordu. Ama bu fikir çok saçmaydı.

Dönüp dolaşıp Desta'nın Morgan'ı neden kaçırdığı sorusuna geliyordu. Eğer akifer konusunda haklıysa, şüphelerini gömmek yerine dikkatleri üzerine çekmişti Ama yine de Cibuti kayıp jeoloğu umursamaya niyetli görünmüyordu. Morgan'ın çok gürültü yapsa bile yine de görmezden gelinirdi.

Bir de Morgan'ın kârlı bir fidye için en iyi seçenek olmadığı gerçeği vardı. Ailesi zengin değildi ve herkes ABD hükümetinin rehinecilerle pazarlık yapmadığını biliyordu. Morgan'ı kurtarmanın tek yolu buydu. Amerikalılar dünyadaki her marjinal düşman ülkenin sokaklarından kaçırmadı.

Ancak babası iki yıldızlı bir generaldi ve INSCOM'un (İstihbarat ve Güvenlik Komutanlığı) başındaydı ve bu onu *çok* değerli kılıyordu, sadece farklı bir şekilde. Aynı tümgeneral Cibuti'ye kızı tehdit edilmişti. Buna bir de kızının Amerikan güçlerinin koruması altında olan bir Amerikalı olduğu gerçeği eklenince Desta, ABD'nin fidye ödemeyeceğini ama Morgan'ı eve getirmek için ellerinden geleni yapacaklarını biliyor olmalıydı.

Bir de Savvy'nin arabasının altındaki bombanın arkasında Imbert'in olduğuna dair şüphesi vardı ki bu da haklıydı. Imbert Desta'dan daha mantıklıydı. Doğal Kaynaklar Bakanı, Broussard'ın gördüğü işaretleri o da görmeden önce ülkeyi terk etmesini sağlamaya çalışıyor olabilirdi. Ayrıca, Morgan'ın dairesindeki cep telefonundan aldıkları uyarı çok açıktı: "*Dr. Morgan Adler, Cibuti'yi terk edin.*"

Peki Morgan neden kaçırıldı? Desta'nın, Imbert'in ya da bu işin arkasında her kim varsa onun çıkarı neydi? Ve nasıl olmuştu da diğer rehinelerden çok daha sonra şansını yenmiş ve iz sürücüyü başlatmıştı?

Morgan akıllıydı. Takip cihazını çok erken tetiklememesi gerektiğini biliyordu. Bu da daha önce bir fırsat olmadığı anlamına geliyordu. Ama neden? Sınıra bu kadar yakın bir yerde telefon . Eğer başından beri orada olsaydı, bir sürü fırsatı olurdu.

Ya Desta bir şekilde takip cihazından haberdarsa, parametreleri biliyorsa ve Morgan'ın ABD ordusu çaresizlik noktasını geçene kadar onu kullanmak için iyi bir fırsat bulamayacağından emin olduysa?

Ya Desta'nın aklında farklı bir sonuç varsa?

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Bir

Morgan karyolasında oturmuş, kapıya bakıyor, takip cihazının işe yarayıp yaramadığını, Pax'ın hayatta olduğunu bilip bilmediğini, bir kurtarma operasyonu yapılıp yapılmadığını ve hatta çipi uyandırmakla hata yapıp yapmadığını merak ediyordu. Desta'nın daha önce onu huzurundan kovarken takındığı tavır onu tedirgin etmişti. Onun *bildiğini* düşünmeden edemiyordu.

Tahmin ettiğinden daha kurnazdı.

Imbert ve akiferle uzun bir oyun oynuyordu. Metodik. Imbert'in aracının bombalanması ve üsse yapılan koordineli saldırı konusunda kendisini suçladığını biliyordu ama ortağının intikamının ne olacağına dair hiçbir ipucu vermemişti. Savaş lordlarının da Dread gibi Korsan Roberts: Yumuşak görünemezlerdi. Bu da Imbert'in ödeyeceği anlamına geliyordu. Muhtemelen er ya da geç. Ve sonra Desta sahte tuzdan arındırma tesisinin tek sahibi olacaktı.

Desta'nın son oyunu Eritre'nin hükümdarı olmaktan başka bir şey değildi. Onun kaçırılması bu oyunun nasıl bir parçasıydı? Eğer kaçırılmamasını sağlamak istiyorsa neden onu öldürmemişti? Onun hayatta olmasının tek nedeni fidye beklemesi ve yaşadığına dair kanıt sunmasıydı. Böyle bir şey olmayacağına göre, onu kaçıracak ne elde etmeyi umuyordu?

Onunla ilgili olan ve bu metodik oyunu riske atmaya değer kılan şey neydi?

Beşinci eş meselesi açıkça saçmalıktı. Adam kıza, kızın ona duyduğu ilgiden daha fazla ilgi duymuyordu ve kız da seks ticareti yapan, uyuşturucu satıcısı savaş lordunu son derece itici buluyordu.

Kapıdan gelen bir ses dikkatini çekti ve altından bir kâğıt parçası kaydı.

Morgan ayağa kalktı ve nota yavaşça, neredeyse korkuyla yaklaştı. Bir müttefiki olduğunu ummaktan korkuyordu. Desta'nın aklını karıştırmasından daha da çok korkuyordu.

Kağıdı aldı ve açtı. Elinde ne olduğunu anlaması bir anını aldı. Anlamak kalbinin çarpmasına neden oldu. Esme evin ve arazinin kabataslak bir haritasını çizmişti.

Desta'nın ofisini gittiği yoldan tanıdı. Aynı ayak izine ama farklı bir düzene sahip ikinci bir çizim üst katta olmalıydı. Desta'nın ofisini işaretleyen aynı sembol o kattaki bir odayı da işaretliyordu. Yatak odası mı?

Başka bir sembol daha belirginleşti. Esme çeşitli yerlere silahlar çekmişti. Morgan yerlerini inceledi ve Esme'nin silahlı muhafızların evin içinde ve arazide konuşlandıkları yerleri gösterdiğine karar verdi. Kene Yandaki silah sembolünün yanındaki işaretler ona Desta'nın ordusunun büyüklüğünü gösteriyordu: Binada en az otuz silahlı adam vardı.

Esme'nin ona verdiği son hayati bilgi, tüm çıkışların yerleriydi. Morgan'ın tek ihtiyacı olan şey kelepçesinden kurtulmaktı. kaçmayı başardı.

Morgan haritayı inceleyerek hafızasına kazıdı. Kurtarılırsa, Esme'yi bulup onu da çıkarabileceğini umuyordu. Açlık ve susuzluk çeken çocukları görmezden gelmek zorunda kalmıştı ama Esme'ye sırtını dönemezdi. Kendisine bahşedilen nimetlerle en azından bir kişiyi kurtaramayacağı anlamına geliyorsa, ayrıcalığın canı cehenneme.

Haritayı incelediğinde, ağır zincirden kurtulabilirse kaçmanın çok kolay olacağını gördü. Desta bir üçüncü dünya savaş lorduydu, Morgan ise birinci dünya kadınıydı. ABD'de olsa, köpekbalıklarına monte edilmiş lazerlerle donanmış korumalarla ya da en azından her odada hareketle etkinleşen güvenlik kameralarıyla uğraşmak zorunda kalabilirdi ama burada kamera yoktu. Hayır.

elektronik gözetleme. Kameralar için elektrik gerekiyordu ve bu evde elektrik olsa da Somaliland'daydılar. Elektrik kesintiliydi.

Kesinlikle kameralara güvenecek kadar tutarlı değil ya da değerli bir kaynak. Ve Desta'nın köpekbalıklarına ve lazer ışınlarına gücü, bir helikoptere gücünden daha fazla yetmiyordu. Cibuti'nin düşmanlarının hava saldırısı düzenleme kabiliyetine sahip olmadığı basit bir gerçektir. İnsansız hava araçlarının bu kadar etkili olmasının nedeni de buydu. Hedef aldıkları insanlar havadan gelen saldırılara karşı savunmasızdı.

Saatler yavaş yavaş geçti. Saati ya da penceresi yoktu ama saat gece yarısına yaklaşmış olmalıydı. Görev başlamış mıydı? SEAL'lar şu anda yolda mıydı?

Kapısının önünden gelen bir ses üzerine ses çıkarmaması için zinciri kaldırdı ve haritayı düşürdüğü yerdeki deliğe doğru koşmaya başladı. Aceleyle karyolasına geri döndü ve uzanıp uyuyormuş gibi yaptı.

Kapı açıldığında, saatler önce onu Desta'ya teslim eden gardiyanla karşılaştı. "Desta sizinle konuşmak istiyor."

Sersemlemiş numarası yaptı. "Saat kaç?"

Gardiyan eğilip ayak bileğindeki kelepçeyi açarken onu görmezden geldi. Ağır zincir hâlâ ona bağlıyken, onu o anda haklayabilirdi. Boynuna dolayabilir ya da kafasına tekme atabilirdi. Çok cazipti ama kurtarılmasından hemen önce riskliydi, özellikle de adam kelepçesini çıkarmak üzereyken, bu da kaçmak için daha iyi fırsatların ortaya çıkabileceği anlamına geliyordu.

Adam AK-47'sini eskisi gibi rahatça taşıyordu. Uysalca onu takip etti, evin içinde bir sağa bir sola bakarak yürüdü. Esmen'in işaret ettiği muhafızlar yerlerinde değildi.

Desta'nın kapalı ofis kapısının önünde durdular. İnce duvarın içinden, ağır bir Çin aksanıyla İngilizce konuşan bir adam duydu. "Kamyonlar benim emrimle yerleşmeye girecek."

Desta yine İngilizce cevap verdi. "Onları şimdi ara, böylece hazır olurlar."

"Hayır. Başarısız olursanız ifşa olma riskini almayacağız. Sen hazır olduğunda gelecekler. ödülünden önce değil."

İfadeyi sessizlik karşıladı ve Morgan savaş lordunun başarısız olabileceği düşüncesiyle öfkelenildiğini hayal Ödülün tam olarak ne olduğunu merak ediyordu ama ortak dillerinin İngilizce olması ona en azından bu yetersiz bilgiyi verdiği için mutluydu.

Muhafızının belindeki telsiz Arapça bir komut verdi ve Desta kapalı kapının diğer tarafından konuşurken bu komutu stereo olarak duydu.

Muhafız kapıyı açıp Morgan'ı içeri ittiğine göre, Morganı odaya getirmesi için bir emir verilmiş olmalıydı.

Desta yine masasının arkasına oturdu. Çinli ziyaretçisi ayağa kalktı ve Desta'ya keskin bir baş selamı verip odadan çıkmadan önce onu tepeden tırnağa taradı.

Morgan onun gidişini izledi, sonra savaş lorduyla yüzleşmek için döndü. Onun önünde durmak istedi ama zayıf, yenilmiş görünmesi gerektiğini hatırladı. Sandalyeye çöktü ve Desta'nın konuşmasını bekledi.

Kaşlarını çatmasından, sessizliğinin onu rahatsız ettiğini tahmin etti. Elini ovuşturdu

gözleriyle baktı ve davranmaya karar verdi. "Misafirperverliğiniz eksik Etefu. Gece yarısını geçmiş olmalı, uyuyordum."

"Kurtarılmanız için tetikte olmak isteyeceğinizi düşünürdüm." Sertleştii. "Kurtarılmam mı?"

"Evet. Ama SEAL ekibiniz gelmeden önce, takip cihazına ihtiyacım olacak."

Baş dönmesi numarası yapmasına gerek yoktu. "Ne izleyicisi?"

Savaş lordunun yüzü ifadesizdi. "Aptalı oynamaya gerek yok, canım. Deri altı takip cihazını saatler önce başlattığınızdan eminim. Artık rolünü oynadığına göre, cihaza ihtiyacım var." Ortağının çıktığı kapıya doğru başıyla işaret etti. "Çinliler bunun için iyi para ödeyeceklerdir. Seni öldürüp cihazı bulmaya çalışabilirim ama geçen yıl ölü bir rehinenin üzerindeki takip cihazını bulmamız saatler sürdü ve adamlarım cihazı kesip çıkarırken yok ettiler. O yüzden hepimize zaman kazandır ve bana iz sürücünün nerede olduğunu söyle."

İçgüdüsel olarak kolunu örtmek istedi ama direndi ve sandalyede donup kaldı. Boğazı kurumuş, sesi kısık bir törpüden öteye geçememişti. "İz sürücüleri nereden öğrendin?"

"Bir yıl önce Yemen'deki operasyon merkezime bir rehine götürdük. Askerlerinizden oluşan bir ekip geldi ve kısa bir süre sonra dronlar binayı yok etti. Son derece değerli bir EMP cihazı da dahil olmak üzere birçok silahımı kaybettim.

"Rehine askerler gelmeden önce hareket ettirilmişti. Onu bulamadılar. Çipi itiraf edene kadar ona işkence ettik. Gördüğünüz gibi, ben Ben hazır olana kadar seni baz istasyonlarından uzak tutmayı biliyordum. Sinyali tetikleme için seni nasıl yemleyeceğimi bile biliyordum. Doğru zamanda önceden ayarlanmış bir arama." Cep telefonunun bulunduğu cebi okşadı, sonra açık kapının yanında duran muhafıza başıyla işaret etti.

Muhafız kalçasındaki kılıftan büyük bir bıçak çıkardı. "Şimdi kendini biraz acıdan kurtarabilir ve bana iz sürücünün nerede olduğunu söyleyebilirsin ya da Abdi onu bulana kadar kesmeye başlayabilir."

Geri çekildi, sandalyeden tökezleyerek kalktı ve bıçaklı adamdan uzaklaştı. "Neden onu kullanmama izin verdin? Bir SEAL ekibinin geliyor olması umurunda değil mi?"

"Oh, canım, buna güveniyorum. Kaçırılman karşılığında iyi bir tazminat alacağımı söylemiştim. Senin kurtarılman benim fidye ödememi sağlayacak, senin övündüğün SEAL'lar da teslimat servisi olacak."

Bıçaktan kaçarken bile zihni hızla çalışıyordu. Adamın niyeti kafasına dank edince dehşete kapıldı. "Blackhawk'ın peşindesin."

"Herhangi bir Blackhawk değil, bir MH-X Silent . Çinliler sadece Bin Ladin baskınından bir tanesine göz atabildiler. Ben de onlara bütün kuş." Gözleri insanlık dışı bir ışıkla parladı. "Hükümetinin fidyeni ödemeyeceğinden endişeleniyordun. Gizli Blackhawk, canım, seni şimdiye kadar aldığım en değerli rehine yapıyor."

"Başından beri planınız bu muydu? Bombayı neden arabamın altına yerleştirdiniz?"

"Sana söyledim, o Imbert'ti. Yalan . Imbert bir şey yapana kadar bu planın bir araya gelmesini sağladı. Babanızın kim olduğu ve projenizde kendilerini ne kadar istedikleri göz önüne alındığında, ordunuzun sizi korumaya hevesli olduğu açıktı. Onlar için ne kadar değerli olduğunu anladığımda Imbert'e ilgimi ifade ettim, o da ordunuza seni beşinci eşim olarak almak istediğimi bildirdi. O zaman seni çipleyeceklerini düşünmüştüm. Tıpkı bir köpek gibi."

"Bir Blackhawk'ı bir SEAL ekibinin elinden asla alamazsınız. Onları yenebileceğinizi düşünüyorsanız delirmişsiniz demektir."

"Ama onları yenmeme gerek yok. Çinli müttefiklerim bana Yemen'de kaybettiğimin yerine başka bir EMP verdi. Elektromanyetik darbe ile Blackhawk'ın gökten düşmesini sağlayabilirim. Kara Şahin adamlarım tarafından kuşatılmışken, kazadan kurtulan SEAL'lar uzun süre dayanamaz."

Elinde bıçak olan adama doğru tekrar başını salladı. "Şimdi, zamanımız azalıyor. Bana çipin nerede olduğunu söyle, yoksa Abdi'ye kesmeye başlamasını söylerim."

Şimdi savaşıma kalkışmak işe yaramazdı. Blackhawk geliyordu. Çipten vazgeçmesi ve bir kaçış yolu bulması gerekiyordu. Kolunu uzattı ve çipi aldıktan hemen sonra öldürülmemesi için dua etti.

Otuz İkinci Bölüm

Operasyonun başlamasına on dakika. Pax komuta merkezinde volta atıyordu. Durdu ve Morgan'ın babasının bakışlarıyla karşılaştı. Son altı gündür neredeyse hiç konuşmamışlardı. Pax kelimeleri bulamamıştı. Şimdi aralarında geçen bakış General Adler'in korkusunun ve pişmanlığının derinliğini yansıtıyordu.

Morgan babasının gerçekten ne kadar değer verdiğini, inanılmaz kızıyla ne kadar gurur duyduğunu bir bilse.

Stajyerlerden oluşan ekip, panya güzergâhı boyunca akasya ormanında gizlenmiş durumdaydı. Desta'nın yerleşkesini göremiyorlardı, bu yüzden kısa menzilli telsiz frekanslarını izleyerek yapıdaki hareketliliğe dair işaretler aradılar. Desta'nın güvenlik görevlilerinin girişlerini ve gece nöbetçileri için ezberlenmiş prosedür olan her şey yolunda kodlarını verişlerini yakalamışlardı.

Pax'ın vücudu sanki operasyona çıkıyormuş gibi gerginlikle sarmalanmıştı. Genelde bir görevden önce derin bir sükûnete bürünürdü ama bu gece hiç de öyle değildi. SOCOM onu operasyondan dışlamakta haklıydı, duygusal olarak çok fazla yatırım yapmıştı ve yine de orada olmamak dayanılmazdı.

Her şey yerli yerindeydi. Tüm göstergeler görevin tamam olduğunu gösteriyordu.

Telsizdeki konuşmaları dinlerken volta atıyor, SOCOM liderleri arasındaki alçak sesle yapılan konuşmaları duymazdan geliyor ve Morgan'ın babasının bakışlarından kaçınıyordu. SOCOM komutanının fırlatma emrini vermesine beş dakikadan az bir süre kalmıştı.

Morgan'ın kolu acıdan yanıyordu, çipin enjekte edildiği zamankinden çok daha kötüydü ama o zaman da çipi çıkarmak için uygun aletler ya da yetenekli bir cerrah yoktu. Kanlı çip kolundan çıkarılır çıkarılmaz Desta onu almış ve muhafızı Abdi'ye onu hücrelerine geri götürmesini, sonra da EMP'nin yerleştirildiği alana rapor vermesini emretmişti. Diğer muhafızların oraya gidip gitmediğini, evin militanlardan boşaltılıp boşaltılmadığını merak etti.

Desta açık yarayı sarmak için bandaj ya da başka bir şey teklif etmedi ama muhtemelen Blackhawk'ı ele geçirdikten sonra onu öldürmeyi planlıyordu. Desta, Desta'nın hayatta kalmasının tek sebebinin, planında bir terslik olması durumunda pazarlık kozu olarak kullanmak olduğunu düşünüyordu.

Sanki ABD ordusu gizli bir Blackhawk'tan herhangi biri için vazgeçecekmiş gibi.

Eliyle kesiği kapattı, deri parçasını yerine bastırırken yüzünü buruşturdu. Abdi'yi evin içinden hücreesine kadar takip ederken acıya karşı derin nefes alma alıştırmaları yaptı.

Baskını iptal etmenin bir yolunu bulmalıydı. Kurtarma operasyonundan vazgeçmiş olacaktı ama bir EMP ile Desta, Blackhawk'ı ele geçirmeyi başarabilirdi. SEAL'lar ölecekti. Desta'nın ABD'ye terörle savaşta avantaj sağlayan çok gizli bir teknolojiyi almasına izin veremeyeceği gibi bu katliama da izin veremezdi.

Başının dönmesinin ardında kan kaybının mı yoksa korkunun mu olduğundan emin olamadan ayaklarının üzerinde yalpaladı. Abdi dizleri bükülmeden önce kesik olan kolunu yakaladı ve onu yere kurtarıırken brakialis kasından trapezius'a kadar nefes kesici bir acı gönderdi. Acının şiddetinden alnında ter lekeleri oluştu.

Militan küfretti ve onu koridordan hücreesine doğru sürüklerken yaralı kolunu sıkıca kavradı. İçeride onu duvara sonra eğilerek ayak bileğine kelepçeyi taktı.

Düşünmek için duraklamadı; sadece tepki verdi. Kelepçeyi ayak bileğine geçirdiği anda yukarı doğru bir tekme attı, ayak bileğini ve metal adamın boynuna çarparak onu geriye doğru savurdu.

Kalash'ına uzanırken hırıltılı bir ses çıkardı. Darbe dil kemiğini kırmış olabilirdi. Ayağını başının etrafında döndürerek kalın zinciri boğazına doladı. Zinciri sert bir çekişle çekti ve boynu kırıldı. Başı sert zemine çarparken eli silahtan uzaklaştı.

Bir eliyle silahı kavradı ve anahtarı bulmak için adamın ceplerini karıştırdı. Gözleri adamın kalçasındaki iki yönlü telsize takıldı. Telsizi bıraktı. anahtarı aramaya başladı ve telsize yapıştı.

Dışarıdan hafif bir ses duydu. Rotor yıkama mı? Blackhawk'lar yakında mıydı?

Titreyen parmaklarıyla frekansı Pax'in kullandığı frekansa çevirdi. haftalar önce ezberletmiş ve mesajını duyacak olması için dua etmişti.

"Baskını iptal edin! Bu bir tuzak! Ben Dr. Morgan.

Adler. Tekrar ediyorum, baskını iptal edin. Bu bir tuzak." Eğer dinleyen birileri varsa, gerçekten kendisi olduğunu anlamalarını sağlayacak bir şeyler söylemeye çalıştı. "Pax, eğer beni duyabiliyorsan, baskını iptal et. Snoopy! Üsse geri dön." Pax'ın kodu üç kez tekrarlamasını söylediğini hatırladı. "Snoopy, snoopy, snoopy!"

OceanofPDF.com

Otuz Üçüncü Bölüm

Blackhawk'lar havalandıktan dakikalar sonra, panya rotasındaki kursiyerler üsse telsizle haber verdi. "Dr. Adler'ın sesine benzeyen bir mesaj yakaladık. Saldırıyı iptal ediyor."

Komutan Blackhawk pilotlarına çevreyi çember içine almalarını ve mesajın gerçek olup olmadığını belirleyene kadar yerleşkeye yaklaşmamalarını emretti. Stajyerler frekans numarasını aktardılar ve Pax bunun kendisine kullanmasını söylediği kanal olduğunu doğrulayınca üzerine soğuk bir sakinlik çöktü. Kısa menzilli bir kanaldı, ama SOCOM sinyali yükseltecek teknolojiye sahipti ve teknisyenler çevirdi. Birkaç dakika içinde Morgan'ın sesi odaya yayıldı. "Tekrar ediyorum, bu bir tuzak. Snoopy. Snoopy. Snoopy!"

Onun sesini duyunca duyguları kabarıırken, sözleri karşısında kalbi ürperdi. "Bu kesinlikle Morgan," dedi.

General Adler başını sallayarak sesin kızına ait olduğunu onayladı.

Komutanı Binbaşı Haverfeld, "Bu mesajı iletmeye zorlanıyor mu?" diye sordu.

Morgan telsizden, "Baskını iptal edin," diye devam etti. "Desta Blackhawk'ın peşinde! Onu etkisiz hale getirecek bir EMP'si var. Snoopy. Snoopy. Snoopy!"

Pax, "Snoopy, ona 'üsse geri dön' demek için kullanmasını söylediğim kod kelimedir," dedi. "Bu şifreyi başka kimse bilmiyor. Baskı altında kullanmaz. Ciddidir."

SEAL komutanı telsizi aldı. "Görev iptal. Operasyon Artemis Kurtuluşu iptal. Tekrar ediyorum, Artemis Kurtuluş Operasyonu iptal." Pax'ın kalbi bu emir karşısında sıkıştı.

"Desta burada," dedi Morgan, "EMP'si var. Baskını iptal edin. İnsansız hava araçlarını gönderin. EMP'yi yok edin. Snoopy! Snoopy! Snoopy! Droidleri gönder-"

Telsizden silah sesleri geldi, sonra yayın kesildi.

Bir muhafız kapı aralığını doldurdu. Morgan telsizden bağırınca gözleri büyüdü. AK-47'sini kaldırdı.

Morgan, Abdi'nin Kalaş'ını bir elinde gevşekçe tutuyordu. Mesajını sözün ortasında kesti ve nişan almak için duraksamadan ateş etti. Attığı kurşun Abdi'nin koluna isabet etti ve Abdi'nin ateşi boşa çıktı.

Telsizi bıraktı ve tekrar ateş etti, bu sefer ortasından vurdu. Adam yere düştü.

Derin bir nefes aldı ve silahını yere düşen adama doğrulturken titremesini dizginlemeye çalıştı. Ölüp ölmediğini anlamak için adamı tekmeledi.

Eli bağlı ayak bileğini kavradı ve çekiştirdi. Tökezlerken tetiği çekti. Kurşun kafasının arkasına isabet etti. Bileğindeki el gevşedi.

Abdi'nin kemerine bağlı bir cepte bulduğu anahtar tekrar aradı ve çılgınca titreyen parmaklarıyla kelepçenin kilidini açtı. Serbest kalınca telsizi aradı ve ikinci muhafızın altında buldu. Son kurşunu onu delip geçmiş ve çift yönlü telsizi yok etmişti.

İkinci nöbetçinin telsizi yoktu. Mesajının alınıp alınmadığını bilmiyordu ama dışarıdan gelen rotor sesi olabilecek gürültü şimdi geri çekiliyordu. Telsizle teyit edemiyordu ama en azından artık iki Kalaşnikof'u vardı.

Her iki adamı da ararken Desta'nın adamlarının dışarıda, Kara Şahin'i indirecek pozisyonda olması için dua etti. Rotor yıkamasının -eğer öyleyse- evin içinden gelen silah seslerini engellemiş olmasını umuyordu. Her şeye rağmen acele etmeliydi. Birileri Abdi ve diğer muhafızı aramaya gelmeden önce buradan çıkması gerekiyordu.

Abdi'nin bıçağını kullanırken elleri titriyordu - ameliyattan dolayı hala kanlıydı

-Ve gömleğinden bir şerit kesip dişleri ve tek eliyle olabildiğince sıkı bir şekilde koluna sardı. Adamın teçhizat kemerini de aldı ve bıçağı kalçasına yerleştirdi; bunu yaparken adamın kemerde iki küçük el bombası ve Kalaş için yedek şarjör taşıdığını fark etti. Böylece silahlanmış olarak, her iki omzuna Kalaş kayışı geçirdi ve işaret parmağını her iki tetiğin yanına koyarak hücrelerinden çıktı.

Pax insansız hava araçlarını göndermek için emir bekleme zahmetine girmedi. JAG'den onay almışlardı. Desta'nın orada olduğu ve gelişmiş ya da kimyasal silahlara sahip olduğu doğrulanırsa hedef onaylanacaktı. Bir EMP'den daha gelişmiş olamazdı ve adam bunu bir Blackhawk çalıp bir SEAL ekibini yok etmek için kullanmayı planlamıştı.

Emir verilecekti. Morgan' kendisi de onlara bunu yapmalarını söylemişti ama Etefu Desta'yı hedef alan Hellfire füzeleri onu yok ederken hiçbir şey yapmazsa lanetlenecekti.

Doğruca ekibinin göreve hazır teçhizatlarını sakladığı odaya gitti ve dolu bir çanta ile silahları aldı. Binanın dışında, Cal'ın kursiyerleri toplamak için kontrol ettiği SUV'yi buldu ve teçhizatı arkaya .

Üsten ayrılmak için emir alması gerekiyordu ama ikinci kaptanı planlarını öğrenirse gözaltına alınacaktı. Saat . Şu anda bile insansız hava araçlarını hazırlıyor olabilirlerdi. Cep telefonunu çıkardı ve Ripley'i aradı. komuta merkezinin içinde. "Morgan'ın babasını ön tarafa gönder. Hemen." Ripley cevap veremedi telefonunu kapattı.

Otuz saniye sonra General Adler dışarı çıktı. Pax ön hazırlıklarla uğraşmadı. "Morgan'ın peşinden gidiyorum. Üsten ayrılmak için imzalı emirlere ihtiyacım var."

"Kara mayınları olabilir. Neyle karşı karşıya olduğunuzu bilmiyorsunuz." "Bu riski kabul etmeye hazırım."

"Ben senin değilim. Seni üsten çıkarabilirim ama yine de asker kaçağı sayılırsın."

"Önemli olan tek şey Morgan."

"Seni koruyamayacağım evlat. Burada hiçbir gücüm yok. Özellikle de bu konuda."

"değil. Drone saldırısından önce bir saatten az vaktimiz var. Beni üsten uzaklaştırın, ben de kızınızı geri getireyim."

Müstakbel kayınpederi keskin bir baş hareketiyle

onayladı.

Morgan'ın telaşlı mesajının üzerinden on dakika geçmeden Pax yola çıkmaya hazırды. Kaçakçı yollarını kullanacak ve yaklaşırken stajyerlere telsizle haber verecekti.

Çatışmaya girmemeleri emredilmişti ama hâlâ yerlerini almışlardı. Yerde müttefikleri olacaktı.

Morgan'ı bulacaktı ve eğer onu bulamazsa, kalıp bombalamayı kendi hakkı olarak kabul edebilirdi.

Bu düşünce onu kısa sürede kendine getirdi.

Kahretsin, hayır.

İntihara meyilli değildi. Morgan'ı kurtarmak için hiç tereddüt etmeden kendini feda edebilirdi ama gereksiz yere değil. Bu dramda Romeo'yu oynamayacaktı, tıpkı onun Juliet'i oynayacağı gibi.

Ona göre Shakespeare, bu ikisine mutlu bir son vermediği için bir pislikti. Morgan'ı kurtaracak ve mutlu sonlarını yakalayacaktı. Roma'da buluşacaklar ve o da hayatının bir sonraki aşamasına başlayacaktı; asker kaçağı olduğu için aktif bir ordu kariyeri olmayacaktı.

Öyle olsun. Morgan'ı alır ve ülkesine hizmet etmek için başka yollar bulurdu.

Cipi geri vitesine taktı, tam o sırada yolcu kapısı kırılarak açıldı ve Bastian denen piç yere ağır bir çanta atıp içeri atladı.

Bastian'ın onu durdurmasına imkân yoktu. "Çık dışarı."

Arka kapı açıldı ve Cal çantasını açıklıktan içeri itti, sonra da içeri tırmandı. İki kapı da çarparak kapandı. "Nereye gidiyoruz?" Cal sordu.

Pax bu soru karşısında şaşırdı. Sonunda şöyle dedi: "Cibuti Şehri. Lemaire'e gece geç saatte bir ziyarette bulunacağım. Sen burada kalıyorsun. Emir almadın. O yüzden defol."

"Oh, ama var." Bastian ön panelin üzerine bir tomar kâğıt koydu. "Sadece varış noktasını doldurmam gerekiyor'Somali' yazmak iyi bir fikir gibi görünmüyor."

"Nereden emir aldın lan sen?"

Bastian, "Bu konuda endişelenmek bana düşer," dedi. "Peki plan nedir? Bizimkilerle panya rotasında mı buluşacağız?"

"Lemaire'i görmeye gidiyorum."

"Saçmalık," dedi Cal. "Morgan'ın peşinden gidiyorsun ve biz de sana yardım . İçeri tek başına giremezsin."

"Bir kadını kurtarmak için asker kaçağı olacağım. Ordu kıcıımı kızartacak. Seninkini de kızartmalarına izin vermeyeceğim."

Bastian, "Zaten kıcıımı kızartmaya çalıştın, Çavuş Blanchard," dedi. "Ayrıca, bu sefer kararı verecek olan sen değilsin."

"Siktir , Şef Ford. Yardımını istemiyorum."

"Zor. . Ayrıca, Yemen için seni affetmeye karar verdim." "Senin lanet affına ihtiyacım yok."

"Zor. Anlıyorsun," diye tekrarladı Bastian. "Şimdi zaman kaybediyorsun. Hadi ."

Pax'in hem Bastian'ın hem de Cal'ın yardımını kabul etmekten başka çaresi yoktu. Her

Geciktirdiği dakika Morgan için riskliydi, ayrıca bir operasyona desteksiz girmek asla akıllıca olmazdı. Onlar birlikte çalışmayı bilen gerilla savaşçılarıydı. Etefu Desta'nın hiç şansı yoktu.

Gecenin bu saatinde kapıdan hemen çıktılar ve açık yol önlerinde uzanıyordu. Yedi dakika içinde sınırı geçmiş olacaktı. Oradan Desta'nın evine on iki dakika daha. Toplam on dokuz dakika. Artemis Operasyonu Kurtuluş Planı Bravo tamamlandı.

OceanofPDF.com

Otuz Dördüncü Bölüm

Morgan arka çıkışta bir adamın silüetini gördü. Kilere eğildi. Bu noktaya kadar şanslıydı; evde militan yoktu. Hepsi dışarıda, devre dışı bırakılmış Blackhawk'lara saldırmak için hazır bekliyor olmalıydı. Desta'nın Çinli ortağını tanıdığını düşündü ama loş ışıktaki emin olamadı.

Kalbi hızla çarpıyordu. Onu duyduklarını ve görevi iptal ettiklerini teyit etmesi gerekiyordu. Aksi takdirde, arazide adamları aramak ve helikopterleri düşerse SEAL'lara yardım etmek için zayıf bir girişimde bulunarak yanlarına saldırmak zorunda kalacaktı. Eğer duymuşlarsa, buradan çıkıp kaçabilirdi.

Dışarı çıkıp kaçmalıydı. Çünkü dronlar geliyordu.

Nefesinin sert sesini kontrol etmeye çalıştı, arka kapı açılıp sesler mutfakı doldurduğunda gürültünün ele vermeyeceğini umuyordu. Bir ya da iki adama dayanabilirdi ama Desta'nın otuz adamı birden eve doluşursa her şey biterdi.

"Silah sesleri duydum." Ağır Çin aksanını tanıdı. "Blackhawks dönmeden önce." İçine bir rahatlama dalgası yayıldı. *Blackhawk'lar dönmüştü.* "Mahkûmunuz gardiyanı vurmuş ve helikopterleri geri göndermek için onun telsizini kullanmış olabilir."

Bir adam -Desta?- Arapça bir şeyler söyledi. Üçüncü bir adam yine Arapça cevap verdi, ardından ayak sesleri koridorda geri çekildi. Adam daha sonra İngilizce konuşarak konuşanın Desta olduğunu doğruladı. "Dr. Adler'i bulacak ve onu öldürecek."

"Dronlar gelmeden önce EMP'yi güvence altına almanız gerekirken zaman kaybediyorsunuz. Çin sana vermeyecek. Gitmeliyim." Kapı açıldı ve ayak sesleri geri çekildi.

Kırılan camın sesine küfürler eşlik ediyordu. Morgan Desta'nın öfkesini camdan çıkardığını tahmin etti. Bir an sonra telsiziyle Arapça konuştu. Sesi koridorun sonuna doğru uzaklaştı, muhtemelen ordusuna emirler verirken ofisine doğru gidiyordu.

Morgan iki AK-47'yi de sıkıca kavradı. Silahlıydı ve hazırды ama korku vardı. Hücresindeki cesetler ortaya çıktığında

artık onu hafife almıyorlar. Gördükleri yerde öldürmek için ateş edeceklerdi.

Arka kapıdan kaçmak imkansızdı. Orası Desta'nın ve ordusunun geri kalanının kaldığı yer olabilirdi. Gözlerini kapadı ve Esme'nin haritasını düşündü. Zemin katta, bir koridorun sonunda başka bir çıkış daha vardı. Esme o boyunca birkaç küçük oda çizmişti. Morgan onun bu odalar için kullandığı sembolü çözememişti. Hizmetçilerin odası olabilirler miydi? Esme'nin odası o koridorun sonunda mıydı?

ABD ordusu insansız hava araçlarını silahlandırırken Esme uyuyor muydu? Morgan, Desta'nın gönülsüz hizmetkârlarının kendi özel ordusuyla birlikte kurban olacağını bildiği için insansız hava araçlarını kendisi çağırmişti.

Morgan, Kalaş'ın namlusuyla kilerin kapısını yavaşça açtı. Dışarı baktı, ilk hareket belirtisinde tetiği çekmeye hazırды. Mutfak boştu.

Koridorda usulca yürüdü, bir kez olsun ahşap zeminde çıplak ayakla dolaştığı için mutluydu. İlk çıplak arama sırasında botları alınmıştı ve son altı gündür ayakları çıplaktı. Şimdi bu, gıcırdamaya meyilli eski bir zemin üzerinde sessiz adımlar anlamına geliyordu.

Esme'nin çizdiği koridoru buldu ve ilk kapıyı açtı. A İçeriye bakınca yüreği geldi. İçeride altı kız bir araya toplanmıştı. Hiçbiri on üç yaşından büyük olamazdı. Açık artırma için kızlar.

Desta ordusunu bu şekilde finanse ediyordu. Onları dışarı çıkarmak zorundaydı.

Kızlar korku dolu gözlerle ona bakıyordu. Muhtemelen daha önceki silah seslerinden uyanmışlardı ve şimdi iki kalaşnikoflu kanlı bir kadın tarafından ziyaret ediliyorlardı. "Sorun yok," dedi kadın. "Yardım etmek için buradayım." Onlara bir el işaretiyle muhtemelen İngilizce bilmediklerini bilerek kapıya geldiler. "Kaçmamız gerek. Gitmeliyiz."

Kıpırdamadan ona boş boş bakıyorlardı ve bakışları zincirlere ve bilek kelepçelerine takıldı. Altısı da masanın ortasındaki tek bir büyük cıvataya zincirlenmişti.

yere. Morgan tekrar zincirlendiğinde Esme'nin anahtarı almasına izin verilmemesine şaşmamalıydı. Esme de geceleri kilitli miydi? Bu koridordaki her oda seks ve hizmetçi kölelerle mi doluydu?

Altı oda, oda başına altı köle mi?

İlk başta anahtarı bulduğu vites kemerindeki cebi okşadı. Cebini boş bulduğunda sertçe yutkundu. Hüccresine geri dönüp onu alması gerekecekti.

Koridora geri adım attı, silahları hazırdı. Anahtarı almasına engel olan herkesi öldürecekti.

Koridorun karşısındaki kapıyı açtı. Dört kız ortada toplanmıştı. Koridorun sonuna bir göz attığında Esme'nin işaret ettiği dış kapıyı gördü. Anahtarı aldığı anda, o çıkış onların kaçış yolu olacaktı.

Döndü. Karanlık bir şekil koridor girişini doldurdu. Adam ateş ederken kadın açık yatak odasına doğru .

Kahretsin. Lanet olsun. Kahretsin!

Bunun için eğitilmemişti. Ateş edebilirdi, elbette. Ve savaşabilirdi. Ama bir çatışma için hiç alıştırma yapmamıştı. Her iki eliyle de hiç Kalaş ateşlememişti. En az on genç kızı korurken militanları vurmayı hiç düşünmemişti.

Kızlar telaşlı seslerle hızla konuşuyorlardı. Somalice mi Arapça mı konuşuyorlardı, Morgan emin değildi. Sessiz olmalarını işaret etti, böylece nöbetçiyi dinleyebilecekti.

Yerde bir çizme sıyrığı. Eğilip ateş ederse, önce onu mu vuracaktı? Ne kadar iyi ? Khat'la kafayı bulmuş ve güvenilmez biri olduğunu ummaya cesaret edebilir miydi?

Bir Kalaş'ı bırakıp iki eliyle kavrayarak tüfeği yerleştirdi. Pozisyon değiştirirken bileği dışı kayışındaki sert metal bir parçaya sürtündü.

El bombam var.

Düşünecek zaman yok. Plan yapacak zaman yok. Patlayıcıyı kemerinden çıkardı, pimini çekti ve koridordan aşağı fırlattı.

Dizlerinin üzerinde odanın derinliklerine doğru ilerledi ve adamın el bombasını geri atacak zamanı olmaması için dua etti. Bir küfür ve ardından sağır edici bir patlama duydu.

Hâlâ evde olan herkes onun köle kanadında olduğunu bilirdi. Avludakiler bile patlamayı duymuş olmalıydı. Koridora geri döndü, midesini katliama karşı çelikleştirdi ve adamı aradı.

Anahtar. Neyse ki kemerine bir şey olmamıştı. Parmaklarını küçük metal parçasının üzerine koyduğunda nefesi kesildi.

Anahtar elinde, dehşete düşmüş kızların odasına döndü. Saniyeler içinde kızların kilitlerini açtı. Koridordaki her kapı aralığı, zincirlerinin sınırında dışarı bakan kadın ve kızlarla dolmuştu. Morgan Esme'yi gördü ve anahtarı ona fırlattı. "Kendinin ve diğer herkesin kilidini aç. Çıkışa doğru koşun! Koridoru ben korurum!" Kadının ne yapacağını görmek için beklemedi.

anlaşıldı. Döndü ve el bombasının duvarda yarattığı dışbükey bir çukura yerleşti, yerleşirken çıplak ayakları kanda kaydı ve bir Kalaş'ı ana eve doğru doğrulttu.

Bir an sonra bir adam belirdi. Kadın ateş etti. Adam yere düştü, açıklığı kapattı. İyi oldu. Koridora girmeye kalkışacak herkese bir uyarı görevi gördü. Tek başına, doğrudan saldırırlarsa fazla dayanamazdı ama Esme'nin herkesin kilidini koridoru boşaltması için sadece birkaç dakikaya ihtiyacı vardı.

Arkasında, kızların ve kadınların koridora girdiğini ve sondaki kapıya doğru koştuklarını duydu ama bakmaya cesaret edemedi, dikkatini koridorun girişinden ayırmaya cesaret edemedi. Eğer biri dış kapıdan saldırırsa, mahvolurlardı.

"Şimdi kaçıyoruz," dedi Esme arkasından.

"Herkes dışarıda mı?" diye sordu.

"Oui. Koşuyoruz."

Morgan yavaşça geri çekildi. Esme'ye bir Kalaş vermek istiyordu ama kadının nasıl kullanılacağını bilip bilmediğini bilmiyordu ve bilmiyorsa yedekten vazgeçmek . Göz ucuyla ölü askerin Kalaş'ını gördü ve başıyla ona doğru işaret etti. "Silah," dedi. "Senin için."

Esme onu ölü adamın kalıntılarından aldı. Morgan yan tarafa bakmaya cesaret etti ve kendi elindekini kaldırarak Esme'ye nasıl tuttuğunu gösterdi. "İşte böyle."

Koridorda geri geri giderken, silahının seçicisini orta konuma kaydırды. "Otomatik," dedi Esme'ye. Alt konuma getirdi. "Yarı otomatik." Şarjörün çok çabuk boşalmasını önlemek için kendi silahını yarı tutuyordu.

Açık dış kapıya ulaştılar. Önce Esme gitti, sonra Morgan dönüp evi terk etti.

Ne kadar zaman geçmişti? Dronlar ne kadar uzaktaydı?

Kadınlar ve kızlar - Morgan'ın hızlı değerlendirmesine göre yaklaşık iki düzine

-Araziyi çevreleyen alçak taş duvarın dibinde yeniden toplanmışlardı.

Morgan gibi, bütün kadınlar yalınayaktı. Koşmak zorundaydılar. duvarın hemen ötesinde yetişen dikenli akasyalar ya da bir araç aramak. Desta'nın herkesi taşıyacak kadar aracı var mıydı? Araçlar korunuyor , yoksa Desta'nın ordusu kaçıyor muydu?

"Araçlar nerede? Minibüsler?" diye sordu. Esme kaşlarını çattı, sonra da "Kamyonet mi?" dedi.

"Evet. Kamyon. Nerede?"

Esme evin arka tarafını işaret etti. "Kamyonlar orada."

Çitlerden mi atlayalım yoksa bir araca mı binelim?

Dikenler sorun olabilir. Büyük bir sorun. Ama evin arka tarafında karşılaşacağı şey büyük bir bilinmezdi.

Akasya dikenleri Cibuti'de geçirdiği ilk haftalarda en iyi yürüyüş botlarını mahvetmişti. Uzun dikenler bir lastiği patlatabilir ve çıplak bir ayağı kolayca delebilirdi ve hepsi karanlıkta dikenli ağaçlar ve çalılar arasında koşuyor olacaktı. Bu etkili bir güvenlik sistemiydi, mahkumları çıplak ayakla akasya ile çevrili bir ev.

Esme'ye döndü. "Burada kal. Kızları koru. Ben bir kamyon bulacağım."

Sınırı geçtiklerinde panya güzergâhında konuşlanmış olan kursiyerlere telsizle haber verdiler. Adamlar yerleşkede kaos olduğunu söylediler, eğer telsiz Desta'nın adamları arasındaki haberleşmeye inanmak gerekiyordu. Ölü muhafızlar, evde el bombaları, kaçan köleler.

Pax, korku titreşirken bile şiddetli bir gurur hissetti. Morgan'ı tek kişilik belalı bir orduydı.

Ve başı büyük belada.

Bastian, "SOCOM'a telsizle haber vermeliyiz," dedi. "Burada olduğumuzu bilsinler.

Ellerinde kullanabileceğimiz istihbarat olacaktır."

"Bana uyar ama bu askeri kariyerlerimizi sona erdirecek." Pax söyledi.

"İkiniz de bununla yaşayabilir misiniz?"

"Görünüşe göre onları dışarı çıkarmen az bir düzine kız öldürülecek. İşte bununla yaşayamam," dedi Cal.

Bastian, "Katılıyorum," dedi.

Cal telsizini Desta'nın adamlarının kullandığı frekansa ayarladı. Bastian, Somalice ve Arapça iletişimin karışımını tercüme etti ve Pax'ı o piçin geldiğine çok memnun etti.

Cal, "Desta herkesi geride bırakıp kaçıyor," dedi.

"Bu çıkacak," dedi Bastian. "Fare yollarından Etiyopya'ya doğru koşun."

Yerleşkeden gelen silah seslerini duyacak kadar yakındılar ve Pax duygularını bastırdı. Silah sesleri ya Morgan tarafından ya da Morgan'a doğru sıkılmıştı.

Büyük ihtimalle Kalaşnikoflarla savaşıyorlardı. O gün atış poligonunda Morgan bir Kalaş'ı otuz saniyeden kısa sürede vurmuştu.

Ona silahı bildiğini kanıtlamak için. *"Bu benim favorim değil,"* demişti, *"ama anlıyorum."*

O zamanlar bu onu gülümsetmişti. AK'leri *anlıyordu*, sanki kimyadaki köstebekler gibiydiler, ustalaşılması gereken bir kavram. Evet, saldırı tüfeğinde ustalaşmıştı ve şu anda Pax, babasının onu onca yıl asker olmaya zorladığı için minnettardı.

Bir subay ve aralarındaki en yüksek rütbeli kişi olan Bastian telsizle SOCOM'u aradı. İkinci Kaptanları haberi aldı. Ses tonundan Pax, Yüzbaşı Oswald'ın başından beri bildiğini anladı. Muhtemelen son otuz dakikasını masanın etrafındaki boş koltuklara bakmaktan özenle kaçınarak geçirmişti. Ama bu üsse döndüklerinde başlarına bir şey gelmeyeceği anlamına gelmiyordu.

Resmi açıklama yapılırken Pax cipi akasya ağaçlarının arasına sıkıştırdı. Desta'yı ve EMP'yi güvence altına alırlarsa grev iptal edilebilirdi. Yirmi dakikaları vardı. Başarısız olurlarsa, çevreyi temizlemek için iki dakikaları olacaktı. Desta'nın EMP'yi elinde tutmasına izin verilemezdi.

Görevi artık Morgan'ı kurtarmak değildi. Ona verilen emir savaş lordunu yakalamaktı.

Morgan saçakların gölgesinde sırtını duvara dayadı ve nefesini tuttu. Buraya kadar gelebilmek için bir nöbetçiye vurmak zorunda kalmış, üç değerli mermi harcamıştı. Avluyu geçerken ayağını bir şeye -muhtemelen sivri bir taş- çarpmıştı. Adrenalin hem ayağındaki hem de kolundaki acıyı maskeleymişti. Beyni yaraların orada olduğunu bile zar zor fark etti.

Bir köşeyi daha döndükten sonra evin arkasında neyle karşı karşıya olduğunu anlayacaktı. Bir ordu dolusu adam da olabilirdi, hiç kimse de. İlk Kalash'ta hâlâ birkaç mermi kalmış olmasına rağmen, şarjörü dolu olanla değiştirdi. Sonradan pişman olmaktansa şimdi yeniden doldurmak daha iyiydi.

Koridordaki ölü adamda daha fazla el bombası olup olmadığını kontrol etmiş olmayı diledi.

Kullanışlı küçük şeytanlardı ve sadece bir tane kalmıştı.

Bir motor sesi duyuldu. Hareket zamanı. Duvarı itti ve köşeyi döndü. Garaj olarak kullanılan ahır benzeri bir yapıdan bir kargo kamyonu çıktı. Minibüs bir yay çizerek geri gitti. Bu yörüngede Farlar bir saniye içinde üzerine gelecekti. Karanlık saçaklara doğru geri çekildi ve dikenli bir çalının arkasına saklandı.

Minibüs kızları buradan götürmek için mükemmel olacaktı. O minibüse ihtiyacı vardı.

Devre dışı bırakmadan onları nasıl durdurabilirim?

Sürücüyü vur. Hareket halindeki bir araçta.

Tanrım, bugünden nasıl da *nefret ediyordu*. Dünün kötü olduğunu düşünmüştü ama gece yarısından sonra olan her şey gerçekten berbattı.

Kalash'ı otomatiğe geçirdi ve kendini çalının arkasından fırlattı, farlar üzerinden geçerken aracın kavisini yakaladı, yana doğru dalarken silahı ateşledi. Şarjör boşaldı ve affetmeyen kayalık zemine sertçe indi. Kötü bir inişin acısıyla homurdandı. Adrenalin bile kesildiğini gizleyememişti. Aptalca, özensiz bir hareketti. Hiç pratik yapmadığı bir şeye kalk.

Hava emmeye çalıştı, sürücüyü yakalayıp yakalamadığına odaklanamıyordu. Farlar sönmüştü - ya vurmuştu ya da kapatılmışlardı.

Motorun devri yaklaşmakta olan şey hakkında uyarı veriyordu.

Hâlâ nefes alamıyordu, ikinci Kalash'ı kaptı ve minibüs ona doğru hızla gelirken ateş etmeye başladı. Yoldan çekilmek için yuvarlandı, hâlâ ateş ediyordu.

Minibüs gıcırdayarak yanından geçip durduğunda hava ciğerlerine hızla doldu. Yolcu kapısının açıldığını duyduğunda ayaklarını altına almak için çabaladı. Kör edici bir acı bacağından yukarı fırladı. Ayak bileği tutmadı ve daha yarısına bile gelemeden yere yığıldı. *Kahretsin*. Bileğini mahvetmişti.

Bir adam aracın etrafını sardı. Kalash'ı doğrulttu ve tetiği çekti. Ama şarjör boştu.

Yaklaştı, elinde alnına doğrultulmuş küçük bir tabanca vardı. Hilalden gelen zayıf ışık yüz hatlarına vurunca Etefu Desta'yı tanıdı.

Bölüm Otuz Beş

Pax, Cal ve Bastian cipi terk edip ağaçların arasına daldılar. Dikenli ağaçlar patlayıcı eklemekten de yaklaşmayı yeterince zorlaştırdığı için kara mayınlarının az sayıda ve uzakta olmasını ummak zorundaydılar. Cibutli Stajyerler mayından arındırılmış yoldan kaçmaya çalışan herhangi bir aracın önünü keserken, üç Özel Kuvvet operatörü yaya olarak yerleşkeye girecek ve adam adama savaşıacaktı. Onların uzmanlık alanı.

İlk hedefleri Desta'yı ele geçirmektir. Beş dakika içinde onu bulamazlarsa, Cal ve Bastian kızları tahliye edecekti. Pax Morgan'ın peşinden gidecekti.

Arazinin çevresinde kaçan iki asker tespit ettiler. Cal birini, Pax diğerini indirdi. Desta'ya takviye kuvvetlerin geldiğini belli etmemek için sessizce, bıçaklarla. Sonra adamların kırık dallardan oluşan yolunu takip ederek yerleşkeye ulaştılar. Kaçan militanlar tarafından kendilerine mayından arındırılmış bir yol verilmişti.

Bir makineli tüfek sesi duyulduğunda Pax aniden durdu, küçük bir şarjörü boşaltacak kadar uzun bir patlama. O yöne doğru ilerlemeye başladı, yavaş ve dikkatli rotanın canı cehenneme. Zamanları yoktu.

Bir motor sesi duyuldu, ardından başka bir makineli tüfekten hızlı bir patlama sesi geldi.

Pax sesin geldiği yöne doğru koşmaya başladı. Sonunda alçak bir duvara ulaştı ve manzarayı inceledi. Bir kargo minibüsünün tavan lambası, direksiyonun üzerine yığılmış sürücüyü görmeye yetecek kadar ışık sağlıyordu.

Morgan'dan ya da başka birinden iz yoktu.

Duvarın üzerinden kaydı. Daha aşağıda Bastian ve Cal'ın da aynı şeyi yaptığını gördü.

Duvarla ev arasında hiç siper yoktu ama neyse ki mayınlar, eğer varsa, duvarın dışında kalıyordu. Pax duvar boyunca çömelerek koştu ve Bastian'a doğru ilerledi.

Evin yakınındaki hareket gözüne çarptı. Şekline bakılırsa küçük bir kadındı - Morgan değildi, silüetini nerede görse tanırdı ve bu o değildi - elinde bir tabanca vardı. Desta'nın kölelerinden biri mi?

Kadın Cal'ı fark etti ve silahını kaldırdı. Pax'ın gizliliklerini bozmaktan başka çaresi yoktu. "Ateş etmeyin! ABD Ordusu!" Sesi Desta ve adamlarının burada olduklarını bilmelerini sağlayacak şekilde yayıldı.

Kadın irkildi ve tetiği çekerken bile silahını kaldırdı. Silah ateş aldı ve kadın sanki yanıyormuş gibi silahı yere düşürdü.

Pax ve Cal koruma ateşi sağlarken Bastian avluya doğru hücum etti. Bastian birkaç dakika içinde kadını saçakların altında alıkoydu. Cal daha sonra açık alanı geçti ve Pax koruma ateşi açtı. Bastian'ın yanına ulaştığında, Pax hamlesini yaptı.

Kadını Arapça sorgulayan Bastian'a ulaştı. Pax ve Cal'a, "Morgan Desta'nın elinde. Onu yakaladı ve bu kadın onu korumak için vuracakken onu kalkan olarak kullandı. Morgan'ı evin içine sürükledi."

Pax karanlık yapıya baktı. Kahretsin. İki kat. Birden fazla koridor. İçinde ne tür silahlar olduğunu kim bilebilirdi ki? Desta, Morgan'ı canlı kalkan olarak .

Pax burada. Sesini duyduğunda Morgan'ın kalbi kabardı. O ölü bir insan kalkanı olarak işe yaramazdı. Yeşil Berelilerin burada olduğunu bilen Desta'nın şakağına dayadığı silahın tetiğini çekmesine imkân yoktu.

"Pax!" diye bağırdı aynı anda bir silah ateşlendi. Sesi boğuktu ve bırakın silah sesini duymayı, duvarların bile taşındığından şüpheliydi.

Desta silahı bıraktı ve parmaklarını kolundaki yaraya daldırdı. Acı onu içine çekerken görüşü tünelleşti. Çığlık atmaya çalıştı ama çıkan tek ses kısık bir iniltiydi.

Eve arka kapıdan girmişlerdi. Desta tutuşunu değiştirdi ve onu mutfaktan ana salona doğru sürükledi. Köle koridoruna doğru döndü. Kadın ayaklarını altına almaya çalıştı ama ayak bileği ağırlığını taşıyamadı. Kapı girişine tutunarak onu durdurdu.

Ne formdaydı ne de eğitimli bir askerdi ve onun ağırlığıyla mücadele ediyordu.

Onu adamlarından birinin kanlı, el bombasıyla parçalanmış kalıntılarından üzerinden sürüklerken bile onunla savaşmaya devam etti.

Köle yatak odalarından birinin açık kapısında durakladı. Kadın onun gözlerini oymaya çalıştı ama adam yine koluna girerek onu etkisiz hale getirdi.

Küfretti ve onu odanın içine itti. Kız nefesini tutup koyamadan, adam açık kelepçelerden birini kızın şişmiş ayak bileğine geçirdi.

Engelsiz bir şekilde koridora doğru kaçtı.

Cal kadınları toplayıp minibüse yüklemesi için gönderildi. Desta'nın güvenliği sağlanamadığı ve EMP'nin nerede olduğu bilinmediği için drone saldırısı için zaman daralıyordu. Kadınları güvenli bir yere götürmeleri gerekiyordu.

Pax ve Bastian Desta'yı avlayacaktı. Savaş lordunun güvenliğini sağlamak ve insansız hava araçlarını geri çağırmak için beş dakikaları ya da tamamen tahliye etmek için yedi dakikaları vardı.

Evin içinde, başka bir kanatta gümbürtüler -belki de bir boğuşma- duydu. Bastian'a başıyla işaret etti ve mutfığa doğru koşmaya başladılar. Ana koridorda kayarak durdu. Ses nereden gelmişti?

"Pax!"

Morgan.

Cevap vermedi. Desta onu dışarı çekmek için zorluyor olabilirdi. Bekledi ve dinledi.

"Peppermint Patty!" diye bağırdı.

bir rahatlama kapladı. Kahretsin, sadece ikisinin bildiği "bana gelmek " kodunu kullanarak akıllıca davranmıştı.

"Peppermint Patty!" diye tekrarladı.

Kadın üçüncü kez söyleyemeden koridordan aşağı fırladı. "Buradayım bebeğim." Genelde operasyon sırasında söylediği türden bir bağırış değildi ama bu

her zamanki görev. Sonunda onu gördü. Kanlar içindeydi ve cehennemden çıkmış gibi görünüyordu ama o güne kadar gördüğü en güzel şeydi. Dizlerinin üzerine çöktü ve onu öptü. Sadece değerli bir saniye süren kısa bir öpücük.

Onun gömleğini kavradı. "Desta koridordan kaçtı."

Pax döndüğünde Bastian'ı kapı aralığında gördü. "Desta'nın peşinden git. Ben Morgan'ı . Eğer bir dakika içinde onu yakalayamazsanız, araziye boşaltın. Buluşma noktasında buluşalım."

Bastian başını salladı ve koridordan aşağıya fırladı. Pax tekrar Morgan'a döndü.

"Yürüyebiliyor musun?" "Hayır. Ama-"

Onu kucağına aldı ve sorunu hemen gördü.

"Esme'nin anahtarı ne yaptığını bilmiyorum. Koridorda olabilir ya da hâlâ onda olabilir."

Esme'nin -kalaşnikoflu kadın olduğunu varsayarsak- Cal'la birlikte çoktan gitmiş olması muhtemeldi.

Kalın zinciri inceledi, içinden ateş edip edemeyeceğini merak ama Desta insanları kilitlemek söz konusu olduğunda dolaşmazdı. Bunu yapmak zorundaydı.

ve mermilerin sekmesi ciddi zarar verebilirdi. Ve yine de muhtemelen onu kurtaramazdı.

Donanmayı saldırıyı iptal etmeye ikna edebilirdi ama Morgan'ı kurtarmanın tek kesin yolu Desta'yı ele geçirmektir. Şimdi.

Onu tekrar öptü. "Seni seviyorum," dedi ve sonra koridora doğru fırladı.

OceanofPDF.com

Otuz Altıncı Bölüm

Pax koridorda koşarken telsizle komuta merkezine haber verdi. "Saldırımı iptal edin! Artemis kapana kısıldı. Onu . Tekrar ediyorum, saldırımı iptal edin. Artemis'i kurtaramayız."

Açık dış kapıda durakladı. Bastian'a telsizle haber verdi. "Şef, ödülü görüyor ?"

"Olumsuz. Garaj boş. Araç yok. Tango yok."

Savaş lordunun muhtemelen birkaç araçtan fazlasına gücü yetmiyordu ve adamları bir insansız hava aracı saldırısının yakın olduğunu fark ettiklerinde, büyük ihtimalle kaçacaklardı

tek . Desta'nın kargo minibüsünde olduğuna bahse girerdi çünkü minibüsü khat stoğu ve eline geçirebildiği küçük silahlarla doldurmuştu.

Bu da Morgan'ın pisliği tamamen silahsızlandırdığı anlamına geliyordu. Araçsız, ordusuz, rehinesiz, savaş lordu nereye gidecekti?

Pax duvarın en yakın bölümüne doğru koştu. Desta ağaçlara doğru gitmiş olmalı. Vadiye doğru gidiyor olacaktı. Ve Desta mayınsız yolu biliyordu. Pax için işe yaramıştı. Ormanlık alanlarda adam avlamak onun uzmanlık alanlarından biriydi. Adamın vadiye ulaşamayacağından emin olacaktı.

Duvarın diğer tarafında durdu, gece görüş gözlüklerini indirdi ve dinleyebilmek için nefesini yavaşlattı. Akasyaları taradı. Geniş çalılıkta hem uzun ağaçlar hem de alçak çalılar vardı, iyi bir koruma sağlıyordu ama insanın derisi pahasına. Buradaki her şey dikenliydi ama dikenlerin arasından kırık izleri görmek kolaydı. Buna bir de bitkilerin kırılma ve gürültülü olması eklenince Desta'yı takip etmek hiç de zor olmayacaktı.

Pax sessizce takip edemezdi ama Desta da yerini belli etmeden kaçamazdı. Doğudan gelen dal sesleri Pax'ın gece görüşünü açmasını sağladı.

Orada. Yalnız bir adam. Doğru boyda ve yapıda.

M4'ü kaldırdı ama Desta kalın bir ağaç gövdesinin arkasına geçip gözden kayboldu. Pax peşinden yola koyuldu. Akasya gövdesine ulaştı ve tekrar dinlemek için durdu. Desta'nın hareketleri sinsi bir hal almıştı. Hiçbir şey yoktu.

artık kırılmış dallardan oluşan bir kalmamıştı. Sakin ve sessiz gece, savaşın şiddetini ve kölelerin çılgınca devam eden göçünü yalanlıyordu. militanlar birkaç yüz metre güneyde.

Uzaktan gelen bir tüfek sesi, stajyerlerin fare yolundan kaçan Desta'nın askerlerini söylüyordu. Ama burada, bu çalılıkta sadece Pax ve savaş lordu vardı.

Desta yaşlıydı, formdan düşmüştü. Ona yardım edecek bir ordu olmadan yalnızdı. Sessizliği, hiç hareket etmemesi, avlandığını bildiğini gösteriyordu. Kaçmayı bırakmış ve saklanmayı tercih etmişti.

Pax'ın sabrı tükenmişti ama kendini beklemeye zorladı. Dinlemek için.

Birkaç metre sağda, alçak çalıların diğer tarafında ağır bir nefes.

Pax hamlesini yaptı. Desta saklandığı yerden fırladı. Savaş lordu tökezledi, ayağa kalktı ve koşmaya başladı. Ama bir anda üzerine gelen Pax'la boy ölçüşemezdi.

Desta'yı yakaladı, sonra ayağa kalktı ve adamı omuzlarından tutup kaldırdı. Savaş lordunu yaşlı bir ağacın acımasız gövdesine çarptı.

Desta'nın kafası darbeden dolayı sallandı ve Pax çenesine art arda hızlı darbeler . Pax, art arda yumruklar indirirken, orospu çocuğunu vurma şansını kaçırdığının, yani adam kaçıran, seks ticareti yapan, uyuşturucu satan pisliğin yaşayacağını belirsiz farkındaydı.

Savaş lordunu yüzüstü çevirdi ve ellerini bağlarken yüzünü toprağa bastırdı. Desta hareketsiz kalınca, Pax telsizini kaptı. "Hedef ele geçirildi. Tekrar ediyorum, Icarus ele geçirildi. Dronları geri çağırın. Icarus'u gözaltına aldım."

"Anlaşıldı, Çavuş," dedi Binbaşı Haverfeld. "Icarus Operasyonu iptal edildi. Hedef ele . Icarus Operasyonu iptal edildi."

Pax yere yığıldı ve nefesini tuttu. Desta'nın evin içinde olmadığını ve Morgan'ın kapana kısıldığını bilselerdi saldırıyı iptal edeceklerine ihtimal vermiyordu ama yine de savaş lordunu gözaltına almak ve Morgan'ın güvenliğini sonsuza dek sağlamak çok iyiydi.

Ama burada oturup rahat edemezdi. Kadını o pisliğin evinde zincirlenmişti. Bilinci yerinde olmayan savaş lordunun vücudundaki tüm silahları çıkardı, kelepçelerin anahtarı gibi görünen şeyi bulduğunda gülümsedi. Telsizini eline aldı. "Morgan'a geldiğimi ve bir anahtarım olduğunu söyle."

"Anlaşıldı, Çavuş," dedi Bastian.

Ayağa kalktı ve Desta'nın bileğini kavradı. Adamı ağaçların arasında sürükledi, eve dönüş yolunda bulabildiği her kayayı ve dikenini hedef aldı.

Kursiyerlerden birine mültecilerle dolu minibüsü Citron Kampı'na geri götürme görevi verildi. Bastian bilinci yerinde olmayan savaş lordunu ABD ordusuna ait cipin arkasına yükledi ve Desta'yı korumak için bir başka stajyer de onunla birlikte gitti. Kalan iki stajyer, esir aldıkları bir avuç militanı araçlarının arkasına yükledi ve Cal'ı Morgan ve Pax'i üsse geri götürmek için kaçan militanların aracına el koymak üzere bıraktı.

Bastian nükleer olmayan EMP'yi garajın altındaki bir tarlada bulmuştu. Bir araca yüklenemeyecek kadar büyük ve korumasız bırakılamayacak kadar değerliydi.

SOCOM cihaza patlayıcı yerleştirilmesi ve yerinde imha edilmesi emrini verdi. Cal onları yerleşkeden uzaklaştırırken çıkan yangının parıltısı gece gökyüzünü aydınlattı.

Pax, Morgan kucağındayken arka koltukta oturuyordu. Muhtemelen kırılmış bir ayak bileği de dahil olmak üzere çok sayıda yarası vardı ve sınırı geçer geçmez tıbbi helikopteri gönderdi ama Morgan bunu reddetti. Yüzünü adamın boynuna gömdü ve onu sıkıca kavradı. "Üsse gitmek için fazladan on beş dakika daha bekleyebilirim ve o Seninle birkaç dakika."

Onu daha sıkı kavradı, bir düzine çelişkili duygunun hepsi birden içine doldu. Rahatlama. Sevinç. Onun iyiliği için şok ve dehşet. Bu anı kavramaya çalışırken nefes alış veriş sığılaştı. O gerçektir. Çilesi sona ermişti. Bir savaş lordunun tutsağı olarak altı buçuk gün hayatta kalmıştı ve adam yine rüyalarının kadınına kollarında tutuyordu.

Hiç bırakmak istemedi.

Büyük bir çukura çarptılar ve araç sıçradı. Morgan sarsıntıyla irkildi.

"Özür dilerim," dedi Cal.

"yok," dedi Morgan. "Ben iyiyim."

Pax onun yanağını okşadı. Kısa konvoylarındaki tüm araçları gece görüş gözlükleriyle donatılmış adamlar sürdüğü için arka koltuk neredeyse zifiri karanlıktı. Cibuti sınırını geçene kadar ışık yoktu, yani farlar camlardan içeri girmiyordu; Pax'ın yüzünü göremeyeceği kadar karanlıktı.

Sırf onu görebilmek için kendi NVG'lerini takmak istedi. "Bariz yaraların dışında sana zarar verdiler mi?" diye sordu.

"Kaçırılma sırasında biraz hırpalandım ama Tanrı'ya şükür cinsel saldırıya uğramadım. Desta takip cihazını biliyordu ve hazır olduğunda onu tetiklememi istiyordu, bu yüzden beni canlı götürmek için emir verdi. Sanırım emirleri arasında bana tecavüz etmemek de vardı, çünkü muhtemelen bir boğuşma sırasında takip cihazının tetiklenebileceğinden ve bunun da planlarını mahvedeceğinden korkuyordu."

Dudaklarını onun alnında gezdirdi. Kan ve barut, ölüm ve acı kokuyordu. Ne olursa olsun yaşadığı çilenin izlerini taşıyacaktı ve yüzleştiği şeyle ve hayatta kalmak için yaptıklarıyla başa çıkmaya her acı anında onun yanında olacaktı ama yüzleştiği diğer vahşetlerin yanı sıra savaş lordu ya da yandaşları tarafından cinsel istismara uğramadığı için onun iyiliği için şükreliyordu.

"Beni kurtarmaya geldiğin için SOCOM ile başın ne kadar belaya girecek?"

"Emirlere göre hareket etmediğimizi size düşündüren nedir?"

"Eğer SOCOM Yeşil gönderecek olsaydı, ekibin en az yarısını gönderirdi - ekipler böyle yapılandırılmıyor mu? İki mi?"

"Evet."

"Yine de sadece saydım. Bu hiçbir şekilde onaylanmış bir görev değildi. Ne olacak peki? Suçlamalarla karşı karşıya kalacak mısınız?" "Senin kurtarıldığını, Desta'nın canlı ele geçirildiğini ve EMP, çok pahalı birkaç Hellfire'ı boşa harcamadık ve müzayede bloğuna gidecek yirmi kız kurtarıldı," dedi Cal, "Sanırım iyi olacağız."

"Peki ya başarısız olsaydın?"

Pax, "Askeri mahkemeye karşı karşıya kalırdık," dedi.

Morgan omuzlarını sıkıca kavradı ve kucağına daha da gömüldü. "Benim için her şeyi riske attın."

"Elbette sevdim, bebeğim. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum," dedi.

Kadının gözyaşlarının ıslaklığını boynunda hissetti. Onun bu sözleri söylediğini duyunca duyguları kabardı. Birlikte olmamaya çok yaklaşmışlardı. Bu an. Ona bir daha hiç dokunmamış olsa bile, ona kendisinin olduğunu söylediğinden beri duygunun iki yönlü olduğunu biliyordu. Şimdi ne tür bir aptal olduğunu merak etmek zorundaydı.

o anda dizlerinin üzerine çöktü ve ona ne kadar deli olduğunu söyledi.

onun hakkında. Morgan Adler'in dünyasının merkezi olmadığı bir hayatı bir an için bile olsa nasıl hayal edebilirdi?

"Sana deli gibi aşığım, Morgan. Seni bir daha asla bırakmayacağım." Cal,

"Siz ikiniz bir an yaşarken bana aldırmayın," dedi.

Sesinde mizah vardı. "Ben sadece kariyerimi *de* riske attığım kurtarma operasyonundan kaçış arabasını kullanıyorum..."

Morgan güldü. "Teşekkür , Çavuş Callahan. Size ve Şef Ford'a her şey için minnettarım."

"Bu daha iyi," dedi Cal. "Saçma sapan şeyleri yalnız kaldığın zamanlara sakla. Ve artık bana borçlu olduğuna göre, bazı temel kurallar koymanın zamanı geldi: Artık gece geç saatlerde telefon seksi yok. Uykuya ihtiyacım var."

Pax sahnede fısıldayarak, "Sadece uzun biriyle yatmadığı için üzgün," dedi.

Morgan, "Savvy'nin peşinden gitmelisin," diyerek Pax'i güldürdü. "Senin seksi olduğunu düşünüyor."

"Sen de mi," dedi Cal inleyerek. "Neden Amerika'ya gittiğimizde bana Double D'deki diğer garsonlardan birini ayarlamayı teklif etmiyorsun? Gerçek bir arkadaş böyle yapardı."

"Double D restoranında garsonluk mu yapıyordun?" Pax sordu. Onun seksi atletini giydiğini hatırlıyordu ama gerçekten orada çalıştığını .

"General Adler'in Morgan'ın iki ayrı olayda restoranın arkasında kendisine saldıran adamları feci şekilde dövdüğünü anlattığı zamanı kaçırmış olmalısınız."

"Babam bunu biliyor muydu?"

"Senin orada çalışman konusunda çok endişeliydi. Tabii ki bu haftayla kıyaslandığında o hiçbir şeydi. Keşke hâlâ Virginia'da güzel ve güvenli bir şekilde garsonluk yapıyor olsaydın dedi."

Morgan'bahış için vücudunu sergilediği düşüncesi sahiplenici mağara adamı yüzeye çıktı. Kesin bir dille reddetmek, bir daha asla böyle bir yerde çalışmaması için ısrar etmek istedi ama bu dürtüsünü dizginledi. Bu ilişkinin böyle yürümeyeceğine dair bir his vardı içinde.

Kız onun kucağında kaydı. "Dar bir atlet ve kısa bir şortla garsonluk yapmam fikri seni rahatsız mı ediyor?"

Bir elini onun yan tarafına kaydırды ve mükemmel göğüslerinden birini avuçladı. Cal'in direksiyonda olduğu karanlık araçla yolda ilerlerken, boynunu ısırarak onun hareketlerini sessizce onayladı. "Kesinlikle evet, çünkü

Sen benimsin ve herhangi bir erkeğin sana bakıp fikir edinmesi fikrinden hoşlanmıyorum. Ama eski işine geri dönmek istiyorsan, anlaşıyoruz."

"Ne yapacağımı bilmiyorum ama garsonluk yapmanın geleceğimde olduğundan şüpheliyim." Dudaklarını onunkilere bastırdı ve hızlı bir öpücük için dilini onun ağzına kaydırды; bu, serbest bırakıldığından beri paylaştıkları en derin ve ilk öpücüktü.

onun başlattığı bir şey. "Fort Campbell'da görev yapan seksi bir Yeşil Bereli'yi gözüme kestirdim. Danışmanlık şirketimi Kentucky'ye taşımayı düşünüyorum."

"Bunu ertelemek isteyebilirsin. Fort Belvoir' bir TDY için hazır olduğuma dair bir söylenti duydum. Özel Kuvvetlere biraz ara verip ordunun başka neler sunabileceğini görmek iyi olabilir."

OceanofPDF.com

Otuz Yedinci Bölüm

Citron Kampı'na varır varmaz Morgan hava yoluyla Tadjoura Körfezi'ndeki bir Donanma gemisindeki tıbbi tesislere götürüldü. Pax sedyeye yerleşirken onu öptü ve en kısa zamanda ziyaret etmek için gemiye gideceğine söz verdi. Yalan söylemediğini umuyordu.

Asker kaçağı olduğu için yargılanmayı beklerken hapse girme ihtimali hâlâ vardı. Öyle olmamasını umuyordu ama bunu düşünmemek için aptal olmak gerekirdi. O, Cal ve Bastian, mahkûmlar, mülteciler ve stajyerler çeşitli varış noktalarına teslim edildikten sonra doğruca komutanlarının ofisine gitme emri aldılar.

Citron Kampı'nda yirmi mülteci için barınak yoktu ve küçük sağlık kliniğinde sadece birkaç yatak vardı, bu yüzden kütüphanede karyolalar kuruluyordu. Yarın ABD elçiliğine götürülecekler ve ailelerini aramaya başlayacaklardı. Ne yazık ki bazı aileler kızlarını geri almayacaktı. Çünkü saflığa verilen değer ve tecavüzün damgalanması, tıpkı IŞİD gibi, Ortadoğu'dan dünyanın bu bölgesine yayılıyordu.

Bastian bu endişesini sağlık kliniğinden SOCOM'a doğru yola çıktıklarında dile getirdi. "Bu kızlardan bazılarının kendi çocukları tarafından infaz edilmesi mümkün.

Kaçırılma günahı yüzünden ebeveynleri. Bir savaş ağası tarafından kurban edildikten sonra toplumları tarafından kurban edildiler."

Pax, kızların açık artırmadan kurtarıldıktan sonra aileleri tarafından korkunç bir cezaya çarptırılacakları düşüncesiyle ürperdi. "Bu bir soru için Kaylea Halpert elçilikte. Belki aşırılık yanlısı ailelerin kızları burada ya da yurtdışında daha güvenli evlere yerleştirilebilir."

"Burası çok boktan bir yer," dedi Bastian. "Kendi başlarının çaresine bakamayacak kadar fakirler. Lanet olası savaş lordları cezasızlıkla hareket ediyor. Bazen bu işten nefret ediyorum."

"Dostum. Bu gece büyük bir zafer kazandık," dedi Cal. "için bir dakikanızı ayırın." "Desta gibi on altı pislik daha varken nasıl kutlama yapabilirim? Bu lanet kavanozda yerini almak için hazır ve bekliyor mu?" Bastian dedi ki. "Bahse girerim hafta bitmeden biri onun yerleşkesine taşınır. O lanet olası zincirleri başka kimse kullanamasın diye orayı bombalamalıydık."

Pax sessizce kabul etti ama kendi adına kutlama yapıyordu. Morgan güvendeydi.

Komutanı ve ikinci kaptanıyla yaklaşan hesaplaşma umurunda bile değildi. Ne ceza verilirse verilsin kabul edecekti çünkü lanet olsun, Hayatının geri kalanını birlikte geçirmeyi planladığı kadın güvendeydi. Önemli olan tek şey . Ödediği her bedele son derece değerdi.

Cibuti, Somali, Etiyopya ve Eritre'nin büyük resimdeki sorunları hakkında başka bir zaman endişelenecekti.

SOCOM binasına ulaştılar. Sürücü koltuğundaki Cal dönüp bakışlarını onların üzerinde topladı. "Müzikle yüzleşmeye hazır mısınız?"

Pax keskin bir şekilde başını salladı. "Orada ne olursa olsun, şunu bilin. İkinize de söyleyebileceğimden çok daha fazla minnettarım." Bu iki askerin Morgan için göze aldıkları şey karşısında duygudan boğazı tıkanmıştı.

"Ona iyi bak Pax," dedi Bastian. "Ve ödeştik." Belki de o kadar da piç değildi.

Komutanlarının ofisinde onları Binbaşı Haverfeld, Yüzbaşı Oswald ve şaşırtıcı bir şekilde Savannah James ile SEAL ekibinin lideri Teğmen Fallon karşıladı.

Cal, Bastian ve Pax hazır olda durdular.

"Rahat," dedi Yüzbaşı Oswald. "Binbaşı Haverfeld'in ve benim gizli, ikincil bir görev olan Icarus Yakalama Operasyonu'nu başlatma emrimizi başarıyla yerine getirdiğiniz için üçünüze de teşekkür etmek istiyorum." Adam sinsî bir gülümsemeyle parladı. "Bildiğiniz gibi, Bayan James ve Teğmen Fallon, General Adler'in kızını kurtarma görevinin başarısız olması ya da iptal edilmesi durumunda Icarus Yakalama Operasyonu emir verildiğinin farkındaydılar.

"Hem Teğmen Fallon'un hem de Bayan James'in görev ve emirlere kefil olmasıyla birlikte, SOCOM'daki komutanlar üçünüze karşı emirlere aykırı hareket etmekten dolayı herhangi bir işlem yapılamayacağını ve yapılmaması gerektiğini kabul ettiler. Ayrıca, SOCOM'daki liderler, savaş lordunu canlı ve tek bir ABD zayiatı olmadan yakalamak için düşman topraklarına iskelet bir güç olarak girme isteğinizdeki örnek hizmetiniz için size teşekkür etmek istiyor. Bu görev gizlidir ve gizli kalacaktır. Orada olacak savaş lordunu ordusundan ve silahlarından ayırdığı için ABD tarafından hiçbir basın açıklaması yapılmayacak ve hiçbir övgü almayacaktır.

"Ne yazık ki görevin çok gizli olması, örnek hizmetiniz ve kahramanlığınız için madalya ya da takdirname verilemeyeceği anlamına geliyor." Yüzbaşı Oswald tekrar sırtıttı ve ekledi, "Ama ne yazık ki

Hangi seviyede emir verip vermediğine , *onaylanmamış* bir ABD operasyonu algısı için tepki. O yüzden bence sorun yok." Sırayla her birinin bakışlarıyla karşılaştı. "Anlaştık mı Şef Ford ve Çavuşlar Callahan ve Blanchard?"

Pax kendi sırtışını bastıramadı. "Evet efendim," dediler hep bir ağızdan.

"Mükemmel. Şu anda tüm SOCOM komutanlarıyla bir bilgilendirme toplantısı yapılacak.

oh-sekiz-yüz. zamana kadar gidebilirsiniz." Oswald durakladı, sonra ekledi, "Blanchard, gitmeden önce bir dakika lütfen."

Oda boşaldı ve Pax ikinci kaptanıya yüzleşti.

Adam, "Kayıtlara geçsin söylüyorum, hem Fallon hem de James bu planla bana geldiler," dedi.

"James'in neden gemide olduğunu anlıyorum ama neden Fallon?"

Oswald sandalyesine çöktü. "Bir EMP ve sürpriz unsuruyla Desta başarılı olabilir ve iki Blackhawk'la birlikte bütün bir SEAL ekibini ortadan kaldırılabirdi. Kuşları almayı başaramasaydı bile, neredeyse kesinlikle SEAL kayıpları olacaktı. Dr. Adler kendi operasyonunu iptal etti.

Adamları ve çok gizli teknolojiyi korumak kurtarma, geceden sağ çıkma şansının minimum olduğunu biliyordu. Fallon ona yardım etmek için ne gerekiyorsa söyleyeceğine söz verdi. O milyonda bir bulunur, Çavuş. Bunu mahvetme."

"Bunu, Dr. Adler ile ilişkilere dair emirlerin iptal edildiği şeklinde anlayabilir miyim?"

"Babasıyla uğraşmak zorunda kalacak olan sensin. Eğer bir generalin kızıyla uğraşma riskini almak istiyorsan, hiç durma."

Pax gülümsedi. "Sanırım generalle başa çıkabilirim."

Morgan kafası karışmış bir halde uyandı. Doktorlar ve sağlık görevlileri çeşitli yaralarını tedavi ederken, bir SOCOM komutanının sabaha kadar onu sorguladığı bir ABD Donanma gemisindeki tıbbi tesiste olduğunu hatırlaması bir anını aldı.

Kolundaki yara temizlenmiş ve dikilmişti, ancak bir kenarı örülmezse greft muhtemeldi. Sağ fibulasının lateral malleolü kırılmıştı. Şimdilik ayak bileği bir atel ile sabitlenmişti ve doktor şişlik indikten sonra bir iki gün içinde alçıya alınacağını söylemişti.

Başka ağrı ve sızıları da vardı - bileğini kırmasının yanı sıra sağ ayağını da kesmişti - ama hayati tehlikesi yoktu. Doktor, ibuprofen'in önümüzdeki günlerde en iyi arkadaşı olacağını söylemişti.

Gözleri odaklandı ve uyuyan babasının şeklini tanıdı. hastane yatağının yanındaki sandalyeye oturdu. Tamam, uyandığında görmeyi umduğu kişi *tam olarak* o değildi ama ikinci tercihiydi.

İyi ya da kötü, önemli kararlarının çoğunu öyle ya da böyle şekillendirmiş olan adama baktı. Onun kendisini görmesinden daha fazla ya da daha az bir şey istememişti. Gençken, onun kendisiyle gurur duymasını istemişti ve dürüst olmak gerekirse, onu kızdırmayı amaçladığında bile, bir yetişkin olarak da amacı buydu.

Görünüşe göre onu başından beri görmüştü ve hiç hayal etmediği şekillerde. Sadece bunu nasıl göstereceğini bilmiyordu. Babasıyla ilişkisi söz konusu olduğunda onun için büyüme zamanıydı. Ama babasının onunla yarı yolda buluşmasına ihtiyacı vardı.

Onun elini sıktı. "Baba?"

Hemen uyandı, dik oturdu, hazırola geçti ve ona genç bir askerken nasıl olabileceğini, ülkesi için her an savaşmaya hazır olduğunu . Babasının gözleri odaklandı, sonra bir gülümsemeyle aydınlandı. "Günaydın prenses."

Tanrım, ona böyle seslenmeyeli yirmi yıl olmuştu. Ama lakaptan da öte, sevecen ses tonu kalbinin sıkışmasına neden oldu. Bunun üzerine bir şeyler inşa edebilirlerdi. Bunu umuyordu.

Duvardaki saate baktı. "Ya da daha doğrusu, öğleden sonra." Yüzünü buruşturdu. "Dün gece pek uyuyamadım. Ya da geçen hafta. Sanırım arayı kapatıyordum."

"Tek uykunuzun o sandalyede olmasına üzıldüm. Bu olamaz. rahat." Somaliland'in derinliklerinde bir sandalyeye bağlı geçirdiği gecenin anısı ürpermesine neden oldu.

Kızın tepkisi karşısında gözleri doldu ama gülümsemeye devam etti. "Ben iyiyim," dedi, sonra yerinden kaydı ve küçük bir iniltiyi gizleyemedi. Sesi abartmıştı ve kız onun ruh halini hafifletmeye çalıştığını tahmin etti.

Gülümsedi, anaokulundayken huysuz bir ayı gibi davranarak onunla nasıl oynadığını hatırladı. Onun bir zamanlar şakacı olduğunu unutmuştu. "Yalancı."

Güldü. "Olabilir. Ama etrafta bu kadar genç denizci varken zayıf görünmek istemem. Bir generalin sert görünmesi gerekir."

Kıkırdadı çünkü adam hiç de öyle görünmüyordu. Aslında, buruşuk haliyle bir generalden çok bir babaya benziyordu. Kahkaha kaburgalarının ağrmasına neden oldu. Onları çürütmüş olmalıydı.

Boğazını temizledi. "Bunu daha önce hiç söylemediğimi fark etmek kalbimi kırıyor ama seninle gurur duyuyorum prenses. Her zaman gurur duydum. İlk adımlarından doktorana kadar, baban olmaktan gurur duymadığım tek bir gün bile olmadı. Benim hayranlığımı kazanmak için bir SEAL ekibini kurtarmana ya da bir savaş lordunu alaşağı etmene gerek yok."

Gözleri yaşardı. Bırakın doğru olmasını, babasının böyle bir şey söylediğini hayal bile edemezdi ama sesindeki duygu yalan söylemediğini gösteriyordu. "Seni seviyorum baba." Parmaklarını tekrar sıktı. "Boktan biri olduğumu biliyorum... ezelden beri. Ama nefes alamayacak kadar kızgın olduğum zamanlarda bile çünkü seni seviyorum."

"Ben de, prenses. Ben de." Tekrar boğazını temizledi. "Benim onayımı istemediğinizi ya da buna ihtiyacınız olmadığını biliyorum ama Çavuş Blanchard'ın suçlanması halinde ona yardım etmek için elimden geleni yapacağım."

"Teşekkür ederim. Minnettarım." Yatağı oturma pozisyonuna getirmek için düğmeye bastı. "Onu etrafta sık görmeyi bekleyin, çünkü onun için deli oluyorum."

"Sadece bir çeşit mi?" Pax kapı aralığından seslendi.

Hayallerinin Yeşil Berelisi beklenmedik bir şekilde geldiğinde ve inanılmaz bir şekilde görüldüğünde, vücuduna... bir kadının içine dolan şey her neyse

Gıcır gıcır bir savaş üniforması giymiş ve yeni tıraş olmuştu. Sırtışı kalbinden başlayıp kuzeye ve güneye doğru yayıldı, güney bölgelerinde bir ateş yaktı ve beyninin baş döndürücü bir sersemlikle yüzmesine neden oldu.

Pax odaya girdi ve babasının önünde hazırda durdu.

"Rahat, Çavuş." Babası ayağa kalkıp Pax'e elini uzattı ve Pax elini tuttuğunda babası Pax'i kendine çekerek tek kolla sarıldı. "Kızımı bana geri getirdiğin için teşekkür ederim oğlum." Babası geri çekildi ve gözünü sildi. Boğazını temizledi. "Şu andan itibaren, sadece biz aileyken hazır olda durmak yok. Bu bir emirdir."

Pax başıyla onayladı ve odayı geçerek babasının karşısındaki yatağın yanına gitti. Eğildi ve kızın dudaklarına kısa bir öpücük kondurdu. "İyi günler, güzelim."

Ona gülümsedi, artık burada olduğu için kendini sersem gibi mutlu hissediyordu.

Babası eğildi ve onu alnından öptü. "İkinizi yalnız bırakayım." Kapıya doğru döndü.

"Teşekkür ederim efendim. Ayrıca benim adıma müdahale etmenize gerek yok. İkinci kaptanım SOCOM'a Çavuş Callahan, Şef Ford ve bana göreve destek sağlamamız için verdiği emirleri bildirmeyi unutmuş."

"Özensiz, bana da bahsetmeyi unuttu." Babası Pax'e göz kırptı. "Ama bunu düzelttiğine sevindim." Morgan'a doğru gülümsedi. "Döndüğümde anneni ararız Morgan. Sesini duymak için sabırsızlanıyor."

"Ben de onunla konuşmak için sabırsızlanıyorum."

Odadan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Morgan Pax'e sırtıttı, onun kalın kirpiklerle çerçevelenmiş güzel kahverengi gözlerine bakarken kalp atışları giderek hızlanıyordu. Onun bakışlarını nasıl soğuk bulmuştu ki? Adam yürüyen bir sirokostu. Ama iyi anlamda.

"Başın belada değil mi?" diye sordu.

"Hayır. İkinci kaptanım seninle konusundaki emri bile iptal etti ve seni kontrol edebilmem için ihaleyi buraya almam için bana yetki verdi." Dişlerini gösterdi. "Teğmen Fallon'un da seni görmeye geleceğine dair bir söylenti duydum. SEAL'ların siviller için çok önemli olduğunu biliyorum ama Yeşil Bereliler... Biz *gerçek* Özel Kuvvetleriz. Yani, gerçek *ismimiz* bu."

Güldü, acıdan ağrıyan kaburgalarını tutmasına neden olan tam bir göbek kahkahası. Parmağını ona doğru uzattı ve adam üzerine eğildi. Savaş üniformasını kavradı ve ağzı kendi ağzının üzerinde durana kadar onu aşağı çekti. "Öp beni, Çavuş. Bu bir emirdir."

"Evet, hanımefendi." Adamın ağzı kadının kiyle buluştu ve dili içeri kaydı.

Öpüşme ABD Ordusu'ndaki yetkililer tarafından tamamen onaylanmış ve izin verilmişti ama daha da önemlisi iki katılımcı tarafından gerçekleştirilmişti. Çok tatlıydı, sıcak ve yoğun. Morgan bunun hayatının en iyi öpücüğü olduğunu söyleyemezdi.

-Pax'le olan diğerleri oldukça muhteşemdi ama bu farklıydı. Bir başlangıç. Ve değerli bir hediye.

Onun pürüzsüz yanaklarını okşadı. "Seni seviyorum, Pax," dedi onun ağzına karşı. Bu kelimeleri yeterince söyleyemiyordu. Dünyanın her milyarlarca kez söylenmiş olan bu üç kelime yetersiz geliyordu. Sadece ona göstermesi gerekiyordu.

Yatağın üzerinde kaydı ve bu hareket bileğinin parmaklığına neden oldu. Acı bacağından yukarı fırladı. Nefesi kesildi. Tamam, belki de O sert alçıyı yaptıran kadar ona fiziksel olarak nasıl hissettiğini göstermedi. "İyi misin bebeğim?" diye sordu.

"Bileğim," diyerek acıyı içine çekti ve acıyla . "Bir saniye içinde iyi olacağım."

Yatağın etrafında döndü ve babasının boşalttığı sandalyeye oturdu. "SOCOM'a dönmeden önce fazla zamanım yok. Bütün gece röntgenler ve muayeneler arasında soruları yanıtladığını ve daha fazla uykuya ihtiyacın olduğunu biliyorum ama sana öğrendiğim birkaç şeyi anlatmak istedim - ki bunları paylaşma iznim var."

Başını salladı.

Parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Geçen hafta Savannah James'le birlikte Desta'nın içerideki adamının kim olduğuna dair ipuçlarının peşine düştük. Kimliğini tespit ettiğimizde, baskı yaparak Desta'nın yerini açıklayacağını umuyorduk."

İçine bir korku çöktü. Cibuti'de çok az insan tanıyordu, sadece İçlerinden birinin Desta'ya yaralı olduğu bilgisini binlerce kırık ayak bileğinin gücüyle vermiş olabileceği fikri. "Kimdi o?"

"Mouktar Clouet."

Nefesi onu aceleyle terk etti. Düşündüğünden bile daha çok acıyordu.

"Ama da var. Esme Clouet Mouktar'ın kız kardeşi. Mouktar, Esme'nin Desta'nın kölelerinden biriymiş. Üç yıl önce kaçırılmış. Ali Imbert Mouktar'a işbirliği yapmazsa Desta'nın onu öldüreceğini söyledi. Size asla ihanet etmek istemedi ama kız kardeşini korumak zorundaydı."

Tam da tüm duygularını tükettiğini düşünürken, yeni bir duygu onu vurdu. Bunun tam olarak ne olduğundan emin değildi ama rahatlama ve pişmanlığın garip bir karışımıydı. Üzüntü ve sempati.

"Mouktar Imbert'e -ve onun aracılığıyla Desta'ya- en azını anlattı," diye devam etti Pax, "ve hatta yapabildiğinde bazı şeyleri yanlış anladı; senin bir erkek olduğunu varsaydığında Imbert'i düzeltmemek gibi. Görünüşe göre Charles

Lemaire Imbert'e cinsiyetinizden bahsetmedi çünkü Imbert'in ne kadar cinsiyetçi olduğunu biliyordu. Imbert'in arkeolojik projeyi tamamen durdurmak istediğini bilen Lemaire, Doğal Kaynaklar Bakanı'nın projeyi cinsiyetinizi bahane ederek sizi projeden atacak ve demiryolu hiçbir araştırma yapmadan geçecek, yoluna çıkan her yeri yok edecekti. Linus asla bulunamayacaktı."

"Bu yüzden Imbert, militanların bölgeye geldiği güne kadar kadın olduğumu öğrenemedi. Ve o noktada beni eve göndermek için artık çok geçti. Lemaire masum mu?"

"Evet."

Rahat bir nefes aldı. Imbert'in planlarını öğrendikten sonra, kültürel kaynaklar bakanının da işin içinde olmasından korkmuştu. Bir umudu daha alevlendi. "Mouktar Esme'nin serbest bırakıldığını biliyor mu?"

"Evet. D n, senin takip cihazını tetiklediğin saatlerde ABD elçiliğine teslim oldu. Suçluluk duyusuna dayanamadı ve seni kurtarmak için elinden geleni yapmak istedi. Desta'nın kalesinin nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. İlk gün yakalanmış olsaydı bile yardım etmesi pek mümkün olmazdı."

"Serbest bırakılacak mı? Kız kardeşini korumaya çalıştığı için doğru değil." Ayak bileğine baktı ve yüzünü buruşturd . "Ve artık ayak işlerini ben yapamam. Sahada Mouktar'a ihtiya ım var."

"Onu hâlâ istemenize sevindim, çünkü hâlâ gereken Imbert var. Bakan Çin'le işbirliği içinde ve Mouktar da onun örgütüne çalışan bir kanal. Bilgi vermeye devam etmeyi kabul etti, ama bu kez bize, Imbert'e."

"Bu Mouktar için güvenli olacak mı?"

"Buna kendisi karar verecek. Kimse onu zorlamıyor. Gerçek şu ki Imbert konusunda yapabileceğimiz bir şey yok, henüz değil. O Cibuti'nin sorunu. Ancak Çinlilerin akiferi bulduğu doğruysa ve Imbert şu anda inşaatı devam eden sahte tuzdan arındırma tesisinin en azından bir kısmının sahibiye, bu ortaya çıkacaktır.

ABD, Eritre ve Çin'in Cibuti'nin suyunu  almasına izin vermeyecektir. Cibuti gerçeği öğrendikten sonra, Çin o kadar da hoş karşılanmayacak ya da yardımsever görülmeyecektir. Sonunda Obock'taki  ss m z  geri alabiliriz. Bu yüksek bahisli uzun bir oyun."

"Desta ABD'nin g zetimindeyken, Çin *gerçek* bir tuzdan arındırma tesisi? Eğer tesis gerçekten söz verdikleri şeyi yapsaydı, ABD sahtekarlık iddiasında bulunarak oldukça aptal görünecekti."

"Aslında, Savvy'nin yapacaklarını düşündüğü şey tam olarak bu. Bu hem Eritre hem de Cibuti için bir kazanç olur. Ama bu Imbert'e dokunamayacağımız anlamına geliyor. Kahretsin, akiferle ilgili bilgilerle  ne çıkabilir ve ulusal bir kahraman."

"Desta'ya ne olacak?"

"Ya dize gelecek ve CIA'in uşağı olacak ya da sessizce ortadan kaybolacak."

"Ahbap? Pislik herif kızları satıyordu!" Adamın kızları Hızlı ve şiddetli adaletten kaçmak nefesini . "Bir Blackhawk  alıp Çin'e satmayı planlıyordu!" Onu kaçırmış olması gibi kişisel bir hakaret, adamın acı çekmesi gereken nedenler listesinde ilk ona bile girmiyordu.

"Günahlarının bedelini ödeyecek. Asla olması gerektiğine inandığı gibi bir kral olamayacak. Ama bir kukla olarak faydalı olabilir."

Başını arkaya yatırdı ve gözlerini kapattı. "Bazen buradan nefret ediyorum."

Pax onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Her ne kadar seni her gün görmek ve her gece sana sarılmak istesem de, o muhteşem kışını Cibuti'den çıkarırsan hiç fena olmaz. Sen Amerikan topraklarında güvende olana kadar rahat bir nefes alacağımı sanmıyorum."

"Bana Roma'yı vaat etmiştin."

Gülümsedi ve kızın parmaklarını dudaklarına götürdü. "Evet, Roma'yı istiyorum. Ama ondan sonra hemen Amerika'ya gitmeni ve ben eve dönene kadar kendini baloncuklu ambalaja sarmanı istiyorum."

Bunun üzerine gülümsedi. "Balonlu naylondan yapılmış bir yatakta seks yapmak nasıl olurdu acaba?"

"Araştırmamız gereken bir şeye benziyor."

İşaret parmağını ağzına götürdü ve ucunu emdi. Sesi amaçladığından daha nefes nefese çıkmıştı. "Bu görev için daha ne kadar zamanın var?"

Parmağını bıraktı ama elini tuttu. "Altı hafta." Cebinden bir cep telefonu çıkardı ve avucunun içine bastırdı. "Geri dönmem gerekiyor. Bileğini alçıya alana kadar seni birkaç gün gemide tutmayı planladıklarını . Muhtemelen bir daha ziyaret edemeyeceğim, o yüzden sana bunu aldım. En azından mesajlaşabiliriz." Eğildi ve ağzı açık bir şekilde onu öptü. Akıllara durgunluk veriyor. Anında sirocco benzeri bir ısı girdabı yaratıyor. "Konuşmayı başlatmak için sana birkaç mesaj gönderdim bile."

Pax helikopter pistinin yakınında Morgan'ı üsse geri götüren helikopterin inmesini bekledi. Onu görmeyeli beş gün olmuştu. Kolundaki yara enfeksiyon belirtileri göstermişti -ilk ameliyatın steril olmaktan uzak olduğu düşünüldüğünde şaşırtıcı değildi- ve antibiyotiklerin etkili olduğundan emin olmak için onu mümkün olduğunca uzun süre tutmuşlardı. Yarın Linus sahasındaki basın toplantısı için sahada olması gerekiyordu. Basın toplantısının hemen ardından Landstuhl, Almanya'ya götürülecek ve raporunu yazmayı bitirene kadar ABD Ordu hastanesinde ayakta tıbbi bakım .

Adamın işe gitmesinden önce birlikte on iki saatleri vardı ve kadının toparlanıp basın toplantısı için hazırlanması gerekiyordu.

Yüz derece sıcakta ayakta durmuş, küçük bir servet ödediği solmaya yüz tutmuş çiçek demetini tutarken garip bir şekilde gergindi. Bu bir

Önemli bir randevuya çıkmayalı onlarca yıl olmuştu ve o da eski karısıydı. O zamanlar yirmi yaşındaydı ve kendini beğenmişti.

Artık daha yaşlı, daha bilge ve hatalarının çok daha farkındaydı.

İş kaçamak yapmaya geldiğinde kendine güveni vardı.

Duygular söz konusu değildi ama bu gerçek bir şeyin başlangıcıydı ve sevgisinin nesnesine layık olamayabileceğinin tamamen farkındaydı.

Helikopter yere alçalırken rüzgâr, nemli Nisan akşamında sıcak bir şekilde esmeye başladı. Çiçeklerden birkaçı başlarını kaybederek, dünyanın en anormal kurunda normal bir şey çalıştığı için kendisine gülmesine neden oldu.

Morgan, bir sağlık görevlisi tarafından helikopterden çıkarılırken ortaya çıktı ve taşıdığı her aptalca şüphe, dönen kanatların yarattığı sıcak girdapta kayboldu.

Muhteşemdi, doktoralı, sarışın, belalı orta sayfa kızı. Onun ağzı bozuk perisi. Onun kadını.

Eğilip yaklaştı ve ikinci bir doktordan bir çift koltuk değneği alıp kollarının altına koyarken yavaşlayan bıçakların altında onunla buluştu. Çiçeklere sırttı ama koltuk değnekleri üzerindeyken onları taşıyamadı. Sağlık görevlisi Pax'e çantasını uzattı ve sonra gürültü altında bağırdı

"Ona iyi bak, Çavuş!" Pax sırttı. "Bakacağım."

Morgan, kuşun içine geri atlayan sağlık görevlilerine el salladı. Pax, Morgan koltuk değnekleriyle topallaya topallaya onu bekleyen araca doğru yürürken yanında yürüdü. Helikopter havalanırken, Pax çantasını ve total çiçekleri arka koltuğa bıraktı ve Morgan'ın bağlanmamış saçlarını çılgınca savurdu. Bir kolunu beline doladı ve onu ayağından kaldırdı. Kadın koltuk değneklerini bıraktı ve bacaklarını adamın beline doladı. Parlak yeşil alçısı adamın kalçasına batıyordu ama adam umursamadan ağzını onunkine dayadı.

Ah Tanrım. Son beş gün boyunca bu anı nasıl da defalarca hayal etmişti. Hatta on bir gün boyunca... Umudunu canlı tutmanın bir yolu olarak, o kayıpken yeniden bir araya gelmelerini canlı bir şekilde hayal etmişti.

Adam ağzını onunkinden ayırana kadar helikopter çoktan gitmişti. "Önce akşam yemeği yemek ister misin, yoksa doğruca CLU'na mı gidelim?"

"Yemek yesek iyi olur. Gücüne ihtiyacın olacak ve seni bir kez yalnız ve çıplak yakaladığımda, benim mahremiyetimden ayrılmamızın imkanı yok. CLU."

"Pratik. Bunu sevdim."

Elini adamın ereksiyonunun üzerinde kaydırđı. "Sikilebilir. Bunu sevdim."

Başını arkaya yatırdı ve güldü. Gergin olmak için deli olmalıydı.

Morgan'la birlikte olmak kolaydı. Şimdiye kadar yaptığı en kolay şeydi. Belki de bu yüzden biriyle çıkmaktan hiç hoşlanmamıştı. Boşandıktan sonra bir daha asla ciddi bir ilişki kurmak istememişti. Hiç kolay olmamıştı. Bunun gibi değildi.

Akşam yemeği için Barely North'a gittiler. Pax'in A Takımı oradaydı, odanın ortasındaydı, SEAL'lerle gülüşüp konuşuyorlardı ve kafeterya yerine barı seçerek hata yaptıklarından endişelenmesine neden oluyordu. Morgan'ın ilgisini kimseyle paylaşmak istemiyordu.

Köşede sessiz bir masa buldular. Kadın limonlu bir tonik sipariş etti ve adam onun alkol içtiğini hiç görmediğini fark etti. Onun için deli oluyordu, Dr. Morgan Adler hakkında bilmediği o kadar çok şey vardı ki. "İçki içer misiniz?" diye sordu.

"Elbette. Bastian'la bılardo oynadığım gece bir bira içmiştim. Ama bu gece içmeyeceğim - doktor alkolün bazı reçetelerime uymayacağını söyledi ve birlikte geçireceğimiz kısıtlı saatlerin bir anını bile kaçırmaya niyetim yok."

Sırıttı. "Akşam yemeğini her zaman paket yaptırabiliriz."

Alçılı ayağını karşısındaki koltuğa . "Bilmiyorum. Bu enerji vızıltısının tadını çıkarıyorum. beklentisi, beklemenin ıstırabı."

"Tatlıya öncelik veren bir kadın değil misiniz?"

"Öyleyim. Bazen. Ama bu gece değil. Bu gece tadını çıkarmak için."

Her şeye rağmen alçak olmayan Bastian masalarında belirdi ve siyah bir kalem salladı. "Alçınızı ilk imzalayan ben olacağım."

Pax'e döndü. "İlk o başlasa sorun olur mu?"

Bastian'a kaşlarını çattı. "O gittiği sürece umurumda değil." Hem

Bastian hem de o güldü. "İmzalayın, Şef Ford."

Bastian'dan sonra SEAL'ler Özel Kuvvetler ekibi Morgan'ın alçılarını imzalamak için ikişer üçer geldiler. Morgan bu ilgiden hoşlanıyordu ve bir ara haikus şiirleri yazmasını istedi ama Cal bu fikre karşı çıktı. Cal tek başına mükemmel şiiri bulmak için bir saatini harcardı.

Kendi adına, takım arkadaşlarının aptalca saygı duruşlarını izlerken özel bir gurur duydu. Kız onun kızıydı.

Yemekleri nihayet gelmişti ki ona doğru eğildi ve fısıldadı: "Cinsel yolla bulaşan hastalıklardan arınmış olduğumu bilsem de emin olmak için doktordan test yapmasını istedim. Sonuçlar geldi ve gitmeye hazırım."

Pax dikkatle ayağa kalktı. Diğer parçaları da dikkat kesildi. "Son testlerimin hepsi -bu konuşlandırmadan hemen önce- temiz çıktı. O zamandan beri birlikte olduğum tek kişi sensin. Ben iyiyim. Peki ya doğum kontrolü?"

"Üç aylık aşidayım ve kapsamın sonuna yaklaşıyordum. Doktor bana bir doz daha verdi. Prezervatif kullanmamaya hazırız."

Cüzdanını çıkardı ve masanın üzerine para bıraktı. "Gitme zamanı." Güldü ve koltuk değneklerini aldı. "Daha yemek yemedim."

Masadan tabaklarını aldı. "İki akşam yemeği kaldı." "Sadece tabakları mı alacaksın?"

"Haklısın, çatal bıçak takımına da ihtiyacımız var." Bir tabağı yere bıraktı, çatalları ve peçeteleri ceplerine tıktırdı, sonra tabağı tekrar kaldırdı. "Hadi gidelim."

Topallayarak onun önünde bardan çıktı. Masalarının önünden geçerken takım arkadaşlarının yarısının yakaladı. Çok şanslı bir piçti ve hepsi de bunu biliyordu.

Yürümek yerine koltuk değnekleri kullandığı için, yiyecekleri SUV'un arka koltuğuna koydu ve CLUville'e kadar olan kısa mesafeyi arabayla gittiler. CLU'ya vardıklarında, tabakları masanın üzerine koydu ve kapısını kilitledi.

Hayallerindeki güzel ve sert kadınla yüzleşmek için döndü. "Bunu şöyle yapacağız. Senin beynini sikeceğim. Sen istediğin kadar bana oral seks yapabilirsin ama önce ben sana oral seks yapacağım, bir saat kadar. Aileler ya da takipçiler tarafından rahatsız edilmeyeceğimize söz ver, tamamdır."

Kollarını onun boynuna doladı ağırlığını koltuk değneklerinden göğsüne kaydırды. "Peki ya bu şartları kabul etmezsem?"

Lanet olsun. Kız onun peşindeydi. "Peki, ne istersen. Nasıl istersen. Yetki sende. Sen hep öyleydin. Sadece *lütfen* içeride olmama izin ver. sen."

Onu öptü. "Şaka mı yapıyorsun? Yatakta bana taslamana bayılıyorum. Bunun bu kadar tahrik edici olacağını hiç bilmezdim. Yaşadığım her fantezi Seviştığımızdan beri bana seni memnun etmek için tam olarak ne yapmam gerektiğini söylüyorsun."

Derin bir nefes aldı ve tam boyuna yükseldi. "Gömleği çıkar." "İşte bu daha iyi." Sırıttı ve karyolasına oturdu, böylece iki eliyle gömleği başının üzerinden çekerken, T-

gömleği bandajına takıldı.

Önünde diz çöktü ve onu çekip , sonra parmaklarını kalın gazlı bezin üzerinde gezdirdi, dokunuşu o kadar hafifti ki kız hissetmedi. Dudaklarını omzunda gezdirdi ve beyaz bandın üst kenarına kadar indi. "Çok özür dilerim," dedi.

Omuz silkti. "Bu sadece deri. Geri kalan önemli kısımlarım sağlam."

Onun yüzünü avuçladı. "Sen . Bunu biliyorsun, değil mi? Sana hayranım. Seninle sevişmek, benim için ne ifade ettiğini sana göstermek istiyorum ama seni incitmekten korkuyorum."

Onu önce yumuşakça, sonra giderek artan bir sıcaklıkla öptü. Dili onunki boyunca kayarak tatlı, sıcak cennetin tadına baktı. Geri çekildi ve dedi ki, "Ben camdan yapılmadım. Bunu istiyorum. Buna *ihtiyacım var*. Bu bir onaylama. Ben yaşıyorum.

Yaşıyorsun. Birlikteyiz. İyilik kötülüğü yener. Aşk her şeyi yener. Klişenin ne olduğu, hatta klişe olduğu bile umurumda değil, çünkü ben böyle hissediyorum. Bu gerçek. Sen ve ben, birbirimize ait olduğumuz için, hayatta kaldığımız için sevişiyoruz. Çünkü sen beni kurtardın."

Gözleri yaşardı. "Kendini kurtardın Morgan. Ben sadece paspaslamak için zamanında geldim."

" ver, kışımı kurtardın. Kendi adıma, yapmam gerekeni yaptım çünkü uğruna yaşayacağım bir şey vardı. Esir olduğum süre boyunca seni düşündüm. Çünkü bunu istiyordum."

Homurdandı. "Baskı falan yok."

O kadar çok güldü ki kaburgalarını tuttu. "Oh, Tanrım. Bu acıtıyor." Ve sonra biraz daha güldü.

Kızın yanaklarını avuçlarının arasına aldı. "Tamam, işte bunu nasıl yapacağımızı anlatıyorum. Seninle yavaşça sevişeceğim. İçine girerken gözlerinin içine bakacağım. Nazik ve sıcak olacak ve o kadar sert boşalacaksın ki, bir an için yaralarını unutup endorfinlerin devreye girip acıyı örtmesini umabiliriz. Bu seninle milyonlarca kez sevişmemin ikincisi olacak, çünkü sen benimsin, her zaman ve sonsuza kadar."

Dudaklarını onunkilere bastırdı. "Benim için çalışıyor. edin, Çavuş."

Yazarın Notu

Kocamın ABD Savunma Bakanlığı'nda arkeolog olarak çalışması onu iki kez Cibuti'ye getirdi. Cibuti'nin arkeolojisi büyük ölçüde keşfedilmemiştir ve kurgusal Cibuti kadar ilginç yerler barındırabilir.

Linus sitesi bu kitapta açıklanmıştır.

Arkeolojide olduğu gibi Cibuti'nin jeolojisi de henüz derinlemesine incelenmemiştir. Bu kitapta anlattıklarım kurgudur ancak pek çok bölgede kayalık yüzeyin altında ne yattığını kimsenin bilmemesi açısından akla yatkındır.

Citron Kampı ve Cibuti hükümet altyapısı ve yetkilileriyle ilgili tüm açıklamalar tamamen hayal ürünüdür.

Tinderbox'ı okuduğunuz için teşekkür ederim. Umarım .

Bir sonraki kitabımın ne zaman çıkacağını öğrenmek isterseniz, [e-posta listeme](#) kaydolabilir veya [web sitemi](#) ziyaret edebilirsiniz. Ayrıca beni [Twitter](#)'da takip edebilir veya [Facebook](#) sayfamı beğenebilirsiniz. Ayrıca [Goodreads](#)'te de şu anda ne okuduğumu görebilirsiniz.

Yorumlar, benzer düşünen okuyucuların kitap bulmasına yardımcı olur. Lütfen favori çevrimiçi perakendecinizde *Tinderbox* için bir yorum bırakmayı düşünün. Olumlu ya da olumsuz tüm yorumlar takdir edilmektedir.

OceanofPDF.com

Teşekkür

Muhteşem kocam ABD Savunma Bakanlığı tarafından Cibuti'ye gönderilmeseydi bu kitap yazılamazdı, bu yüzden sanırım Dave'e teşekkür etmeden önce bu seyahati mümkün kılan meslektaşına teşekkür etmem gerekiyor.

Dave'e hayat arkadaşım, harika bir baba olduğu ve beni arkeoloji dünyasında güncel tuttuğu için teşekkür ederim. Aklımı başımda tutuyor ve beni her gün mutlu ediyorsun.

Menajerim Elizabeth Winick Rubinstein'a yeni bir seriye başlamamı istediği ve bu kitabı kucakladığı için teşekkür ederim. Sizinle çalışmak beni daha iyi bir yazar yapıyor.

Değerli eleştirileriniz için Gwen Hernandez, Kris Kennedy, Bria Quinlan, Carolyn Crane ve Anna Richland'a teşekkür ederim. Geri bildirimleriniz kitabı çok daha güçlü hale getirdi. Gwen ve Anna'ya askeri detaylar konusunda yardımcı oldukları için özel olarak teşekkür ederim. İkiniz de olmasaydınız kaybolurdum.

Yazarlar Darcy Burke, Elisabeth Naughton, Jenn Stark, Serena Bell ve Toni Anderson'a kısa bir sorum olduğunda ya da bir arkadaşla ihtiyaç duyduğumda çevrimiçi ve yüz yüze yanımda oldukları için teşekkür ederim. Pantolon giyip evden çıkmama gerek kalmadan bu mesleği yalnızlıktan kurtarıyorsunuz.

Okuyucularıma, tüm harika e-postalarınız, Tweetleriniz ve için teşekkür ederim.

Çalışmalarımın size keyif verdiğini bilmek benim için çok anlamlı.

Çocuklarıma bana Lego kitap fragmanları yaptıkları, kostümlerimi diktikleri, eşantyonlar için kitap hediyeleri hazırladıkları ve hayatımı paylaştığım için şanslı olduğum harika insanlar oldukları için teşekkür ederim.

Son olarak, uzun plan yürüyüşleri, akla gelebilecek her şey hakkında arka plan bilgileri ve sonsuz sevgi ve desteğiniz için eşime tekrar teşekkür ediyorum. Bu hayat macerasını benimle paylaştığınız için teşekkürler.

Yazar Hakkında

Dört kez Golden Heart® finalisti olan Rachel Grant, on yılı aşkın bir süre profesyonel bir arkeolog olarak çalıştı ve deneyimlerini, bir mezarlığın altında kazı yapmak kadar çeşitli hikayeler ve ortamlar için kullanıyor.

San Francisco'daki tarihi sanat müzesi, birçok müzenin araştırılması ve kazılması

Kuzeybatı Pasifik'teki tarih öncesi Kızılderili bölgeleri, Virginia'daki tarihi bir beton evin araştırılması ve Hollanda Antilleri'ndeki Sint Maarten adasında on yedinci yüzyıl İspanyol ve Hollanda kalesinin haritalanması.

Kocasını ve çocuklarıyla birlikte Kuzeybatı Pasifik'te yaşıyor ve internette www.Rachel-Grant.net adresinde bulunabilir

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.